

การใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตรการศึกษาศึกษา

พฤษภาคม 2557

การใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตรการศึกษาศึกษา

พฤษภาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์

บทคัดย่อ
ของ
นิพนธ์ ผึ้งไผ่งาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตรการศึกษาศึกษา

พฤษภาคม 2557

นิพัทธ์ ผึ้งไผ่งาม (2557). การใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ด ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.

(ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธิกุล.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดประเภทและวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ด โดยวิเคราะห์จากข้อความแสดงความคิดเห็นทั้งหมด 1,500 ความคิดเห็น จากผลการจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติพบว่าผู้โต้แย้งมักเลือกการใช้เหตุผลวิบัติ ประเภทการโจมตีบุคคล /กลุ่ม และประเภทการสรุปไม่เหมาะสมในทุกกลุ่มการแสดงความคิดเห็น โดยการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่มแสดงให้เห็นว่า การโต้แย้งในสังคมออนไลน์มักนำข้อบกพร่องของฝ่ายตรงข้าม ไม่ว่าจะสถานะด้านต่างๆ เช่น การศึกษา อาชีพ และฐานะ หนทางสังคม รวมถึงการกระทำหรือพฤติกรรมที่แสดงออกในด้านลบมาใช้วิจารณ์หรือโต้แย้งเพื่อลดคุณค่าและทำให้ความน่าเชื่อถือในข้อโต้แย้งของฝ่ายตรงข้ามลดน้อยลง ในขณะที่การใช้เหตุผลวิบัติประเภทการสรุปไม่เหมาะสมแสดงให้เห็นว่ามีลักษณะการโต้แย้งโดยใช้การอ้างข้อมูล ยกตัวอย่างต่างๆ โดยไม่มีการคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่นำมาเป็นตัวอย่างกับการสรุปความคิดเห็นนั้นๆ จึงมีผลทำให้การแสดงความคิดเห็นต่อๆ มา เกิดการเปลี่ยนแปลงประเด็นในที่สุด

ในขณะที่ผลการวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ดพบว่ามีวิธีการใช้กลวิธีการประชดประชันมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง และอันดับ 3 คือ กลวิธีการแบ่งพวกและกลวิธีการยกตัวอย่าง จากผลการวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติแสดงให้เห็นว่าการใช้เหตุผลวิบัติที่เกิดขึ้นเกิดจากลักษณะการใช้ อารมณ์ความรู้สึกเป็นส่วนใหญ่ในการสร้างเหตุผลเพื่อใช้ในการโต้แย้ง ดังนั้น จึงพบกลวิธีการประชดประชันและกลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเองเป็นจำนวนมาก ส่วนกลวิธีการแบ่งพวกและกลวิธีการยกตัวอย่างเกิดขึ้น เนื่องจากในการโต้แย้ง ผู้โต้แย้งมักแบ่งเป็นพวกใน การแสดงความคิดเห็นและยกตัวอย่างที่ตนเองเคยประสบการณ์จึงพบในจำนวนมากเช่นกัน

จากผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า กลวิธีการประชดประชันและกลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเองซึ่งเป็นกลวิธีที่มีการใช้มาก และเป็นกลวิธีที่เน้นเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึกส่วนตัวมาก จึงสามารถตั้งข้อสังเกตได้ว่าการใช้เหตุผลวิบัติน่าจะเกิดขึ้นจากการโต้แย้งที่ใช้ความรู้สึกของตนเองเป็นส่วนใหญ่ มีผลทำให้การโต้แย้งนั้นๆ เป็นเหตุผลที่ไม่สมเหตุสมผลไปในที่สุด

OCCURRENCE OF FALLACY ARGUMENTATION ON WEB-BOARDS

AN ABSTRACT
BY
NIPAT PUENGPAINGAM

Presented in Partial Fulfillment of the Requirement for the
Master of Education Degree in Educational Linguistics
at Srinakharinwirot University

May 2014

Nipat Puengpaingam. (2014). *Occurrence of Fallacy Argumentation on Web-Boards*

Master thesis, M.Ed. (Educational Linguistics). Bangkok: Graduate School,
Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr. Siriporn
Panyametheekul.

The objectives of this thesis are 1) to analyze and categorize fallacious arguments on web-boards and 2) to study the strategies used in fallacious arguments on web-boards. The data are drawn from 1,500 comments found in three different forum topics. The results show that Fallacy of *Agianst The Person and Group*, and Fallacy of *Irrelevant Conclusion* are used in every topic. The use of Fallacy of *Agianst The Person and Group* shows that argumentation on web-boards is usually an attack on other people's flaw such as their education, occupation or even their past in order to undermine other's opinions and discredit others. The Fallacy of Irrelevant Conclusion shows that most people like to give examples that are of little relevance which cause the following comments to stray off the topic.

As for strategies used, it was found that irony is the number one strategy, followed by subjective reasoning, discrimination and giving one's own experience. The results show that web-board users tend to use their subjective feelings to argue against others. Therefore, irony and subjective reasoning are found in almost all arguments. Discrimination refers to dividing people who give comments into pros and cons. Finally, arguers tend to reason by giving their own experience as an example to support their point.

The fact that irony and subjective reasoning are the most used strategies show that fallacious arguments are caused by people judging on a situation based on their own experience and feelings.

ปริญญาานิพนธ์
เรื่อง
การใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ด
ของ
นิพัทธ์ ผึ้งไผ่งาม

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์การศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2557

คณะกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธีกุล)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เรืองจรุญ)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธีกุล)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล.จรัลวิไล จรุงญโรจน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีจากความอนุเคราะห์ ห้ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร ปัญญาเมธิกุล ที่เป็นทั้งประธานควบคุมปริญญาานิพนธ์ และที่ปรึกษา ด้านต่างๆ อีกทั้งยังให้คำแนะนำ และกระตุ้นเตือนให้ผู้วิจัยระลึกถึงหน้าที่ ทั้งในเรื่องการทำงาน และ เรื่องการศึกษา แม้ท่านจะมีภาระงานปริมาณมาก ผู้วิจัยรู้สึกขอบคุณในความเมตตา กรณาจากท่าน อาจารย์เป็นอย่างสูง ยิ่งไปกว่านั้นผู้วิจัยยัง ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อจาก ครอบครัวปัญญาเมธิกุล และชีวิตของอาจารย์ที่เสียสละเวลาของครอบครัวอันมีค่า เพื่อให้อาจารย์ได้มีเวลาให้คำปรึกษาใน การทำปริญญาานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุพัตรา ทองกัลยา อาจารย์ที่ปรึกษาที่ดูแลการเรียนตลอด หลักสูตร รวมทั้งมอบความหวังใจ ให้ผู้วิจัยเสมอมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เรืองจรรยา อาจารย์ ดร.นันทนา วงษ์ไทย อาจารย์ ดร.ณัฐยา พิริยะวิบูลย์ อาจารย์ ดร.อรรถสิทธิ์ บุญสวัสดิ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มล.จรัลวิไล จรรยาโรจน์ กรรมการสอบที่ให้คำชี้แนะให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นผลงานที่สมบูรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ญาณิสา บุญระชัยทวี ที่ได้มอบความหวังใจระหว่างการทำปริญญาานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร.พุมวิทย์ บุญนาค ที่ ให้ความรู้ และคำปรึกษาในศาสตร์ทางปรัชญา ตลอดจน อาจารย์ Nicole Lasas ที่ได้สละเวลา ตรวจสอบบทคัดย่อของปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณ พี่ น้อง ภาษาศาสตร์ ทุกคน รวมถึงกำลังใจสำคัญจาก คุณรัชฎาภรณ์ ศรีรักษา พระมหาธวัชชัย มาตาเบา และ คุณอุ้นอารี ตลาดเงิน ที่ได้ดูแลช่วยเหลือกันมาตลอดใน ระหว่างการทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยยังขอขอบคุณ วัลลภา แสงสวัสดิ์ ที่เป็นกำลังใจ และเป็น แรงผลักดันสำคัญรวมถึงอยู่เคียงข้างผู้วิจัยเสมอมา ทั้งยังทำให้ผู้วิจัยตระหนัก และรับรู้ถึงความสำคัญ ของการศึกษา จนสามารถทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.รุ่งทิภา แยมรุ่ง ที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาของผู้วิจัยและ ให้ ความหวังใจ ให้คำแนะนำอันทรงคุณค่า รวมถึงให้การสนับสนุนในการทำปริญญาานิพนธ์ของผู้ วิจัยใน ทุกๆ ด้าน ขอขอบคุณ คุณศรินรัตน์ นาคะวรเศรษฐ์ คุณอาทิซล จันทร์หอม และพี่ๆ ในสำนัก งาน คณบดี คณะศึกษาศาสตร์ทุกท่านที่มอบความหวังใจ และให้กำลังใจตลอดเวลาที่ทำปริญญาานิพนธ์

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่บุญส่ง แซ่ตั้ง ผู้ให้กำเนิดผู้วิจัย ที่ให้ความรัก ความ ออบอุ้ม และเป็นกำลังใจ รวมถึงสนับสนุนในเรื่องการศึกษา และทุกๆ เรื่อง

นิพัทธ ผึ้งไผ่งาม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
จุดมุ่งหมายในการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของงานวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
การโต้แย้ง.....	7
นิยามของการโต้แย้ง.....	7
ทฤษฎีวิวัฒนาการกับโครงสร้างของการโต้แย้ง.....	8
การใช้เหตุผล.....	11
นิยามของการใช้เหตุผล.....	11
การใช้เหตุผลแบบอุปนัย.....	12
การใช้เหตุผลแบบนิรนัย.....	13
เหตุผลวิบัติ.....	14
นิยามของเหตุผลวิบัติ.....	15
ประเภทของเหตุผลวิบัติ.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการโต้แย้งและการใช้เหตุผลวิบัติ.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการโต้แย้ง.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลวิบัติ.....	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
การสรุปผลและอภิปรายผล.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์.....	42
ภาพรวมของการจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ ในทุกประเด็น	42
ผลการจัดประเภทของการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ในแต่ละ ประเด็น...	49
5 กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์.....	99
ภาพรวมการวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์	99
ผลการวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ในแต่ละ ประเด็น...	107
6 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	113
ผลการวิเคราะห์การใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์.....	113
ข้อเสนอแนะ.....	120
บรรณานุกรม.....	121
ภาคผนวก	125
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	158

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ประเภทของวัจนกรรมในแต่ละขั้นตอนการโต้แย้ง.....	10
2	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการอ้างเหตุผลแบบอุปนัยและการอ้าง เหตุผลแบบนิรนัย.....	14
3	การใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งผ่านเว็บบอร์ดทั้ง 3 ประเด็นกระทู้ แยกตาม กลุ่มการแสดงความคิดเห็น.....	44
4	ประเภทของการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ดของทั้ง 3 ประเด็นกระทู้.....	45
5	การจัดประเภทของการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ดจำแนก ตามกลุ่มการ แสดงความคิดเห็น 3 กลุ่ม.....	47
6	การใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก แยก ตามกลุ่มการ แสดงความคิดเห็น.....	50
7	การจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง เด็กไทยเถียงคำ ไม่ตกปาก จำแนกตามกลุ่มการแสดงความคิดเห็น 3 กลุ่ม.....	51
8	สรุปประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ ตกปาก.....	66
9	การใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง Bill can do no wrong แยกตาม กลุ่มการแสดงความคิดเห็น.....	69
10	การจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง Bill can do no wrong จำแนกตามกลุ่มการแสดงความคิดเห็น 3 กลุ่ม.....	70
11	สรุปประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง Bill can do no wrong.....	81
12	การใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง แพะไฟฟ้า แยกตามกลุ่มการ แสดงความคิดเห็น.....	84
13	การจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง แพะไฟฟ้า จำแนกตามกลุ่มการแสดงความคิดเห็น 3 กลุ่ม.....	85
14	สรุปประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง แพะไฟฟ้า.....	96

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
15	สรุปผลการใช้กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ด.....	99
16	สรุปกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ดในแต่ละประเด็น กระทู้.....	108
17	สรุปความสัมพันธ์ระหว่างประเภทและกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติ.....	115

บทที่ 1

บทนำ

1. ภูมิหลัง

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ต เป็นช่องทางการสื่อสารที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากสามารถใช้งานได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว ทันสมัย ดังที่วูดและสมิท (Wood; & Smith. 2001: 33) กล่าวว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถเข้าถึงและใช้งานอินเทอร์เน็ตได้โดยง่าย โดยที่ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ผู้ใช้สามารถใช้งานได้สะดวกทุกที่ รวดเร็ว รวมถึงความมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น โลกอินเทอร์เน็ตเปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็น ได้ ซึ่งช่องทางที่เป็นที่นิยม คือ เว็บบอร์ด การแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ด ส่วนใหญ่เป็นการแสดงความคิดเห็นต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้นหรือกำลังเป็นที่สนใจ ซึ่งผู้แสดงความคิดเห็นจะโต้แย้งหรือแสดงทัศนคติ ความคิด ความรู้สึกต่อเหตุการณ์เหล่านั้น จากการวิเคราะห์ข้อมูลการแสดงความคิดเห็นบนเว็บบอร์ดเบื้องต้นพบว่าในแต่ละกระทู้ผู้แสดงความคิดเห็นมีทั้งสนับสนุนและไม่สนับสนุนต่อผู้แสดงความคิดเห็น ดังปรากฏในตัวอย่าง (1)

(1) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “มุมนิโพรด” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 1 เจ้าของกระทู้ แฟนเพจแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวเพลิงไหม้จนมีเด็กเสียชีวิต ดังนี้

“เห็นข่าวนี้ในตอนเช้า สลดใจไม่หาย ที่บ้านโดนตัดไฟ ค้างค่าไฟ 441 บาท เจ้าหน้าที่มาตัด โดยไม่ได้แจ้งล่วงหน้า อยู่กัน 3 คนแม่ลูก. แม่ต้องไปทำงานช่วงเย็นถึงดึก ลูกกลับมาจากโรงเรียน ปรากฏว่าไฟดับ. ตอนกลางคืนแม่เลยซื้อเทียนไขเข้าไปให้ เพื่อให้พอมองเห็น ปรากฏว่า ลูกๆ เผลอหลับ ลืมดับเทียนไข ไฟไปติดกับมุ้ง ประมาณ 5 มุม เพื่อนบ้านรีบวิ่งไปตามบอกว่าไฟไหม้บ้าน แม่รีบวิ่งเข้าไปช่วยลูก แต่ช่วยไม่ได้. ลูก 2 คน นอนกอดกันตายในห้อง เสียใจอะ ไฟฟ้าจะรีบตัดไปไหน ชำนิ๊ด ช้าหน่อย ไม่ได้เลยเหออ แค่ 441 บาทเนี่ยนะ รู้สึกอะไรปะ¹ เด็ก 2 คนนอนตายกลางกองไฟ น่าสงสาร ชีวิตคนตายไปแล้วมันเรียกกลับมาไม่ได้นะ คนเป็นแม่ เสียทั้งลูก เสียทั้งบ้าน ชีวิตนี้มันคงไม่มีอะไร เลวร้ายไปกว่านี้อีกแล้ว แค่ 441 บาท”

¹ การสะกดคำต่างๆ ในการแสดงความคิดเห็นมาจากผู้แสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น ผู้วิจัยมิได้เปลี่ยนการสะกดแต่อย่างใด เช่น ผู้แสดงความคิดเห็นสะกดคำว่า “หรือเปล่า” เป็น “ปะ” เป็นต้น

จากตัวอย่าง (1) ผู้แสดงความคิดเห็นเห็นกล่าวสรุปเหตุการณ์ไฟไหม้จนทำให้มีเด็กเสียชีวิต ดังเป็นข่าวในขณะนั้นว่า การเสียชีวิตของเด็กมา จากการที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ตัดไฟฟ้า โดยไม่แจ้งล่วงหน้า มีผลทำให้ไฟดับ แม่ของเด็กจึงต้องซื้อเทียนไขมาใช้แทนไฟฟ้า และการจุดเทียนในขณะที่เด็ก ๆ หลับ ทำให้ไฟติดที่มุ้ง จนเป็นสาเหตุของการเกิดไฟไหม้ และเมื่อไฟไหม้มีผลทำให้เด็กเสียชีวิต

(2) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “มุมนิโรรด” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556 มีผู้แสดงความคิดเห็นไม่เห็นด้วยกับเจ้าของกระทู้ในตัวอย่าง (1) ดังนี้

ความคิดเห็นที่ 3

“มันไม่เกี่ยวกับการไฟฟ้าเลยครับ อุบัติเหตุล้นวนๆ”

ความคิดเห็นที่ 20

“เรื่องที่เกิดขึ้น เกิดจากความประมาทนะคะ ทางกรไฟฟ้าทำตามหน้าที่นะ ทางผู้ใช้ไฟไม่จ่ายค่าไฟเราก็ต้องตัด ท่านเคยอ่านหลังใบแจ้งหนี้ใหม่ว่า “โปรดนำใบแจ้งหนี้ค่าไฟฟ้าฉบับนี้ไปชำระเงินที่สำนักงานการไฟฟ้าหรือที่ตัวแทนจุดบริการรับชำระเงินค่าไฟฟ้า ภายในกำหนดเวลาชำระเงินที่ปรากฏบนใบแจ้งหนี้ค่าไฟฟ้า (รวมการแจ้งเตือน 3 วันตามที่ สคบ .กำหนดไว้แล้ว) หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ขอแจ้งเตือนว่า การไฟฟ้าจะงดส่งกระแสไฟฟ้าให้ใช้ ” ท่านเคยอ่านกันไหมคะ อย่าเหมารวมนะคะ กรุณาแยกเป็นประเด็นด้วยนะคะ”

ความคิดเห็นที่ 30

“การตัดไฟเป็นไปตามระบบปฏิบัติที่ต้องกระทำ เรื่องนี้เกิดจากการประมาทของเด็กเองมากกว่า อย่ามาโทษคนอื่นที่เค้าไม่เกี่ยว ใจ ๆ กันนักสิ”

ความคิดเห็นที่ 45

“กว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับการไฟฟ้านะ อย่าเอามาโยงกัน กูมองในมุมมองของกู (ของกู) เรื่องนี้มันเกิดจากอุบัติเหตุครับ และความประมาท การไฟฟ้าเค้าทำตามหน้าที่ครับ แต่นี้เป็นเหตุของอค์คิภัยนะครับ ต้องแยกแยะนิดนึง คนเราทำอะไรต้องอยู่บนพื้นฐานของสังคมครับ ปล. ต้องแสดงความเสียใจกับครอบครัวนี้ด้วยครับ เสียทั้งลูก ทั้งบ้าน และเป็นกำลังใจให้คุณแม่สู้ต่อไปครับ RIP”

ความคิดเห็นที่ 196

“มันไม่เกี่ยวกับผีหรือจนหรือ มันเกี่ยวกับความประมาทยังไงก็ RIP กับเด็กทั้งสองด้วยครับ”

จากตัวอย่าง (2) ผู้แสดงความคิดเห็นไม่เห็นด้วยกับเจ้าของ กระทู้ในตัวอย่าง (1) ที่สรุปว่า เหตุการณ์ไฟไหม้จนทำให้มีเด็กเสียชีวิตเกิดจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคตัดไฟฟ้า ไม่ได้เป็นเหตุผลที่เป็น

ความจริง โดยมีผู้แสดงข้อคิดเห็น ได้แก่ ความคิดเห็นที่ 3 ความคิดเห็นที่ 30 ความคิดเห็นที่ 45 และความคิดเห็นที่ 196 ผู้แสดงความคิดเห็นให้เหตุผลว่าเหตุการณ์ไฟไหม้เกิดจากความประมาท และเป็นอุบัติเหตุไม่เกี่ยวข้องกับการตัดไฟฟ้า เช่นเดียวกับ ความคิดเห็นที่ 20 ผู้แสดงความคิดเห็น ให้เหตุผลเพิ่มเติมโดยอ้างระเบียบการชำระค่าไฟที่จะมีแจ้งหลังใบแจ้งหนี้ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการเตือนผู้ใช้ไฟฟ้าว่า หากไม่ชำระเงินภายในกำหนดจะถูกตัดไฟ ซึ่งเป็นการโต้แย้งการให้เหตุผลของเจ้าของกระตุ้ที่กล่าวหาว่า “การไฟฟ้าตัดไฟโดยไม่เตือนล่วงหน้า”

(3) การแสดงความคิดเห็นในกระตุ้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “มูมโปรด” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556 มีผู้แสดงความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับเจ้าของกระตุ้ในตัวอย่าง (1) ดังนี้

ความคิดเห็นที่ 13

“ถ้ามีไฟฟ้าเด็กจะจุดเทียนทำไมครับ ค้างค่าไฟฟ้าแค่ 400 กว่าบาทไม่มีวิธีผ่อนปรนอย่างอื่นแล้วหรือ น้องเป็นเด็กรักเรียนต้องทำการบ้านส่งครูจึงจุดเทียนเพื่อทำการบ้าน รู้หรือยังครับว่าไอ้ที่ไปตัดไฟบ้านเค้านะ ทำให้น้อง 2 คนต้องตาย ส่วนนี้ความผิดตัวเองบ้างไหม ครับ อายามาพูดเลยว่าเป็นความประมาท น้องเขาเป็นเด็กนะครับ ผู้ใหญ่ในการไฟฟ้า คุณควรจะต้องรับผิดชอบ ถ้าไม่รับผิดชอบ คุณก็ไม่สมควรที่จะเป็นคนอีกแล้ว”

ความคิดเห็นที่ 31

“แค่ 441 พวกคุณรอน้อยไม่ได้เลยรีไร เห็นแล้วเหือมระอา นี่แหละประเทศไทย กินได้กิน โกงได้โกง ถ้าไม่แดก ไม่กิน ไม่โกง ประเทศไปถึงไหนต่อไหนแล้ว”

ความคิดเห็นที่ 46

“คุณคะจะบอกว่าการไฟฟ้าทำตามหน้าที่มันก็ถูกต้องคะ แต่ทำให้มันรัดกุมหรือดีกว่านี้ได้นี้คะ ถ้าคุณไม่มาตัดไฟเขาภาระการโดยไม่บอกกล่าวเหตุการณ์นี้ก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งหรืออาจจะไม่เกิดเหตุการณ์เลวร้ายแบบนี้ก็ได้ แต่นี่สาเหตุมันเกิดเพราะการไฟฟ้ามาตัดไฟทั้งที่เจ้าบ้านไม่รับทราบ หากเจ้าบ้านรับทราบไปแล้ว แต่เกิดเหตุการณ์นี้ใครจะไปโทษว่าเป็นความผิดการไฟฟ้า คุณหละคะ คิดในทางกลับกันด้วย ทุกคนเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่เมื่อมันเกิดขึ้นแล้ว วการไฟฟ้าก็ ควรมีส่วนรับผิดชอบตรงนี้ด้วยสิคะ รู้ว่าเหตุที่ตายเกิดจาก ไฟไหม้เพราะเทียน ทุกคนคิดได้คะ ถ้าพื้นฐานการทำงานและสังคมมัน หน่วยขนาดนี้บ้านเมืองเราก็คงต้องเป็นแบบนี้ไปตลอดนั่นละคะ”

ตัวอย่าง (3) ผู้แสดงความคิดเห็น เป็นกลุ่มที่เห็นด้วยกับเจ้าของกระตุ้ในตัวอย่าง (1) เห็นได้จากที่ความคิดเห็นที่ 13 เห็นด้วยกับเหตุผลที่ว่าเหตุการณ์เพลิงไหม้มีสาเหตุมาจากการตัดไฟของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จึงเรียกร้องให้ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค รับผิดชอบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และควรมี

การผ่อนปรน เนื่องจากเป็นเงินจำนวนน้อย เช่นเดียวกับความคิดเห็นที่ 31 ให้ความคิดเห็นว่าการผ่อนปรน มี การผ่อนปรนเช่นเดียวกับความคิดเห็นที่ 13 และความคิดเห็นที่ 46 ผู้แสดงความคิดเห็น เรียกร้องให้มีการรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

จากตัวอย่าง (1) ถึงตัวอย่าง (3) พบว่าการแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นที่เกิดขึ้นมีความหลากหลาย ทั้งสนับสนุนและไม่สนับสนุนต่อการนำเสนอข้อมูลของเจ้าของกระทู้ ทำให้เกิดการโต้แย้งต่อประเด็นที่เกิดขึ้น โดยผู้แสดงความคิดเห็นต่างนำเสนอเหตุผลของตนเองมาสนับสนุน และคัดค้านการแสดงความคิดเห็นของฝ่ายตรงข้าม ทั้งนี้ เหตุผลที่กล่าวมานั้นมีทั้งการแสดงความคิดเห็นที่เป็นเหตุเป็นผลตามความเป็นจริง และการแสดงความคิดเห็นที่ไม่สมเหตุสมผลหรือการใช้เหตุผลที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความเป็นจริงเลย ซึ่งตรงกับที่ กาญจนา ไชควิเชียร (2549: 118) พบว่าการแสดงความคิดเห็นของคนมากกว่าครึ่งในสังคมออนไลน์เป็นการให้เหตุผลที่ไม่สมเหตุสมผล หรือที่ โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 7) เรียกว่า Fallacy เป็นแนวความคิดทางตรรกวิทยา (Logic) ซึ่งในภาษาไทย มีผู้แปลคำนี้หลายคำ เช่น กิริติ บุญเจือ (2547) เรียกว่า “เหตุผลวิบัติ” ปรีชา ช้างขวัญยืน (2550) เรียกว่า “การทิ้งเหตุผล” กาญจนา ไชควิเชียร (2549) เรียกว่า “ทุตรรกบท” ในงานวิจัยนี้จะขอเรียกตาม กิริติ บุญเจือ (2547) เนื่องจากมีผู้ใช้คำนี้เป็นจำนวนมาก และเป็นที่น่าสนใจกันในคนส่วนใหญ่ เช่น จากตัวอย่าง (1) วิเคราะห์ได้ว่าผู้แสดงความคิดเห็นให้เหตุผลที่ไม่ตรงตามความจริงตามหลักของเหตุและผล เนื่องจากผู้แสดงความคิดเห็นสรุปสาเหตุที่เด็กเสียชีวิตมาจากการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคตัดไฟ ซึ่งไม่ใช่เหตุผลที่แท้จริง การตัดไฟไม่สามารถทำให้คนถูกไฟช็อตตายได้ เช่นเดียวกับ ตัวอย่าง (3) ความคิดเห็นที่ 13 ผู้แสดงความคิดเห็นให้เหตุผลวิบัติโดยแสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือ ในการแสดงความคิดเห็นด้วยกับตัวอย่าง (1) กล่าวคือ ให้เหตุผลว่าน้องยังเด็ก ต้องเรียน ต้องทำการบ้าน การต้องจุดเทียนจึงไม่ใช่ความประมาทของเด็ก ซึ่งเมื่อพิจารณาก็ไม่ใช่เหตุผลที่ เกี่ยวข้องกับการเสียชีวิตเลย

จากตัวอย่างการใช้เหตุผลที่ไม่สมเหตุสมผล ในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ และจากการเก็บข้อมูลเบื้องต้น ผู้วิจัยพบผู้แสดงการโต้แย้งในลักษณะดังกล่าวเป็นจำนวนมาก ทำให้ผู้วิจัยจึงสนใจว่าในการโต้แย้งจะพบ เหตุผลวิบัติประเภทใดบ้าง และมีกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์เป็นอย่างไร จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงความคิดเห็นในสังคมไทยมี จำนวน ไม่มากนัก โดย เป็นการศึกษาการใช้เหตุผลวิบัติของผู้บริหาร เช่น งานวิจัยของกษิรมิตรีฐ์ เกตุแก้ว (2547) ที่ศึกษาเกี่ยวกับเหตุผลวิบัติของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนซึ่งเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีข้อคำถามสัมพันธ์กับการให้เหตุผลวิบัติและขวัญกำลังใจของครูในโรงเรียนเอกชน และการศึกษาของกรรณิการ์ แสนศักดิ์ (2528) ที่วิเคราะห์การอ้างเหตุผลของนักวิชาการโดยศึกษา

จากวารสารวิชาการ รวมถึงบทสัมภาษณ์ของนักวิชาการ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบงานวิจัยที่ทำการศึกษาคำการใช้เหตุผลวิบัติในสังคมออนไลน์ คือ งานวิจัยของกาญจนา โชควิเชียร (2549) เป็นการศึกษาด้านจริยธรรม ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาคำการใช้เหตุผลวิบัติโดยใช้กระบวนการทางภาษาศาสตร์ในการศึกษา เนื่องจากจะสามารถวิเคราะห์ได้ว่ากลวิธีทางภาษากลวิธีใดที่ทำให้เกิดเป็นเหตุผลวิบัติ อธิบายได้ว่า เหตุผลวิบัติประเภทใดที่คน นิยมใช้ในการแสดงความคิดเห็น และการใช้เหตุผลวิบัติเหล่านี้มีผลกระทบต่อการแสดงความคิดเห็นอื่นอย่างไร

2. จุดมุ่งหมายในการวิจัย

1. จัดประเภทของการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ด
2. วิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ด

3. ความสำคัญของการวิจัย

1. สะท้อนให้เห็นถึงการรับรู้ ความเชื่อ ความคิดวิเคราะห์ของผู้โต้แย้งผ่านเว็บบอร์ด
2. ทำให้ทราบลักษณะการใช้เหตุผลในการโต้แย้งของคนไทย
3. เป็นงานวิจัยพื้นฐานในการศึกษาคำการใช้เหตุผลวิบัติในสังคมออนไลน์ต่อไป

4. ขอบเขตของงานวิจัย

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ดของเว็บไซต์ดราม่าแอดดิค ก (www.drama-addict.com) โดยผู้วิจัยใช้เว็บไซต์นี้เป็นเว็บไซต์หลักในการสืบหาประเด็นที่ได้รับความนิยม เนื่องจากเว็บไซต์นี้เป็นเว็บไซต์ที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมในเรื่องการนำเสนอประเด็นโต้แย้งที่เป็นประเด็นของสังคม ณ ขณะนั้น และมีผู้เข้ามาแสดงความคิดเห็นเป็นจำนวนมากในแต่ละเดือน หลังจากนั้น ผู้วิจัยจะเลือกประเด็นกระทู้ ที่ได้รับความนิยมสูงสุดในเดือนมกราคม เดือนมีนาคม และเดือนพฤษภาคม 2556 เดือนละ 1 ประเด็น รวมเป็น 3 ประเด็น ประเด็นละ 500 ความคิดเห็น จากนั้นนำ 500 ความคิดเห็นแรกของแต่ละประเด็นกระทู้มาวิเคราะห์หาคำการใช้เหตุผลวิบัติ ดังนั้น ข้อมูลที่ใช้ทั้งสิ้น 1,500 ความคิดเห็น

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **เหตุผลวิบัติ (Fallacy)** หมายถึง การโต้แย้งของผู้แสดงความคิดเห็นบนเว็บบอร์ด ที่ดูเหมือนจะสมเหตุสมผล แต่ในความเป็นจริงกลับไม่สมเหตุสมผล (Hamblin. 1970: 12; Eemeren; & Grootendorst. 2004: 158; และ กิริติ บุญเจือ 2547: 73) เช่น “การตัดไฟฟ้าทำให้เด็กถูกไฟช็อต

ตาย” เป็นเหตุผลวิบัติ เนื่องจากในความเป็นจริง การตัดไฟไม่สามารถทำให้เด็กถูกไฟคลอกได้ เป็นต้น

2. **กลวิธีการใช้เหตุผล** หมายถึง วิธีการทางภาษาที่ใช้ในการแสดงเหตุผลโต้แย้งบนเว็บบอร์ด อันเกิดได้จากการใช้ภาษาตั้งแต่ระดับ คำ วลี ประโยค ไปจนระดับเหนือประโยค หรือระดับปริจเฉท (Discourse)

3. **เว็บบอร์ด** หมายถึง การสื่อสารที่ไม่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถใช้งานในเวลาต่างกันได้ เว็บบอร์ดเป็นส่วนหนึ่งในเว็บไซต์และถูกสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้คนสามารถแสดงความคิดเห็น นำเสนอแนวคิด หรือการโต้แย้งต่างๆ ระหว่างกัน

4. **เฟสบุ๊กแฟนเพจ** หมายถึง เว็บไซต์ประเภทเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีลักษณะเป็นการรวมกลุ่มของผู้ที่มีความชื่นชอบ ต่อคน หรือกลุ่มคน ซึ่งมีความสนใจต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยมีผู้ดูแล (admin) เป็นผู้หาหัวข้อต่างๆ มาให้สมาชิกได้แลกเปลี่ยนความรู้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการโต้แย้งและการใช้เหตุผล รวมถึงเหตุผลวิบัติ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การโต้แย้ง

มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่อาศัย ยรวมกันเป็นสังคม มนุษย์มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็น การศึกษา สภาพสิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ รวมถึงความคิดเห็น เนื่องจากพื้นฐานการดำรงชีวิตที่ แตกต่างกันไป ดังนั้น ในการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนหรือการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ย่อมมีทั้งคนที่เห็น ด้วยและเห็นต่างอย่าง แน่นนอน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการโต้แย้งขึ้น (สุภาสินี โพธิวิทย์ . 2547: 1) โดยมีผู้ที่นิยาม “การโต้แย้ง” ไว้ดังนี้

1.1 นิยามของการโต้แย้ง

แวน เอเมอร์เรนและกรูเทนดอ สท์ (van Eemeren; & Grootendorst. 2004: 2) กล่าวว่า “การโต้แย้ง” เป็นการใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียน หรือผู้พูด เพื่อโน้มน้าวให้ผู้ฟัง หรือ ผู้อ่านที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างหรือ ไม่เห็นด้วยกับการแสดงความคิดเห็นนั้นๆ เกิดการยอมรับ และ คล้อยตามการโต้แย้งนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของโคเฮน (Cohen. 1987: 11) ที่ให้นิยาม เกี่ยวกับ “การโต้แย้ง” ว่าเป็นการสื่อสารอย่างมีจุดประสงค์ กล่าวคือ ผู้พูดต้องการโน้มน้าวผู้ฟังให้เชื่อ ในบางอย่างโดยใช้ข้อมูลที่มี และผู้ฟังจะนำข้อมูลนั้นไปวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจ

ในขณะที่คอลเลียร์ (Collier. 1991: 135) กล่าวว่า การโต้แย้งเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล ที่มีการรับรู้ความเข้าใจที่แตกต่างกันและต่างฝ่ายต่างพยายามทำการแทรกแซง/ขัดขวางแนวคิดของอีก ฝ่าย สอดคล้องกับรูเบนและสจิวต (Ruben; & Stewart. 1998: 271) ที่มีแนวคิดเกี่ยวกับการโต้แย้งว่า เมื่อกลุ่มคนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน จะนำไปสู่การต่อสู้ทางความคิดของ ก ลุ่มคนเหล่านั้น ซึ่งใน การโต้แย้งนั้นมักไม่ได้ใช้ข้อสรุปที่แน่นอน การโต้แย้งส่วนมากมักจบลงด้วยการยืนยันในความคิดเฉพาะ ของพวกตน นอกจากนี้ วันวิสาข์ กุลภัทรนิรันดร์ (2549: 9) กล่าวเพิ่มเติมค่านิยามของการโต้แย้ง คือ การโต้แย้งเป็นการปฏิเสธความคิดของคู่สนทนา และแสดงความคิดเห็นในเชิงตรงกันข้ามหรือขัดต่อสิ่งที่ คู่สนทนาคิด ซึ่งอาจแสดงออกเพียงแค่ปฏิเสธความคิดของคู่สนทนา หรือปฏิเสธแล้ว แสดง ความ คิดเห็นของตนเองเพิ่มเติมรวมอยู่ด้วย

จากคำนิยามที่กล่าวมาเห็นได้ว่า การโต้แย้งเป็นการใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็น เพื่อสื่อสารกันระหว่างกลุ่มคนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยมีจุดประสงค์เพื่อนำให้ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น หรือผู้ฟังที่มีส่วนร่วมเกิดความคิด คล้อยตาม เห็นด้วยกับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง รวมถึงการเสนอข้อขัดแย้งต่อการแสดงความคิดเห็นของฝ่ายตรงข้าม อย่างไรก็ตาม การโต้แย้งไม่จำเป็นจะต้องมีผลสรุปหรือมติทุกครั้ง ในบางครั้งการโต้แย้งอาจจบลงด้วยการยืนยันความคิดเห็นของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรืออาจไม่มีการยอมรับความคิดเห็นของทั้งสองฝ่าย

นอกจากนี้ จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่าการโต้แย้งเป็นการสื่อสารที่มีระบบ คือ มีขั้นตอนในการเปิดประเด็น อภิปราย และแสดงความคิดเห็น รวมถึงการสรุป อย่างชัดเจน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.2 ทฤษฎีวิัจจนกรรมกับโครงสร้างของการโต้แย้ง

แวน เอเมอร์เรนและกรูเทินดอสท์ (van Eemeren; & Grootendorst. 2004: 59-68) ศึกษาพบว่าในการโต้แย้งมีโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน และในแต่ละขั้นตอนของการโต้แย้ง แวน เอเมอร์เรนและกรูเทินดอสท์ประยุกต์เอาทฤษฎีวิัจจนกรรมของออสติน (Austin. 1962) และเซอร์ล (Searle. 1969) ร่วมในการวิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาในการโต้แย้ง

ก่อนอื่นผู้วิจัยขอกล่าวถึงทฤษฎีวิัจจนกรรมเพื่อใช้เป็นกรอบในการเข้าใจในเบื้องต้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ทฤษฎีวิัจจนกรรม

ในงานวิจัยนี้จะขอกล่าวถึงการแบ่งกลุ่มวิัจจนกรรมของเซอร์ล เนื่องจาก แวน เอเมอร์เรนและกรูเทินดอสท์ใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์การโต้แย้ง กล่าวคือ เซอร์ล (Searle. 1969) แบ่งกลุ่มวิัจจนกรรมออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

- 1) การบอกกล่าว (Assertives) เป็นวิัจจนกรรมที่ผู้พูดกล่าวสิ่งที่เป็นความจริง หรือสิ่งเป็นเหตุเป็นผล เช่น การพูด การกล่าว การยืนยัน การยืนยัน การรายงาน การรายงาน เป็นต้น
- 2) การกล่าวชี้แนะ (Directives) เป็นวิัจจนกรรมที่ผู้พูดพยายามให้ผู้ฟังกระทำบางสิ่งบางอย่างหรือปฏิบัติตาม ทำให้เกิดความเชื่อมั่น เห็นด้วย และเกิดการคล้อยตามในสิ่งที่ผู้พูดกล่าวออกไป เช่น การสั่ง การขอร้อง การขอร้อง การอนุญาต เป็นต้น
- 3) การกล่าวผูกมัด (Commissives) เป็นวิัจจนกรรมที่ผู้พูดผูกมัดตนเองกับผู้ฟัง โดยทำให้ผู้พูดมีการกระทำตอบสนองต่อคำพูดนั้นๆ เช่น การสัญญา การสาบาน การทำพนัน การเสนอตัว การรับรอง การแสดงความตั้งใจ เป็นต้น

4) การกล่าวแสดงออก (expressives) เป็นวัจนกรรมที่บอกอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติของผู้พูดที่มีต่อบุคคลอื่นหรือต่อสิ่งอื่นที่อยู่โดยรอบ เช่น การต้อนรับ การขอโทษ การทักทาย การขอบคุณ การแสดงความยินดี การแสดงความเสียใจ การชม เป็นต้น

5) การกล่าวประกาศ (Declarations) เป็นวัจนกรรมที่จะเกิดผลได้ก็ต่อเมื่อผู้พูดมีสิทธิ์ หรืออำนาจที่ถูกต้องในการประกาศนั้น เช่น การเลื่อนขั้น การขึ้นเงินเดือน ผู้พูดต้องมีอำนาจในการกำหนดระดับขั้น หรือระดับเงินเดือน เป็นต้น

ซึ่งแวน เอเมอร์เรนและกรูเทินดอสท์ (van Eemeren; & Grootendorst. 2004: 59-68) ได้ศึกษาพบว่า ในการโต้แย้งต่างๆ นั้นล้วนมีขั้นตอนที่สามารถสังเกตได้ โดยประกอบกันเป็นโครงสร้างของการโต้แย้ง ดังนี้

โครงสร้างของการโต้แย้ง

แวน เอเมอร์เรนและกรูเทินดอสท์ (van Eemeren; & Grootendorst. 2004: 59-68) พบว่า โครงสร้างของการโต้แย้ง ประกอบด้วย

- 1) ขั้นเผชิญหน้า (Confrontation Stage) เป็นขั้นตอนแรกในการโต้แย้ง ในขั้นตอนการเผชิญหน้า จะปรากฏความคิดเห็นที่ไม่ได้รับการยอมรับ หรือความคิดเห็นที่เป็นข้อขัดแย้งขึ้น
- 2) ขั้นเปิดการโต้แย้ง (Opening Stage) ขั้นตอนนี้ผู้ที่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น จะกำหนดสาระและประเด็นที่ต้องการนำมาโต้แย้ง
- 3) ขั้นแสดงการโต้แย้ง (Argumentation Stage) เป็นขั้นตอนที่ผู้มีส่วนร่วมในการโต้แย้ง เริ่มแสดงความคิดเห็นของแต่ละฝ่าย โดยที่จะเปิดโอกาสให้ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับตนแสดงความคิดเห็น และตรวจสอบข้อมูลที่ฝ่ายตนนำเสนอไป หากความคิดเห็นนั้นไม่ได้รับการยอมรับจากฝ่ายตรงข้ามก็จะต้องเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมไปเรื่อยๆ
- 4) ขั้นสรุปความเห็น (Concluding Stage) เป็นขั้นสรุปของการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งว่า ได้ผลจากการแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายเป็นอย่างไร ซึ่งอาจเป็นผลสรุปร่วมกันว่าความคิดเห็นที่มีผู้เสนอแรกเริ่มจะได้รับการยอมรับหรือไม่ หรือในบางครั้งการโต้แย้งอาจไม่ได้ผลสรุปออกมา เนื่องจากแต่ละฝ่ายยืนยันความคิดเห็นของตนเองเป็นหลัก

จากขั้นตอนในการโต้แย้งข้างต้น แอมเมอร์เรนและกรูเทินดอสท์พบว่าในแต่ละขั้นตอน ปรากฏวัจนกรรมที่มีหน้าที่ในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง ดังตาราง 1

ตาราง 1 ประเภทของวัจนกรรมในแต่ละขั้นตอนการโต้แย้ง

ประเภทของวัจนกรรม	ลักษณะการใช้
ขั้นเผชิญหน้า (Confrontation Stage)	
วัจนกรรมการบอกกล่าว	ใช้เพื่อยืนยันการแสดงความคิดเห็น
วัจนกรรมการกล่าวผูกมัด	ใช้เพื่อกล่าวยอมรับหรือไม่ยอมรับ สนับสนุน หรือไม่สนับสนุน การแสดงความคิดเห็น
(วัจนกรรมการกล่าวประกาศ)	(ใช้กำหนดค่านิยม การขยายความ)
ขั้นเปิดการโต้แย้ง (Opening Stage)	
วัจนกรรมการกล่าวชี้แจง	ใช้ในการท้าทายฝ่ายตรงข้าม ให้อธิบาย หรือแสดงหลักฐาน สนับสนุนความคิดเห็นของตน
วัจนกรรมการกล่าวผูกมัด	กล่าวยอมรับในการเสนอความคิดเห็นเพื่อสนับสนุน เป็นการ ตัดสินใจในการเริ่มการโต้แย้ง
(วัจนกรรมการกล่าวประกาศ)	(ใช้กำหนดค่านิยม การขยายความ)
ขั้นแสดงการโต้แย้ง (Argumentation Stage)	
วัจนกรรมการกล่าวชี้แจง	ใช้ในการส่งประเด็นหรือเสนอประเด็นที่อยู่ระหว่างการโต้แย้ง
วัจนกรรมการบอกกล่าว	ใช้ในการเสนอความคิดเห็น ประเด็นต่างๆ ในการโต้แย้ง
วัจนกรรมการกล่าวผูกมัด	การกล่าวยอมรับหรือไม่ยอมรับความคิดเห็น
(วัจนกรรมการกล่าวประกาศ)	(ใช้กำหนดค่านิยม การขยายความ)
ขั้นสรุปความเห็น (Concluding Stage)	
วัจนกรรมการบอกกล่าว	ใช้ในการกล่าวยอมรับหรือไม่ยอมรับในประเด็นการโต้แย้งนี้
วัจนกรรมการกล่าวผูกมัด	ใช้ในการสนับสนุนหรือปฏิเสธในประเด็นการโต้แย้งนี้
(วัจนกรรมการกล่าวประกาศ)	(ใช้กำหนดค่านิยม การขยายความ)

จากตาราง 1 แวน เอเมอร์เรนและกรูเทนดอสท์แสดงให้เห็นว่า ขั้นตอนของการโต้แย้ง มีการใช้วัจนกรรมในการแสดงความคิดเห็น ทำให้เข้าใจว่าแต่ละขั้นตอนของ การโต้แย้ง ผู้แสดงความคิดเห็นต้องคำนึงถึงวัจนกรรมที่ปรากฏออกมาว่ามีหน้าที่อย่างไร อาทิ วัจนกรรม การบอกกล่าว หากปรากฏในขั้นเผชิญหน้า จะมีลักษณะยืนยันความคิดเห็นของผู้พูด โดยมักปรากฏในรูปประโยค “ผมคิดว่า.....” แต่เมื่อปรากฏในขั้นสรุป จะมีลักษณะเป็นการกล่าวยอมรับหรือปฏิเสธการแสดง

ความเห็นของข้อสรุป และการใช้วัจนกรรมกล่าวประกาศอาจเกิดขึ้นในขั้นตอนทั้ง 4 หรือปรากฏในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง หรือไม่ปรากฏก็ได้ ขึ้นอยู่กับประเด็นในการโต้แย้งนั้น

หลังจากที่เราเข้าใจแล้วว่าการโต้แย้งเป็นอย่างไร เกี่ยวข้องกับวัจนกรรมอย่างไรแล้วนั้น ต่อไปผู้วิจัยจะอธิบายถึงการโต้แย้งผล ซึ่งเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการโต้แย้ง

2. การใช้เหตุผล

การใช้เหตุผลเป็นการใช้ภาษารูปแบบหนึ่งที่ปรากฏในการโต้แย้ง จากงานวิจัยของ โสภาวรรณ หนูกึ่ง (2551: 125) พบว่าการใช้เหตุผลเป็นกลวิธีที่พบมากที่สุดในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง โดยมีจุดประสงค์เพื่อแสดงความคิดเห็นของตน ซึ่งสอดคล้องกับที่กรรณิการ์ แสนศักดิ์ (2528: 15) กล่าวว่ามนุษย์แสดงความคิดเห็นของตนเอง โดยอาจเป็นข้อเท็จจริง เหตุผล ความรู้สึก หรือความเชื่อต่างๆ ออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ ได้เข้าใจโดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการส่งผ่าน การใช้เหตุผลจึงเป็นการแสดงความคิดเห็นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีผู้นิยามไว้ดังนี้

2.1 นิยามของการใช้เหตุผล

โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen, 1998: 7) กล่าวว่า การใช้เหตุผลเกี่ยวข้องกับประพจน์ (Proposition) โดยที่ ประพจน์ หนึ่งเป็นผลที่เกิดตามมาจาก ประพจน์อื่นๆ และในการ ใช้เหตุผลนั้น ประพจน์ที่เป็นผลมักถูกยืนยันหรือได้รับการสนับสนุนโดยประพจน์ที่มาก่อนหน้า เช่น

(1) ถ้าเขามาทำงานสาย ก็จะถูกตัดเงินเดือน

จากตัวอย่าง (1) การใช้เหตุผล ประกอบไปด้วยประพจน์ 2 ประพจน์ คือ “ถ้าเขามาทำงานสาย” และ “เขาก็จะถูกตัดเงินเดือน” จะพบว่าประพจน์ที่เป็นผล คือ “เขาก็จะถูกตัดเงินเดือน” ซึ่งในที่นี้การที่จะบอกว่าถูกตัดเงินเดือนได้หรือไม่นั้น ต้องมาจากการกระทำตามเงื่อนไขในประพจน์ที่ 1 คือ “ถ้าเขามาทำงานสาย”

นอกจากนั้น การใช้เหตุผลหมายความรวมถึงกระบวนการในการใช้เหตุผลที่ต้องเป็นไปตามโครงสร้าง กล่าวคือ มีข้ออ้างและข้อสรุป ซึ่งข้อสรุปของการ ใช้เหตุผล คือ ประพจน์ที่ได้รับการยืนยันหรือสนับสนุนโดยประโยคอื่นๆ เช่น

(2) การไม่ผ่อนปรนเป็นการกระทำผิด

การทำผิดเป็นสิ่งที่ต้องแสดงความรับผิดชอบ

ดังนั้น การไม่ผ่อนปรนเป็นสิ่งที่ต้องแสดงความรับผิดชอบ

จากตัวอย่าง (2) พบว่าเป็นการอ้างเหตุผลที่ประกอบไปด้วย ข้ออ้าง 2 ประโยค ในประโยคที่ 1 และ 2 โดยที่ข้อสรุปซึ่งปรากฏในประโยคที่ 3 การสรุปว่า “การไม่ผ่อนปรนเป็นสิ่งที่ต้องแสดงความรับผิดชอบ” มีความสมเหตุสมผล (Valid) หรือไม่ มาจากการพิสูจน์ ข้ออ้างจาก 2 ประโยคแรก คล้ายคลึงกับ วินเซนต์ (Vincent. 1982: 11) กล่าวว่า การโต้แย้งเป็นกลุ่มของ ข้อความหนึ่ง ซึ่งหนึ่ง ต้องประกอบไปด้วยข้อสรุป และข้อความอื่นๆ คือ ข้ออ้าง โดยการจะพิสูจน์ว่าข้อสรุปเป็นจริงหรือไม่ ต้องพิสูจน์จากข้อสรุป โดยหากพบว่าข้ออ้างที่กำหนดมาเป็นจริง ก็จะยืนยันได้ว่าข้อสรุปนั้นเป็นจริง แน่แน่นอน

ส่วนปริชา ช้างขวัญยืน และคณะ (2550: 17) กล่าวว่า การใช้เหตุผลเป็นการใช้ภาษาเพื่อ ชวนให้เชื่อถือและเพื่ออธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจในความคิดเห็นของตน การใช้เหตุผลประกอบด้วย ข้ออ้าง และข้อสรุป และเชื่อมด้วยคำหรือวลี เช่น “ดังนั้น” “เพราะฉะนั้น” “เนื่องจาก” เป็นต้น โดยคำเชื่อม หรือวลีจะบอกความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่คำหรือวลีเหล่านั้นเชื่อม

นอกจากนิยาม และความหมายของการ ใช้เหตุผล แล้ว ตามความหมายและทฤษฎีทาง ตรรกศาสตร์ การใช้เหตุผลแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ 1) การใช้เหตุผลแบบ อุปนัย และ 2) การใช้ เหตุผลแบบนิรนัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การใช้เหตุผลแบบอุปนัย (Induction)

ปริชา ช้างขวัญยืน (2524: 51) กล่าวว่า การใช้เหตุผลแบบอุปนัยเป็นการคิดหาเหตุผลจาก ข้อเท็จจริงปลีกย่อยไปหาหลักทั่วไปหรือเป็นวิธีสรุปความ จริงทั่วไปจากประสบการณ์หรือสิ่งต่างๆ ที่ เรียกว่า ข้อเท็จจริง โดยโคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 25) กล่าวเพิ่มเติมว่าการใช้เหตุผล แบบอุปนัยเป็นการสรุปความจริงทั่วไปจากประสบการณ์ จึงไม่สามารถบอกได้ว่าข้อสรุป ในการแสดง ความคิดเห็นนั้น สมเหตุสมผลหรือไม่ การใช้เหตุผลแบบอุปนัยจะทำได้เพียงสนับสนุนข้อคิดเห็นต่างๆ ให้มีความน่าเชื่อถือหรือน่าจะเป็นเท่านั้น โดยความน่าเชื่อถือหรือความน่าจะเป็นจะมีมากน้อยเท่าใด ขึ้นอยู่กับจำนวนประสบการณ์ที่นำมาสรุป เช่น

(3) จากการชิมเม็ดมะม่วงหิมพานต์ในกล่องพบว่าเม็ดมะม่วงหิมพานต์ทุกเม็ดที่ชิมมีรสเค็ม

ดังนั้น สรุปว่าเม็ดมะม่วงหิมพานต์ในกล่องส่วนใหญ่มีรสเค็ม

จากตัวอย่าง (3) เห็นได้ว่าการสรุปว่าเม็ดมะม่วงหิมพานต์ในกล่องส่วนใหญ่มีรสเค็ม มาจากประสบการณ์ในการทดลองชิมเพียงครั้งเดียว ซึ่งการจะพิสูจน์ว่าการสรุปนี้มีความน่าเชื่อถือมากเพียงใด ขึ้นอยู่กับจำนวนเม็ดมะม่วงหิมพานต์ที่ทำการชิม เช่น ชิมเพียง 1-2 เม็ด ไม่สามารถกล่าวได้ว่าการสรุปนี้เชื่อถือได้ แต่หากได้ทำการชิมไปแล้วครึ่งกล่อง สามารถสรุปได้ว่ามีความน่าเชื่อถือมาก

2) การใช้เหตุผลแบบนิรนัย (Deduction)

ปรีชา ช้างขวัญยืน (2524: 11) กล่าวว่า การใช้เหตุผลแบบนิรนัย เป็นการสรุปข้อความย่อยๆ จากสิ่งที่เป็นสากลหรือเป็นการสรุปสิ่งเฉพาะจากสิ่งสากลที่มีความน่าเชื่อถือหรือเป็นที่ยอมรับ โดยข้อสรุปนั้น สามารถพิสูจน์ได้ว่าสมเหตุสมผลหรือไม่สมเหตุสมผล สอดคล้องกับนิยามของ โคปี และโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 25) ที่กล่าวว่า การอ้างเหตุผลแบบนิรนัย สามารถพิสูจน์ ความสมเหตุสมผลได้ โดยพิจารณาจาก ข้ออ้าง เมื่อ ข้ออ้างสามารถพิสูจน์ได้ว่าจริง การอ้างเหตุผลก็จะสมเหตุสมผล ดังตัวอย่างเช่น

(4) คนทุกคนเป็นสิ่งมีชีวิต

นายแดงเป็นคน

ดังนั้น นายแดงเป็นสิ่งมีชีวิต

จากตัวอย่าง (4) เห็นได้ว่าข้ออ้างในประโยคที่ 1 และ 2 เป็นสิ่งที่ได้รับการยอมรับ อย่างเป็นสากล และ ข้อสรุปใน ประโยคที่ 3 เป็นการสรุปจากสิ่งที่เป็นสากลสู่ลักษณะเฉพาะ ในการตัดสินความสมเหตุสมผลของการอ้างเหตุผลแบบนิรนัย เมื่อพิสูจน์ได้ว่า ข้ออ้างทั้งหมด ได้รับการยอมรับ อย่างเป็นสากล หรือเป็นจริงแล้ว ก็สามารถกล่าวได้ว่าข้อสรุปนั้นสมเหตุสมผล ในขณะที่หากข้ออ้างสามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นเท็จ ข้อสรุปจะสรุปเป็นเท็จทันที

จากความหมายของการอ้างเหตุผลแบบอุปนัยและนิรนัย กรรณิการ์ แสแนคค์ (2528: 18) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการอ้างเหตุผลแบบอุปนัยและการอ้างเหตุผลแบบนิรนัย ดังตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการอ้างเหตุผลแบบอุปนัยและการอ้างเหตุผลแบบนิรนัย

การอ้างเหตุผลแบบอุปนัย	การอ้างเหตุผลแบบนิรนัย
1. เป็นการคิดหาเหตุผลจากข้อเท็จจริงปลีกย่อยไปหาหลักทั่วไป	1. เป็นการคิดหาเหตุผลจากหลักทั่วไป ไปหาข้อเท็จจริงปลีกย่อย
2. ข้อสรุปที่ได้มีขอบเขตกว้างกว่าข้ออ้าง	2. ข้อสรุปมีขอบเขตแคบกว่าข้ออ้าง
3. ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มใหม่ๆ ขึ้น	3. เป็นการใช้ความรู้เดิมพิสูจน์ข้อเท็จจริงให้น่ายอมรับมากขึ้น
4. ข้อสรุปเป็นเพียงข้อสรุปที่น่าจะเป็นเท่านั้น ไม่ได้ถูกบังคับให้เป็นอย่างแน่นอน	4. ข้อสรุปที่ได้มาอย่างสมเหตุสมผลจะต้องเป็นอย่างนั้นแน่นอน
5. การเพิ่มจำนวนข้ออ้างที่เป็นตัวอย่างสนับสนุนข้อสรุปจะมีความเป็นจริงหรือน่าเชื่อถือมากขึ้น	5 การเพิ่มจำนวนข้ออ้าง ไม่มีส่วนในการเพิ่มความเข้มของความจริงเท็จของข้อสรุป

3. เหตุผลวิบัติ (Fallacy)

การศึกษาเหตุผลวิบัติเริ่มมีตั้งแต่สมัย อริ สโตเติล (Aristotle) (Hasper. 2013: 31-47; Hamblin. 1970: 9-13; และ van Eemeren; & Grootendorst. 2004: 73) จากการศึกษาเรื่องของการโต้แย้งและการใช้เหตุผล อริสโตเติลพบว่า การใช้เหตุผลรูปแบบต่าง ๆ มีการปรากฏของการใช้เหตุผลในลักษณะที่ไม่สมเหตุสมผลรวมอยู่ด้วย ซึ่งต่อมาเรียกว่า เหตุผลวิบัติ (Fallacy) ในเริ่มแรกของการศึกษานั้น อริสโตเติลแบ่งประเภท ของเหตุผลวิบัติเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ 1) เหตุผลวิบัติที่เกี่ยวข้องกับรูปภาษา และ 2) เหตุผลวิบัติที่ไม่เกี่ยวข้องกับรูปภาษา รวมทั้งสิ้น 13 ประเภท ต่อมาการศึกษาในเรื่องการใช้เหตุผลวิบัติเริ่มมีการศึกษามากขึ้นจากนักปรัชญาต่างๆ อาทิ วอทีล (Whately. 1848) ศึกษาเหตุผลวิบัติตามแนวคิดทางตรรกวิทยา ซึ่งทำให้พัฒนาแนวคิดในการวิเคราะห์จากแนวคิดของอริสโตเติลที่ศึกษาการใช้เหตุผลวิบัติโดยวิเคราะห์จากบทสนทนา (Dialogue) ให้นำมาวิเคราะห์ในบทพูดคนเดียว (Monologue) ได้ และ ล็อก (Locke. 1961) ได้ศึกษาพบกลุ่มการแสดงเหตุผลวิบัติแบบ Ad¹ อาทิ การโจมตีตัวบุคคล (Ad Hominem) การอ้างความไม่รู้ (Ad Ignorantiam) ซึ่งในปัจจุบันได้รับการยอมรับว่าเหตุผลวิบัติกลุ่มนี้จัดเป็นกลุ่มการใช้เหตุผลโดยไม่มีความสัมพันธ์กับประเด็นที่กำลังโต้แย้ง เช่น การกล่าวโจมตีตัวบุคคล เป็นการแสดงความคิดเห็นโดยอ้างถึงพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่ไม่ดีของผู้ที่สนทนาด้วย ทำให้การแสดงความคิดเห็นของอีกฝ่ายดูน่าเชื่อถือน้อยลง

¹ Ad เป็นภาษาละติน มีความหมายว่า การนำเข้าสู่

ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับประเด็นที่กำลังมีการโต้แย้ง อย่างไรก็ตาม การศึกษาในเวลาต่อมาได้มีการเพิ่มเติม และจัดประเภทของการใช้เหตุผลวิบัติแตกต่างกันไป แต่ยังคงไว้ซึ่งการนิยามความหมายที่อริสโตเติลให้ไว้ตามเดิม โดยนิยามของเหตุผลวิบัติที่มีผู้ใช้ในปัจจุบัน มีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 นิยามของเหตุผลวิบัติ

ฮัมบลิน (Hamblin. 1970: 12) นิยามความหมายของเหตุผลวิบัติว่า

“Fallacious argument is one that seem to be valid but is not so.”

กล่าวคือ เป็นการให้เหตุผลที่ดูเหมือนสมเหตุสมผล แต่ในความเป็นจริงนั้นไม่ สมเหตุสมผลเลย เช่นเดียวกับที่แวน เอเมอร์เรนและกรูเทนดอร์สท์ (van Eemeren; & Grootendorst. 2004: 158) ที่ให้ความหมายของเหตุผลวิบัติว่า

“A standard definition of fallacy is an argument that seems to be valid but that is not valid.”

กล่าวคือ เหตุผลวิบัติเป็นข้อโต้แย้งที่ดูเหมือนสมเหตุสมผล แต่ในความจริงไม่สมเหตุสมผล และสอดคล้องกับ ดาเมอร์ (Damer. 1994: 24) ที่ให้คำจำกัดความ ของ เหตุผลวิบัติ คือ การอ้างเหตุผลที่ดูเหมือนไม่มีข้อผิดพลาด แต่หากพิจารณาตามหลักของการให้เหตุผลที่ดีแล้ว การอ้างเหตุผลแบบเหตุผลวิบัติจะละเมิดหลักเกณฑ์การให้เหตุผลที่ดี ไม่ข้อใดข้อหนึ่ง ซึ่งดาเมอร์ให้นิยามการอ้างเหตุผลที่ดี ดังนี้

- 1) ข้ออ้างจะต้องมีความสัมพันธ์กับข้อสรุป
- 2) ข้ออ้างจะต้องได้รับการยอมรับ ซึ่งการยอมรับในที่นี้ หมายถึง การยอมรับโดยคนส่วนมากจากสังคม เป็นไปตามกรอบประเพณี วัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ
- 3) ข้ออ้างจะต้องมีความเหมาะสมเพียงพอต่อความจริงของข้อสรุป ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ยากในการสรุปว่าความเหมาะสมของข้ออ้างนั้นพอเพียงหรือไม่
- 4) ข้ออ้างจะต้องมีน้ำหนักต่อข้อสรุปมากพอที่จะหักล้างต่อข้ออ้างอื่นๆ ที่จะโต้แย้งต่อข้อสรุปนั้นๆ

นอกจากนี้ คัมมิงส์ (Cummings. 2005: 165) สรุปความหมายของ เหตุผลวิบัติ ว่าเป็นการให้เหตุผลที่มีข้อบกพร่อง โดยมีการอ้างเหตุ และการสรุปผลที่ไม่สมเหตุสมผลตามหลักของตรรกวิทยา ผู้โต้แย้งที่ใช้การให้เหตุผลวิบัติเป็นข้ออ้างนั้นมีจุดประสงค์ เพื่อจูงใจให้ผู้ฟังคล้อยตามตน

การศึกษาเหตุผลวิบัติในประเทศไทย มีผู้นิยามความหมายไว้คล้ายคลึงกัน แต่มีการใช้คำเรียกแตกต่างกัน ดังเช่น กิริติ บุญเจือ (2547: 73) เรียก Fallacy ว่า “เหตุผลวิบัติ” ซึ่งในงานวิจัยนี้

เรียกตาม กิริติ บุญเจือ โดยอธิบายความหมายเพิ่มเติมของ การให้เหตุผลวิบัติ ว่า เหตุผลวิบัติ ดูเหมือนเป็นเรื่องง่ายที่จะพิจารณาเพียงแค่พิจารณาตามกฎเกณฑ์การให้เหตุผลทางตรรกวิทยา หากผิดไปจากกฎที่กล่าวไว้ก็ถือว่าเป็นเหตุผลวิบัติ แต่ในความเป็นจริงแล้ว การพิจารณาข้ออ้างว่าเป็นเหตุผลวิบัติ ไม่ได้ง่ายดายนั่น เนื่องจาก การให้เหตุผลวิบัติจะอาศัยช่องโหว่ทางภาษา และผู้ใช้ภาษาอาจใช้ช่องโหว่ทางภาษาดังกล่าวทำให้ผู้ฟังเชื่อหรือคล้อยตาม ส่วน วิทยา ศักยภินันท์ (2551: 170) เรียก Fallacy ว่า “การอ้างเหตุผลผิด” ซึ่งเป็นการอ้างที่ไม่สามารถสังเกตได้อย่างชัดเจน เพราะเป็นข้อความลวง ดูเผินๆ เหมือนจะถูกต้อง แต่เมื่อพิจารณาอย่างพินิจพิเคราะห์จะพบว่าเป็นการอ้างที่บกพร่อง ขณะเดียวกันประยงค์ แสนบุราณ (2552: 125) เรียกว่า ทูตรรกประโยค หมายถึง ตรรกประโยคผิดหรือการใช้เหตุผลผิด ซึ่งการศึกษาทูตรรกประโยคมีจุดประสงค์เพื่อให้รู้เท่าทันคนอื่นเมื่อเขาอ้างเหตุผลผิดกับเรา และป้องกันมิให้ตัวเราใช้เหตุผลผิด

ปรีชา ช้างขวัญยืน และคณะ (2550: 151-186) อธิบายการจำแนกการใช้เหตุผลวิบัติ โดยพิจารณาจาก

1) ภาษาและความบกพร่องในการใช้เหตุผล² (Linguistic Fallacy)

เนื่องจากภาษาเป็นระบบสัญลักษณ์ซึ่งใช้แทนความรู้สึกลึกซึ้ง การสื่อความหมาย ซึ่งการแทนความรู้สึกลึกซึ้ง ไม่ได้แทนเพียงแค่ความรู้สึกลึกซึ้งของผู้พูดเท่านั้น แต่ทำให้ผู้ฟังเกิดความคิดคล้อยตามไปด้วย ลักษณะการใช้คำที่ชักจูงให้ผู้ฟังคล้อยตามนี้เอง เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เรามีความเชื่อผิดๆ โดยลักษณะภาษาและความบกพร่องในการอ้างข้อมูล มีดังนี้

1.1) **คำย้อมสี** เป็นลักษณะการใช้คำที่ทำให้เกิดการประเมินค่า เช่น การบอกว่า นาย ก เป็นคนรวย ซึ่งการเป็นคนรายนั่นทำให้ผู้ฟังเกิดการประเมินค่าขึ้นมา และในการประเมินค่า คนเราจะมีเกณฑ์ในการประเมินค่าไม่เท่ากัน โดยส่วนใหญ่ มักใช้ความรู้สึกส่วนตัวในการประเมินค่า ยกตัวอย่างเช่น

(5) การแสดงความคิดเห็น ในกระทู้ บน เฟสบุ๊ก แฟนเพจ “มุมนโปรด” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556 ข้อความความคิดเห็นที่ 22 ผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวเพลิงไหม้จนมีเด็กเสียชีวิต “...ค่างค่าไฟแค่ 400 บาท ไม่มีวิธีผ่อนปรนวิธีอื่นแล้วหรือ...”

² คำแปลอ้างอิงจากปรีชา ช้างขวัญยืน และคณะ (2550: 151-186)

จากตัวอย่าง (5) ผู้พูดใช้คำว่าแค่ 400 บาท ทำให้ผู้ฟังรู้สึกว่าเป็นเงินจำนวนน้อย ในที่นี้ คำว่า “แค่” จัดเป็นคำย้อมสี ทำให้ผู้ฟังรู้สึกคล้อยตาม หากผู้อ่านข้อความพิจารณาเพียงข้อความเดียว ไม่พิจารณาถึงบริบทที่เกิดขึ้น ก็จะเชื่อและคล้อยตามผู้แสดงความคิดเห็นทันที

1.2) คำกำกวม เป็นคำที่มีความหมายที่ยากต่อการนิยาม ซึ่งสาเหตุมาจากเราไม่ทราบว่าเราจะใช้คำนั้นเมื่อใด หรืออาจมีเกณฑ์การใช้คำหลายเกณฑ์ เช่น คำว่า “ยาก” “ง่าย” เราไม่ทราบว่าเมื่อไหร่ถึงจะเรียกว่า “ง่าย” และยากระดับไหน จึงจะเรียกว่า “ยาก”

1.3) คำความหมายหลายนัย ลักษณะของคำที่มีความหมายหลายนัยในที่นี้ ไม่ได้หมายถึง คำที่มีหลายความหมายในตัว แต่เป็นคำที่โดยปกติก็ยากที่จะจำแนกได้ว่าจะให้ความหมายใดในประโยคหรือบริบทนั้นๆ เช่น

(6) วันนี้ตามผมเคื่องๆ

จากตัวอย่าง (6) เราพบว่าคำว่า “ตา” และ “เคื่อง” ในประโยคยากจะตีความว่ามีความหมายว่าอย่างไร หากพิจารณาโดยภาพรวมของประโยคแล้ว หากคำว่า “ตา” หมายถึง “พ่อของแม่” คำว่า “เคื่อง” ก็น่าจะมีความหมายว่า อารมณ์ไม่ดี โกรธ หรือหากเรานิยามคำว่า “ตา” หมายถึง “ดวงตา” คำว่า “เคื่อง” จะมีความหมายว่า “อาการระคายเคื่อง”

จะเห็นได้ว่ารูปแบบของภาษาและความบกพร่องในการอ้างเหตุผล ทำให้เกิดการเข้าใจผิดของความหมายโดยอาศัยช่องโหว่ของรูปภาพ ทำให้ผู้ฟังเกิดความสับสนและคล้อยตามผู้พูดในที่สุด

2) เหตุผลบกพร่องทางจิตวิทยา (Psychological Fallacy)

เหตุผลบกพร่องทางจิตวิทยาเป็นการอ้างสิ่งที่ไม่ใช่เหตุผล แต่ผู้พูดหรือผู้ฟังรู้สึกว่าเป็นผลที่สมเหตุสมผลในสถานการณ์นั้นๆ หรืออีกวิธีหนึ่งคือ ใช้วิธีการตัดบท เช่น การอ้างประเพณี โดยถือว่าประเพณีเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีประโยชน์ในตัว จึงมักคิดว่าการทำตามประเพณีเป็นสิ่งที่ดีงามเสมอ โดยไม่วิเคราะห์ถึงความเปลี่ยนแปลงในสังคม ซึ่งการจะบอกว่าการทำปฏิบัติตามประเพณีนั้นดีอย่างไร ควรอธิบายถึงข้อดีของประเพณีนั้นๆ ว่ามีประโยชน์อย่างไรบ้าง

3.2 ประเภทของเหตุผลวิบัติ

จากการศึกษาประเภทของเหตุผลวิบัติ มีผู้การจัดประเภทของเหตุผลวิบัติหลายประเภท ซึ่งผู้วิจัยรวบรวมและจำแนก โดยยึดหลักเกณฑ์ของ เฟิร์นไซด์และโฮลเทอร์ (Fearnside; & Holther. 1959: 21-109) และ คอปี้และโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998) เป็นหลัก เนื่องจากเกณฑ์ของเฟิร์นไซด์

และไฮลเตอร์มีการจำแนกประเภท อย่างละเอียดถึง 52 ประเภท และได้กล่าวถึงประเภทของเหตุผลวิบัติที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับกรวิจัยนี้โดยตรงจำนวน 5 ประเภท ส่วนเกณฑ์ของโคปีและโคเฮนนั้น มีความครอบคลุม และเป็นที่ยอมรับในการวิเคราะห์เหตุผลวิบัติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การอ้างความไม่รู้ (Appeal to ignorance) โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 162) กล่าวว่า การอ้างความไม่รู้เป็นการอ้างว่าไม่มีการพิสูจน์มาก่อน ไม่มีใครพิสูจน์ได้ว่าเป็นจริงหรือไม่เป็นจริง หรือ เป็นการอ้างว่าไม่เคยรู้มาก่อน ซึ่ง กิริติ บุญเจือ (2547 : 88) แบ่งการอ้างความไม่รู้ ออกเป็น 1) การอ้างความไม่รู้ของตนเอง คือ อ้างว่าตนเองไม่สามารถรู้เรื่องนั้น ดังนั้น เรื่องนั้นไม่มีจริง และ 2) การอ้างความไม่รู้ของผู้อื่น คือ อ้างว่าผู้ที่โต้แย้งด้วยไม่รู้เรื่อง ไม่มีความรู้ เช่น

(7) เมื่อมีผู้พูดว่า “ฉันไม่เห็นสัญลักษณ์ หรือป้ายห้ามผ่าน ดังนั้น ฉันจึงคิดว่าฉันมีสิทธิ์ที่จะเดินผ่านสวนของเขา”

จากตัวอย่าง (7) ผู้พูดสรุปเอาเองว่าการที่เขาเดินผ่านสวนของคนอื่นเป็นเพราะไม่มีสัญลักษณ์ใดๆ บอกให้รู้ว่าห้ามผ่าน ดังนั้น การกระทำของผู้พูดจึงไม่ผิด

2. การอ้างอำนาจโดยไม่ชอบ (Appeal to inappropriate authority) โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 165) และ กิริติ บุญเจือ (2547: 88) ให้คำนิยามคล้ายกัน คือ เป็นการอ้างคำพูดของผู้มีชื่อเสียง เป็นที่นับหน้าถือตา โดยนำมาสนับสนุนความคิดของผู้อ้าง การอ้างเช่นนี้ ถ้าอ้างโดยคนที่นำมาอ้างนั้น มีความเชี่ยวชาญในเรื่องเช่นนั้นจริงๆ และเป็นที่ยอมรับในสังคม ก็จะถือว่าการอ้างนั้นมีน้ำหนัก สามารถเชื่อถือได้มาก ในทางกลับกัน หากนำผู้มีชื่อเสียง หรือผู้เชี่ยวชาญนั้นมาอ้าง โดยไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ้างก็จะถือว่าการอ้างแบบเหตุผลวิบัติ เช่น

(8) อาจารย์บอกว่า ไก่ย่างริมคลองอร่อยมาก ถ้าพวกเราไปกินต้องไม่ผิดหวังแน่ๆ

จากตัวอย่าง (8) การอ้างอาจารย์ในการโน้มน้าวให้ไปกินไก่ย่างริมคลอง หากอาจารย์ท่านนั้นเป็นนักชิม หรือเป็นผู้มีชื่อเสียงด้านอาหาร ถือว่าเป็นการอ้างที่น่าเชื่อถือ แต่หากอาจารย์ท่านนั้นเพียงอาจารย์สอนวิชาทั่วไป มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในวิชาที่สอน การอ้างลักษณะนี้ถือเป็นการอ้างผู้มีชื่อเสียงแบบผิดๆ

3. การโจมตีบุคคล/กลุ่ม (Against the person and group) โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 165) กล่าวว่า การให้เหตุผลประเภทนี้เน้นไปที่การกล่าวโจมตีผู้แสดงความคิดเห็น

แทนที่จะอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นที่กำลังโต้แย้ง เพื่อลดความน่าเชื่อถือในการให้เหตุผลของผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นนั้นๆ โดยการโจมตีตัวบุคคลแบ่งได้เป็น 2 แบบ ได้แก่

3.1 การหมิ่นประมาท (Abusive) เป็นการกล่าวหาว่าร้ายพฤติกรรม ข้อเสีย ส่วนบกพร่องหรือประวัติที่ไม่ดีของผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น โดยข้อบกพร่องเหล่านั้นไม่มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นที่กำลังโต้แย้ง แต่การกล่าวโจมตีดังกล่าวทำให้คำพูดของผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นมีความน่าเชื่อถือลดลง เช่น

(9) Sara : Professor Elliott gave an excellent lecture last night on sculpture and the creative process. She suggested that one of the best ways for a sculptor to make a piece of stone or metal to come alive is to imagine himself or herself inside the piece being sculpted – trying to get it out.

Phillip : I have no interest in Professor Elliott's opinions. I'd be surprised if any piece of her sculpture has ever even “placed” in an art show. Have you ever seen any of her junk?

จากตัวอย่าง (9) การที่ฟิลิป (Phillip) ไม่เห็นด้วยต่อแนวความคิดของศาสตราจารย์อีลิธออก โดยอ้างเหตุผลว่าเธอไม่ได้มีชื่อเสียง และผลงานของเธอก็ไม่เคยถูกจัดแสดงมาก่อน ซึ่งแม้จะเป็นเช่นนั้นจริงๆ การให้เหตุผลของฟิลิปก็ไม่ได้ทำให้ข้อแนะนำเกี่ยวกับการปั้นของศาสตราจารย์อีลิธออกไม่ถูกต้องได้ แต่เป็นการพูดหมิ่นประมาทความสามารถของศาสตราจารย์อีลิธออก

3.2 การอ้างการกระทำ (Circumstantial) การอ้างการกระทำที่เคยทำมาแล้วเป็นวิธีโจมตีข้อบกพร่องของตัวบุคคล มีลักษณะคล้ายคลึงกับการโจมตีตัวบุคคล แต่การอ้างการกระทำที่เคยทำมาแล้ว จะเจาะจงเข้าไปในเหตุการณ์ หรือการกระทำของผู้พูดที่เคยทำมาแล้ว ทำให้ความน่าเชื่อถือของผู้พูดลดลง สอดคล้องกับที่ วิทยา ศักยาภินันท์ (2551: 173–174) กล่าวว่า การอ้างการกระทำที่เคยทำมาแล้วเป็นการอ้างเหตุผลโดยไม่ได้นำประเด็นที่ถูกกล่าวหามาพิจารณา แต่ยกความผิดข้อ ผ่าฝายตรงข้ามที่ทำผิดเหมือนตนเองมาก่อน มาลบล้างความผิดของตนเอง เช่น

(10) Father : Owen, I really don't think that you should be drinking. Alcohol tends to dull your sense, reduces your physical control, and may even become psychologically addicting.

Son : That's not very convincing argument, Dad, when you're standing there with that bourbon in your hand.

จากตัวอย่าง (10) การที่พ่อของ โอเวน (Owen) เตือนลูกของเขาเรื่องโทษของการดื่ม แอลกอฮอล์ว่ามีข้อเสียและผลกระทบต่อร่างกายอย่างไร ในขณะที่ตัวของพ่อเองก็กำลังดื่มอยู่ เช่นเดียวกัน โอเวนจึงหักล้างข้อโต้แย้งของพ่อด้วยการแย้งไปที่การกระทำของพ่อแทนที่จะโต้แย้งด้วยเหตุอื่น แต่อย่างไรก็ตาม การที่พ่อก็กระทำเรื่องเดียวกันอยู่ ไม่ได้ทำให้คำแนะนำของพ่อ เรื่องโทษของการดื่มแอลกอฮอล์เป็นเท็จได้

4. การอ้างความรู้สึกของคนส่วนมาก (Appeal to emotion) โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 169) กล่าวว่าเป็นการให้เหตุผลที่พบบ่อย โดยผู้ให้เหตุผลมักจะพูดว่า “ใครๆ ก็ทำกัน” หรือเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่ทำ โดยไม่คำนึงว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ เพราะบางครั้งเราก็พบว่าสิ่งที่คนส่วนใหญ่ทำก็ไม่ใช่อะไรที่ถูกต้องเสมอ ในขณะที่วิทยา ศักยภินันท์ (2551: 176) อธิบายว่าการอ้างคนหมู่มากเป็นการอ้างเพื่อชักชวนให้คนส่วนใหญ่เห็นดีกับตน โดยไม่อาศัยประจักษ์พยานใดๆ มาสนับสนุน เช่น

(11) ฉันจะไปซื้ออัลบั้มใหม่ของ Garth Brook ซึ่งติดอันดับหนึ่งของประเทศมาเป็นสัปดาห์แล้ว ฉันว่ามันจะต้องเป็นอัลบั้มที่ดีมากๆ

จากตัวอย่าง (11) ผู้พูดระบุว่า อัลบั้มใหม่ของ การ์ธ บรูค (Garth Brook) ดังติดอันดับของประเทศ และสรุปความคิดเห็นใน ตอนท้ายว่า “มันจะต้องเป็นอัลบั้มที่ดีมากๆ ” ซึ่งมีความหมายว่า อัลบั้มนี้เป็นที่นิยมและได้รับการยอมรับจากคนจำนวนมาก ดังนั้น ต้องเป็นอัลบั้มที่ดีมากๆ ในความเป็นจริง แม้ว่าอัลบั้มที่ได้รับการยอมรับจากคนจำนวนมากว่าเป็นอัลบั้มที่ดี ไม่จำเป็นว่าจะจะเป็นอัลบั้มที่ดีหรือเหมาะสมกับคนทุกคนเสมอไป

5. การอ้างความน่าเห็นใจ (Appeal to pity) โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 171) กล่าวว่าเป็นการสรุปผลโดยการอ้างความน่าเห็นใจของผู้ที่ประสบต่อประเด็นในเหตุการณ์ แล้วใช้เหตุผลจากความน่าเห็นใจ ในการสรุปผลให้ผู้ฟังหรือทำให้ผู้ร่วมอภิปรายเห็นด้วยกับตนมากกว่าจะใช้

เหตุผลเชิงตรรกะหรือใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการโน้มน้าว ซึ่ง กิรติ บุญเจือ (2547: 89) เรียกว่าเป็น “การขอความเห็นใจ” เป็นการอ้างเหตุผลให้ผู้ฟังเห็นใจมากกว่าจะแสดงเหตุผลที่มีเนื้อหาถูกต้องเพียงพอ เช่น

(12) เจ้าของห้องชุดรายหนึ่งต้องการให้ผู้เช่าห้องย้ายออกเนื่องจากไม่ชำระค่าเช่ามานานแล้ว แต่ผู้เช่าให้เหตุผลที่จะไม่ย้ายออกว่า “ตนเองกำลังห้อง ตกงาน และไม่มีที่ไปแล้ว”

จากตัวอย่าง (12) การอยู่ห้องชุดนั้นจะต้องจ่ายค่าเช่าห้องตามที่กำหนดไว้ในสัญญาเช่า หากไม่ชำระเงินตามสัญญาถือเป็นการผิดข้อตกลง แต่ผู้เช่าแสดงเหตุผล โดยการอ้างความน่าเห็นใจ เป็นเหตุผลที่จะขออยู่ต่อ คือ “ตนเองกำลังห้อง ตกงาน และไม่มีที่ไปแล้ว”

6. การอ้างการใช้กำลัง (Appeal to force) โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 171) กล่าวว่า เป็นการให้เหตุผลโต้แย้งต่อประเด็นที่เกิดขึ้น โดยผู้ให้ เหตุผลอาศัยการอ้างอำนาจ ตำแหน่งของตนหรือของผู้อื่นที่มีต่อกลุ่มคนในประเด็นถกเถียงนั้น เพื่อชักจูงและโน้มน้าวให้คน เชื่อในการให้เหตุผลของตนหรือทำให้อีกฝ่ายหนึ่งไม่กล้าโต้แย้งแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างออกมา คิมบอล (Kimball. 2006: 97) ศึกษาการอ้างอำนาจ โดยพบว่าหากผู้พูดเป็นผู้ที่ถือครองอำนาจหรือมีชื่อเสียง ผู้พูดผู้นั้นจะเป็นคนที่ขาดความเคารพต่อผู้อื่นและใช้ความคิดของตนเองเป็นใหญ่ เช่นเดียวกับที่ กิรติ บุญเจือ (2547 : 88) กล่าวว่า การอ้างอำนาจ เป็นการให้เหตุผลด้วยการข่มขู่ผู้ฟังให้กลัว และเชื่อฟัง คล้อยตามคำกล่าวอ้างของผู้พูด เช่น

(13) ในกรณีเมื่อถูกผู้ร้ายเอาปืนจอบนทางเปลี่ยว และผู้ร้ายกล่าวว่า “คุณเชื่อไหมว่าตอนนี้เงินของคุณเป็นของผมแล้ว ถ้าเชื่อก็ตอบมาให้ผมซะดีๆ”

จากตัวอย่าง (13) หากอยู่ในสภาพแวดล้อม เช่น สถานที่ที่ผู้คนพลุกพล่าน จะไม่มีใครยอมเชื่อ และให้เงินเด็ดขาด แต่ถ้าเป็นดังสถานการณ์ตามตัวอย่าง ด้วยสภาพแวดล้อมและการถูกข่มขู่ด้วยปืน ทำให้ต้องยอมเชื่อผู้ร้าย และมอบเงินให้ ดังนั้น การใช้ปืนข่มขู่จึงถือเป็นการอ้างอำนาจ ให้ผู้ฟังยอมทำตามที่ต้องการ

7. การสรุปแบบไม่เหมาะสม (Irrelevant Conclusion) โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 172) กล่าวว่า เป็นการสรุปแบบไม่มีเหตุผลที่เหมาะสม และนำประเด็นใดประเด็นหนึ่ง

มาสรุปผล โดยไม่มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาที่กำลังอภิปราย วิทยา ศักยภินันท์ (2551: 189) กล่าวว่าเป็นการสรุปแบบไม่รู้ประเด็น ซึ่งข้ออ้างและข้อสรุปไม่มีความเกี่ยวข้องกัน เช่น

(14) ชาวอเมริกันได้รับสืบทอดแบบอย่างที่ดีจากบรรพบุรุษ เราควรสืบทอดสิ่งเหล่านี้ต่อไปให้ลูกหลานของเรา นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมคนในครอบครัวจะต้องไปโบสถ์อย่างพร้อมเพรียงกัน

จากตัวอย่าง (14) แม้ว่าการที่คนในครอบครัวอเมริกันต้องไปโบสถ์พร้อมกัน เป็นสิ่งที่ดี รวมถึงเป็นการรักษาขนบธรรมเนียมของสังคมรูปแบบหนึ่ง การไปโบสถ์ด้วยกันเป็นการเสริมสร้างกิจกรรมความสัมพันธ์ภายในครอบครัว แต่อย่างไรก็ตาม การสืบทอดแบบอย่างที่ดีจากบรรพบุรุษ ไม่ได้ทำกันในโบสถ์เพียงอย่างเดียว รวมถึงไม่มีความเกี่ยวข้องกับการไปโบสถ์เป็นครอบครัวด้วย

8. การถามซับซ้อน (Complex Question) โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 183) กล่าวว่าเป็นการตั้งคำถามให้ผู้ตอบรู้สึกสับสน โดยการตั้งคำถามซ้อนคำถาม เพื่อนำให้ผู้ตอบต้องตอบตามที่ผู้ถามตั้งใจไว้ กิรติ บุญเจือ (2547: 90) กล่าวว่าไว้คล้ายกันว่าเป็นการตั้งประเด็นซ้อน เพื่อให้ผู้ตอบรู้สึกงงงวย จนอาจจะสรุปต่อไปถึงจุดที่ผู้ตอบไม่คาดฝัน เช่น

(15) ครู : เธอยังโกหกอยู่อีกหรือเปล่า
นักเรียน : เปล่าครับ
ครู : นั่นก็หมายความว่าเมื่อก่อนเธอโกหกเก่งนะซี

จากตัวอย่าง (15) เห็นได้ว่าคำถามแรกที่คุณครูถามเป็นการถามนำเพื่อให้ นักเรียนตอบอย่างไม่ระวังตัว หลังจากนั้น จึงสรุปด้วยเหตุผลของตน นำผู้ฟังให้คิดตาม ทั้ๆ ที่ในความเป็นจริง นักเรียนอาจมีความหมายว่า “ผมไม่ได้โกหก” ตั้งแต่แรกอยู่แล้ว

9. การระบุสาเหตุผิด (False cause) โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 185) กล่าวว่าเป็นการให้เหตุผลต่อประเด็นใดประเด็นหนึ่งที่เกิดขึ้น โดยสรุปจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว เรื่องทั้งสองไม่มีความเกี่ยวเนื่องกันเลย เพียงแต่นำมาเป็นเหตุผลได้เพียงเพราะ เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนเท่านั้น วิทยา ศักยภินันท์ (2551: 173) กล่าวว่า การให้เหตุผลแบบ นี้เป็นการที่หักเหเหตุการณ์ที่เกิดภายหลัง ว่าเป็นผลของเหตุการณ์เฉพาะหน้าที่มีมาก่อน เช่น

(16) “มันช่วยไม่ได้ที่ทำให้ฉันคิดว่าคุณเป็นสาเหตุของปัญหาทั้งหมด เราไม่เคยมีปัญหาในการใช้เตาหลอมนี้มาก่อน จนคุณมาทำงานนั่นแหละ”

จากตัวอย่าง (16) ผู้พูดสรุปว่าการที่เตาหลอมเกิดปัญหาและไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติ เนื่องจากผู้ฟังเข้ามาทำงาน ซึ่งเป็นการสรุปโดยอ้างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน คือ ผู้ฟังเข้ามาทำงาน เป็นสาเหตุที่ทำให้เตาหลอมมีปัญหา

10. การทวนคำถาม (Begging the question) โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 186) กล่าวว่า การทวนคำถามเป็นการนำเอาสิ่งที่เป็นประเด็นของคำถามมาเป็นคำตอบ โดยไม่มีการพิสูจน์หรือนำเสนอหลักฐาน แต่เป็นการตอบที่วนไปวนมา สอดคล้องกับนิยามของ กิริติ บุญเจือ (2547: 73) ที่ให้นิยาม การทวนคำถาม คือ การอ้างเนื้อหาที่เป็นปัญหา มาพิสูจน์ข้อสรุป หรือ เช่นเดียวกับที่ วิทยา ศักยภินันท์ (2551: 170–171) นิยามว่าการทวนคำถามเป็นการอ้างเหตุผลที่ข้อสรุปเป็นสิ่งเดียวกับข้ออ้าง โดยผู้ให้ข้ออ้างจะยกข้ออ้างที่สอดคล้องกับเรื่องมาสนับสนุน แต่จริงๆ แล้วข้ออ้างนั้นมีความหมายเดียวกับคำถาม ซึ่งความแตกต่างอยู่ที่ถ้อยคำที่ใช้เท่านั้น เช่น

(17) Amy : This college is very paternalistic in its student policies.

Lori : What reasons do you have for saying that?

Amy : Because they treat the students like children.

จากตัวอย่าง (17) การสนทนาระหว่างเอมี (Amy) และลอรี่ (Lori) การตอบคำถามของ เอมี ไม่ทำให้ลอรี่เข้าใจเหตุผลการทำงานของมหาวิทยาลัย เนื่องจากการตอบของ เอมีเป็นเพียงการขยายความหมายของคำว่า “paternalistic” เท่านั้น

11. การมองข้ามกฎ (Fallacy of accident) โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 187) กล่าวว่า เป็นการให้เหตุผลในการสนับสนุนข้อโต้แย้ง โดยการจงใจมองข้ามหรือละเว้นกฎพื้นฐานที่เกี่ยวข้องในประเด็นโต้แย้งนั้นๆ โดยอาจเกี่ยวข้องกับ กฎหมาย บริบททางสังคม เป็นต้น วิทยา ศักยภินันท์ (2551: 181) เรียกเหตุผลวิบัติประเภทนี้ว่า “การอ้างผิดสาระ” กล่าวคือ ผู้อ้างเชื่อว่า มีกฎสากลที่ใช้ได้ทั่วไป แต่ไม่คิดว่ามีข้อยกเว้นบางประการที่กฎไม่สามารถใช้ได้ เช่น

(18) ถ้ามีกฎหมายกำหนด การดูหนัง เรท X ในโรงภาพยนตร์ว่า “ห้ามไม่ให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าชม” ดังนั้น การที่คู่สามีภรรยาจะเข้าไปดูหนังเรื่องนี้ในโรงภาพยนตร์ โดยนำเด็กทารกเข้าไปด้วย ไม่สามารถทำได้เช่นเดียวกัน

จากตัวอย่าง (18) การอ้างกฎหมายห้ามผู้มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าในโรง ภาพยนตร์ ไม่สามารถนำมาใช้กับเด็กทารกได้ แต่หากพิจารณาตามข้อเท็จจริงแล้ว แม้ว่าเด็กทารก จะเข้าไปดูหนังในโรงภาพยนตร์จริง ก็ไม่สามารถรับรู้เรื่องที่ได้

12. การใช้คำกำกวม (Fallacy of equivocation) โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 192) กล่าวว่า การใช้คำกำกวมไม่ได้มา จากคำที่มีหลายความหมาย แต่กำกวมเพราะ คำสามารถให้ความหมายได้ต่างกันในแต่ละบริบท ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ การใช้คำขยาย เช่น

(19) An elephant is animal; therefore a small elephant is a small animal.

จากตัวอย่าง (19) การบอกว่า ช้างเป็นสัตว์ ดังนั้น ช้างตัวเล็กจึงเป็นสัตว์ที่มีขนาดเล็ก เป็นการใช้คำขยาย บอกขนาดผิดประเภท แม้ว่าช้างตัวเล็ก จะมีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับสัตว์ที่เป็นช้างด้วยกันเท่านั้น หากนำช้างตัวเล็ก ไปเทียบกับสัตว์ประเภทอื่น ก็ถือว่ามีความใหญ่อยู่ดี การใช้คำแบบนี้ในการให้เหตุผล ถือเป็น การสร้างความกำกวม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้ผู้ฟังรู้สึกสับสน คิดตามไม่ทัน

13. การใช้ประโยคคลุมเครือ (Fallacy of amphiboly) โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 193) กล่าวว่า เป็นการใช้ประโยคที่มีความคลุมเครือหรือจงใจใช้อย่างไม่ถูกต้อง ในภาษาไทยมักปรากฏในรูปของการใช้วรรคตอนของประโยค เช่น

(20) น้ำแข็งหมดแล้ว

จากตัวอย่าง (20) จะเห็นได้ว่ารูปแบบประโยคไม่ได้มีเพียงความหมายเดียว ความหมายของประโยคจะเปลี่ยนไปเมื่อมีการแบ่งวรรคตอน เช่น “น้ำแข็งหมดแล้ว ” เราอาจแบ่งได้ว่า “น้ำ แข็งหมดแล้ว” หมายถึง น้ำ กลายเป็นน้ำแข็งหมดแล้ว หรือ “น้ำแข็ง หมดแล้ว” ซึ่งหมายถึง น้ำแข็ง ไม่มีเหลือแล้ว

14. การเน้นเพียงบางส่วน (Fallacy of accent) เป็นการให้เหตุผลโดยตัดเพียงข้อความส่วนใดส่วนหนึ่งมาวิพากษ์ หรือการยกเพียงข้อความส่วนหนึ่งของหนังสือหรือคำพูดใครก็ตามมา โดยไม่พิจารณาบริบทที่อยู่รอบข้าง มีผลทำให้สรุปความแบบผิดๆ ได้ เช่น

(21) Karen : If Ben doesn't stop harassing me, I'm going to report him to my supervisor

Mark : (Speaking to Ben later) Karen was talking to me today about you harassing her, and she said that she was going to report you to her supervisor.

จากตัวอย่าง (21) มาร์ค (Mark) ถ้ายกข้อความพูดของคาเรน (Karen) ให้เบน (Ben) ฟัง โดยตัดข้อความเฉพาะส่วนมา ซึ่งขาดสิ่งที่สำคัญในประโยคที่คาเรนได้พูดไว้ อาจทำให้เบน ซึ่งเป็นผู้รับสารตีความผิดไปว่าคาเรนจะไปฟ้องหัวหน้า

15. การรวมหมู่ (Fallacy of composition) โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 196) กล่าวว่า การให้เหตุผลวิบัติลักษณะนี้ เป็นการอนุมานลักษณะส่วนรวมจากคุณสมบัติของหน่วยย่อย ซึ่งถือว่าเป็นการให้เหตุผลที่ไม่สมเหตุสมผล เนื่องจากเมื่อมีการรวมคุณสมบัติของหน่วยย่อยเข้ามาแล้ว ต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ ด้วย เช่น

(22) นักฟุตบอลในทีมทุกคนเป็นคนเก่ง ดังนั้น ในการแข่งขันครั้งนี้ที่เราต้องได้รับชัยชนะ

จากตัวอย่าง (22) การกล่าวว่าเมื่อทุกคนเป็นคนเก่ง แล้วมาทำงานด้วยกัน จะทำให้ประสบความสำเร็จนั้น เป็นการสรุปจากการรวมคุณสมบัติของหน่วยย่อย แม้ว่าจริงๆ แล้วทุกคนจะเป็นคนมีความสามารถ แต่เมื่อมาทำงานด้วยกันเป็นทีม ก็ต้องมีองค์ประกอบอื่นๆ เข้ามาพิจารณาร่วมด้วย เช่น การทำงานด้วยความสามัคคี ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ หากทุกคนเป็นคนเก่ง แต่ไม่สามัคคีกันแล้ว ก็จะไม่ทำให้ได้รับชัยชนะเช่นกัน

16. การแยกหมู่ (Fallacy of division) โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 196) กล่าวว่า การใช้เหตุผลแบบแยกหมู่มีลักษณะ คือ เมื่อเรารู้ลักษณะรวมของกลุ่มมาแล้ว เราไม่สามารถสรุปได้ว่าในหลายๆ หน่วยของกลุ่มจะมีคุณลักษณะเหมือนกลุ่มใหญ่ เช่น

(23) “ไหนที่บอกว่าคุณรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ช่วยอธิบายคำว่า Metalinguistic ให้ฟังหน่อยสิ”

จากตัวอย่าง (23) การที่คนผู้หนึ่งมีคุณสมบัติในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ไม่ได้หมายความว่า สามารถรู้ความหมายของภาษาอังกฤษได้ทุกคำ ในที่นี้ ผู้พูดใช้คุณลักษณะของการมีความรู้ทางภาษาเป็นอย่างดี มาให้ตีความในคำศัพท์เฉพาะ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการแสดงเหตุผลแบบผิดวิธี

17. การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย (Slippery Slope) เฟิร์นไซด์และโฮลเทอร์

(Fearnside; & Holther. 21) กล่าวว่าเป็นการใช้เหตุผลโดยระบุดของเหตุและผลจำนวนมาก ซึ่งนำผู้ฟังหรือผู้ร่วมอภิปรายไปสู่ผลสรุปสุดท้ายที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาและมีผลสรุป ที่เลวร้าย ซึ่งอาจไม่เกิดขึ้นจริงหรือไม่มีทางเกิดขึ้นเลยก็เป็นได้ เช่น

(24) “ถ้าเราปล่อยให้รัฐบาลจำกัดการซื้อปืนของประชาชน ทำให้เราสามารถซื้อปืนได้แค่คนละกระบอกต่อเดือน ต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น รัฐบาลก็จะจำกัดการซื้ออาหาร น้ำดื่ม รถยนต์ หรืออะไรอื่นๆ อีก จนสุดท้ายเป็นไร้ไม่มีอีกหนอยรัฐบาลก็จะควบคุมเราได้จนหมด”

(ดัดแปลงจากดาเมอร์ (Damer. 1994: 136))

จากตัวอย่าง (24) ผู้แสดงความคิดเห็น ยกตัวอย่างการ จำกัดการซื้อปืนของรัฐบาล และ ใช้การคาดคะเนต่อเนื่องไปเรื่อยๆ จนผลสุดท้าย สรุปว่าเหตุการณ์จะเลวร้ายที่สุด คือ รัฐบาลจะควบคุมทุกอย่างจนหมด ซึ่งในความเป็นจริงแล้วไม่มีหลักฐานหรือข้อพิสูจน์ใดๆ ที่จะสรุปได้เช่นนั้น

18. การใช้ทางเลือกลวง (False Dilemma) เฟิร์นไซด์และโฮลเทอร์ (Fearnside; & Holther. 1959: 32)

กล่าวว่า เป็นลักษณะการใช้เหตุผลโดยชักจูงให้ผู้อื่นเห็นด้วยกับประเด็นข้อโต้แย้งของตนเอง โดยเสนอทางเลือกที่ อประเด้นนั้นอย่างแคบๆ และเป็นการบังคับให้ผู้ร่วมอภิปรายต้องเลือกภายใต้ทางเลือกนั้นๆ ซึ่งทางเลือกที่มี มักมีทางเลือกที่ผู้ร่วมอภิปรายไม่ปรารถนาปรากฏอยู่ เช่น

(25) “ถ้าคุณไม่อยู่ฝ่ายฉัน หมายความว่า คุณอยู่ฝ่ายตรงข้ามกับฉัน”

(ดัดแปลงจากดาเมอร์ (Damer. 1994: 94))

จากตัวอย่าง (25) ผู้แสดงความคิดเห็นเสนอทางเลือกเพียงแค่ 2 ทาง คือ “การอยู่ฝ่ายเดียวกับฉัน” หรือ “การอยู่ฝ่ายตรงข้าม” ซึ่งในที่นี้ ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นอาจไม่มีความคิดเห็น ที่จะ

สนับสนุนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรืออาจสนับสนุนทั้ง 2 ฝ่ายก็ได้ แต่การให้ เหตุผลลักษณะนี้เป็นการสร้าง ทางเลือกให้ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น เลือกโดยมีสถานการณ์เป็นตัวกำหนด และบังคับให้ต้องเลือก อย่างใดอย่างหนึ่ง

19. การแย้งที่มา (Fallacy of Origin) เฟิร์นไซด์และโฮลเทอร์ (Fearnside; & Holther. 1959: 97) กล่าวว่า การแย้งที่มาเป็นการใช้ เหตุผลโต้แย้งโดยการปฏิเสธหรือไม่ยอมรับการใช้เหตุผล หนึ่งๆ เนื่องจากที่มาของผู้ให้เหตุผลหรือสิ่งของนั้นไม่เป็นที่ยอมรับ การสรุปลักษณะนี้เกิดจากความ เชื่อที่ว่า ถ้าที่มาของผู้อ้างไม่ดี ข้ออ้างที่นำมาอ้างก็ไม่ดีไปด้วย เช่น

(26) “สถิติการก่ออาชญากรรมของกรมตำรวจไม่น่าเชื่อถือ เพราะตำรวจเชื่อถือไม่ได้”

(ดัดแปลงจากดาเมอร์ (Damer. 1994: 36))

จากตัวอย่าง (26) ผู้แสดงความคิดเห็นไม่ยอมรับสถิติในการก่ออาชญากรรมของตำรวจ ซึ่ง ผู้แสดงความคิดเห็นอาจมีอคติต่อตำรวจ ซึ่งไม่ใช่เหตุผลในการปฏิเสธสถิตินี้ หากต้องการให้เหตุผลที่ จะไม่เชื่อสถิติดังกล่าว ควรเป็นการแย้งที่มาของการจัดทำสถิติ ซึ่งอาจเกิดจากกระบวนการรวบรวม ข้อมูลมีข้อบกพร่อง การเก็บตัวอย่างไม่ครบถ้วน เป็นต้น

20. การเปรียบเทียบผิด (Faulty Analogy) เฟิร์นไซด์และโฮลเทอร์ (Fearnside; & Holther. 1959: 22) กล่าวว่า เป็น การให้เหตุผลโดยการเปรียบเทียบ ชัดของเหตุและผลที่มีความ คล้ายคลึงกันอย่างไม่สมเหตุสมผล และสรุปผลออกมาแบบไม่เหมาะสม เช่น

(27) “การปฏิเสธพระเจ้าก็เหมือนกับจะไปยืนอยู่บนยอดอาคาร แล้วปฏิเสธการมีอยู่ของอาคาร”

(ดัดแปลงจากดาเมอร์ (Damer. 1994: 101))

จากตัวอย่าง (27) ผู้แสดงความคิดเห็น เปรียบเทียบของสิ่งสองสิ่ง คือ “พระเจ้า” กับ “อาคาร” ซึ่งไม่ได้มีความสัมพันธ์กัน แต่ผู้พูดเพียงต้องการเสนอแนวคิดของการมีตัวตนของพระเจ้า จึง นำมาเปรียบเทียบกับ การมีตัวตนของอาคารที่เป็นสิ่งที่ดูธรรมดา เพื่อให้ข้อสรุปว่าการที่พระเจ้านั้นมีตัวตน นั้นเป็นเรื่องธรรมดาได้ด้วย

21. การอ้างเจตนา (Appeal to Intention) เฟิร์นไซด์และโฮลเทอร์ (Fearnside; & Holther. 1959: 105) กล่าวว่า เป็นการให้เหตุผลโดยอ้างที่มาของสาเหตุจากความตั้งใจทำให้เกิดผล

หรือความไม่ตั้งใจจะทำให้เกิดผลนั้นๆ เป็นลักษณะของการใช้อารมณ์ ความเชื่อว่าสิ่งที่ผู้กระทำนั้นเกิดจากความหวังดี ดังนั้น การกระทำนั้นจึงเป็นสิ่งที่ดี เช่น

(28) “ใส่เสื้อสีขาวบางๆ ไปเล่นสงกรานต์ไม่เห็นจะเป็นอะไรเลย ก็อากาศมันร้อนไม่ได้จะไปโชว์ใครซะหน่อย”

(ตัดแปลงจากดาเมอร์ (Damer. 1994: 51))

จากตัวอย่าง (28) ผู้แสดงความคิดเห็นต้องการใส่เสื้อที่มีลักษณะบางไปเล่นน้ำในวันสงกรานต์ โดยที่ตนคิดว่าไม่ผิดอะไร เนื่องจากอากาศร้อนและไม่มีเจตนาไปอวดใคร แต่ในความเป็นจริง การใส่เสื้อบางๆ ไปเล่นน้ำสงกรานต์ หากเสื้อบางๆ ถูกน้ำ จะทำให้เห็นสรีระร่างกายของผู้สวมใส่ได้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการโต้แย้งและการใช้เหตุผลวิบัติ

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการโต้แย้ง

คอลเลีย (Collier. 1991: 132-154) ทำการศึกษาเรื่องความสามารถในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งจากกลุ่มคน 3 เชื้อชาติ ได้แก่ ชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกัน ชาวอเมริกันเชื้อสายเม็กซิกัน และชาวอเมริกันเชื้อสายยุโรป ประกอบไปด้วยกลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนในมหาวิทยาลัยจำนวน 70 คน แบ่งเป็น เพศชาย 29 คน เพศหญิง 41 คน จำแนกตามเชื้อชาติได้ ดังนี้

- 1) ชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกัน 21 คน
- 2) ชาวอเมริกันเชื้อสายเม็กซิกัน 25 คน
- 3) ชาวอเมริกันเชื้อสายยุโรป 24 คน

โดยทำการศึกษาดูการใช้แบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งมีหัวข้อ คือ 1) นิยามคำว่า “เพื่อนสนิท” 2) นิยามคำว่า “การโต้แย้ง” และ 3) อธิบายลักษณะการใช้ภาษารวมถึงลักษณะท่าทางต่างๆ ขณะที่เกิดการโต้แย้งกับเพื่อนสนิทของตน จากการศึกษาพบว่า คนแต่ละเชื้อชาติมีความคิดเห็นแตกต่างกันในประเด็นของการโต้แย้ง ซึ่งปรากฏดังนี้

1) ชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกัน มีความเห็นเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) มีความเห็นว่าการโต้แย้งเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ก่อให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อนด้วยกัน ในขณะที่ 2) เห็นว่าการโต้แย้งจะทำความสัมพันธ์ของตนกับเพื่อนสนิทต้องสิ้นสุดลง

2) ชาวอเมริกันเชื้อสายเม็กซิกัน มีความเห็นว่าการโต้แย้งจะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสนิทเปลี่ยนไปเป็นคนที่ไม่สนิทกันเหมือนเดิม

3) ชาวอเมริกันเชื้อสายยุโรป มีความเห็นว่า การโต้แย้งเป็นเรื่องที่ธรรมดา ซึ่งเมื่อเกิดการโต้แย้งขึ้นพวกเขาคิดว่าจะนำไปสู่ความสามารถในการแก้ไขปัญหาของการโต้แย้งนั้นๆ ได้

นอกจากนี้ จากการศึกษาพบว่า เพศเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งผลต่อการเลือกใช้ภาษากล่าวคือ เพศชายจะเลือกใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งโดยตรงไปตรงมา ในขณะที่เพศหญิงจะใช้การพูดอ้อมค้อม และปรากฏคำพูดที่แสดงถึงความเป็นห่วงในความรู้สึกของคู่สนทนาด้วย

ฟาร์ริส (Farris. 2000: 593-568) ศึกษาเรื่องการโต้แย้งในกลุ่มเพื่อนของเด็กนักเรียนระดับชั้นอนุบาลชาวจีน ในไต้หวัน จำนวน 95 คน มีอายุระหว่าง 2 ขวบ ถึง 6 ขวบครึ่ง ประกอบด้วยนักเรียนชาย 53 คน และนักเรียนหญิง 42 คน โดยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และจัดบันทึกเป็นเวลา 500 ชั่วโมง และใช้ การบันทึกเทปวิดีโอในห้องเรียนเป็นเวลา 16 ชั่วโมง จากการศึกษาของฟาร์ริส พบว่าสถานการณ์ที่ทำให้เกิดการโต้แย้งมากที่สุดของกลุ่มนักเรียน คือ การแย่งของเล่น และการใช้กำลัง ความถี่ ที่เกิดการโต้แย้งพบว่า การโต้แย้งระหว่าง นักเรียนหญิง และนักเรียนชายพบมากที่สุด รองลงมา คือ นักเรียนชายโต้แย้งกับนักเรียนชายด้วยกัน ส่วนกรณีที่นักเรียนหญิงโต้แย้งกันนั้นพบน้อยที่สุด โดยมีอัตราส่วนร้อยละ 43 ร้อยละ 42 และร้อยละ 15 ตามลำดับ จากการศึกษาภาษาที่ใช้ในการโต้แย้งพบว่าเมื่อนักเรียนชายเกิดการโต้แย้งด้วยกันจะใช้ภาษาที่ก้าวร้าวรุนแรง ในขณะที่หากเกิดการโต้แย้งระหว่างนักเรียนหญิงด้วยกัน ภาษาที่ใช้จะไม่มี ความรุนแรง และเมื่อเกิดการโต้แย้งระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย พบว่านักเรียนหญิงจะใช้วิธีสุภาพ ในขณะที่นักเรียนชายจะใช้ภาษาที่รุนแรงกว่า

วันวิสาข์ กุลภัทรนิรันดร์ (2549: 139-146) ศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างและกลวิธีการโต้แย้งระหว่างภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย ในการศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างบทสนทนาการโต้แย้ง โดยเก็บข้อมูลจากบทบาทสมมุติของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยและชาวญี่ปุ่น จำนวนกลุ่มละ 24 คน ส่วนในการศึกษากลวิธีการโต้แย้งใช้แบบสอบถามเต็มบทสนทนา จากกลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นและชาวไทย จำนวน กลุ่มละ 50 คน ผลการวิจัยด้านการเปรียบเทียบโครงสร้างบทสนทนาการโต้แย้ง พบว่าทั้งชาวไทยและชาวญี่ปุ่นมีโครงสร้างการสนทนาที่เหมือนกัน คือ ประกอบด้วย 1) หัวข้อการเกริ่นนำก่อนการโต้แย้ง 2) หัวข้อการโต้แย้ง และ 3) หัวข้อการปิดการสนทนา โดยหัวข้อที่มีความสำคัญที่สุด คือ หัวข้อการโต้แย้ง นอกจากนี้ ผลการศึกษากลวิธีการโต้แย้งพบว่าสามารถแบ่งกลุ่มตามหน้าที่ทางการสื่อสารได้ 3 กลุ่ม ได้แก่

1) กลุ่มกลวิธีที่มีหน้าที่ทำให้การโต้แย้งบรรลุประสิทธิผล ประกอบด้วย 9 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีปฏิเสธ กลวิธียืนยันความคิด กลวิธีคัดค้าน กลวิธีให้เหตุผล กลวิธีอ้างหลักฐาน กลวิธีขอความเห็นด้วย กลวิธีโน้มน้าวคู่สนทนา กลวิธีถามเหตุผล และกลวิธีถามข้อเสนอ

2) กลุ่มกลวิธีที่มีหน้าที่รักษาสัมพันธภาพ ประกอบด้วย 10 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีการขอโทษ กลวิธีการแสดงความรู้สึกเสียใจ กลวิธีขอบคุณ กลวิธีชดเชย กลวิธีแสดงความตั้งใจเชิงบวก กลวิธีให้ความร่วมมือ กลวิธีเสนอทางเลือก กลวิธีล้งเล่ กลวิธียอมรับ และกลวิธีถามข้อมูลเพิ่มเติม

3) กลุ่มกลวิธีเสริม ประกอบด้วย 3 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีกล่าวถึงประเด็น กลวิธีเรียกขาน กลวิธีแสดงความไม่พอใจ

นอกจากนี้ จากผลการศึกษาพบว่าทั้งชาวไทยและชาวญี่ปุ่นใช้กลวิธีที่มีหน้าที่ทำให้การโต้แย้งบรรลุประสิทธิผล เหมือนกัน และใช้เป็นจำนวนที่ มากที่สุด โดย กลวิธีย่อยที่ ใช้มากที่สุด คือ กลวิธีให้เหตุผล และกลวิธีปฏิเสธ

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลวิบัติ

กรรณิการ์ แส่นศักดิ์ (2528: 56-61) ศึกษาการอ้างเหตุผลของนักวิชาการ โดยศึกษาการอ้างเหตุผลจากวารสารวิชาการทั้งที่ปรากฏเป็นรูปแบบของการเขียนบทความ และการสัมภาษณ์โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหาในการรวบรวมข้อมูล รวมถึงวิเคราะห์ความให้ถูกต้อง และวิเคราะห์ความบกพร่องของข้อมูลด้วยวิธีทางตรรกศาสตร์ ซึ่งพบว่าการอ้างเหตุผลทั้งที่พบในบทความหรือบทสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่เป็นการอ้างเหตุผลบกพร่อง³ ที่พบมากที่สุด คือ ความบกพร่องทางเนื้อหา ความบกพร่องจากการใช้ภาษา ความบกพร่องจากการทิ้งเหตุผล และความบกพร่องจากการใช้วิธีผิด นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของการอ้างเหตุผลที่ถูกต้องระหว่างในบทความ และบทสัมภาษณ์ปรากฏว่าไม่มี ความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าจากกลุ่มตัวอย่างนักวิชาการที่นำมาศึกษามีแนวทางการอ้างเหตุผล เป็นไปในแนวเดียวกัน

กาญจนา โชควิเชียร (2549: 117-118) ศึกษาการใช้ทุตรรกบท⁴ในการแสดงความคิดเห็นเชิงจริยธรรมของผู้ใช้กระดานข่าวในเว็บไซต์เอ็มไทย (www.mthai.com) จากกระดานข่าวจำนวน 27 กระทั่ง โดยพบว่าการใช้เหตุผลของผู้ใช้กระดานข่าวมีการใช้ทุตรรกบท มากกว่าครึ่ง คือ ร้อยละ 51.39 ของการแสดงความคิดเห็นทั้งหมด แสดงให้เห็นการใช้เหตุผลสนทนาในเว็บบอร์ดไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งพบว่ามีการใช้เหตุผลทุตรรกบทประเภททวนคำถาม มากที่สุด รองลงมา คือ การตบนอกประเด็น

³ งานวิจัยของกรรณิการ์ แส่นศักดิ์ เรียก Fallacy ว่า “เหตุผลบกพร่อง”

⁴ งานวิจัยของกาญจนา โชควิเชียร เรียก Fallacy ว่า “ทุตรรกบท”

และการแย้งตัวบุคคล ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังพบว่า การให้เหตุผลของผู้ใช้กระดานข่าว ขาดการคิดวิเคราะห์ ความเข้าใจในคำถาม ทำให้เกิดการใช้การทวนคำถาม และการตอบนอกประเด็น ส่วนการใช้เหตุผลโจมตีตัวบุคคลนั้น แม้ว่าจะเป็นการใช้เหตุผลที่ยากจะทำให้ผู้คนคล้อยตามได้ แต่เนื่องจากการสนทนาผ่านเว็บบอร์ดเป็นการสนทนาสาธารณะ คนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น จึงทำให้มีผู้ใช้เหตุผลนี้ อย่างไรก็ดี มีการใช้มากเป็นลำดับที่ 3 ซึ่งเป็นที่น่าสนใจที่ควรศึกษาการใช้เหตุผลประเภทนี้

กษิม์ดิฐฐ์ เกตุแก้ว (2547: 83-84) ศึกษาการใช้เหตุผลบกพร่อง⁵ทางจิตวิทยาของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน โดยจากงานวิจัยพบว่า การใช้เหตุผลบกพร่องของผู้บริหารมีระดับปานกลาง ซึ่งพบการใช้เหตุผลบกพร่องเรียงลำดับดังนี้ การอ้างคุณวิเศษ การอ้างอำนาจ การอ้างคนส่วนมาก การอ้างผู้อื่นเป็นตัวอย่าง การอ้างประเพณี การแย้งตัวบุคคล การอ้างความเป็นพวกพ้องเดียวกัน การอ้างความไม่รู้ การขอความเห็นใจ ซึ่งในด้านความสัมพันธ์ของการใช้เหตุผลบกพร่องทางจิตวิทยาของผู้บริหารโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กับขวัญในการปฏิบัติงานของครูแยกเป็นรายด้าน ดังนี้

1. การใช้เหตุผลบกพร่องด้านการขอความเห็นใจ การอ้างผู้อื่นเป็นตัวอย่าง และการอ้างประเพณี มีความสัมพันธ์กับขวัญในการปฏิบัติงานของครูด้านความมั่นคงในการทำงาน
2. การใช้เหตุผลบกพร่องด้านการอ้างอำนาจ การแย้งตัวบุคคล การอ้างความไม่รู้เหตุผล การอ้างความเป็นพวกพ้องเดียวกัน การขอความเห็นใจ การอ้างผู้อื่นเป็นตัวอย่าง และการอ้างประเพณี มีความสัมพันธ์กับขวัญในการปฏิบัติงานด้านค่าตอบแทนที่ดี
3. การใช้เหตุผลบกพร่องด้านการอ้างอำนาจ การแย้งตัวบุคคล การอ้างความเป็นพวกพ้องเดียวกัน และการอ้างประเพณี มีความสัมพันธ์กับขวัญในการปฏิบัติงานด้านโอกาสในการก้าวหน้า
4. การใช้เหตุผลบกพร่องด้านการอ้างคุณวิเศษ การแย้งตัวบุคคล การอ้างคนส่วนมาก การอ้างความเป็นพวกพ้องเดียวกัน มีความสัมพันธ์กับขวัญในการปฏิบัติงานด้านประโยชน์ที่พึงได้รับ
5. การใช้เหตุผลบกพร่องด้าน การอ้างคุณวิเศษ การอ้างอำนาจ การแย้งตัวบุคคล การอ้างที่มา การอ้างความไม่รู้เหตุผล การอ้างความเป็นพวกพ้องเดียวกัน การขอความเห็นใจ การอ้างผู้อื่นเป็นตัวอย่าง และการอ้างประเพณี มีความสัมพันธ์กับขวัญในการปฏิบัติงานด้านการได้รับยกย่องในตำแหน่งหน้าที่การงาน

⁵ งานวิจัยของกษิม์ดิฐฐ์ เกตุแก้ว เรียก Fallacy ว่า “เหตุผลบกพร่อง”

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแสดงเหตุผลวิบัติในภาษาไทยพบว่าไม่มากนัก และมีความแตกต่างกันไป แม้กระทั่งประเภทของเหตุผลวิบัติ วิธีการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ ข้อมูล หรืออภิปรายผลตามสาขาวิชาหลักที่ศึกษา อย่างไรก็ตาม ยังไม่พบการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลวิบัติ และกลวิธีในการแสดงความคิดเห็นในการโต้แย้ง ในขณะที่งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเหตุผลวิบัติ ในต่างประเทศ มีลักษณะแตกต่างออกไป ดังนี้

เยป (Yap, 2013: 97–109) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลวิบัติแบบโจมตีตัวบุคคล พบว่าความหมายโดยรวมนั้นยังคงมีความหมายถึง การโจมตีข้อบกพร่องของบุคคลที่ได้แย้งด้วยมากกว่าการโต้แย้งด้วยเหตุผล โดยเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีอคติหรือการลำเอียงของผู้โต้แย้ง พบว่าปรากฏการใช้เหตุผลวิบัติแบบโจมตีตัวบุคคล แม้ผู้พูดจะรู้ว่าเหตุผลนั้นเป็นเหตุผลวิบัติก็ตาม เมื่อมองการใช้เหตุผลวิบัติแบบโจมตีตัวบุคคลในส่วนของความน่าเชื่อถือพบว่ามีบรรทัดฐานทางบุคลิกภาพ ซึ่งประกอบด้วยลักษณะเฉพาะของบุคคล และลักษณะเฉพาะนี้ไม่ได้เป็นด้านลบเสมอไป

โดยสรุปแล้ว การใช้เหตุผลวิบัติแบบโจมตีตัวบุคคล ไม่ได้มีการใช้ลดลง แม้ว่าการที่ผู้อ้างเหตุผลรู้ตัวว่ากำลังใช้เหตุผลวิบัติอยู่ก็ตาม ถึงแม้ว่าสมมติให้ผู้เข้าร่วมการโต้แย้งไม่มีอคติก็ตาม ความไม่สัมพันธ์ของการใช้เหตุผลก็ยังคงปรากฏ และมีบทบาทในการแสดงความคิดเห็น การประเมินผลของผู้ที่ร่วมในการโต้แย้ง

คิมบอล (Kimball, 2006: 89–100) ทำการศึกษาลักษณะของบุคคลที่ใช้เหตุผลวิบัติแบบการอ้างอำนาจ โดยศึกษาจากคนสองกลุ่ม คือ กลุ่มระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก และกลุ่ม เพื่อน โดยให้ตัวอย่างบทสนทนาที่มีการอ้างเหตุผลที่แสดงถึงการคุกคาม ชมเชยคู่สนทนา และให้กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้คำสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดไว้ ผลการศึกษาพบว่ามีกลุ่มคนที่เลือกใช้การอ้างเหตุผลวิบัติแบบการอ้างอำนาจ โดยใช้ลักษณะการอ้างที่มีการคุกคาม ชมเชย บีบบังคับคู่สนทนา ซึ่งคิมบอลสรุปว่าคนเหล่านี้มีลักษณะดังนี้

1. แสดงถึงการขาดความเคารพต่อบุคคลอื่น เพราะใช้การคุกคามคู่สนทนาเหมือนเป็นสิ่งที่จัดการได้ตามความต้องการของตนเอง ผู้ที่ใช้การอ้างโดยการชมเชยนี้จะพยายามบังคับให้คู่สนทนาทำตามความปรารถนาของตน และจะคิดถึงแต่เรื่องของตนเองเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด

2. การบีบบังคับและการชมเชยไม่ใช่สิ่งที่มีประสิทธิภาพ หรือจะได้รับความไว้วางใจในทางทฤษฎีของการตัดสินใจ

3. ธรรมชาติของการบังคับและการฝ่าฝืนของผู้ที่ไม่เคารพผู้อื่น จะไม่สามารถจูงใจผู้ที่ต้องทำงานด้วยได้ และหากคนที่ต้องทำงานด้วย เป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพและศักยภาพมากกว่าที่จะควบคุมได้ การคุกคามจะไม่น่าต้องการ

เดปเปอร์แมน (Deppermann. 2000: 17-30) ทำการศึกษาบทบาทเชิงอรรถศาสตร์ในการโต้แย้ง โดยวิเคราะห์เหตุผลวิบัติ ประเภท กว รั้คำ ก้ากวม ซึ่ง ศึกษาการใช้คำว่า “เสรีภาพ (Freedom)” จากเทปบันทึกการโทรทัศนที่มีการถกเถียงกันในหัวข้อ “นโยบายสิ่งแวดล้อม” ซึ่งเป็นการโต้แย้งระหว่างนัก ศาสนา และตัวแทนจากบริษัทผู้ผลิต โดยมีประเด็นในการโต้แย้ง คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเลือกซื้อของบริโภคมีความจำเป็นต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งในการโต้แย้งนี้ มีคำสำคัญในการศึกษา คือ คำว่า “เสรีภาพ” โดยเดปเปอร์แมน พบว่า ฝั่งตัวแทนผู้ผลิตสินค้าได้นิยามคำว่า “เสรีภาพ” ในการเลือกซื้อสินค้าของผู้บริโภค โดยกล่าวว่าผู้บริโภคมีสิทธิ์ และเสรีภาพในการเลือกซื้อสินค้า สินค้าจึงควรมีความหลากหลายทั้งประเภท และปริมาณ ในขณะที่ตัวแทนฝ่ายนักศานากล่าวว่าการบริโภคควรมีการจำกัด เพื่อด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจ และการลดการบริโภคไม่ได้หมายถึงการถูกจำกัดเสรีภาพในการเลือกซื้อ

จากการวิเคราะห์ของเดปเปอร์แมนพบว่า การให้ความหมายของคำว่า “เสรีภาพ” ทั้งสองฝ่าย แตกต่างกัน โดยฝ่ายผู้ผลิตสินค้าอธิบายว่า เสรีภาพในการเลือกซื้อสินค้าเป็นของทุกคน และในเมื่อทุกคนมีเสรีภาพที่จะเลือกซื้ออะไรก็ได้ ผู้ผลิตก็ควรมีการผลิตสินค้าที่หลากหลายมาให้ผู้บริโภคได้เลือกซื้อ ในขณะที่ฝ่ายนักศานากล่าวว่า การใช้เสรีภาพควรมีข้อจำกัดบ้าง หากทำตามที่ฝ่ายผู้ผลิตกล่าวก็จะมีสินค้าจำนวนมากออกสู่ตลาด เป็นปัญหาต่อสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็ขยะหรือทรัพยากรที่ถูกนำมาใช้ผลิตสินค้า นอกจากนี้ การใช้เสรีภาพของแต่ละบุคคลควรมีการคำนึงถึงส่วนรวมด้วย ไม่ใช่คำนึงถึงแค่เสรีภาพส่วนบุคคล

เดปเปอร์แมนสรุปว่าลักษณะของคำกำกวม (Equivocation) ที่เกิดปัญหาในการโต้แย้งนั้น เป็นคำที่เกิดในสถานการณ์โต้แย้งเดียวกันโดยผู้โต้แย้งแต่ละฝ่ายมีคำจำกัดความ หรือการใช้คำ ในคนละความหมาย และชี้ให้เห็นว่าการนำความรู้ทางอรรถศาสตร์มาช่วยในการวิเคราะห์ลักษณะการใช้คำกำกวม จะทำให้สามารถวิเคราะห์การโต้แย้งนั้นๆ ได้ดีกว่าการใช้ตรรกศาสตร์ เนื่องจากความหมายมีความซับซ้อนและต้องอาศัยการตีความตามรูปบริบท

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องใน การศึกษาเหตุผลวิบัติของต่างประเทศ พบว่าลักษณะการศึกษาจะมุ่งเน้นในการศึกษาประเภทของเหตุผลวิบัติ ประเภทใดประเภทหนึ่งโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์

การใช้ ลักษณะเฉพาะ หรือคุณสมบัติพิเศษของเหตุผลวิบัติ นั้น ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาเหตุผลวิบัติ ในภาษาไทยที่มุ่งเน้นในการปรากฏของเหตุผลวิบัติ

ในบทถัดไปเป็นการนำเสนอวิธีการดำเนินการวิจัย การเก็บข้อมูล ตลอดจนนำเสนอตัวอย่าง การวิเคราะห์เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย โดยอธิบายถึงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การแสดงความคิดเห็นที่เป็นเหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ด หลังจากนั้น เป็นการนำเสนอวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และสุดท้ายจะกล่าวถึงการสรุป และอภิปรายผล ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ดของเว็บไซต์ดราม่าแอดดิก (www.drama-addic.com) โดยผู้วิจัยใช้เว็บไซต์นี้เป็นเว็บไซต์หลักในการสืบหา ประเด็นที่ได้รับความนิยม เนื่องจากเว็บไซต์นี้เป็นเว็บไซต์ที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมในเรื่องการนำเสนอประเด็นโต้แย้งที่เป็นประเด็นของสังคม ณ ขณะนั้น และมีผู้เข้ามาแสดงความคิดเห็นเป็นจำนวนมากในแต่ละเดือน หลังจากนั้น ผู้วิจัยจะเลือกประเด็นกระทู้ที่ได้ รับความนิยมสูงสุดในเดือนมกราคม เดือน มีนาคม และเดือนพฤษภาคม 2556 เดือนละ 1 ประเด็น รวมเป็น 3 ประเด็น โดยในแต่ละประเด็น จะนำความคิดเห็น 500 ความคิดเห็นแรกมาวิเคราะห์ จากนั้นนำ 500 ความคิดเห็นแรกของแต่ละประเด็นกระทู้มาวิเคราะห์หากการใช้เหตุผลวิบัติ ดังนั้น ข้อมูลที่ใช้ทั้งสิ้น 1,500 ความคิดเห็น

หลังจากได้ประเด็นกระทู้แล้ว ผู้วิจัยจะสืบค้นย้อนไปยังแหล่งข้อมูลหลักที่มีการโพสต์ ประเด็นกระทู้เหล่านั้นเป็นครั้งแรก เพื่อให้ได้การแสดงความคิดเห็นที่ครบถ้วน ยกตัวอย่าง เช่น ประเด็นกระทู้เรื่อง “แพะไฟฟ้า” เป็นประเด็นกระทู้ที่ได้รับการโพสต์ในเว็บไซด์ดราม่าแอดดิก¹ เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2556 ซึ่งได้รับความนิยมสูงสุดในเดือนพฤษภาคม 2556 ผู้วิจัยทำการสืบค้นย้อนไปยังแหล่งข้อมูล พบว่าได้รับการโพสต์ครั้งแรกที่ เฟสบุ๊กแฟนเพจ “มุ่มโปรด”² ซึ่งในแฟนเพจดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่ามีการแสดงความคิดเห็นจำนวนมาก จากนั้น ผู้วิจัยนำความคิดเห็น 500 ความคิดเห็นแรกมาวิเคราะห์หาประเภทและกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติ

¹ <http://drama-addict.com/2013/05/23แพะไฟฟ้า/>

² <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=545379468836456&set=a.226790130695393.53226.226787257362347&type=1&ref=nf>

ประเด็นกระทู้ที่ใช้ในการวิเคราะห์หาเหตุผลวิบัติ มีดังนี้

1) ประเด็นกระทู้ เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก

ประเด็นกระทู้ เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก ผู้วิจัยเก็บข้อมูลในเดือน มกราคม พ.ศ. 2556 จากเว็บไซต์ดราม่าแอดดิก จากนั้น ผู้วิจัยสืบค้นหัวข้อประเด็นดังกล่าวและพบว่าอยู่ใน เฟสบุ๊กแฟนเพจ เมต อิน อุษาคเนย์³ โดยมีใจความดังนี้

ในงานเสวนาอุษาคเนย์สาธารณะ “ความเป็นไทยตั้งแต่หัวจรดตีน” หัวข้อ “ร่างกายใต้บงการ บนเรือนร่างในเครื่องแบบ” ณ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เจ้าของแฟนเพจได้นำความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้เข้าร่วมการเสวนา เกี่ยวกับการใส่เครื่องแบบไปโรงเรียนว่า “เราคิดเป็นว่าที่ไหนควรแต่งยังไง ไม่ต้องมาบังคับกันก็ได้ ถ้าไปโรงเรียนก็คงไม่แต่งตัวเวอร์เหมือนไปเดินที่อื่น”

2) ประเด็นกระทู้ เรื่อง Bill can do no wrong

ประเด็นกระทู้ เรื่อง Bill can do no wrong ผู้วิจัยเก็บข้อมูล ในเดือน มีนาคม พ.ศ. 2556 จากเว็บไซต์ดราม่าแอดดิก จากนั้น ผู้วิจัยสืบค้นหัวข้อประเด็นดังกล่าว และพบว่าอยู่ในหน้า เฟสบุ๊กแฟนเพจ บิณท์ บรรลือฤทธิ์⁴ โดยมีใจความดังนี้

- 1) ทำไมไม่ให้คนไข้ใช้สิทธิ์ฉุกเฉิน
- 2) เอรูปลคนไข้ที่เห็นแล้วสะเทือนใจ มาเรียไรเงินขออนุญาตเค้ารียังคะ
- 3) ภูมิพลรักสามะเร็งได้คะ สิทธิ์ไม่ต้องทำบัตร ใช้แค่บัตรประชาชนพอ

การตั้ง ประเด็นความคิดเห็น บนหน้า เฟสบุ๊ก แฟนเพจ เกิดขึ้น สืบเนื่องจากการที่คุณบิณท์ บรรลือฤทธิ์ นำภาพของพระภิกษุซึ่งอาพาธเป็นโรคมะเร็งมาโพสต์ในแฟนเพจของตน เพื่อให้สมาชิกช่วยกันบริจาคเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลแก่พระภิกษุรูปนั้น ทำให้มีผู้มาตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับการรักษาพระภิกษุ

3) ประเด็นกระทู้ เรื่อง แพะไฟฟ้า

ประเด็น กระทู้ เรื่อง แพะไฟฟ้า ผู้วิจัยเก็บข้อมูล ในเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2556 จากเว็บไซต์

ดราม่าแอดดิก จากนั้น ผู้วิจัยสืบค้นหัวข้อประเด็นดังกล่าวและพบว่าอยู่ในหน้าเฟสบุ๊ก แฟนเพจ “มูมโปรด” โดยมีใจความ ดังนี้

³ <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=349403785175571&set=a.33997710>

2784906.76978.339932452789371

⁴ <https://www.facebook.com/Bhin.fanclub/posts/537155073004149>

“เห็นข่าวนี้ในตอนเช้า สลดใจไม่หาย ที่บ้านโดนตัดไฟ ค้างค่าไฟ 441 บาท เจ้าหน้าที่มาตัด โดยไม่ได้แจ้งล่วงหน้า . อยู่กัน 3 คนแม่ลูก . แม่ต้องไปทำงานช่วงเย็นถึงดึก ลูกกลับมาจากโรงเรียน ปรากฏว่าไฟดับ . ตอนกลางคืนแม่เลยซื้อเทียนไขเข้าไปให้ . เพื่อให้พอมองเห็น ปรากฏว่า ลูกๆ เผลอ หลับ ลืมดับเทียนไข ไฟไปติดกับมุ้ง ประมาณ 5 พุ่ม เพื่อนบ้านรีบวิ่งไปตามบอกว่าไฟไหม้บ้าน . แม่รีบวิ่งเข้าไปช่วยลูก แต่ช่วยไม่ได้. ลูก 2 คน นอนกอดกันตายในห้อง . เสียใจอะ ไฟฟ้าจะรีบบัดไปไหน ชำ นิดข้าหนอย ไม่ได้เลยเหอ แค่ 441 บาทเนี่ยนะ รู้สึกอะไรปะ เด็ก 2 คนนอนตายกลางกองไฟ นำ สงสาร ชีวิตคนตายไปแล้วมันเรียกกลับมาไม่ได้นะ คนเป็นแม่ เสียทั้งลูก เสียทั้งบ้าน ชีวิตนี้มันคงไม่มี อะไรเลวร้ายไปกว่านี้อีกแล้ว แค่ 441 บาท”

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้แบ่งเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

2.1 วิเคราะห์การจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ด

การวิเคราะห์การจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ดมี 2 ขั้นตอน ได้แก่

1) จัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ด

การวิเคราะห์การจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ด ผู้วิจัยวิเคราะห์ โดยใช้เกณฑ์ของเฟิร์นไซด์และโฮลเทอร์ (Fearnside; & Holther. 1959: 21-109) และ โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998) เป็นหลัก เนื่องจากเกณฑ์ของ เฟิร์นไซด์และโฮลเทอร์ มีการจำแนกประเภท อย่างละเอียดถึง 52 ประเภท และได้กล่าวถึงประเภทของเหตุผล วิบัติที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับการ วิจัยนี้โดยตรงจำนวน 5 ประเภท ส่วนเกณฑ์ของ โคปีและโคเฮนนั้น มีความครอบคลุม และเป็นที่ยอมรับในการวิเคราะห์เหตุผลวิบัติ นอกจากนี้ ในการวิเคราะห์ประเภทการใช้เหตุผลวิบัติมี ผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบการ วิเคราะห์ ความถูกต้อง คือ ดร.พุมวิทย์ บุญนาค อาจารย์ประจำ ภาควิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สรุป เกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติมีจำนวน 21 ประเภท ประกอบด้วย

- 1) การอ้างความไม่รู้
- 2) การอ้างอำนาจโดยไม่ชอบ
- 3) การโจมตีบุคคล/กลุ่ม
- 4) การอ้างคนส่วนมาก
- 5) การอ้างความน่าเห็นใจ
- 6) การอ้างการใช้กำลัง

- 7) การสรุปแบบไม่เหมาะสม
- 8) การถามซ้ำซ้อน
- 9) การระบุสาเหตุผิด
- 10) การทวนคำถาม
- 11) การมองข้ามกฎ
- 12) การใช้คำกำกวม
- 13) การใช้ประโยคคลุมเครือ
- 14) การเน้นเพียงบางส่วน
- 15) การรวมหมู่
- 16) การแยกหมู่
- 17) การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย
- 18) การให้ทางเลือกวง
- 19) การแย้งที่มา
- 20) การเปรียบเทียบผิด
- 21) การอ้างเจตนา

ในการจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัตินั้น ผู้วิจัยจำแนกลักษณะการแสดงความคิดเห็นออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) ความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับประเด็น กระทั่ง 2) ความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยกับประเด็น กระทั่ง 3) ความคิดเห็นที่หลงประเด็น และ 4) ความคิดเห็นอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็น กระทั่ง โดยที่การแสดงความคิดเห็นที่ไม่ได้จัดเป็นเหตุผลวิบัติ ผู้วิจัยถือว่าเป็นการแสดงความคิดเห็นที่มีความน่าเชื่อถือ โดยผู้วิจัยจะไม่ทำการพิสูจน์ความน่าเชื่อถือของการแสดงความคิดเห็นเหล่านั้น เนื่องจากต้องอาศัยหลักตรรกศาสตร์อย่างลุ่มลึกในการวิเคราะห์ และไม่ใช้จุดประสงค์ของงานวิจัยนี้ เช่น

(1) การแสดงความคิดเห็นในกระทั้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑ์ บรรลือฤทธิ์” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 29 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“คุณอาจจะไม่รู้ณะคะ ว่าชื่อกับนามสกุล เขาไปหาเลขประจำตัวปชช . 13 หลักได้ และเลข 13 หลักนี้ เขาไปหาได้ว่าสิทธิ์อยู่ที่รพ.ไหน สรุปคือ ขอแค่สัญชาติไทย คุณรักษาฟรี ใช้สิทธิ์ฉุกเฉินได้”

จากตัวอย่าง (1) ผู้โต้แย้งแสดงความคิดเห็นโดยอ้างความรู้ซึ่งเป็นสิ่งที่รู้โดยทั่วไปในวงการแพทย์ในการพิสูจน์ว่าความ น่าเชื่อถือของความคิดเห็นนี้ จะต้องพิสูจน์โดยหลักฐานเชิงประจักษ์ เช่น มีเอกสารที่เกี่ยวข้องชี้แจงเรื่องระเบียบการใช้สิทธิ์ฉุกเฉินนี้หรือไม่ เป็นต้น ดังนั้น การแสดงความคิดเห็นลักษณะนี้ ผู้วิจัยจะถือว่าไม่เป็นการใช้เหตุผลวิบัติ ในขณะที่เดียวกันก็เป็นเพียงเหตุผลที่อาจจะน่าเชื่อถือได้เท่านั้น

2) การวิเคราะห์ความถี่ของประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยนับความถี่ของประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ ที่พบทั้งหมด จากนั้น นำมาหาค่าร้อยละ

ในกรณีที่มีการแสดงความคิดเห็น ที่สามารถจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติได้มากกว่า 1 ประเภท ต่อการแสดงความคิดเห็นหนึ่งความคิดเห็น ผู้วิจัยจะนับจำนวนความถี่ที่เกิดขึ้นทั้งหมด

หลังจากจัดประเภทของการใช้เหตุผลวิบัติ ในการแสดงความคิดเห็น ตามเกณฑ์ข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยจะนำการแสดงความคิดเห็นดังกล่าวมาวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาในการใช้เหตุผลวิบัติ โดยมีเกณฑ์ และขั้นตอนดังนี้

2.2 วิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์

การวิเคราะห์กลวิธีของการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์มี 2 ขั้นตอน ได้แก่

1) วิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์

หลังจากผู้วิจัยจำแนกประเภทของเหตุผลวิบัติ ผู้วิจัยวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติ ในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ พิจารณาจากการวิเคราะห์ใน ระดับคำ ระดับประโยค และระดับข้อความ ต่อเนื่อง โดยใช้ทฤษฎีทางอรรถศาสตร์และทฤษฎีทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ช่วยในการอธิบายกลวิธีที่พบ จากการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นพบกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติ ดังต่อไปนี้

1.1 กลวิธีการเปรียบเทียบ คือ การใช้ภาษาในการโต้แย้งโดยมีวิ ตฤประสงค์เพื่อเปรียบเทียบเหตุการณ์ สถานการณ์ กลุ่มคน กับสิ่งที่ผู้โต้แย้งต้องการสื่อให้เห็นความแตกต่าง หรือข้อดี ข้อเสีย ตัวอย่างเช่น

(2) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อุซาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 203 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“การแต่งตัวหรือตัดผมที่ต่างประเทศเค้าก็ปล่อยให้เด็กแต่งตัวตามที่อยากแต่ง แล้วทำไมประเทศของเขาถึงมีการคอร์ปชั่นน้อยกว่าประเทศเรา”

จากตัวอย่าง (2) เป็นการใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ พิเคราะห์จากประโยค “การแต่งตัวหรือตัดผมที่ต่างประเทศเค้าก็ปล่อยให้เด็กแต่งตัวตามที่อยากแต่ง แล้วทำไมประเทศของเขาถึงมีการคอร์ปชั่นน้อยกว่าประเทศเรา” เป็นการเปรียบเทียบประเทศไทยกับต่างประเทศที่มีการคอร์ปชั่นน้อย ซึ่งในการแสดงความคิดเห็นนี้ไม่ได้กล่าวว่าเป็นประเทศอะไร แต่ทำการเปรียบเทียบว่าประเทศที่ไม่มีกฎระเบียบแต่งกาย กลับมีการคอร์ปชั่นน้อยกว่าประเทศไทยที่ให้มีการระเบียบ เป็นการพยายามเชื่อมโยงจากการเปรียบเทียบให้ผู้ฟังเชื่อในข้อสรุปว่าประเทศที่ไม่มีระเบียบมีการคอร์ปชั่นน้อย ดังนั้น ประเทศไทยก็ควรยกเลิกกฎระเบียบระเบียบเครื่องแบบได้แล้ว

1.2 กลวิธีการแบ่งพวก คือ การใช้ภาษาในการแสดงเหตุผลโดยการพยายามแยกกลุ่มแยกประเภท ซึ่งจากข้อมูลพบว่าเป็นการแยกกลุ่มคน ตามลักษณะของอายุ อาชีพ ฐานะทางการเงิน เช่น เด็ก ผู้ใหญ่ พวกคนรวย คนจน เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

(3) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อูซาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 98 ผู้โต้แย้งไม่เห็นด้วยเรื่องการยกเลิกกฎระเบียบในการแต่งกายไปเรียน “ขนาดใส่ชุดนักเรียนพวก น้องๆ หนูๆ ยังแหกกฎแต่งกันซะ แล้วถ้าไม่บังคับ เอะๆ ไม่อยากจะคิด”

จากตัวอย่าง (3) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้คำเรียก “น้องๆ หนูๆ” เพื่อแสดงให้เห็นถึงการแบ่งแยกระหว่างกลุ่มที่อยู่ตรงข้ามกับผู้โต้แย้ง และเป็นการแสดง ความคิดเห็นว่าตัวผู้โต้แย้งเองเป็นผู้ใหญ่แล้ว

2) การวิเคราะห์ความถี่ของกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์
ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยนับความถี่ของกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ ที่พบทั้งหมด จากนั้น นำมาหาค่าร้อยละ

ในกรณีที่มีการแสดงความคิดเห็นที่สามารถ จัดกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติได้มากกว่า 1 ประเภท ต่อการแสดงความคิดเห็นหนึ่งความคิดเห็น ผู้วิจัยจะนับจำนวนความถี่ที่เกิดขึ้นทั้งหมด

3. การสรุปผลและอภิปรายผล

ผู้วิจัยจะนำเสนอผลที่ได้จากการวิเคราะห์ การจัดประเภทของการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ และการวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ หลังจากนั้นจึงมาสรุปและอภิปรายผลในลำดับต่อไป

บทที่ 4

ประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ด

ในบทนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ภาพรวมของการจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ดในทุกประเด็น
2. ผลการจัดประเภทของการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ดในแต่ละประเด็น

1. ภาพรวมของการจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ดในทุกประเด็น

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ดของเว็บไซต์ดราม่าแอดดิก (www.drama-addict.com) โดยผู้วิจัยใช้เว็บไซต์นี้เป็นเว็บไซต์หลักในการสืบหาประเด็นที่ได้รับความนิยม เนื่องจากเว็บไซต์นี้เป็นเว็บไซต์ที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมในเรื่องการนำเสนอประเด็นโต้แย้งที่เป็นประเด็นของสังคม ณ ขณะนั้น และเป็นเว็บไซต์ที่มีผู้เข้ามาแสดงความคิดเห็นเป็นจำนวนมากในแต่ละเดือน หลังจากนั้น ผู้วิจัยจะเลือกประเด็นกระทู้ที่ได้รับความนิยมสูงสุดในเดือนมกราคม เดือนมีนาคม และเดือนพฤษภาคม 2556 เดือนละ 1 ประเด็น รวมเป็น 3 ประเด็น ซึ่งจากการเก็บข้อมูลพบประเด็นที่มีความนิยมสูงสุดในทั้ง 3 เดือน ดังนี้

- 1) ประเด็น เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก
- 2) ประเด็น เรื่อง Bill can do no wrong
- 3) ประเด็น เรื่อง แพะไฟฟ้า

จากนั้น ผู้วิจัยสืบค้นย้อนไปยังแหล่งข้อมูลหลักที่มีการโพสต์ประเด็นกระทู้เหล่านั้นเป็นครั้งแรกและนำ 500 ความคิดเห็นแรกของแต่ละประเด็นกระทู้มาวิเคราะห์หาการใช้เหตุผลวิบัติ ในแต่ละประเด็นกระทู้ โดยผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาประเด็นสำคัญในการโต้แย้ง และจำแนก เป็นกลุ่ม การแสดงความคิดเห็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- 1) ความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้ คือ การแสดงความคิดเห็นที่มีความคิดสอดคล้องหรือไปในทิศทางเดียวกับประเด็น เช่น การแสดงความคิดเห็น ในประเด็นกระทู้เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก กลุ่มที่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้ จะมีลักษณะการแสดงความคิดเห็น สนับสนุนการมีอิสระในการแต่งกายไปเรื่อย อาทิ “จากใจเด็กนักเรียนอย่างเราๆ เลยค่ะ เรารู้ว่าสถานที่ไหนควรแต่งตัวแบบไหน อยู่โรงเรียนควรแต่งตัวยังไง เรารู้...” เป็นต้น

2) ความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้ คือ การแสดงความคิดเห็นที่มีความคิดไม่สอดคล้องหรือมีทิศทางขัดแย้งกับประเด็น เช่น การแสดงความคิดเห็นในประเด็นกระทู้เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้ จะมีลักษณะการแสดงความคิดเห็นดังเช่น “คนที่คิดได้มันมีคับ¹ แต่มีน้อย ไข่เด็กแกวบ้านผมมันไม่คิดเหมือนพวกคุณหรอก” เป็นต้น

3) ความคิดเห็นที่หลงประเด็น คือ การแสดงความคิดเห็นที่มีความคิดโต้แย้งคลาดเคลื่อนไปจากประเด็นหลักของกระทู้ เช่น การแสดงความคิดเห็นในประเด็นกระทู้เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก ลักษณะความคิดเห็น อาทิ “น้องๆ ที่ป็นเกลียวลอนนัดเจอกันแล้วคุยกันต่อหน้าดีมัย จะสอนให้รู้จักโลกกว้าง” ผู้โต้แย้ง แสดงความคิดเห็น ที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นของกระทู้ แต่เป็นการทำทนายอีกฝ่ายให้มาพบหน้า ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องความเหมาะสมในการแต่งกาย

4) ความคิดเห็นอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นกระทู้ คือ การแสดงความคิดเห็นที่ไม่ได้มีเนื้อหาสื่อหรือโต้ตอบกับประเด็นกระทู้แต่อย่างใด เช่น ผู้แสดงความคิดเห็นกล่าวว่า “ตามจ่ามาครับ” “มาเชียร์เจ้าของกระทู้คะ ” รวมถึงการโพสต์คำหยาบคายเพียงคำเดียว ตลอดจนการขึ้นข้อความโฆษณาต่างๆ ซึ่งในงานวิจัยนี้จะไม่นำมาวิเคราะห์ เนื่องจากการแสดงความคิดเห็นในกลุ่มนี้ไม่ได้เป็นการให้เหตุผลที่เกี่ยวข้องกับการโต้แย้งในประเด็นกระทู้

จากผลการวิเคราะห์การใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งผ่านเว็บบอร์ดทั้ง 3 ประเด็นกระทู้ พบการใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงความคิดเห็น โดยแยกตามกลุ่มการแสดงความคิดเห็น ทั้ง 4 กลุ่ม ดังปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 การใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งผ่านเว็บบอร์ด ทั้ง 3 ประเด็นกระทู้ แยกตามกลุ่มการแสดงความคิดเห็น

¹ การสะกดคำต่างๆ ในการแสดงความคิดเห็นมาจากผู้แสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น ผู้วิจัยมิได้เปลี่ยนการสะกดแต่อย่างใด เช่น ผู้แสดงความคิดเห็นสะกดคำว่า “ครับ” เป็น “คับ” เป็นต้น

ลำดับ	ลักษณะการแสดงความ คิดเห็น	จำนวนความ คิดเห็น	จำนวนการใช้เหตุผลวิบัติ ในการแสดงความคิดเห็น	
			จำนวน	ร้อยละ
1	กลุ่มที่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้	366	151	41.26
2	กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับประเด็น กระทู้	422	65	15.40
3	กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นหลง ประเด็น	389	70	17.99
4	กลุ่มการแสดงความคิดเห็นอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นกระทู้	323	-	-
	รวม	1,500	286	19.07

จากตาราง 3 แสดงความคิดเห็นทั้ง 3 ประเด็นกระทู้ 1,500 ความคิดเห็น มีการแสดงความคิดเห็นโดยการใช้เหตุผลวิบัติ สามารถแบ่งตามกลุ่มการแสดงความคิดเห็น ดังนี้

1) กลุ่มที่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้ มีจำนวน 366 ความคิดเห็น ปრაกฏการใช้เหตุผลวิบัติจำนวน 151 ความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 41.26 จากการแสดงความคิดเห็น เห็นด้วยใน 3 ประเด็นกระทู้

2) กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้ มีจำนวน 422 ความคิดเห็น ปრაกฏการใช้เหตุผลวิบัติจำนวน 65 ความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 15.40 จากการแสดงความคิดเห็นไม่เห็นด้วยใน 3 ประเด็นกระทู้

3) กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นหลงประเด็น มีจำนวน 389 ความคิดเห็น โดยปรากฏการใช้เหตุผลวิบัติ จำนวน 70 ความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 17.99 จากการแสดงความคิดเห็นหลงประเด็นใน 3 ประเด็นกระทู้

4) กลุ่มการแสดงความคิดเห็นอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นกระทู้ มีจำนวน 323 ความคิดเห็น โดยเป็นการแสดงความคิดเห็นที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของการโต้แย้งในประเด็นกระทู้ uly เช่น “ตามจ่ามาคับ” “ให้กำลังใจเจ้าของกระทู้คะ” เป็นต้น ผู้วิจัยจะไม่ได้นำความคิดเห็นในกลุ่มนี้ มาใช้ในการวิเคราะห์

ดังนั้น การวิเคราะห์การใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงความคิดเห็น ผู้วิจัยวิเคราะห์เฉพาะการแสดงความคิดเห็นที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย กับประเด็นกระทู้ และความคิดเห็นที่หลงประเด็น เท่านั้น

ต่อไปผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแยกตามประเภทของการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ประเภทของการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ของทั้ง 3 ประเด็นกระทู้

ลำดับ	ประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ	รวมทั้งหมด	
		จำนวน	ร้อยละ
1	การอ้างความไม่รู้	0	0
2	การอ้างอำนาจโดยไม่ชอบ	4	1.40
3	การโจมตีบุคคล/กลุ่ม	93	¹ 32.52
4	การอ้างคนส่วนมาก	3	1.05
5	การอ้างความน่าเห็นใจ	22	7.69
6	การอ้างการใช้กำลัง	0	0
7	การสรุปแบบไม่เหมาะสม	45	² 15.73
8	การถามซ้ำซ้อน	5	1.75
9	การระบุสาเหตุผิด	29	10.14
10	การทวนคำถาม	2	0.70
11	การมองข้ามกฎ	2	0.70
12	การใช้คำกำกวม	2	0.70
13	การใช้ประโยคคลุมเครือ	0	0
14	การเน้นเพียงบางส่วน	0	0
15	การรวมหมู่	28	9.79
16	การแยกหมู่	2	0.70
17	การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย	34	³ 11.89
18	การใช้ทางเลือกหลง	2	0.70
19	การแย้งที่เินมา	3	1.05

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ	รวมทั้งหมด	
		จำนวน	ร้อยละ
20	การเปรียบเทียบผิด	6	2.10
21	การอ้างเจตนา	4	1.40
	รวม	286	100

หมายเหตุ ตัวเลข ¹(...) ²(...) ³(...) หมายถึง อันดับหนึ่งของประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ

จากตาราง 4 ผลการจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ดเห็นได้ว่าการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล /กลุ่มมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.52 รองลงมา คือ การสรุปแบบไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 15.73 และอันดับ 3 คือ การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย คิดเป็นร้อยละ 11.89

เหตุผลที่มีการใช้การโจมตีบุคคล/กลุ่มมากที่สุด เนื่องจากลักษณะของประเด็นกระทู้ในการโต้แย้งนั้นปรากฏในเฟสบุ๊กแฟนเพจ ซึ่งในการแสดงความคิดเห็นจะต้องมีการแสดงตัวตนของผู้แสดงความคิดเห็นลงไปด้วย ทำให้ผู้แสดงความคิดเห็นสามารถสืบค้นประวัติ หรือสถานะต่างๆ ของผู้แสดงความคิดเห็นได้ เช่น เพศ อายุ สถานภาพสมรส และ การศึกษา เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จึงสามารถนำมาประกอบการใช้เหตุผลโจมตี นอกจากนี้ จากผลการวิเคราะห์พบว่าการกล่าวโจมตีส่วนใหญ่เป็นในเชิงการตำหนิเกี่ยวกับพฤติกรรม การกระทำ หรือข้อต่อด้านสถานะต่างๆ เพื่อลดความน่าเชื่อถือของการแสดงความคิดเห็นนั้นๆ ให้น้อยลง

เหตุผลที่มีการใช้การสรุปแบบไม่เหมาะสม รองลงมา เนื่องจากผู้แสดงความคิดเห็นมักใช้การเปรียบเทียบ ยกตัวอย่าง เหตุการณ์ หรือสถานการณ์ต่างๆ มาใช้ในการโต้แย้ง ซึ่งตัวอย่างเหล่านั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นที่ทำการสรุป แต่ผู้แสดงความคิดเห็นมักทำการสรุปเข้าสู่ประเด็นเนื้อหาที่กำลังโต้แย้ง

ส่วนเหตุผลที่มีการอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย เนื่องจากผู้แสดงความคิดเห็นนิยมใช้เหตุผลเพื่อเบี่ยงเบนประเด็นโดยการ ใช้ความรู้สึกของตนเอง ในการคาดคะเนหรือสมมติเป็นเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในภายหน้า ทำให้ข้ออ้างที่นำมาใช้ในการแสดงความคิดเห็นนั้น ดูเกินจริง แต่ในขณะเดียวกันก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าเหตุการณ์ที่นำมาอ้างนั้นจะไม่เกิดขึ้นจริง เนื่องจากความเป็นไปได้ของเหตุการณ์นั้นก็มีอยู่ ทำให้ผู้ร่วมสนทนาคล้อยตามได้

หลังจากเห็นภาพรวมของการใช้เหตุผลวิบัติแล้ว ต่อไปเป็นการนำเสนอภาพรวมของการใช้เหตุผลวิบัติแยกตามกลุ่มการแสดงความคิดเห็น 3 กลุ่ม

ตาราง 5 การจัดประเภทของการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์จำแนกตาม กลุ่มการแสดงความคิดเห็น 3 กลุ่ม

ลำดับ	ประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ	กลุ่มที่เห็นด้วย		กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย		กลุ่มหลงประเด็น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การอ้างความไม่รู้	0	0	0	0	0	0
2	การอ้างอำนาจโดยไม่ชอบ	1	0.66	2	3.08	1	1.43
3	การโจมตีบุคคล/กลุ่ม	40	¹ 26.49	18	¹ 27.69	35	¹ 50.00
4	การอ้างคนส่วนมาก	3	1.99	0	0	0	0
5	การอ้างความน่าเห็นใจ	22	² 14.57	0	0	0	0
6	การอ้างการใช้กำลัง	0	0	0	0	0	0
7	การสรุปแบบไม่เหมาะสม	19	³ 12.58	12	³ 18.46	14	² 20.00
8	การถามซ้ำซ้อน	4	2.65	1	1.54	0	0
9	การระบุสาเหตุผิด	22	² 14.57	5	7.69	2	2.86
10	การทวนคำถาม	0	0	1	1.54	1	1.43
11	การมองข้ามกฎ	2	1.32	0	0	0	0
12	การใช้คำกำกวม	2	1.32	0	0	0	0
13	การใช้ประโยคคลุมเครือ	0	0	0	0	0	0
14	การเน้นเพียงบางส่วน	0	0	0	0	0	0
15	การรวมหมู่	18	11.92	6	9.23	4	5.71
16	การแยกหมู่	0	0	2	3.08	0	0
17	การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย	9	5.96	15	² 23.08	10	³ 14.29

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ	กลุ่มที่เห็นด้วย		กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย		กลุ่มหลงประเด็น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
18	การใช้ทางเลือกลวง	1	0.66	0	0	1	1.43
19	การแย้งที่มา	2	1.32	0	0	1	1.43
20	การการเปรียบเทียบผิด	2	1.32	3	4.62	1	1.43
21	การอ้างเจตนา	4	2.65	0	0	0	0
	รวม	151	100	65	100	70	100

หมายเหตุ ตัวเลข ¹(....) ²(....) ³(....) หมายถึง อันดับแรกของประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในแต่ละกลุ่ม

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งแยกตามกลุ่มการแสดงความคิดเห็นทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า

1) กลุ่มการใช้เหตุผลวิบัติในกลุ่มที่เห็นด้วยกับประเด็นกระตุ้นให้มีการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่มมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.49 รองลงมา คือ การอ้างความน่าเชื่อถือ และการระบุสาเหตุผิด โดยปรากฏการใช้เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 14.57 และอันดับ 3 คือ การสรุปแบบไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 12.58

2) กลุ่มการใช้เหตุผลวิบัติในกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระตุ้นให้มีการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่มมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.69 รองลงมา คือ การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย คิดเป็นร้อยละ 23.08 และอันดับ 3 คือ การสรุปแบบไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 18.46

3) กลุ่มการใช้เหตุผลวิบัติในกลุ่มหลงประเด็นกระตุ้นให้มีการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่มมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา คือ การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย คิดเป็นร้อยละ 20 และอันดับ 3 คือ การสรุปแบบไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 14.29

จากผลการวิเคราะห์ทั้ง 3 กลุ่มการแสดงความคิดเห็น เห็นได้ว่าไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือการแสดงความคิดเห็นที่หลงประเด็น มีการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่มและประเภทการสรุปแบบไม่เหมาะสมในปริมาณมาก ซึ่งต่างจากประเภท การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลายมักเกิดในการแสดงความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยและการแสดงความคิดเห็นที่

หลงประเด็น แต่ไม่ใช้มากในการแสดงความคิดเห็นแบบเห็นด้วย การแสดงความคิดเห็นแบบเห็นด้วย กลับปรากฏการอ้างความน่าเชื่อถือ และการระบุสาเหตุผิด เนื่องจากลักษณะการโต้แย้งของสังคมออนไลน์ที่ไม่เห็นหน้ากันทำให้แต่ละฝ่ายกล้าที่จะตำหนิหรือกล่าวโทษพฤติกรรมที่เป็นข้อโต้แย้งของอีกฝ่ายมากกว่าที่จะใช้เหตุผลที่น่าเชื่อถือมาอ้างอิง ประกอบกับแหล่งที่มาของข้อมูลเป็นการโต้แย้งบนเฟสบุ๊กแฟนเพจทั้งหมด การให้เหตุผลแต่ละครั้งมีการแสดงตัวตนของผู้แสดงความคิดเห็นเสมอ ทำให้การตำหนิและกล่าวโทษสามารถทำได้ง่ายขึ้นจากการสืบประวัติ จึงทำให้เกิดการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่มในทั้ง 3 กลุ่มแสดงความคิดเห็น ในขณะที่เหตุผลวิบัติประเภทการสรุปแบบไม่เหมาะสม เกิดการใช้เป็นจำนวนมากทั้ง 3 กลุ่มความคิดเห็นเช่นกัน เนื่องจากลักษณะการแสดงความคิดเห็นที่มีการเปรียบเทียบและการยกตัวอย่างเพื่อประกอบเหตุผลที่นำมาอ้าง แต่ในตัวอย่างหรือสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบนั้นไม่มีความเชื่อมโยงกับผลสรุป แสดงให้เห็นถึงลักษณะการใช้เหตุผลโต้แย้งบนสังคมออนไลน์ที่ไม่คำนึงถึงความสัมพันธ์ของข้อสรุปที่ต้องการสื่อ ส่วนการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างความน่าเชื่อถือและการระบุสาเหตุผิดเกิดในกลุ่มการแสดงความคิดเห็นแบบเห็นด้วย เนื่องจากประเด็นกระตุ้นมีผลทำให้เกิดการใช้เหตุผลวิบัติ 2 ประเภตินี้มาก ซึ่งเกิดขึ้นในประเด็นเรื่อง แพะไฟฟ้า เป็นส่วนใหญ่ เพราะเกี่ยวข้องกับการเสียชีวิตของเด็ก

ในลำดับถัดไป ผู้วิจัย ขอนำเสนอผลการจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ดในแต่ละประเด็นกระตุ้น เพื่อให้เห็นรายละเอียดของการจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ

2. ผลการจัดประเภทของการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ดในแต่ละประเด็น

1) ประเด็นกระตุ้น เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก

ประเด็นกระตุ้น เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก ผู้วิจัยเก็บข้อมูลในเดือน มกราคม พ.ศ. 2556 จากเว็บไซต์ดราม่าแอดดิก จากนั้น ผู้วิจัยสืบค้นหัวข้อประเด็นนี้และพบว่าอยู่ในเฟสบุ๊กแฟนเพจ เมด อิน อูซาคเนย์ โดยมีใจความ ดังนี้

ในงานเสวนาอูซาคเนย์สาธารณะ “ความเป็นไทยตั้งแต่หัวจรดตีน” หัวข้อ “ร่างกายใต้บงการ บนเรือนร่างในเครื่องแบบ” ณ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เจ้าของแฟนเพจได้นำความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้เข้าร่วมการเสวนา เกี่ยวกับการใส่เครื่องแบบไปโรงเรียนว่า “เราคิดเป็นว่าที่ไหนควรแต่งยังไง ไม่ต้องมาบังคับกันก็ได้ ถ้าไปโรงเรียนก็คงไม่แต่งตัวเวอร์เหมือนไปเดินที่อื่น”

จากประเด็นนี้ก่อให้เกิดการโต้แย้ง โดยแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1) กลุ่มที่เห็นด้วยว่าเด็กนักเรียนคิดเป็นแล้ว ควรปล่อยให้เด็กนักเรียนมีอิสระในการแต่งตัวไปโรงเรียน

- 2) กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย คือ เห็นว่าเด็กนักเรียนควรแต่งกายตามระเบียบของโรงเรียน ไม่ควรให้เด็กนักเรียนมีอิสระในการแต่งกาย
- 3) กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นหลงประเด็นจากประเด็นกระทู้หลัก
- 4) กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นกระทู้ โดยการแสดงความคิดเห็นในกลุ่มที่ 4 จะไม่นำมาวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็น 500 ความคิดเห็นแรก ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 การใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก แยกตามกลุ่มการแสดงความคิดเห็น

ลำดับ	ลักษณะการแสดงความคิดเห็น	จำนวนความคิดเห็น	ความคิดเห็นที่เป็นการใช้เหตุผลวิบัติ	
			จำนวน	ร้อยละ
1	กลุ่มที่เห็นด้วย	151	38	25.17
2	กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย	152	42	27.63
3	กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นหลงประเด็น	139	25	17.99
4	กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นกระทู้	58	-	-
	รวม	500	105	21

จากตาราง 6 พบว่าการแสดงความคิดเห็น 500 ความคิดเห็นแรกที่ปรากฏมีการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มที่เห็นด้วยว่าเด็กนักเรียนคิดเป็นแล้ว ควรปล่อยให้เด็กนักเรียน มีอิสระในการแต่งตัวไปโรงเรียน 151 ความคิดเห็น ปรากฏการใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงความคิดเห็น จำนวน 38 ความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 25.17 ของกลุ่มที่เห็นด้วย ในขณะที่กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย มองว่า เด็กนักเรียนควรแต่งกายตามระเบียบของโรงเรียน ไม่ควรให้เด็กนักเรียนมีอิสระในการแต่งกาย มีจำนวน 150 ความคิดเห็น ปรากฏการใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงความคิดเห็น จำนวน 42 ความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 27.63 ของกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นที่หลงประเด็นจากการแสดงความคิดเห็นในกระทู้หลักจำนวน 139 ปรากฏการใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงความคิดเห็น จำนวน 25 ความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 17.99 ของกลุ่มที่แสดงความคิดเห็นหลงประเด็น เห็นได้ว่าการแสดงความคิดเห็นของ

กลุ่มที่เห็นด้วยกับไม่เห็นด้วยมีจำนวนการใช้เหตุผลวิบัติใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ร้อยละ 25.17 และ ร้อยละ 27.63 ตามลำดับ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาการปรากฏของการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งของกลุ่มที่แสดงความคิดเห็นหลงประเด็นพบว่ามีปรากฏน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.99 ดังนั้น จากตาราง 7 สามารถสรุปได้ว่าการใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก มีการใช้เหตุผลวิบัติโดยรวมในการโต้แย้งรวมทั้งสิ้น 105 ความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 21.00 ของการ แสดงความคิดเห็นทั้งหมด

จากผลการวิเคราะห์การใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก สามารถจำแนกเป็นประเภท ดังตาราง 7

ตาราง 7 การจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก จำแนก ตามกลุ่มการแสดงความคิดเห็น 3 กลุ่ม

ลำดับ	ประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		หลงประเด็น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การอ้างความไม่รู้	0	0	0	0	0	0
2	การอ้างอำนาจโดยไม่ชอบ	0	0	2	4.76	0	0
3	การโจมตีบุคคล/กลุ่ม	7	² 18.42	6	³ 14.29	8	¹ 32.00
4	การอ้างคนส่วนมาก	2	5.26	0	0	0	0
5	การอ้างความน่าเห็นใจ	0	0	0	0	0	0
6	การอ้างการใช้กำลัง	0	0	0	0	0	0
7	การสรุปแบบไม่เหมาะสม	11	¹ 28.95	9	² 21.43	8	¹ 32.00
8	การถามซ้ำซ้อน	0	0	0	0	0	0
9	การระบุสาเหตุผิด	5	³ 13.16	5	11.90	2	³ 8.00
10	การทวนคำถาม	0	0	1	2.38	1	4.00
11	การมองข้ามกฎ	2	5.26	0	0	0	0
12	การใช้คำกำกวม	2	5.26	0	0	0	0
13	การใช้ประโยคคลุมเครือ	0	0	0	0	0	0
14	การเน้นเพียงบางส่วน	0	0	0	0	0	0

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		หลุดประเด็น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
15	การรวมหมู่	4	10.53	5	11.90	1	4.00
16	การแยกหมู่	0	0	2	4.76	0	0
17	การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย	3	7.89	12	¹ 28.57	3	² 12.00
18	การให้ทางเลือกวง	0	0	0	0	1	4.00
19	การแย้งที่มาก	1	2.63	0	0	1	4.00
20	การเปรียบเทียบผิด	1	2.63	0	0	0	0
21	การอ้างเจตนา	0	0	0	0	0	0
	รวม	38	100	42	100	25	100

หมายเหตุ ตัวเลข ¹(....) ²(....) ³(....) หมายถึง อันดับของประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในแต่ละกลุ่ม

จากตาราง 7 พบว่าประเด็นกระทู้ เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก ปრაกฏการใช้เหตุผลวิบัติ ทั้งสิ้น 14 ประเภท ได้แก่ 1) การสรุปแบบไม่เหมาะสม 2) โจมตีตัวบุคคล 3) การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย 4) การระบุสาเหตุผิด 5) การรวมหมู่ 6) การอ้างอำนาจโดยไม่ชอบ 7) การอ้างคนส่วนมาก 8) การทวนคำถาม 9) การมองข้ามกฎ 10) การใช้คำกำกวม 11) การแยกหมู่ 12) การแย้งที่มาก 13) การใช้ทางเลือกวง และ 14) การเปรียบเทียบผิด โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) **กลุ่มที่เห็นด้วย** ว่าเด็กนักเรียนคิดเป็นแล้ว ควรปล่อยให้เด็กนักเรียน นมีอิสระในการแต่งตัวไปโรงเรียน มีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้ง 10 ประเภท รวมทั้งสิ้น 38 ความคิดเห็น โดยเรียงลำดับจากค่าร้อยละมากไปน้อยได้ดังต่อไปนี้

1.1 **การสรุปแบบไม่เหมาะสม** มีการใช้มากที่สุดเป็นอันดับแรกคิดเป็นร้อยละ 28.95 ดังตัวอย่าง เช่น

(1) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมด อิน อุษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 141 ผู้ได้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“คนวัยทำงาน อยู่ในออฟฟิศทำเป็นหงอ แต่อยู่บนถนนขับรถกวาดตีนกันทั้งนั้น นี่นะเหวอ สิ่งที่พวกคุณได้บ่นเพาะมาจาก กฎเกณฑ์ในสมัยก่อน ที่คุณแสนจะภาคภูมิใจ อ้อ เวลาขึ้นรถเมล์ หัดเข้าแถวหน่อยนะ มันจะได้ดูเป็นระเบียบวินัย”

จากตัวอย่าง (1) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการสรุปแบบไม่เหมาะสม จากประโยค “คนวัยทำงาน อยู่ในออฟฟิศทำเป็นหงอ แต่อยู่บนถนนขับรถกวาดตีนกันทั้งนั้น นี่นะเหวอ สิ่งที่พวกคุณได้บ่นเพาะมาจากกฎเกณฑ์ในสมัยก่อน ที่คุณแสนจะภาคภูมิใจ จ...” เป็นการโต้แย้งโดยการสรุปผลพฤติกรรมการทำงานและการขับขีว่ามีสาเหตุมาจากกฎระเบียบในวัยเรียน ซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกัน

1.2 การโจมตีบุคคล/กลุ่ม มีการใช้เป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 18.42 ดังตัวอย่าง เช่น

(2) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมด อิน อุษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 107 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยการให้เหตุผลว่า

“พวกเรียนจบแล้วขอบพูดกันจัง แล้วพวกคุณไวยาวแล้วมันเดือดร้อนใครใหม่ ถ้ากฎระเบียบเรื่องผมมันสำคัญนัก พวกคุณก็ควรจะตัดเรียนตลอดชีวิตละคับ ไม่งั้นคุณเองก็อดีแต่ปาก”

จากตัวอย่าง (2) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่ม พิจารณาจากประโยค “พวกเรียนจบแล้วขอบพูดกันจัง แล้วพวกคุณไวยาวแล้วมันเดือดร้อนใครใหม่...” เป็นการโต้แย้งโดยใช้คำว่า “พวก” ในการพาดพิงสถานะทางการศึกษาเป็นการลดความสำคัญของความคิดเห็นที่ผู้แสดงความคิดเห็นก่อนหน้าได้กล่าวไว้

1.3 การระบุนสาเหตุผิด ปราบกฏการไ้ คิดเป็นร้อยละ 13.16 ดังตัวอย่าง เช่น

(3) การแสดงความคิดเห็น ในกระทู้ บน เฟสบุ๊ก แฟนเพจ “เมด อิน อุษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 74 ผู้ได้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“เอาเวลาไปอ่านสื่อ หรือทีวีให้เพื่อนๆ ดีกว่าไหม เขามีกฎให้ทำตามก็เพื่อให้ตัดความสนใจเรื่องผมเรื่องแต่งกาย ให้มาสนใจเรียนมากกว่า บางคนอาจแยกแยะได้ แต่บางคนก็แยกแยะไม่ได้ (ส่วนมาก) ก็จะมีแต่สนใจเรื่องนี้ จนไม่เป็นอัน เรียนกันพอดี”

จากตัวอย่าง (3) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการระบุนสาเหตุผิด พิจารณาจากประโยค “...เขามีกฎให้ทำตามก็เพื่อให้ตัดความสนใจเรื่องผมเรื่องแต่งกาย ให้มาสนใจเรียนมากกว่า...” เป็นการโต้แย้งโดยอ้างความสำคัญของกฎระเบียบในเรื่องเครื่องแต่งกายมีไว้เพื่อให้นักเรียนสนใจในเรื่องการเรียนมากกว่า ซึ่งหากพิจารณาจะพบว่าความสนใจในเรื่องการเรียน มีสาเหตุจากหลายปัจจัยและกฎระเบียบเรื่องเครื่องแต่งกายไม่ใช่สาเหตุหลักที่จะทำให้ให้นักเรียนสนใจในเรื่องเรียน

1.4 การรวมหมู่ ปราบกฏการไ้ คิดเป็นร้อยละ 10.53 ดังตัวอย่าง เช่น

(4) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บน เฟสบุ๊ก แฟนเพจ “เมด อิน อุษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 414 ผู้ได้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“เห็นคอมเมนต์ของพวกสิ่งมีชีวิตที่เรียกตัวเองว่า “ผู้ใหญ่” ทั้งหลาย แล้วไม่แปลกใจเลยว่า ทำไมจารีตที่ดักดานและไร้สาระหลายๆเรื่องของประเทศไทยยังคงอยู่ และประเทศไทยถึงไม่ก้าวพ้นจากคำว่าประเทศดักดาน ด้อยพัฒนาซะที”

จากตัวอย่าง (4) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการรวมหมู่ พิจารณาจากประโยค “เห็นคอมเมนต์ของพวกสิ่งมีชีวิตที่เรียกตัวเองว่า “ผู้ใหญ่” ทั้งหลาย...” เป็นการโต้แย้งโดยนำความคิดเห็นของผู้ใหญ่ในการแสดงความคิดเห็นเฉพาะประเด็นกระทู้นี้ โดยให้เป็นตัวแทนของผู้ใหญ่

ทั้งหมดของประเทศ ซึ่งทำให้ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นคิดว่าผู้ใหญ่ทั้งประเทศมีลักษณะการแสดงความ
 คิดเห็นเหมือนกลุ่มคนที่ตนได้แย้งอยู่ด้วย

1.5 การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย ปราบฏุกการใช้ คิดเป็นร้อยละ 7.89 ดังตัวอย่าง
 เช่น

(5) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อุษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20
 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 329 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“...ครูอาจารย์ "บังอาจมาสวยกว่าฉัน ไม่ยอมไม่ยอม สอนมาจนหัวจะหงอกไม่เคยได้
 เจียดผู้ชาย"..."

จากตัวอย่าง (5) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างเหตุผลสู่ความบาน
 ปลาย พิจารณาจากประโยค “...ครูอาจารย์ "บังอาจมาสวยกว่าฉัน ไม่ยอมไม่ยอม สอนมาจนหัวจะ
 หงอกไม่เคยได้เจียดผู้ชาย...” เป็นการโต้แย้งโดยใช้การคาดคะเน ยกตัวอย่างของผู้แสดงความคิดเห็น
 เอง ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าจะมีครู อาจารย์ จะคิดเหมือนเหตุการณ์เช่นนี้จริงหรือไม่ หากมีการยกเลิก
 กฎระเบียบการแต่งกาย แต่ในขณะเดียวกันทำให้ผู้ที่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้นี้ เชื่อและคล้อยตาม
 เนื่องจากเหตุการณ์ที่ยกตัวอย่างนี้อาจเกิดขึ้นจริงได้

1.6 การอ้างคนส่วนมาก การมองข้ามกฎ และการใช้คำกำกวม ปราบฏุกการใช้
 เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 5.26 ดังตัวอย่างการอ้างคนส่วนมาก เช่น

(6) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อุษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20
 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 349 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“หลักฐานเชิงประจักษ์ที่บอกว่า การไว้ผมเกรียนหรือตึงหูเป็นสิ่งที่ไม่ดี (สำหรับคนในสังคม) ก็คือ
 หลังจากที่เรียนจบมัธยมมาแล้วแทบไม่มีใครไว้ทรงผมเกรียนหรือตึงหูเลย ถ้าทรงผมเกรียนหรือตึงหูดี
 จริง คนส่วนมากต้องยังไว้ทรงเหล่านี้อยู่แม้ว่าเรียนจบไปแล้ว”

จากตัวอย่าง (6) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างคนส่วนมากจากประโยค “...หลังจากที่เรียนจบมัธยมมาแล้วแทบไม่มีใครไว้ทรงผมเกรียนหรือตั้งหูเลย..” เป็นการโต้แย้งโดยอ้างจำนวนของคนที่ยื่นจบไปแล้วว่า แทบจะไม่มีใครไว้ผมสั้นเลย เพื่อยืนยันว่าไม่มีใครเต็มใจไว้ผมสั้นสมัยเรียน อย่างไรก็ตาม การที่คนส่วนใหญ่ไม่ไว้ผมสั้นเกรียน หลังเรียนจบไม่ได้หมายความว่าคนเหล่านั้นจะเห็นด้วยกับผู้แสดงความคิดเห็น

1.7 การแย้งที่มาและการเปรียบเทียบผิด มีการใช้เป็นอันดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ

2.63 ดังตัวอย่าง เช่น

(7) การแสดงความคิดเห็น ในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมด อิน อุษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 329 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า “ปัญหานี้ผมคิดว่าอยู่ที่พวก "โหน" เครื่องแบบ...”

จากตัวอย่าง (7) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการแย้งที่มาจากประโยค “...พวก "โหน" เครื่องแบบ...” เป็นการแสดงใช้เหตุผลโต้แย้งโดยอ้างที่มาของผู้ที่ไม่อยากให้มีการเปลี่ยนแปลงกฎซึ่งหมายถึง “พวกโหน” แสดงให้เห็นถึงความหมายในแง่ลบ หมายถึง กลุ่มคนที่คลั่งหรือยึดติดอย่างมาก เป็นการโน้มน้าวให้คิดว่าที่ต้องมีการเปลี่ยนกฎ เพราะกลุ่มคนที่พยายามรักษากฎนั้นไม่ดี

(8) การแสดงความคิดเห็น ในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมด อิน อุษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 19 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า “เครื่องแบบนักเรียน คือ ตราประทับลนไฟที่ตีให้วัวควาย...”

จากตัวอย่าง (8) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการเปรียบเทียบผิดจากประโยค “เครื่องแบบนักเรียน คือ ตราประทับลนไฟที่ดีให้ว้าวควาย...” เป็นการโต้แย้งโดยแสดงการเปรียบเทียบเครื่องแบบนักเรียน เป็นตราประทับลนไฟ และเปรียบเทียบนักเรียนเป็นว้าวควาย แสดงถึงหากใส่ชุดนักเรียนเท่ากับเป็นการถูกชักจูงทางความคิด ทำให้ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น คล้อยตามว่าการใส่เครื่องแบบไม่ดี เพราะเป็นการถูกจำกัดกรอบความคิดโดยผู้ใหญ่ ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว การถูกจำกัดกรอบความคิดนั้นไม่ได้เกิดจากการใส่ชุดนักเรียนแต่อย่างใด

2) **กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย** คือ กลุ่มที่เห็นว่าเด็กนักเรียนควรแต่งกายตามระเบียบของโรงเรียน ไม่ควรให้เด็กนักเรียนมีอิสระในการแต่งกาย จากผลการวิเคราะห์พบการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้ง 8 ประเภท รวมทั้งสิ้น 42 ความคิดเห็น โดยเรียงลำดับจากร้อยละมากไปน้อยได้ดังนี้

2.1 **การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย** มีการใช้มากที่สุดเป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 28.57 ดังตัวอย่าง เช่น

(9) **การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บน เฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อูษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556**

ความคิดเห็นที่ 416 ผู้โต้แย้งไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า “ซักพักก็คง ไม่เอาการบ้าน ไม่เอาสอบ ไม่เอาโรงเรียน กันตามลำดับ”

จากตัวอย่าง (9) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย พิจารณาจากประโยค “ซักพักก็คง ไม่เอาการบ้าน ไม่เอา สอบ ไม่เอาโรงเรียน กันตามลำดับ ” เป็นการสรุปผลโดยการสมมติเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นจริงหรือไม่เกิดขึ้นก็ได้ แต่ทำให้ผลสรุปดูน่ากลัว จากตัวอย่างประโยคผู้โต้แย้งสรุปว่าหากยอมให้มีการยกเลิกกฎระเบียบการแต่งกายสุดท้ายนักเรียนก็จะไม่มาโรงเรียน ซึ่งเป็นการสรุปเกินจริง

2.2 **การสรุปแบบไม่เหมาะสม** มีการใช้เป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 21.43 ดังตัวอย่าง เช่น

(10) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อูษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 306 ผู้โต้แย้งไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“เรียกร้องแต่งตัวยังงี้ก็ได้ แล้วจะรู้สึกว่าจะถ้าเกิดมาจนแค่แต่งตัวไปโรงเรียนก็โดนดูถูกแล้วหนูเลย”

จากตัวอย่าง (10) เป็นแสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการสรุปแบบไม่เหมาะสม พิจารณาจากประโยค “เรียกร้องแต่งตัวยังงี้ก็ได้ แล้วจะรู้สึกว่าจะถ้าเกิดมาจนแค่แต่งตัวไปโรงเรียนก็โดนดูถูกแล้วหนูเลย” เป็นการให้ข้อสรุปว่าหากมีการแต่งกายไปเรียนอย่างไรก็ได้ จะทำให้เด็กที่จนโดนดูถูก ซึ่งเป็นการสรุปที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากการโดนดูถูกไม่ได้ขึ้นอยู่กับเรื่องเครื่องแต่งกายเพียงอย่างเดียว

2.3 การโจมตีบุคคล/กลุ่ม ปราบกฏการใช้ คิดเป็นร้อยละ 14.29 ดังตัวอย่าง เช่น

(11) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อูษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 69 ผู้โต้แย้งไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“เด็กสมัยนี้คิดว่าตัวเองเก่ง คิดว่าเป็นผู้ใหญ่พอ แต่ในความเป็นจริง ก็ยังคือเด็ก”

จากตัวอย่าง (11) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่ม พิจารณาจากประโยค “เด็กสมัยนี้คิดว่าตัวเองเก่ง คิดว่าเป็นผู้ใหญ่พอ แต่ในความเป็นจริง ก็ยังคือเด็ก” เป็นการอ้างเหตุผลกล่าวโจมตีสถานะทางสังคมที่เป็นผู้เยาว์ ทำให้การแสดงความคิดเห็นของกลุ่มที่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้ น่าเชื่อถือน้อยลง

2.4 การระบุสาเหตุผิดและการรวมหมู่ ปราบกฏการใช้เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 11.90

ดังตัวอย่าง เช่น

(12) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊ก แฟนเพจ “เมด อิน อุษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 74 ผู้โต้แย้งไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“เรามีกฎให้ทำตามก็เพื่อให้ตัดความสนใจเรื่องผมเรื่องแต่งกาย ให้มาสนใจเรียนมากกว่า”

จากตัวอย่าง (12) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการระบุสาเหตุผิด พิจารณาจากประโยค “เรามีกฎให้ทำตามก็เพื่อให้ตัดความสนใจเรื่องผมเรื่องแต่งกาย ให้มาสนใจเรียนมากกว่า” ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่ากฎระเบียบเรื่องผม เรื่องการแต่งกายนั้นมีเพื่อให้นักเรียนสนใจการเรียน ซึ่งเป็นการให้สาเหตุที่ไม่เกี่ยวข้อง เนื่องจากการที่จะให้นักเรียนสนใจการเรียนนั้นประกอบไปด้วยกฎอื่นๆ อีกเป็นจำนวนมาก และรวมถึงความตั้งใจส่วนตัวของนักเรียนเอง ไม่ได้มีเพียงกฎเรื่องการแต่งกายเพียงประการเดียว

(13) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊ก แฟนเพจ “เมด อิน อุษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 60 ผู้โต้แย้งไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“...เด็กไทยภูมิคุ้มกันต่ำ!!~ ตามกระแส และอิงวัฒนธรรมฝรั่งมั่งคั่งมากเกินไป...”

จากตัวอย่าง (13) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการรวมหมู่ พิจารณาจากประโยค “...เด็กไทยภูมิคุ้มกันต่ำ!!~ ตามกระแส และอิงวัฒนธรรมฝรั่งมั่งคั่งมากเกินไป...” เป็นการโต้แย้งโดยการอ้างกลุ่มของเด็กที่สะท้อนให้เห็นในปัจจุบัน เช่น การตามกระแสนิยมของดาราทั้งในและต่างประเทศ การรับเอาวัฒนธรรมต่างชาติมาใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งในความเป็นจริงนั้นเป็นพฤติกรรมของเด็กเพียงบางกลุ่ม แต่ผู้โต้แย้งใช้ในความหมายถึงเด็กทุกคน จากคำว่า “เด็กไทย”

2.5 การอ้างอำนาจโดยไม่ชอบและการแยกหมู่ ปราบฏุกการใช้เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ

4.76 ดังตัวอย่าง เช่น

(14) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อูษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 60 ผู้โต้แย้งไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“..ผมบอกได้เลยว่าสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถเรียนรู้จากจินตนาการจากความคิดขึ้นมาได้เลย พูดได้แค่ว่ามันเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ได้ถ้าคุณไม่ได้เจอเอง คงต้องกลับมาสู่คำเดิมๆที่ว่า“พอโตแล้วก็จะรู้เองแหละ”เพราะงั้นผมคิดว่าตอนนี้มีหน้าที่อะไรก็ทำไปเถอะครับ ผมเองฝ่านมาแล้ว..”

จากตัวอย่าง (14) ผู้แสดงความคิดเห็นให้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างอำนาจโดยไม่ชอบพิจารณาจากประโยค “...พูดได้แค่ว่ามันเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ได้ถ้าคุณไม่ได้เจอเอง คงต้องกลับมาสู่คำเดิมๆ ที่ว่า “พอโตแล้วก็จะรู้เองแหละ” เพราะงั้นผมคิดว่าตอนนี้มีหน้าที่อะไรก็ทำไปเถอะครับ...” เป็นการโต้แย้งโดยอ้างถึงประสบการณ์ของผู้แสดงความคิดเห็นแสดงให้เห็นว่าไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้เนื่องจากผู้แสดงความคิดเห็นเห็นว่า อีกฝ่ายยังเป็นเด็ก ขาดประสบการณ์อีกมาก ซึ่งผู้โต้แย้งไม่สามารถอธิบายให้เห็นเป็นรูปธรรมได้ ต้องให้กลุ่มความคิดเห็นที่เห็นด้วยเจอด้วยตนเอง เป็นการแสดงออกให้เห็นถึงความเป็นผู้ใหญ่ของผู้โต้แย้งที่เด็กจะต้องเชื่อฟัง เนื่องจากผู้โต้แย้งมีประสบการณ์มากกว่า

(15) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อูษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 11 ผู้โต้แย้งไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“ยกเลิกกฎระเบียบทรงผมให้ได้ก่อนเหอะ ไหนจะเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาแต่ลำานปีอีก”

จากตัวอย่าง (15) ผู้แสดงความคิดเห็นให้เหตุผลวิบัติประเภทการแยกหมู่ พิจารณาจากประโยค “ยกเลิกกฎระเบียบทรงผมให้ได้ก่อนเหอะ ไหนจะเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาแต่ลำานปีอีก” เป็นการให้เหตุผลโต้แย้งโดยมีการอ้างถึงระบบการศึกษา ซึ่งเป็นระบบใหญ่ที่ครอบคลุมกฎระเบียบต่างๆ ในโรงเรียนและสถานศึกษาว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีและล้าหลัง ดังนั้น ระบบย่อยๆ เช่น กฎ ระเบียบในโรงเรียน รวมถึงกฎระเบียบทรงผมก็เป็นสิ่งไม่ดีด้วย จึงควรที่จะเปลี่ยนแปลงได้แล้ว ๖ จากการสรุปนี้ ผู้โต้แย้งใช้การนำคุณสมบัติของกลุ่มใหญ่มาเป็นคุณสมบัติของกลุ่มย่อย เพื่อแสดงให้เห็นว่าระบบใหญ่

แก้ไขยังไม่ได้ ระบบเล็กจึงไม่ดีไปด้วย การแสดงความคิดเห็นดังกล่าวเป็นการโน้มน้าวให้ผู้ร่วม สทนนาเห็นด้วยกับตน

2.6 การทวนคำถาม ปราบกฏการใช้น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.38 ดังตัวอย่าง เช่น

(16) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บน เฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อูษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 11 ผู้โต้แย้งไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“...บางทีคนเราก็ควรจะหัดมีระเบียบวินัย เพราะการใส่เครื่องแบบ ยู นิฟอม มันไม่ได้ทำให้ใครตาย เลือกลงทำให้เป็นคนดี มีระเบียบ ดูเรียบร้อยน่ามอง”

จากตัวอย่าง (16) ผู้แสดงความคิดเห็นให้เหตุผลวิบัติประเภทการทวนคำถาม จาก ประโยค “บางทีคนเราก็ควรจะหัดมีระเบียบวินัย เพราะการใส่เครื่องแบบ ยูนิฟอม มันไม่ได้ทำให้ใคร ตาย เลือกลงทำให้เป็นคนดี มีระเบียบ ดูเรียบร้อยน่ามอง” เป็นการโต้แย้งโดยการสรุปเนื้อความซ้ำๆ ไป มา ซึ่งจะพบว่าผู้โต้แย้งไม่ได้กล่าวอะไรมากไปกว่าการบอกว่า การใส่เครื่องแบบทำให้เป็นคนดี มี ระเบียบ และ ระเบียบวินัยมาจากการใส่เครื่องแบบ การให้เหตุผลลักษณะนี้ไม่ได้เป็นการให้ข้อมูล ใหม่ๆ เพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของผู้โต้แย้ง แต่ผู้โต้แย้งใช้การพูดวนไปมา เพื่อให้ดูเหมือนเป็นการ แสดงเหตุผลเท่านั้น

3) กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นหลงประเด็น จากการแสดงความคิดเห็นในกระทู้หลักพบ การให้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้ง 8 ประเภท รวมทั้งสิ้น 25 ความคิดเห็น โดยเรียงลำดับจากค่าร้อยละ มากไปน้อยได้ดังนี้

3.1 การสรุปแบบไม่เหมาะสมและการโจมตีบุคคล/กลุ่ม ปราบกฏการใช้น้อยที่สุดเป็น อันดับแรกคิดเป็นร้อยละ 32.00 ดังตัวอย่าง เช่น

(17) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมด อิน อูษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 433 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“พวกที่อ้างว่าเด็กคิดเองเป็นมีน้อยมีไม่กี่คน นี่ย มันเกิดจากอะไรรู้ไหม ก็เกิดจากผู้ใหญ่โง่ๆ ที่สร้างกรอบครอบหัวลูกหลานแต่ละรุ่นไง”

จากตัวอย่าง (17) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการสรุปแบบไม่เหมาะสมพิจารณาจากประโยค “พวกที่อ้างว่าเด็กคิดเองเป็นมีน้อย...เกิดจากผู้ใหญ่โง่ๆ ที่สร้างกรอบครอบหัวลูกหลาน...” เป็นการโต้แย้งโดยให้ข้อสรุปว่า การที่เด็กคิดเป็นมีน้อย เนื่องจากผู้ใหญ่สร้างกรอบขึ้นมากำกับไว้ ซึ่งเป็นการสรุปอย่างไม่เหมาะสม เพราะการที่เด็กคิดเองเป็นมีน้อยไม่ได้เกิดจากผู้ใหญ่สร้างกรอบไว้เป็นสาเหตุหลัก

(18) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมด อิน อูษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 230 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“อ้อ เด็กติดเกมส์เริ่มร้อนตัว”

จากตัวอย่าง (18) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่มพิจารณาจากประโยค “อ้อ เด็กติดเกมส์เริ่มร้อนตัว” เป็นการโต้แย้งโดยพาดพิงนิสัยของผู้แสดงความคิดเห็นว่าเป็น “เด็กติดเกมส์” ซึ่งไม่ได้เป็นข้ออ้างที่เกี่ยวข้องกับประเด็นกระทู้

3.2 การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย ปราบฏการใช้เป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 12.00 ดังตัวอย่าง เช่น

(19) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมด อิน อูษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 473 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“บางทีก็ดีนะ นักเรียนบางคนที่บ้านยากจน ไม่ค่อยมีเงินซื้อชุดนักเรียนกันซักเท่าไรหรอก แต่ ถ้า ยกเลิกจริงๆ เกรงว่าไอ้พวกเด็ก 'ส่วนน้อย' มันจะแต่งตัวสก๊อยไปเรียนนะสิ”

จากตัวอย่าง (19) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย พิจารณาจากประโยค “...ถ้ายกเลิกจริงๆ เกรงว่าไอ้พวกเด็ก 'ส่วนน้อย' มันจะแต่งตัวสก๊อยไปเรียนนะสิ” เป็นการสรุปสาเหตุโดยอ้างผลที่ยังไม่เกิดขึ้น และไม่มีหลักฐานอะไรรองรับว่าเด็กนักเรียนจะแต่งตัวอย่างที่ผู้แสดงความคิดเห็นกล่าวอ้างจริงๆ

3.3 การระบุสาเหตุผิด ปราบกฏการใช้ คิดเป็นร้อยละ 8.00 ดังตัวอย่าง เช่น

(20) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมด อิน อุซาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 490 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“บางที่การยกเลิกชุดนักศึกษา อาจลดปัญหาความเงี่ยนในวัยเรียน”

จากตัวอย่าง (20) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการระบุสาเหตุผิด พิจารณาจากประโยค “บางที่การยกเลิกชุดนักศึกษา อาจลดปัญหาความเงี่ยนในวัยเรียน” เป็นการให้เหตุผลในการโต้แย้งจากความคิดที่ว่า ชุดนักศึกษาเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ซึ่งในความเป็นจริง การเกิดอารมณ์ทางเพศไม่ได้เกิด เพราะเห็นชุดนักศึกษาเพียงอย่างเดียว แต่มีองค์ประกอบอื่นๆ ที่ทำให้เกิดได้อีก เช่น รูปร่าง หน้าตา ดังนั้น การสรุปว่าการยกเลิกชุดนักศึกษาจะทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศน้อยลงจึงไม่ถูกต้อง

3.4 การรวมหมู่ การทวนคำถาม การแย้งที่มา และการให้ทางเลือกวง ปราบกฏการใช้ที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ดังตัวอย่าง เช่น

(21) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมด อิน อุซาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 398 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“...น้องๆ แถวบ้านผมเรียนไปทำงานไปเยอะเยอะครับ แม้จะมีช่วงที่ไม่ดีบ้าง แต่ก็ปรึกษารุ่นพี่อย่างพวกผมเสมอ แสดงให้เห็นว่าเด็กสมัยนี้คิดเป็นแน่นอนครับ ผมการันตี...”

จากตัวอย่าง (21) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการรวมหมู่ พิจารณาจากประโยค “...น้องๆ แถวบ้านผมเรียนไปทำงานไปเยอะแยะครับ แม้จะมีช่วงที่ไม่ดีบ้าง แต่ก็ปรึกษารุ่นพี่อย่างพวกผมเสมอ แสดงให้เห็นว่าเด็กสมัยนี้คิดเป็นแน่นอนครับ ผมการันตี ...” เป็นการใช้เหตุผลโต้แย้งโดยอ้างกลุ่มของเด็กที่ตนรู้จักว่าเป็นเด็กขยัน และสรุปสุดท้ายว่าเด็กสมัยนี้ซึ่งหมายถึงเด็กส่วนใหญ่ ต้องเป็นเช่นเด็กที่ตนเจอมาแน่นอน เป็นการใช้เหตุผลโดยอ้างสิ่งที่ตนพบและสรุปรวมว่าทุกสิ่งในกลุ่มต้องมีคุณสมบัติเหมือนกัน

(22) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมด อิน อุษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 500 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“ความเป็นผู้ใหญ่วัดที่วุฒิภาวะของการแสดงความคิดเห็น เพราะความเห็นของท่านคือการแสดงวุฒิภาวะของตัวเอง”

จากตัวอย่าง (22) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการทวนคำถาม พิจารณาจากประโยค “ความเป็นผู้ใหญ่วัดที่วุฒิภาวะของการแสดงความคิดเห็น เพราะความเห็นของท่านคือการแสดงวุฒิภาวะของตัวเอง” เป็นการโต้แย้งโดยให้เหตุผลวนไปมา การใช้เหตุผลของผู้โต้แย้งในประโยค “ความเป็นผู้ใหญ่วัดที่วุฒิภาวะของการแสดงความคิดเห็น...” นี้มีใจความว่าความเป็นผู้ใหญ่ได้จากการแสดงความคิดเห็น และในประโยค “...ความเห็นของท่านคือการแสดงวุฒิภาวะของตัวเอง” ก็มีความหมายว่า การแสดงความคิดเห็นสามารถวัดความเป็นผู้ใหญ่ จะเห็นได้ว่าการใช้เหตุผลนี้ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงข้ออ้างอื่น นอกจากการใช้คำว่า “วุฒิภาวะ” ซึ่งหมายถึง ความเป็นผู้ใหญ่ วัดได้จากการแสดงความคิดเห็น จัดเป็นการใช้เหตุผลที่วนไปมา

(23) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมด อิน อุษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 13 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“ถ้าไม่ต้องมีกฎเรื่องทองผม...จะให้สอนหนังสืออย่างเดียวเลยหรือไง ครูก็แค่อยากระบายด้วยการหวดกันนักเรียนเกเรียนๆ บ้างไรบ้างไม่ได้เลยเหวอ”

จากตัวอย่าง (23) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการแย้งที่มา พิจารณาจากประโยค “ถ้าไม่ต้องมีกฎเรื่องทรงผม...จะให้สอนหนังสืออย่างเดียวเลยหรือไง ครูก็แค่อยากระบายด้วยการหวัดกันนักเรียนเกรียนๆ บ้างไรบ้างไม่ได้เลยหรือ ” เป็นการโต้แย้งโดยใช้การอ้างถึงที่มาของระเบียบว่ามาจากครูที่ต้องการลงโทษนักเรียน ซึ่งผู้โต้แย้งแสดงให้เห็นว่า เนื่องจากที่มาของระเบียบการแต่งกาย การไว้ทรงผม มาจากกลุ่มครูที่มีจุดประสงค์ในการลงโทษนักเรียนเพื่อการระบายอารมณ์ ดังนั้น ความคิดเห็นของคนที่เข้าข้างกฎนั้นเชื่อไม่ได้

(24) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “เมด อิน อุษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 483 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“ผู้ใหญ่โง่ๆ หลายคนออกมาต่อว่าเด็กที่มีความคิดว่าแหกคอก ส่วนผู้ใหญ่ที่มีความคิดค้ำเจี๊ยะและรับฟังเหตุผล”

จากตัวอย่าง (24) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการให้ทางเลือกลง พิจารณาจากประโยค “ผู้ใหญ่โง่ๆ หลายคนออกมาต่อว่าเด็กที่มีความคิดว่าแหกคอก ส่วนผู้ใหญ่ที่มีความคิดค้ำเจี๊ยะและรับฟังเหตุผล” เป็นการอ้างเหตุผลโดยกล่าวให้ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นเห็นตัวเลือกเพียงแค่ว่า ผู้ใหญ่ที่กล่าวว่าเด็กแหกคอกเป็นผู้ใหญ่โง่ๆ ในขณะที่ผู้ใหญ่ที่มีความคิดจะนิ่งเจี๊ยะ และรับฟัง ทำให้ผู้แสดงความคิดเห็นร่วมในประเด็นกระทู้คิดว่า พวกผู้ใหญ่ที่ต่อว่าเด็กเป็นคนโง่ หากใครไม่อยากแสดงความโง่ก็ไม่ควรแสดงความคิดเห็นออกมา

จากการวิเคราะห์การใช้เหตุผลวิบัติแยกตามกลุ่มการแสดงความคิดเห็นในประเด็นกระทู้เรื่อง เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก สามารถสรุปการใช้เหตุผลวิบัติได้ ดังนี้

ตาราง 8 สรุปประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกฟาก

ลำดับ	ประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ	ปริมาณการใช้	
		จำนวน	ร้อยละ
1	การอ้างความไม่รู้	0	0
2	การอ้างอำนาจโดยไม่ชอบ	2	1.90
3	การโจมตีบุคคล/กลุ่ม	21	² 20.00
4	การอ้างคนส่วนมาก	2	1.90
5	การอ้างความน่าเห็นใจ	0	0
6	การอ้างการใช้กำลัง	0	0
7	การสรุปแบบไม่เหมาะสม	28	¹ 26.67
8	การถามซ้ำซ้อน	0	0
9	การระบุสาเหตุผิด	12	11.43
10	การทวนคำถาม	2	1.90
11	การมองข้ามกฎ	2	1.90
12	การใช้คำกำกวม	2	1.90
13	การใช้ประโยคคลุมเครือ	0	0
14	การเน้นเพียงบางส่วน	0	0
15	การรวมหมู่	10	9.52
16	การแยกหมู่	2	1.90
17	การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย	18	³ 17.14
18	การให้ทางเลือกวง	1	0.95
19	การแย้งที่มา	2	1.90
20	การเปรียบเทียบผิด	1	0.95
21	การอ้างเจตนา	0	0
	รวม	105	100

จากตาราง 8 สรุปได้ว่าการใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก พบการใช้เหตุผลวิบัติประเภท การสรุปแบบไม่เหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.67 รองลงมา คือ ประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 20.00 ซึ่งทั้ง 2 ประเภทเกิดในกลุ่มการแสดงความคิดเห็น 3 กลุ่มในอันดับต้นๆ เช่นเดียวกัน ส่วนอันดับ 3 คือ การใช้เหตุผลวิบัติประเภท การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย คิดเป็นร้อยละ 17.14 พบการใช้มากในกลุ่มการแสดงความคิดเห็นแบบไม่เห็นด้วยกับกลุ่มแสดงความคิดเห็นแบบหลงประเด็น สาเหตุของการเกิดการใช้เหตุผลวิบัติประเภท การสรุปแบบไม่เหมาะสมมากที่สุด เนื่องจากลักษณะของประเด็นกระทู้ที่เป็นการโต้แย้งเรื่องความเหมาะสมของการคงไว้ซึ่งระเบียบการแต่งกาย กลุ่มผู้ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย รวมถึงในกลุ่มการแสดงความคิดเห็นแบบหลงประเด็นใช้ลักษณะการโต้แย้งที่มีการยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบ ในเรื่องระเบียบวินัย และทำการสรุปตัวอย่างเหล่านั้นเข้าสู่ความคิดเห็นของตนเอง ซึ่งตัวอย่างที่นำมาใช้ หรือเปรียบเทียบนั้น ไม่มีความเกี่ยวข้อง หรือเชื่อมโยงกับบทสรุปในการแสดงความคิดเห็นของผู้โต้แย้ง ในขณะที่การใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่ม มีการใช้รองลงมาเนื่องจากกการเนื้อหาที่โต้แย้งในประเด็นกระทู้ เป็นการโต้แย้งเรื่องความเหมาะสมของการยกเลิกระเบียบการแต่งกาย ผู้ร่วมโต้แย้งในกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยจึงใช้การโจมตีความด้อยวุฒิภาวะ การ ศึกษา และการขาดซึ่งประสบการณ์ชีวิตเป็นประเด็นในการโจมตีผู้ไม่เห็นด้วย เพื่อแสดงให้เห็นให้ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น เชื่อว่าการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มที่เห็นด้วยไม่น่าเชื่อถือพอ ในขณะที่กลุ่มที่เห็นด้วยใช้การโจมตีพฤติกรรม การกระทำ ของผู้ใหญ่ในปัจจุบัน และรวมถึงลักษณะการใช้คำในการแสดงความคิดเห็นที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย มาเป็นประเด็นในการโจมตี รวมถึงการที่ประเด็นกระทู้ที่เกิดขึ้นบนเฟซบุ๊กแฟนเพจทำให้ในการแสดงความคิดเห็นแต่ละครั้ง ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นสามารถทราบถึงตัวตนของแต่ละคนได้ในระดับหนึ่ง การนำประวัติ การศึกษา อายุ อาชีพ มาเป็นประเด็นโจมตีจึงทำได้ง่าย และ สุดท้ายในประเด็นนี้มีการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างเหตุผลสู่ความบานปลายในอันดับ 3 เนื่องจากในกลุ่มที่แสดงความคิดเห็นแบบไม่เห็นด้วยและหลงประเด็น ใช้ลักษณะการให้เหตุผลโต้แย้งเป็นการให้เหตุผลโดยใช้ความรู้สึกของตนเอง คาดคะเนเหตุการณ์ในแง่ร้าย เช่น การบอกว่าถ้าไม่มีระเบียบการแต่งกาย นักเรียนก็จะใส่เสื้อรัดๆ บางๆ เป็นต้น ซึ่งพบการใช้เหตุผลลักษณะนี้ เป็นจำนวนมาก

2) ประเด็นกระทู้ เรื่อง Bill can do no wrong

ประเด็นกระทู้ เรื่อง Bill can do no wrong ผู้วิจัยเก็บข้อมูลในเดือน มีนาคม พ .ศ. 2556 จากเว็บไซต์ดราม่าแอดดิก จากนั้นผู้วิจัยสืบค้นหัวข้อประเด็นดังกล่าวและพบว่าอยู่ในหน้าเฟสบุ๊กแฟนเพจ บิณฑ์ บรรลือฤทธิ์ โดยมีใจความดังนี้

- 1) ทำไมไม่ไห้คนไข้ใช้สิทธิ์ฉุกเฉิน
- 2) เอรูปคนไข้ที่เห็นแล้วสะเทือนใจ มาเรียไรเงินขออนุญาตเค้ารียังคะ
- 3) ภูมิพลรักขามะเร็งได้คะ สิทธิไม่ต้องทำบัตร ใช้แค่บัตรประชาชนพอ

การตั้งประเด็นความคิดเห็นบนหน้า เฟสบุ๊ก แฟนเพจ เกิดขึ้น สืบเนื่องจากการที่คุณบิณฑ์ บรรลือฤทธิ์ นำภาพของพระภิกษุซึ่งอาพาธเป็นโรคมะเร็งมาโพสต์ในแฟนเพจของตน เพื่อให้สมาชิกช่วยกันบริจาคเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลแก่พระภิกษุรูปนั้น ทำให้มีผู้มาตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับการรักษาพระภิกษุ

จากการถามคำถามบนแฟนเพจ บิณฑ์ บรรลือฤทธิ์ ข้างต้น ก่อให้เกิดการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง 4 กลุ่ม คือ

- 1) กลุ่มที่เห็นด้วยว่าการนำรูปพระภิกษุซึ่งอาพาธมาขอ ให้สมาชิกช่วยบริจาคเป็นเรื่องที่ดี ทำให้พระภิกษุได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
- 2) กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย คือ ไม่มีความจำเป็นต้อง บริจาค เนื่องจากการรักษาพระภิกษุสามารถใช้สิทธิ์ต่างๆ ในการรักษาได้ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
- 3) กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นหลงประเด็นจากประเด็นกระทู้หลัก
- 4) กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นกระทู้ โดยการแสดงความคิดเห็นในกลุ่มที่ 4 จะไม่นำมาวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็น 500 ความคิดเห็นแรก ปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 การใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง Bill can do no wrong แยกตามกลุ่มการแสดงความคิดเห็น

ลำดับ	ลักษณะการแสดงความคิดเห็น	จำนวนความคิดเห็น	ความคิดเห็นที่เป็นการใช้เหตุผลวิบัติ	
			จำนวน	ร้อยละ
1	กลุ่มที่เห็นด้วย	99	43	43.43
2	กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย	165	17	10.30
3	กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นหลงประเด็น	87	12	13.79
4	กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นกระทู้	149	-	-
	รวม	500	72	14.40

จากตาราง 9 พบว่าการแสดงความคิดเห็น 500 ความคิดเห็นแรกที่มีปรากฏมีการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มที่เห็นว่าการนำรูปพระภิกษุซึ่ง อาพาธมาขอให้สมาชิกช่วยบริจาคเป็นเรื่องที่ดี ทำให้พระภิกษุได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพจำนวน 99 ความคิดเห็น ปรากฏการใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงความคิดเห็น จำนวน 43 ความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 43.43 กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย โดยมองว่าไม่มีความจำเป็นต้องรับบริจาค เนื่องจากการรักษาพระภิกษุสามารถใช้สิทธิ์ต่างๆ ในการรักษาได้ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย มีจำนวน 165 ความคิดเห็น ปรากฏการใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงความคิดเห็น จำนวน 17 ความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 10.30 และการแสดงความคิดเห็นที่หลงประเด็นจากการแสดงความคิดเห็นในกระทู้หลักจำนวน 87 ความคิดเห็น ปรากฏการใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงความคิดเห็น จำนวน 12 ความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 13.79

จากผลการวิเคราะห์การใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง Bill can do no wrong สามารถจำแนกเป็นประเภท ดังตาราง 10

ตาราง 10 การจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติใน ประเด็นกระทู้ เรื่อง Bill can do no wrong จำแนก
ตามกลุ่มการแสดงความคิดเห็น 3 กลุ่ม

ลำดับ	ประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		หลุดประเด็น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การอ้างความไม่รู้	0	0	0	0	0	0
2	การอ้างอำนาจโดยไม่ชอบ	1	2.33	0	0	1	² 8.33
3	การโจมตีบุคคล/กลุ่ม	16	¹ 37.21	12	¹ 70.59	8	¹ 66.67
4	การอ้างคนส่วนมาก	1	2.33	0	0	0	0
5	การอ้างความน่าเห็นใจ	4	³ 9.30	0	0	0	0
6	การอ้างการใช้กำลัง	0	0	0	0	0	0
7	การสรุปแบบไม่เหมาะสม	3	6.98	3	² 17.65	1	² 8.33
8	การถามซ้ำซ้อน	1	2.33	0	0	0	0
9	การระบุสาเหตุผิด	0	0	0	0	0	0
10	การทวนคำถาม	0	0	0	0	0	0
11	การมองข้ามกฎ	0	0	0	0	0	0
12	การใช้คำกำกวม	0	0	0	0	0	0
13	การใช้ประโยคคลุมเครือ	0	0	0	0	0	0
14	การเน้นเพียงบางส่วน	0	0	0	0	0	0
15	การรวมหมู่	9	² 20.93	1	³ 5.88	1	² 8.33
16	การแยกหมู่	0	0	0	0	0	0
17	การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย	2	4.65	0	0	1	² 8.33
18	การให้ทางเลือกวง	0	0	0	0	0	0
19	การแย้งที่มา	1	2.33	0	0	0	0
20	การเปรียบเทียบผิด	1	2.33	1	³ 5.88	0	0

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		หลุดประเด็น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
21	การอ้างเจตนา	4	³ 9.30	0	0	0	0
	รวม	43	100	17	100	12	100

หมายเหตุ ตัวเลข ¹(...) ²(...) ³(...) หมายถึง อันดับหนึ่งของประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในแต่ละกลุ่ม

จากตาราง 10 พบว่าประเภทของการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ด ประเด็น กระตุ้เรื่อง Bill can do no wrong ปรากฏการใช้ทั้งสิ้น 11 ประเภท ได้แก่ 1) การโจมตีบุคคล /กลุ่ม 2) การรวมหมู่ 3) การสรุปแบบไม่เหมาะสม 4) การอ้างความเห็นใจ 5) การอ้างเจตนา 6) การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย 7) การอ้างอำนาจ โดยไม่ชอบ 8) การเปรียบเทียบผิด 9) การอ้างคนส่วนมาก 10) การถามซ้ำซ้อน และ 11) การแย้งที่มา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) **กลุ่มที่เห็นด้วย** ว่าการนำรูปพระภิกษุซึ่งอาพาธมาขอให้สมาชิกช่วยบริจาคเป็นเรื่องที่ดี ทำให้พระภิกษุได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ มีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้ง 11 ประเภท รวมทั้งสิ้น 43 ความคิดเห็น โดยเรียงลำดับจากค่าร้อยละมากไปน้อยได้ดังต่อไปนี้

1.1 **การโจมตีบุคคล /กลุ่ม** มีการใช้มากที่สุดเป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 37.21 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็น เช่น

(25) การแสดงความคิดเห็นในกระตุ้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑฺ์ บรรรลือฤทธิ ” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 287 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระตุ้โดยการให้เหตุผลว่า

“คุณ Prima คุณ บิณฑฺ์ทำไปไม่เคยคิดว่าอยากได้น้ำเลย เพราะเขาช่วยเหลือสังคม มามากกว่า 25 ปีแล้ว ที่ทำด้วยใจรักที่จะช่วยเหลือคนที่เดือดร้อนจริงๆ คุณ ว่าแรงสไปน่ะ ผมหดนุ้จริงๆ ในคำพูดของคุณ ที่มีการศึกษาสูงๆๆๆ คำว่าอยากได้น้ำต้องไปใช้ที่อื่น ไม่ใช่ในเพจนั้”

จากตัวอย่าง (25) ผู้แสดง ความคิดเห็น ใช้เหตุผลวิบัติประเภท การโจมตีบุคคล /กลุ่ม พิจารณาจาก ประโยค “... คำพูดของ คุณที่มีการศึกษาสูงๆ ...” เป็นการโต้แย้งโดยพาดพิงระดับ การศึกษา ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้มีการศึกษาสูงไม่ควรแสดงความคิดเห็นแบบนี้ การแสดงความคิดเห็นดังกล่าว เป็นการลดความน่าเชื่อถือของผู้แสดงความคิดเห็นลง

1.2 การรวมหมู่ มีการใช้เป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 20.93 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็น เช่น

(26) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑ์ บรรลือฤทธิ์” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 260 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“หมอทีเอกชนขอประวัติการรักษาของพ่อจากรพ .รัฐ เพื่อเป็นข้อมูลการรักษา กลับไปขอให้พ่อ พยาบาลทะเบียนบอกว่าไม่มีประวัติคนไข้เลยคะ.นี่แหละเมืองไทย 30 บาท”

จากตัวอย่าง (26) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภท การรวมหมู่ พิจารณาจาก ประโยค “หมอทีเอกชนขอประวัติการรักษาของพ่อจากรพ .รัฐ เพื่อเป็นข้อมูลการรักษา กลับ ไปขอให้พ่อ พยาบาลทะเบียนบอกว่าไม่มีประวัติคนไข้เลยคะ.นี่แหละเมืองไทย 30 บาท” เป็นการแสดงความคิดเห็นโดยการยกตัวอย่างอ้างถึงโรงพยาบาลรัฐแห่งหนึ่งซึ่งผู้โต้แย้งมีประสบการณ์ไม่ดีมา แต่ทำการสรุปรวมไปถึงระบบการรักษาพยาบาลของทั้งประเทศ จากประโยค “...นี่แหละเมืองไทย 30 บาท” เป็นการเหมารวมว่าการรักษาพยาบาลของโรงพยาบาลรัฐทั่วประเทศเป็นแบบที่ตนเคยเจอมา ซึ่งไม่ใช่การอ้างเหตุผลที่เหมาะสม

1.3 การอ้างความน่าเห็นใจและการอ้างเจตนา ปრაกฏการใช้คิดเป็นร้อยละ 9.30 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็น เช่น

(27) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑ์ บรรลือฤทธิ์” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 206 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“หลวงตาท่านใช้สิทธิถูกเงินไม่ได้หรือเปล่าคะ เพราะเป็นมะเร็ง เป็นโรคเรื้อรังไม่ได้อาการแบบอีกห้า นาทีกว่าจะไม่รอด จึงไม่เข้าข่ายถูกเงิน แบบนี้หรือเปล่าคะ เราก็ไม่รู้จริงๆว่าเงื่อนไขการใช้สิทธิเป็นอย่างไร เราก็คิดแบบคนไม่มีความรู้แล้ว พี่ที่อปเขาอยากให้หลวงตารักษาเร็วๆเพราะอาการหนักไม่ทาน อะไรมาหลายวัน ร่างกายอ่อนแอมาก จึงร้อนใจอยากให้ได้รับการรักษาโดยเร็วได้ห้องพักเร็วๆเพื่อท่าน จะได้พักผ่อนจึงไม่ขอใช้สิทธิที่ต้องใช้เวลา เพื่อรอตรวจสอบข้อมูลทำเรื่องใหม่ เลยตัดสินใจใช้เงินสด รักษาหรือเปล่าคะ ตัวเราเองเข้าใจหมอนะ ว่าคุณหมอยกมาให้ใช้สิทธิในการรักษาอย่างเต็มที่ เราเชื่อว่าหมอมอบทุกคนรักษาคนไข้อย่างเต็มที่แน่นอน ไม่ว่าคนไข้คนนั้นจะใ ช้สิทธิหรือไม่ก็ตามแต่ และเราก็ เข้าใจพี่ที่อปด้วยว่าส่วนตัวพี่ที่อปเองไม่สามารถวินิจฉัยโรคได้ จึงไม่อยากเสี่ยงที่จะรอ เพราะการรักษา โดยเร็วคือสิ่งที่ดีที่สุดอยู่แล้ว เราว่าเป็นเพราะคิดคนละอย่างแค่นั้นเอง”

จากตัวอย่าง (27) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภ ทการอ้างความน่าเห็นใจ พิจารณาจากประโยค “...พี่ที่อปเขาอยากให้หลวงตารักษาเร็วๆ เพราะอาการหนักไม่ทานอะไรมา หลายวัน ร่างกายอ่อนแอมาก...” เป็นการโต้แย้งโดยอ้างถึงความน่าเห็นใจจากอาการของพระภิกษุที่มี ร่างกายอ่อนแอ ทำให้ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นรู้สึกว่าคุณควรได้รับการรักษาอย่างรวดเร็ว ดังนั้น ควรเห็น ด้วยกับการรับบริจาค

(28) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑ์ บรรลือฤทธิ์” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 63 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“พี่บิณฑ์พี่ชายชั้นทำดีด้วยจิตใจที่งดงาม ไม่ใช่พวกที่ดีแต่ปากอยากดัง...”

จากตัวอย่าง (28) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภท การอ้างเจตนา พิจารณา จากประโยค “พี่บิณฑ์พี่ชายชั้นทำดีด้วยจิตใจที่งดงาม ไม่ใช่พวกที่ดีแต่ปากอยากดัง...” เป็นการแสดง ความคิดเห็นสนับสนุนการกระทำของคุณบิณฑ์ โดยใช้เหตุผลในการโต้แย้งว่าที่คุณบิณฑ์ทำเพราะมี ความมีน้ำใจที่งดงาม จัดเป็นการใช้เหตุผลโดยอ้างอารมณ์ความรู้สึกสนับสนุน และเชื่อว่าที่คุณบิณฑ์ ทำนั้นดีแล้ว เพราะทำด้วยจิตใจที่ดี

1.4 การสรุปแบบไม่เหมาะสม ปรากฏการใช้คิดเป็นร้อยละ 6.98 ตัวอย่างการแสดงความ
ความคิดเห็น เช่น

**(29) การแสดงความความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑ์ บรรลือฤทธิ์” เมื่อวันที่ 28
มีนาคม 2556**

ความคิดเห็นที่ 191 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“อาจจะไม่มีเหตุผลค่ะเพราะชั้นไม่ใช่เป็นคนมีการศึกษาไม่ได้เรียนหนังสือมา แต่มีใจที่ รัับรู้ว่าใครเป็น
คนดีหรือเลวได้ด้วยสมองที่มีน้อยนิดเนี่ยและ...”

จากตัวอย่าง (29) ผู้แสดงความความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภท การสรุปแบบไม่เหมาะสม
พิจารณาจากประโยค “อาจจะไม่มีเหตุผลค่ะ เพราะชั้นไม่ใช่เป็นคนมีการศึกษาไม่ได้เรียนหนังสือมา
แต่มีใจที่รัับรู้ว่าใครเป็นคนดีหรือเลวได้ด้วยสมองที่มีน้อยนิดเนี่ยและ...” เป็นการให้ข้อโต้แย้งโดยเห็น
ด้วยกับการรับบริจาคเงินของคุณบิณฑ์ ซึ่งข้ออ้างที่นำมาอ้างนั้นไม่มีส่วนเชื่อมโยง สนับสนุนว่าทำไม
จึงสนับสนุน เป็นเพียงการอ้างว่าแม้ตนจะไม่มีการศึกษาแต่มีหัวใจ รัับรู้ว่าอะไรดีหรือไม่ดี จัดเป็น
ข้ออ้างและข้อสรุปที่ไม่สัมพันธ์กัน

1.5 การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย ปรากฏการใช้คิดเป็นร้อยละ 4.65 ตัวอย่างการ
แสดงความความคิดเห็น เช่น

**(30) การแสดงความความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑ์ บรรลือฤทธิ์” เมื่อวันที่ 28
มีนาคม 2556**

ความคิดเห็นที่ 464 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“วันเลวคืนร้ายท่านเกิดอุบัติเหตุไปเจอหมอกที่ไม่มีจรรยาบรรณที่อ่าน comment พวกท่านแล้วเค้าจำได้
ละก้อเค้าอาจจะแก้แค้นโดยการฉีดยาผิดแบบเนียนๆ ก็ได้นะครับ”

จากตัวอย่าง (30) ผู้แสดงความความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างเหตุผลสู่ความบาน
ปลาย พิจารณาจากประโยค “วันเลวคืนร้ายท่านเกิดอุบัติเหตุไปเจอหมอกที่ไม่มีจรรยาบรรณที่อ่าน

comment พวกท่านแล้วเค้าจำได้ละก้อเค้าอาจจะแก้แค้น โดยการฉีดยาผิดแบบเนียนๆ ก็ได้นะครับ” เป็นการชี้เหตุผลโต้แย้งโดยคาดคะเนเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น นจริงหรือไม่ก็ได้ ซึ่งผู้โต้แย้งใช้การคาดคะเนผลสรุปที่เลวร้าย คือ หมอในกระทู้จะฉีดยาแบบผิดๆ เป็นการสรุปโดยใช้เพียงการคาดคะเน และไม่มีหลักฐานอื่นๆ มาพิสูจน์ว่าจะเป็นจริงหรือไม่ ในขณะที่เดียวกันก็ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าจะไม่เกิดขึ้นจริงจึงทำให้มีคนบางส่วนที่จะเห็นด้วยกับการโต้แย้งนี้

1.6 การอ้างอำนาจโดยไม่ชอบ การอ้างคนส่วนมาก การถามซ้ำซ้อน การแย้งที่มา และการเปรียบเทียบผิด มีการปรากฏการใช้เป็นอันดับน้อยที่สุดร้อยละ 2.33 ต่อประเภท ตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็น เช่น

(31) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑ์ บรรลือฤทธิ์” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 48 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“ถ้าทำอะไรดีๆแล้ว คนมองว่าสร้างภาพ ... ก็ช่างเขาอย่างน้อยเราก็ทำได้ดี ไม่เหมือนเขา ที่ .>>> แค่ คิด ดี ยัง ทำ ไม่ได้ เลย !!!ว.วชิรเมธี”

จากตัวอย่าง (31) ผู้แสดงความคิดเห็นชี้เหตุผลวิบัติ ประเภทการอ้างอำนาจโดยไม่ชอบ จากประโยค “ถ้าทำอะไรดีๆแล้ว คนมองว่าสร้างภาพ ... ก็ช่างเขาอย่างน้อยเราก็ทำได้ดี ไม่เหมือนเขา ที่ แค่คิดดียังทำไม่ได้เลย” เป็นการใช้อำนาจของท่าน ว.วชิรเมธี ที่กล่าวว่าคนทำดีแม้ จะมีคนมองว่าสร้างภาพ แต่อย่างไรก็ได้ทำดี ดีว่าคนที่ไม่ทำอะไร เพื่อให้ผู้อ่านหรือรับสารคล้อยตามในแง่คิดที่ว่า สิ่งที่คุณบิณฑ์ทำนั้นเป็นการทำดีอยู่แล้ว การที่มีคนตั้งคำถามเช่นนี้ และมองคุณบิณฑ์ว่าสร้างภาพก็เป็นเรื่องธรรมดา การอ้างคำพูดนี้ทำให้การแสดงความคิดเห็นของผู้ที่สงสัยในการกระทำของคุณบิณฑ์ดูน่าเชื่อถือน้อยลง เพราะเป็นการหาว่าคุณบิณฑ์สร้างภาพ แต่ตนเองไม่ช่วยอะไร โดยอ้างคำพูดของผู้มีชื่อเสียงอย่างท่าน ว.วชิรเมธี มาใช้ให้เข้ากับสถานการณ์

(32) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “บัณฑิต บรรลือฤทธิ์” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 247 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“คนส่วนใหญ่ที่เค้ามีทางเลือกเค้าเลยใช้สิทธิของเค้าในการเลือกที่จะยอมจ่ายเงินที่แพงกว่าไปโรงพยาบาลเอกชน แต่ไม่ต้องมาเจอไม่ต้องมารออะไรแบบนี้จนบางทีมัน อาจจะกลายเป็นความคิดที่ฝังในหัวว่า เงินมันซื้อความแน่นอนได้”

จากตัวอย่าง (32) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติ ประเภทการอ้างคนส่วนมากจากประโยค “คนส่วนใหญ่ที่เค้ามีทางเลือกเค้าเลยใช้สิทธิของเค้าในการเลือกที่จะยอมจ่ายเงินที่แพงกว่าไปโรงพยาบาลเอกชน...” เป็นการให้เหตุผลโดยการอ้างปริมาณคน จากคำว่า “คนส่วนใหญ่...” ผู้โต้แย้งอ้างถึงคนจำนวนมากว่าหากมีทางเลือกก็จะไม่มาใช้สิทธิรักษาเนื่องจากต้องรอนาน และอาจพบเรื่องไม่แน่นอนได้ เป็นการสนับสนุนการกระทำของคุณบัณฑิตที่มารับบริจาคเพื่อให้ได้เงินจำนวนมากไปรักษาพระภิกษุ

(33) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “บัณฑิต บรรลือฤทธิ์” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556 ความคิดเห็นที่ 18 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“ถามหน่อยนะครับว่าทำได้อย่างคุณบัณฑิตหรือเปล่า แล้วทำไมคุณบัณฑิตต้องทำ ถ้าคุณรู้คำตอบมาก่อน คุณไม่โพสแน่นอน”

จากตัวอย่าง (33) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภท การถามซ้ำซ้อนจากประโยค “ถามหน่อยนะครับว่าทำได้อย่างคุณบัณฑิตหรือเปล่า แล้วทำไมคุณบัณฑิตต้องทำ ถ้าคุณรู้คำตอบมาก่อน คุณไม่โพสแน่นอน ” ผู้โต้แย้งใช้คำถามที่มีลักษณะเป็นการถามนำ เพื่ อให้เกิดความสงสัยว่าทำไมคุณบัณฑิตต้องทำ เป็นการชี้้นำให้คิดตามว่าคุณบัณฑิตน่าจะเคยประสบเหตุการณ์ใดมาก่อน หรือเกิดแรงบัลดาลใจจากสิ่งใดมาก่อน จึงมาเป็นอาสาสมัครเช่นทุกวันนี้ แต่ผู้โต้แย้งก็ไม่ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติม นอกจากการถามทิ้งท้ายว่า ถ้าคุณรู้มาก่อน คุณจะไมถามเช่นนี้แน่นอน จัดเป็นการให้เหตุผลวนไปมา ซึ่งไม่สามารถหาข้อสรุปเพิ่มเติมได้

2) **กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย** คือ เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องรับบริจาค เนื่องจากการรักษา พระภิกษุสามารถใช้สิทธิ์ต่างๆ ในการรักษาได้ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย มีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้ง 4 ประเทศ รวมทั้งสิ้น 17 ความคิดเห็น โดยเรียงลำดับจากค่าร้อยละมากไปน้อยได้ดังนี้

2.1 **การโจมตีบุคคล /กลุ่ม** ปრაภฏการใ้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 70.59 ตัวอย่างการ แสดงความคิดเห็น เช่น

(34) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑฺ์ บรรลือฤทธิ” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 73 ผู้โต้แย้งไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า “ผมปล่อยวางกับ พวกบัวในตม แล้วครับ สบายใจขึ้นเยอะ เมื่อก่อนเคยพยายามอธิบายพบว่าไม่ได้ ประโยชน์ครับ”

จากตัวอย่าง (34) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภท การโจมตีบุคคล /กลุ่ม พิจารณา จากประโยค “ผมปล่อยวางกับพวกบัวในตมแล้วครับ ...” เป็นการอ้างเหตุผลพาดพิงระดับ ความรู้ โดยใช้การเปรียบเทียบว่าเป็นบัวในตม ซึ่งมีความหมายว่า เป็นคนที่ไม่มีความรู้ และอธิบายไป ก็ไม่รับฟัง ไม่เข้าใจ ถือเป็นกรกล่าวโจมตีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นในกลุ่มที่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้

2.2 **การสรุปแบบไม่เหมาะสม** ปრაภฏการใ้เป็นอันดับรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 17.65 ตัวอย่างการ แสดงความคิดเห็น เช่น

(40) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑฺ์ บรรลือฤทธิ” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 167 ผู้โต้แย้งไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า “ระบบ 30บาท เป็นนโยบายตั้งแต่สมัยทักษิณ ตอนนี้มีหลายคนเลือกน้องสาวเค้ามาบริหารประเทศนี้คะ คุณก็ต้องยอมรับไปคะถ้านโยบาย 30 บาท ห่วงก้ออย่าใ้คะ ไป รพ เอกชน ดีกว่าคะ บริการดีจริง (รพ เอกชน ส่วนใหญ่) น้องสาวเค้า พรรคพวกแดงๆเค้า กว้านซื้อไว้หมดแล้วเตรียมอ้าแขนรับเงินพวกคุณอยู่ แล้ว) เห็นมั้ยะคะ ว่าใครกันที่ใ้ประโยชน์หวังว่าจะประชาชนนะคะ เอ๊กๆๆ”

จากตัวอย่าง (35) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภท การสรุปแบบไม่เหมาะสม พิจารณาจากประโยค “...ถ้านโยบาย 30 บาท ห่วยก็อย่าใช้คะ ไป รพ เอกชน ดีกว่าคะ บริการดีจริง (รพ เอกชน ส่วนใหญ่ น้องสาวเขา พรรคพวกแดงๆ เขา กว้านซื้อไว้หมดแล้ว)...เห็นมั๊ยคะ ว่าใครกันที่ได้ประโยชน์...” เป็นการให้ข้อสรุปว่ากลุ่มคนเสื้อแดงจะได้ประโยชน์ เมื่อการรักษาในโรงพยาบาล รัฐบาลไม่ดี ก็ไปใช้บริการโรงพยาบาลเอกชน เพราะกลุ่มเสื้อแดงซื้อโรงพยาบาลเอกชนไว้แล้ว จัดเป็นการให้สรุปเหตุผลที่ไม่เกี่ยวข้องกัน

2.3 การรวมหมู่และการเปรียบเทียบผิด มีการปรากฏการใช้เป็นอันดับน้อย ที่สุดคิด เป็นร้อยละ 5.88 ตัวอย่างการแสดงความเห็น เช่น

(36) การแสดงความเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑ์ บรรลือฤทธิ์” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 453 ผู้โต้แย้งไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า “สังคมสมัยนี้คนบาปในคราปนักบุญเยอะคับ พวกอดีตดารานักแสดงก็มีนะ พวกที่ใช้ความเป็นดารา บังหน้า ทำนู่นทำนี่ คนเห็นว่าเป็นดารา ก็เชื่อนักเชื่อนา”

จากตัวอย่าง (36) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภท การรวมหมู่ พิจารณาจาก ประโยค “...พวกที่ใช้ความเป็นดาราบังหน้า ทำนู่นทำนี่...” เป็นการให้เหตุผลโต้แย้งโดยเหมารวมจาก เหตุการณ์นี้ ซึ่งมีเพียงคุณบิณฑ์ที่เป็นผู้ มารับบริจาค ใช้สถานะทางอาชีพของคุณบิณฑ์เหมารวมถึง ดาราอีกหลายๆ คนที่ออกมาทำงานลักษณะนี้ และมีคนเชื่อเห็นดี เห็นงาม मदด้วยเป็นจำนวนมาก เป็นการให้ข้ออ้างจากเหตุการณ์นี้เพียงเหตุการณ์เดียว แต่สรุปรวมไปถึงดาราทูคนทีออกมาทำงานบริการ สังคม จัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติแบบรวมหมู่

(37) การแสดงความเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑ์ บรรลือฤทธิ์” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 457 ผู้โต้แย้งไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“บิณฑุ์ บรรรลือฤทธิ 5555 ก็แค่ Thailand only ... ถ้าเขามาตอบคงตอบแบบนักการ เมืองอีกนั่นแหละ นิ่งไว้ ไม่มาอ่าน ไม่มาตอบ พรรคพวกเยอะ..มีคนออกโรงแทน เหมือนแต่ละเลย..กะตอนเมืองไทยถูกเผา ก่อมือบ บ้านเมืองวุ่นวาย 5555คนที่ตอบก็ไม่ตรงคำถาม เลือกที่จะเชื่อก็เชื่อไปคะนักบุญจริงๆ เขาไม่ ทำแบบนี้ แบบทำดีออกสื่อ่นะนะ...ก็เห็นมาเยอะแล้ว 5555Thailand only ที่นี้ที่เดียว”

จากตัวอย่าง (37) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภท การเปรียบเทียบผิด พิจารณาจากประโยค “...ถ้าเขามาตอบคงตอบแบบนักการเมืองอีกนั่นแหละนิ่งไว้ ไม่มาอ่าน ไม่มา ตอบ พรรคพวกเยอะ..มีคนออกโรงแทน เหมือนแต่ละเลย..กะตอนเมืองไทยถูกเผา...” เป็นการใช้เหตุผล ได้แย้งโดยเปรียบเทียบการที่คุณบิณฑุ์ถูกตั้งข้อซักถาม แต่ไม่มาตอบคำถามที่มีคนสงสัย กับเหตุการณ์ ทางการเมืองที่มีการจลาจล และเผาสถานที่สำคัญๆ หลายแห่ง ที่ในขณะนั้นก็มีการตั้งคำถามจาก สังคม แต่ไม่มีแกนนำคนไหนมาชี้แจงเหตุผลได้ จัดเป็นการเปรียบเทียบที่ ยบอย่างไม่ถูกต้อง โดยผู้โต้แย้ง พยายามเชื่อมโยงเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ ที่มีประเด็นปัญหา องค์ประกอบที่ทำให้เกิด และกลุ่มคนที่ ออกมาปกป้องไม่มีส่วนที่เหมือนกันหรือสัมพันธ์กัน และสรุปว่าคุณบิณฑุ์ก็เหมือนกับนักการเมืองที่ไม่ ต้องออกตัว แต่มีคนมาคอยตอบคำถามแทน ซึ่งเป็นการสรุปที่ไม่เหมาะสม

3) กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นหลงประเด็น จากการแสดงความคิดเห็นในกระทู้หลัก มีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้ง 5 ประเภท รวมทั้งสิ้น 12 ความคิดเห็น โดยเรียงลำดับ จากคำร้อยละ มากไปน้อยได้ดังนี้

3.1 การโจมตีบุคคล /กลุ่ม ปรากฏการใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 ตัวอย่างการ แสดงความคิดเห็น เช่น

(38) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑุ์ บรรรลือฤทธิ” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 144 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“ต้องด่ารัฐบาลเรยคะ ผิดตั้งแต่เบื่องบน หมอไม่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ต่งๆ ที่ตั้งมาหรออกคะ คนใช้ถึงมือเรา รักษาหมด ไม่เคยขอคูบ้ตรคะ

จากตัวอย่าง (38) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภท การโจมตีบุคคล /กลุ่ม พิจารณาจากประโยค “ต้องด่ารัฐบาลเลยคะ ผิดตั้งแต่เบื่องบน หมอไม่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ต่างๆ...” เป็นการโต้แย้งโดยอ้างสาเหตุพาดพิงรัฐบาล ที่สร้างกฎระเบียบต่างๆ ขึ้นมา ทำให้ประชาชนลำบาก เป็นการอ้างเหตุผลซึ่งไม่เกี่ยวกับประเด็นกระทู้

3.2 การรวมหมู่ การสรุปแบบไม่เหมาะสม การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย การอ้างอำนาจโดยไม่ชอบ ปราบกฏการใช้เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 8.33 ต่อประเภท ตัวอย่างการแสดงความ คิดเห็น เช่น

(39) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑ์ บรรลือฤทธิ์” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 425 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“ไอ้ไทยแม่ง อ่านหนังสือไม่เกิน 8 บรรทัดต่อปีจริงๆ มิน่า ถึงได้โง่บัดซบ Composition ไอ้ไทย เห็นคน ดังทำท่าอะไรก็เชื่อไปหมด....”

จากตัวอย่าง (39) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภท การรวมหมู่ พิจารณาจาก ประโยค “ไอ้ไทยแม่ง อ่านหนังสือไม่เกิน 8 บรรทัดต่อปีจริงๆ ...” เป็นการโต้แย้งโดยสรุปจากคนที่เห็น ด้วยกับประเด็นกระทู้ที่ไม่อ่านการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยให้ละเอียด และเหมารวมไป ทุกคนไทยทุกคนจากคำว่า “ไอ้ไทย” จัดเป็นอ้างคุณสมบัติของคนจำนวนน้อยไปยังคนส่วนใหญ่ และ ยังเชื่อมโยงกับสถิติที่ว่าคนไทยอ่านหนังสือน้อย จากประโยค “...อ่านหนังสือไม่เกิน 8 บรรทัดต่อปี...” ซึ่งเป็นการอ้างข้อมูลที่ไม่สมเหตุสมผล

(40) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑ์ บรรลือฤทธิ์” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556 ความคิดเห็นที่ 416 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“ถ้าผิดขอโทษแล้วมันหาย กันง่ายๆ คุณก็สร้างไว้ซึ่งหมา แล้วครับ รีผิดแล้วยอมรับ แมนพอ กล้า บอก ว่าผิด แล้วมันแปลว่าไม่ผิด”

จากตัวอย่าง (40) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการสรุปแบบไม่เหมาะสม พิจารณาจากประโยค “ถ้าผิดขอโทษแล้วมันหาย ก็ง่ายๆ คุณก็สร้างไว้ขงหมา ...” เป็นการโต้แย้งโดยสรุปว่า หากขอโทษแล้วไม่ต้องติดคุก คุณก็ไม่มีประโยชน์ ซึ่งเป็นการสรุปอย่างไม่เหมาะสม เนื่องจาก การที่จะต้องถูกจำคุกนั้นต้องเป็นความผิดที่ร้ายแรง แต่ในที่นี้การขอโทษต่อการแสดงความคิดเห็นที่ เจ้าของความคิดนั้นเห็นว่าไม่ควร จึงกล่าวขอโทษออกมาภายหลัง ไม่ได้ร้ายแรงขนาดต้องให้ถูกจำคุก

(41) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑ์ บรรลือฤทธิ์” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556 ความคิดเห็นที่ 425 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“...วันหลังเค้าเอารูปคนป่วยมาไถเงินอีก คิงชายบ้านขายรถเอาเงินใส่พานไปถวายนะ ส่วนตัวไม่ชอบคน ทำดีเอาหน้า ต้องเอาบุญเอานี้มาอ้างว่ากูทำดีสวะพัดปลาๆคนทำงานเพื่อสังคม ต้องมีเสียจริณจาก สังคมเป็นปกติ อย่าคิดว่าทำดีแล้วด่าไม่ได้ สังคมมีสิทธิ์ที่จะถามหาหลักฐานเพื่อความโปร่งใส อย่าเอาแต่ อ้างว่ากูทำดีแล้ว อย่ามาด่ากูแต่คนไทยแม่งก็แปลก ขนาดจึกโก๊กระจอกขายยาบ้า ยังมีคนตั้ง FC ให้ ทำไมแค่อึดิตตาราบางคน จะทำดีเอาหน้า แล้วหาเงินใช้จ่ายไม่ได้ แม่ง Thailand only จริงๆ”

จากตัวอย่าง (41) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย พิจารณาจากประโยค “...วันหลังเขาเอารูปคนป่วยมาไถเงินอีก ก็ คิงชายบ้านขายรถเอาเงินใส่พานไปถวายนะ...” เป็นการให้เหตุผลโดยการสรุปเหตุการณ์สมมติที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าจะเกิดขึ้นจริงหรือไม่ ในที่นี้ ผู้แสดงความคิดเห็นให้ข้อสรุปว่าในอนาคตคงมีคนขายบ้าน ขายรถเพื่อเอาเงินมา บริจาคคุณบิณฑ์

ตาราง 11 สรุปประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง Bill can do no wrong

ลำดับ	ประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ	รวม	
		จำนวน	ร้อยละ
1	การอ้างความไม่รู้	0	0
2	การอ้างอำนาจโดยไม่ชอบ	2	2.78
3	การโจมตีบุคคล/กลุ่ม	36	¹ 50.00

ตาราง 11 (ต่อ)

4	การอ้างคนส่วนมาก	1	1.39
5	การอ้างความน่าเชื่อถือ	4	5.56
6	การอ้างการใช้กำลัง	0	0
7	การสรุปแบบไม่เหมาะสม	7	³ 9.72
8	การถามซ้ำซ้อน	1	1.39
9	การระบุสาเหตุผิด	0	0
10	การทวนคำถาม	0	0
11	การมองข้ามกฎ	0	0
12	การใช้คำกำกวม	0	0
13	การใช้ประโยคคลุมเครือ	0	0
14	การเน้นเพียงบางส่วน	0	0
15	การรวมหมู่	11	² 15.28
16	การแยกหมู่	0	0
17	การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย	3	4.17
18	การให้ทางเลือกลวง	0	0
19	การแย้งที่มา	1	1.39
20	การเปรียบเทียบผิด	2	2.78
21	การอ้างเจตนา	4	5.56
	รวม	72	100

หมายเหตุ ตัวเลข ¹(...) ²(...) ³(...) หมายถึง อันดับของประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในแต่ละกลุ่ม

จากตาราง 11 สรุปได้ว่าการใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง Bill can do no wrong พบการใช้เหตุผลวิบัติประเภท การโจมตีบุคคล/กลุ่มมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ ประเภทการรวมหมู่ คิดเป็นร้อยละ 15.28 และอันดับ 3 คือ การสรุปแบบไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ

9.72 สาเหตุของการเกิดการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล /กลุ่มมากที่สุด ในประเด็นกระทู้นี้ เนื่องจากประเด็นกระทู้เกิดจากคุณบดินทร์ บรรลือฤทธิ์ นำรูปภาพของพระภิกษุที่อาพาธมาเผยแพร่ กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยในการรับบริจาคจึงใช้เป็นประเด็นโจมตีว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม รวมถึงการโจมตีกลุ่มที่เห็นด้วย กับประเด็นโดยพาดพิงสถานะการศึกษา และสังคม ของกลุ่มที่เห็นด้วย เช่นเดียวกับกลุ่มที่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้ ใช้ลักษณะการแสดงความคิดเห็น ที่เป็นการโต้แย้งโดยพาดพิงอาชีพและพฤติกรรมการทำงานที่ล่าช้าของกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย ส่วนกลุ่มที่หลงประเด็นใช้การพาดพิงลักษณะการแสดงความคิดเห็นที่ไม่เหมาะสมของอีกสองกลุ่ม มาเป็นประเด็นโจมตีเพื่อทำให้การแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตรงข้ามดูน่าเชื่อถือน้อยลง ในขณะที่การใช้เหตุผลวิบัติประเภท การรวมหมู่ เกิดขึ้นมากเป็นอันดับ 2 โดยเกิดกลับกลุ่มที่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้มากที่สุด เนื่องจากประเด็นกระทู้ที่เกิดขึ้นที่ เฟสบุ๊ก แฟนเพจของคุณบดินทร์ ซึ่งกลุ่มที่เห็นด้วยเป็นบุคคลที่เคยได้รับการช่วยเหลือจากคุณบดินทร์ และมีประสบการณ์ที่ไม่ดีกับระบบการรักษาในโรงพยาบาลของรัฐ บาลลักษณะการแสดงความคิดเห็น จึงเป็นการยกตัวอย่างที่ไม่ดีจากประสบการณ์ของตน และสรุปในตอนท้ายว่าแพทย์และระบบการรักษาของโรงพยาบาลรัฐบาลทั้งหมดไม่ดี นอกจากนี้ การที่เหตุผลวิบัติประเภทการสรุปแบบไม่เหมาะสมเกิดมากเป็นอันดับ 3 เนื่องจากลักษณะการโต้แย้งที่มีการยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบ เป็นการสรุปที่ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวอย่างหรือเรื่องที่น่ามาเปรียบเทียบเลย ซึ่งพบการแสดงความคิดเห็นลักษณะนี้ในกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุด ตรงข้ามกับ กลุ่มที่เห็นด้วย และหลงประเด็นที่พบในจำนวนน้อยกว่า

3) ประเด็นกระทู้ เรื่อง แพะไฟฟ้า

ประเด็น กระทู้ เรื่อง แพะไฟฟ้า ผู้วิจัยเก็บข้อมูลในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2556 จากเว็บไซต์ดราม่าแอดดิก จากนั้น ผู้วิจัยสืบค้นหัวข้อประเด็นกระทู้ดังกล่าว โดยพบว่าอยู่ในหน้าเฟสบุ๊กแฟนเพจ “มูมโปรด” โดยมีใจความ ดังนี้

“เห็นข่าวนี้ในตอนเช้า สลดใจไม่หาย ที่บ้านโดนตัดไฟ ค้างค่าไฟ 441 บาท เจ้าหน้าที่มาตัด โดยไม่ได้แจ้งล่วงหน้า . อยู่กัน 3 คนแม่ลูก . แม่ต้องไปทำงานช่วงเย็นถึงดึก ลูกกลับมาจากโรงเรียน ปากกัวว่าไฟดับ . ตอนกลางคืนแม่เลยซื้อเทียนไขเข้าไปให้ . เพื่อให้พอมองเห็น ปากกัวว่า ลูกๆ เผลอหลับ ลืมดับเทียนไข ไฟไปติดกับมุ้ง ประมาณ 5 ทุ่ม เพื่อนบ้านรีบวิ่งไปตามบอกว่าไฟไหม้บ้าน . แม่รีบวิ่งเข้าไปช่วยลูก แต่ช่วยไม่ได้. ลูก 2 คน นอนกอดกันตายในห้อง. เสียใจอะ ไฟฟ้าจะรีบตัดไปไหน ช้า

นิดข้าหน้อย ไม่ได้เลยเธอหอก แคะ 441 บาทเนี่ยนะ รู้สึกอะไรปะ เด็ก 2 คนนอนตายกลางกองไฟ นำสงสาร ชีวิตคนตายไปแล้วมันเรียกกลับมาไม่ได้นะ คนเป็นแม่ เสียทั้งลูก เสียทั้งบ้าน ชีวิต นีมันคงไม่มีอะไรเลวร้ายไปกว่านี้อีกแล้ว แคะ 441 บาท”

ประเด็นกระทู้ความคิดเห็นนี้ เจ้าของแฟนเพจได้นำเสนอข่าวเพลิงไหม้ และมีผู้เสียชีวิตเป็นเด็ก 2 คน ซึ่งก่อให้เกิดการโต้แย้ง โดยมีการนำเสนอความคิดเห็นแบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ

- 1) กลุ่มที่เห็นด้วยกับเจ้าของแฟน เพจว่าการไฟฟ้าเป็นฝ่ายผิดที่ไปตัดไฟฟ้า ควรมีส่วนในการรับผิดชอบ
- 2) กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับเจ้าของแฟนเพจ โดยแสดงความคิดเห็นว่าเหตุการณ์ไฟไหม้ที่เกิดขึ้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทำการตัดไฟฟ้า
- 3) กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นหลงประเด็นจากประเด็นกระทู้หลัก
- 4) กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นกระทู้ โดยการแสดงความคิดเห็นในกลุ่มที่ 4 จะไม่นำมาวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็น 500 ความคิดเห็นแรก ปรากฏดังตาราง 12

ตาราง 12 การใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง แพะไฟฟ้า แยกตามกลุ่มการแสดงความคิดเห็น

ลำดับ	ลักษณะการแสดงความคิดเห็น	จำนวนความคิดเห็น	ความคิดเห็นที่เป็นการใช้เหตุผลวิบัติ	
			จำนวน	ร้อยละ
1	กลุ่มที่เห็นด้วย	116	70	60.34
2	กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย	105	6	5.71
3	กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นหลงประเด็น	163	33	20.25
4	กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นกระทู้	116	-	-
	รวม	500	109	21.8

จากตาราง 12 พบว่าการแสดงความคิดเห็น 500 ความคิดเห็นแรกที่ปรากฏนั้น มีการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มที่เห็นด้วยกับเจ้าของแฟนเพจว่าการไฟฟ้าเป็นฝ่ายผิดที่ไปตัดไฟฟ้า และควรมีส่วนในการรับผิดชอบ จำนวน 116 ความคิดเห็น ปรากฏการใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงความคิดเห็น จำนวน 70 ความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 60.34 ของกลุ่มการแสดงความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับเจ้าของแฟนเพจ กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับเจ้าของแฟนเพจ โดยแสดงความคิดเห็นว่าเหตุการณ์ไฟไหม้ที่เกิดขึ้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทำการตัดไฟฟ้า จำนวน 105 ความคิดเห็น ปรากฏการใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงความคิดเห็น จำนวน 6 ความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 5.71 ของการแสดงความคิดเห็นในกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับเจ้าของแฟนเพจ ส่วนการแสดงความคิดเห็นที่หลงประเด็นจากการแสดงความคิดเห็นในกระทู้หลักจำนวน 163 ความคิดเห็น ปรากฏการใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงความคิดเห็น จำนวน 33 ความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 20.25 ของกลุ่มที่แสดงความคิดเห็นหลงประเด็น

จากผลการวิเคราะห์การใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง แพะไฟฟ้า สามารถจำแนกเป็นประเภท ดังตาราง 13

ตาราง 13 การจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง แพะไฟฟ้า จำแนกตามกลุ่มการแสดงความคิดเห็น 3 กลุ่ม

ลำดับ	ประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		หลุดประเด็น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การอ้างความไม่รู้	0	0	0	0	0	0
2	การอ้างอำนาจโดยไม่ชอบ	0	0	0	0	0	0
3	การโจมตีบุคคล/กลุ่ม	17	² 24.29	0	0	19	¹ 57.58
4	การอ้างคนส่วนมาก	0	0	0	0	0	0
5	การอ้างความน่าเห็นใจ	18	¹ 25.71	0	0	0	0
6	การอ้างการใช้กำลัง	0	0	0	0	0	0

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภทการใช้เหตุผล วิบัติ	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		หลุดประเด็น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7	การรูปแบบไม่เหมาะสม	5	³ 7.14	0	0	5	³ 15.15
8	การถามซ้ำซ้อน	3	4.29	1	³ 16.67	0	0
9	การระบุสาเหตุผิด	17	² 24.29	0	0	0	0
10	การทวนคำถาม	0	0	0	0	0	0
11	การมองข้ามกฎ	0	0	0	0	0	0
12	การใช้คำกำกวม	0	0	0	0	0	0
13	การใช้ประโยคคลุมเครือ	0	0	0	0	0	0
14	การเน้นเพียงบางส่วน	0	0	0	0	0	0
15	การรวมหมู่	5	³ 7.14	0	0	2	6.06
16	การแยกหมู่	0	0	0	0	0	0
17	การอ้างเหตุผลสู่ความ บานปลาย	4	5.71	3	¹ 50.00	6	² 18.18
18	การให้ทางเลือกวง	1	1.43	0	0	0	0
19	การแย้งที่มา	0	0	0	0	0	0
20	การเปรียบเทียบผิด	0	0	2	² 33.33	1	3.03
21	การอ้างเจตนา	0	0	0	0	0	0
	รวม	70	100	6	100	33	100

หมายเหตุ ตัวเลข ¹(...) ²(...) ³(...) หมายถึง อันดับหนึ่งของประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ

จากตาราง 13 พบว่าประเภทของการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ ประเด็น
กระทำเรื่อง แพะไฟฟ้า ปราบกฏการใช้ทั้งสิ้น 9 ประเภท ได้แก่ 1) การโจมตีบุคคล/กลุ่ม 2) การอ้างความ
น่าเห็นใจ 3) การระบุสาเหตุผิด 4) การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย 5) การรูปแบบไม่เหมาะสม 6)

การรวมหมู่ 7) การถามซ้ำซ้อน 8) การเปรียบเทียบผิด และ 9) การใช้ทางเลือกลง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) **กลุ่มที่เห็นด้วย** กับเจ้าของแฟนเพจว่าการไฟฟ้าเป็นฝ่ายผิดที่ไปตัดไฟฟ้า ควรมีส่วนในการรับผิดชอบ มีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้ง 8 ประเภท รวมทั้งสิ้น 70 ความคิดเห็น โดยเรียงลำดับจากค่าร้อยละมากไปน้อยได้ดังต่อไปนี้

1.1 **การอ้างความน่าเห็นใจ** มีการใช้มากเป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 25.17 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็น เช่น

(42) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “มุมนิโพรด” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 254 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“ถ้าเขาไม่รีบตัดไฟฟ้าก็คงไม่ต้องมาจุดเทียนหรือคุณ แล้วอีกอย่างการจะตัดไฟ ไม่บอกล่วงหน้าเด็กก็ไม่รู้เรื่อง ถ้าบอกล่วงหน้าอย่างน้อย แม่เด็กอาจไม่ทิ้งเด็กไว้ตามลำพังหรือ คิดถึงหัวอกคนที่เสียลูกเสีย ถ้าเรื่องนี้เกิดกับคุณ..สาบานมั้ยว่าการไฟฟ้าไม่ผิด”

จากตัวอย่าง (42) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างความน่าเห็นใจ พิจารณาจากประโยค “...คิดถึงหัวอกคนที่เสียลูกเสีย...” เป็นการโต้แย้งโดยอ้างความน่าเห็นใจจากการสูญเสีย และทำให้ผู้ร่วมสนทนา รู้สึกคล้อยตามด้วยประโยค “...ถ้าเรื่องนี้เกิดกับคุณ..สาบานไหมว่าการไฟฟ้าไม่ผิด” ซึ่งทำให้เกิดการคล้อยตามในข้อสรุปว่า การไฟฟ้าเป็นฝ่ายผิด

1.2 **การโจมตีบุคคล/กลุ่มและการระบุสาเหตุผิด** มีการใช้มากเป็นอันดับสอง คิดเป็นร้อยละ 24.99 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็น เช่น

(43) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “มุมนิโพรด” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 387 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยการให้เหตุผลว่า

“นั่นก็คงจะประมาทตั้งแต่ค่าค่าไฟละ หน่วยงานเหมือนไม่ใช่คนไทย หน่วยงานมีงันอันตราย เจออา รายมีงันดูหมด ปลิงสังคมดีดี ประมาทเหรอ มีงันตัดไฟเพิ่มความเสี่ยงเด็กมัย จะบอกว่าถึงที่ตายเพราะ ไม่จ่ายค่าไฟงันลี เลว”

จากตัวอย่าง (43) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภท การโจมตีบุคคล /กลุ่ม พิจารณาจากประโยค “...หน่วยงานเหมือนไม่ใช่คนไทย หน่วยงานมีงันอันตราย เจออะไรมีงันดูหมด ปลิงสังคมดีดี...” เป็นการโต้แย้งโดยการกล่าวโทษการกระทำของการไฟฟ้า เปรียบเหมือนปลิงที่สูบลเลือด เป็นการแสดงความคิดเห็นเพื่อแสดงว่าการไฟฟ้าไม่ใช่หน่วยงานที่ดี

(44) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “มูมโปรด” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556 ความคิดเห็นที่ 11 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า “เข้าใจคะว่าเป็นความประมาทของเด็ก แต่ถ้ายังมีไฟฟ้าใช้ เด็กก็คงไม่จูดเทียนนะคะ คิดหน่อย เถอะคูน เข้าข้างอะไรมากมาย”

จากตัวอย่าง (44) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติป ระเภทการระบุงสาเหตุผิด จาก ประโยค “...แต่ถ้ายังมีไฟฟ้าใช้ เด็กก็คงไม่จูดเทียนนะคะ ...” เป็นการโต้แย้งโดยอ้างว่าถ้ามีไฟฟ้า เด็กก็ไม่ต้องจูดเทียน ไฟก็จะไม่ไหม้ ซึ่งในความเป็นจริงการเกิดเพลิงไหม้ ไม่ได้มีสาเหตุหลักมาจากการตัดไฟของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จึงเป็นการระบุงสาเหตุที่ไม่ถูกต้อง

1.3 การสรุปแบบไม่เหมาะสมและการรวมหมู่ มีการใช้ในจำนวนที่เท่ากันเป็นอันดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 7.14 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็น เช่น

(45) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “มูมโปรด” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556 ความคิดเห็นที่ 411 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า “ที่หน่วยงานรัฐ มีข่าวค่างเป็นแสนไม่ตัด”

จากตัวอย่าง (45) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการสรุปแบบไม่เหมาะสม พิจารณาจากประโยค “ที่หน่วยงานรัฐ มีข้าวค้างเป็นแสนไม่ตัด” เป็นการโต้แย้งโดยให้การอ้างจากการ ค้างค่าไฟของหน่วยงานรัฐ และการค้างค่าไฟของบุคคลธรรมดา ซึ่งใช้เกณฑ์การชำระไม่เหมือนกันจึง ไม่ใช่การใช้เหตุผลที่เหมาะสมในการโต้แย้ง

(46) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “มุมนโปรด” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 93 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า “...อีกประการหนึ่ง เรื่องพวกนี้ใช้ของฟรีนะ จริงแท้ พวกที่บอกว่าไม่จริงนะ อย่ามาโกหกกันเห็นกับตา มาแล้วทุกหน่วยงานเหมือนกัน ไฟฟ้าใช้ไฟฟ้าฟรี โทรศัพท์ใช้โทรศัพท์ฟรี ประปาใช้ประปาฟรี ทั้งหมด ยังมีการเผื่อแผ่ไปให้ญาติโกอีกต่างหาก...”

จากตัวอย่าง (46) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการการรวมหมู่ พิจารณา จากประโยค “...พวกนี้ใช้ของฟรีนะ จริงแท้ พวกที่บอกว่าไม่จริงนะ อย่ามาโกหกกันเห็นกับตาแล้ว ทุกหน่วยงานเหมือนกัน...” เป็นการโต้แย้งโดยสรุปจากการกระทำขององค์กรเดียว ซึ่งในประเด็นกระทู้ นี้ คือ การไฟฟ้า เหมารวมไปถึงองค์กรรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับระบบสาธารณูปโภคอื่นๆ เช่น การ ประปา และองค์กรโทรศัพท์ เป็นการเหมารวมถึงการกระทำที่ผู้โต้แย้งอ้างว่า ผู้ที่ทำหน้าที่ใน หน่วยงานเหล่านี้ล้วนใช้ฟรี ไม่เสียเงินค่าบริการ ซึ่งเป็นการสรุปแบบเหมารวมที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากทั้งการไฟฟ้า การประปา หรือองค์กรโทรศัพท์ ที่ล้วนมีความแตกต่างในการบริการ และการ เรียกเก็บค่าบริการ

1.4 การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย มีการใช้คิดเป็นร้อยละ 5.17 ตัวอย่างการแสดง ความคิดเห็น เช่น

(47) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “มุมนโปรด” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 421 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“...แม่คงมีตังจ่ายค่าไฟ ถ้าเศรษฐกิจดี เจ้านายคงจ่ายไหว ถ้านายกบริหารให้เศรษฐกิจดี เจ้านายคงมีกำไร”

จากตัวอย่าง (47) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย พิจารณาจากประโยค “...แม่คงมีตังจ่ายค่าไฟ ถ้าเศรษฐกิจดี เจ้านายคงจ่ายไหว ถ้านายกบริหารให้เศรษฐกิจดี เจ้านายคงมีกำไร” เป็นการโต้แย้งโดยแสดงชุดของเหตุผลที่ส่งผลให้ได้ข้อสรุปที่ไม่เกี่ยวข้อง และไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าจะเกิดขึ้นจริงหรือไม่ จากข้อมูลผู้โต้แย้งให้ข้อสรุปว่า เพราะนายกบริหารเศรษฐกิจไม่ดี แม่จึงไม่มีเงินจ่ายค่าไฟ ซึ่งแม่นายกจะบริหารเศรษฐกิจดีหรือไม่ ก็ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าแม่ของครอบครัวในประเด็นกระทู้ี้จะมีเงินไปจ่ายค่าไฟ

1.5 การถามซ้ำซ้อน มีการใช้คิดเป็นร้อยละ 4.29 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็น เช่น

(48) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “มุมนิรโรค” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 42 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า “ชาวบ้าน ถ้าเขามีการศึกษาดี คงไม่เกิดเรื่องแบบนี้หรอก ไบแจ่งหนี่ ชาวบ้านธรรมดา จะรู้จักรีปาวยังไม่รู้เลย...”

จากตัวอย่าง (48) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการถามซ้ำซ้อน จากประโยค “ชาวบ้าน ถ้าเขามีการศึกษาดี คงไม่เกิดเรื่องแบบนี้หรอก ไบแจ่งหนี่ ชาวบ้านธรรมดา จะรู้จักรีปาวยังไม่รู้เลย...” เป็นการโต้แย้งโดยแสดงความคิดเห็นส่วนตัวว่าเพื่อสนับสนุนว่าการไฟฟ้าไม่ควรไปตัดไฟ แต่ลักษณะการใช้เหตุผลนั้น เป็นการใช้เหตุผลโต้แย้งที่มีลักษณะวนไปมา โดยกล่าวเพียงว่า ชาวบ้านไม่มีการศึกษาที่ดีนัก ดังนั้น ชาวบ้านไม่รู้จักไบแจ่งหนี่ จากการแสดงความคิดเห็นพบว่าผู้โต้แย้งกล่าวแค่ “ไม่มีการศึกษาดี” และ “ไม่รู้จักไบแจ่งหนี่” ซึ่งไม่ได้เสนอข้อมูลอื่นๆ สนับสนุนว่าทำไมการไฟฟ้าจึงไม่ควรตัดไฟฟ้า จึงเป็นการใช้เหตุผลที่ไม่เหมาะสม

1.6 การใช้ทางเลือกลวง มีการใช้น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.43 ตัวอย่าง การแสดงความคิดเห็น เช่น

(49) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “มุมนิรโรค” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 22 ผู้โต้แย้งเห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“ถ้ามีไฟฟ้าเด็กจะจุดเทียนทำไม ...รู้หรือยังครับว่าไอ้ที่ไปตัดไฟบ้านเค้านะ ทำให้น้อง 2คนต้องตาย ส่วนนี้ความผิดตัวเองบ้างไหมครับ อย่างมาพูดเลยว่าเป็นความประมาท น้องเค้าเป็นเด็กนะครับ ผู้ใหญ่ ในการไฟฟ้า คุณควรจะต้องรับผิดชอบ ถ้าไม่รับผิดชอบ คุณก็ไม่สมควรที่จะเป็นคนอีกแล้ว”

จากตัวอย่าง (49) ผู้แสดงความคิดเห็นให้เหตุผลวิบัติประเภท การใช้ทางเลือกหลง จาก ประโยค “...ผู้ใหญ่ในการไฟฟ้า คุณควรจะต้องรับผิดชอบ ถ้าไม่รับผิดชอบ คุณก็ไม่สมควรที่จะเป็นคนอีกแล้ว” เป็นการโต้แย้งโดยให้เหตุผลบังคับให้การไฟฟ้าดำเนินการรับผิดชอบต่อครอบครัวที่เกิดเหตุเพลิงไหม้ พิจารณาจากประโยค “ถ้าไม่รับผิดชอบ คุณก็ไม่สมควรเป็นคน” เป็นการเสนอทางเลือกให้เพียง 2 ทางคือ หากการไฟฟ้ารับผิดชอบก็ยังคงความเป็นคน แต่หากไม่รับผิดชอบก็ไม่ใช่คนอีกต่อไป ซึ่งในประเด็นกระทู้นี้ หากพิจารณาแล้วจะพบว่าเหตุการณ์ไฟไหม้ ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการไฟฟ้า แต่ผู้โต้แย้งพยายามอ้างเหตุผลให้การไฟฟ้ามีส่วนเกี่ยวข้อง โดยในการเสนอความคิดเห็นนี้ผู้โต้แย้งใช้การเสนอทางเลือก ซึ่งไม่ว่าจะข้อใด การไฟฟ้าก็ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องในที่สุด

2) **กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย** กับเจ้าของ แฟนเพจ โดยแสดงความคิดเห็นว่าเหตุการณ์ไฟไหม้ที่เกิดขึ้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทำการตัดไฟฟ้า มีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้ง 3 ประเภท รวมทั้งสิ้น 6 ความคิดเห็น โดยเรียงลำดับจากคำร้อยละมากไปน้อยได้ดังต่อไปนี้

2.1 การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย มีการใช้มากเป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ

50.00 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็น เช่น

(50) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “มุมนิรโรค” เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 65 ผู้โต้แย้งไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“คิดไม่ถึงจ่ายค่าไฟแพงซักล้านคน440 ล้านเอง ชิวจ้ง ประเทศเจริญ

จากตัวอย่าง (50) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย พิจารณาจากประโยค “คิดอย่างนี้ไม่จ่ายค่าไฟแพง สักล้านคน 440 ล้านเอง ชิวจ้ง ประเทศเจริญ” เป็นการสรุปเหตุการณ์โดยอ้างเหตุการณ์ที่ยังไม่ได้เกิดขึ้นจริง ในที่นี้ คือ การไม่จ่ายค่าไฟ 1 ล้านคน ซึ่งอาจเกิดขึ้นจริงหรือไม่ก็ได้

2.2 การเปรียบเทียบผิด มีการใช้เป็นอันดับรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 33.33 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็น เช่น

(51) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “มุมโปรด” เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 112 ผู้โต้แย้งไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า “...ถ้าคุณเปิดร้านอาหาร มีข้าวราคาสิบบาทถึงร้อย คนไม่มีเงินมาขออาหารราคาเป็นร้อยแล้วไม่มีจ่าย คุณจะทำกับข้าวให้เค้ากินไหม ? ทั้งๆ ที่มันเป็นหน้าที่ของเค้าที่จะเลือกกินอาหารราคาไม่เกินกำลังตัวเอง ไม่ใช่หน้าที่ของเจ้าของร้านต้องมาออกแทนเค้า...”

จากตัวอย่าง (51) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผล วิบัติประเภท การเปรียบเทียบผิด พิจารณาจากประโยค “...ถ้าคุณเปิดร้านอาหาร มีข้าวราคาสิบบาทถึงร้อย คนไม่มีเงินมาขออาหารราคาเป็นร้อยแล้วไม่มีจ่าย คุณจะทำกับข้าวให้เค้ากินไหม? ทั้งๆ ที่มันเป็นหน้าที่ของเค้าที่จะเลือกกินอาหารราคาไม่เกินกำลังตัวเอง ไม่ใช่หน้าที่ของเจ้าของร้านต้องมาออกแทนเค้า ...” เป็นการเปรียบเทียบการเลือกกินอาหารกับการประหยัดค่าไฟ ซึ่งในการเปรียบเทียบนี้เป็นการเปรียบเทียบที่ไม่ถูกต้อง โดยนำเอาเรื่องราคาอาหารมาเปรียบเทียบกับอัตราการใช้ไฟฟ้า ทั้งสองสิ่งมีองค์ประกอบการใช้ที่แตกต่างกัน ในเรื่องของอาหารนั้นราคาขึ้นอยู่กับวัตถุดิบ จำนวน ปริมาณที่ซื้อซึ่งสามารถเลือกได้ ในขณะที่การใช้ไฟฟ้านั้น ค่าไฟมีอัตราค่าเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แม้จะใช้ไฟในปริมาณที่เท่าเดิม แต่ไม่ได้จ่ายค่าบริการในอัตราเดิมตลอด ดังนั้น จึงไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้

2.3 การถามซ้ำซ้อน มีการใช้เป็นอันดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 16.67 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็น เช่น

(52) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “มุมนโปรด” เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 29 ผู้โต้แย้งไม่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้โดยให้เหตุผลว่า

“ถ้าไม่มีการตัดไฟขึ้น ประเทศจะแยกว่านี่อีกนะคะ เพราะถ้าไม่จ่ายตังก็ยังมีไฟใช้ อย่างนี้ก็ไม่ต้องจ่ายกันสิคะ แล้วการไฟฟ้าจะเอาเงินที่ไหนมาเป็นทุนมาผลิตไฟให้พวกคุณใช้กันล่ะคะ....”

จากตัวอย่าง (52) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผล วิบัติประเภทการถามซ้ำซ้อน พิจารณาจากประโยค “...แล้วการไฟฟ้าจะเอาเงินที่ไหนมาเป็นทุนมาผลิตไฟให้พวกคุณใช้กันล่ะคะ....” เป็นการนำคำถามในการถามเพื่อชี้แจงในการใช้เหตุผลโต้แย้งของความคิดเห็นนี้ จากคำถามนี้ผู้โต้แย้งมีคำตอบอยู่แล้ว และใช้การถามลักษณะชี้แจงเป็นการชักจูงให้ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นคล้อยตาม จากข้อมูลผู้โต้แย้งได้ทำการเกริ่นนำก่อนว่า “ถ้าไม่มีการตัดไฟประเทศจะแย...” ดังนั้น หากไม่ต้องจ่ายเงิน การไฟฟ้าก็จะมีเงินมาเป็นทุนผลิตไฟ เห็นได้ว่าข้อสรุปมีอยู่ในการแสดงความคิดเห็นแล้ว ประโยคที่ถามว่า “แล้วการไฟฟ้าจะเอาเงินที่ไหนมาเป็นทุนผลิตไฟ...” จึงเป็นการถามซ้ำความ ไม่ได้ให้ความหมายใหม่หรือความคิดเห็นใหม่ๆ เพิ่มเติม

3) กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นหลงประเด็น จากประเด็นกระทู้หลัก มีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้ง 5 ประเภท รวมทั้งสิ้น 33 ความคิดเห็น โดยเรียงลำดับ จากคำร้อยละมากไปน้อยได้ดังต่อไปนี้

3.1 การโจมตีบุคคล/กลุ่ม มีการใช้มากเป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 57.88 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็น เช่น

(53) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “มุมนโปรด” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556 ความคิดเห็นที่ 139 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“กูรู้แค่ค่าไฟแพงเมืองจะริบหมดกำหนดจ่ายผ่าน-11ไปไหนวะ เงินเดือนบ้างพอเมืองเหรอ ออก27-28”

จากตัวอย่าง (53) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผล วิบัติประเภท การโจมตีบุคคล /กลุ่ม พิจารณาจากประโยค “...ค่าไฟแพงเมืองจะริบหมดกำหนดจ่ายผ่าน 7-11ไปไหนวะ...” เป็นการโต้แย้งโดยพาดพิงการปฏิบัติงานด้านการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมของการไฟฟ้า ซึ่งผู้โต้แย้งเห็นว่า การเรียก

เก็บค่าธรรมเนียม เร็วเกินไป และนำมาเป็นประเด็นในการโจมตี อย่างไรก็ตาม การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจะเร็วหรือไม่ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นกระทู้เลย

3.2 การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย มีการใช้เป็นอันดับรองลงมา คิดเป็นร้อยละ

18.18 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็น เช่น

(54) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “มุมโปรด” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556 สืบเนื่องจากประเด็นกระทู้เกิดการขยายไปถึงเรื่องความยากจน และค่าครองชีพที่สูงทำให้คนจำนวนมากไม่สามารถชำระค่าไฟได้ตามกำหนด

ความคิดเห็นที่ 397 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“ออกกฎหมายเป็นประเทศแรกในโลกที่ประชาชนทุกคนใช้ไฟฟ้าฟรีไปเลยดีกว่าถ้าจะคิดกันแบบนี้

จากตัวอย่าง (54) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย พิจารณาจากประโยค “ออกกฎหมายเป็นประเทศแรกในโลกที่ประชาชน ทุกคนใช้ไฟฟ้าฟรี...” เป็นการนำเสนอเหตุผลโดยชี้ให้เห็นถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้น และไม่สามารถรับรองได้ว่าจะเกิดขึ้นจริงหรือไม่

3.3 การสรุป แบบไม่เหมาะสม มีการใช้มากเป็นอันดับสาม คิดเป็นร้อยละ 15.15

ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็น เช่น

(55) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “มุมโปรด” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 342 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“กูโทษค่าไฟ แพงส์สๆ อ้างใช้น้ำมันผลิต พม่าซ่อมก๊าซเสร็จ ตั้งนานแล้วขึ้นเนี่ยนเลยนะมึง”

จากตัวอย่าง (55) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผล วิบัติประเภท การสรุปแบบไม่เหมาะสม พิจารณาจากประโยค “...ค่าไฟ แพงส์สๆ อ้างใช้น้ำมันผลิต พม่าซ่อม แก๊สเสร็จ ตั้งนานแล้วขึ้นเนี่ยน...” เป็นการให้เหตุผลโต้แย้งโดยให้ข้อสรุปว่า ค่าไฟแพงจากการใช้น้ำมันผลิต แต่พม่าซ่อมท่อส่งแก๊ส

เสร็จจนวนแล้วก็ไม่ลดค่าไฟ เห็นได้ว่าข้อสรุปเรื่องสาเหตุของค่าไฟแพง ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการที่พม่าซ่อมท่อส่งแก๊สเสร็จหรือไม่ และปัจจัยที่ทำให้ค่าไฟสูงมีสาเหตุมาจากหลายประเด็น ไม่ใช่เนื่องจากใช้น้ำมันที่มีราคาสูงเป็นแหล่งผลิตอย่างเดียว

3.4 การรวมหมู่ มีการใช้คิดเป็นร้อยละ 6.06 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็น เช่น

(56) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “มูมโปรด” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 56 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“ประเทศไทย คนรวยเท่านั้นที่จะมีชีวิตสุขสบาย คนจนก็เหมือนกับเศษผักเศษหญ้าเน่า ๆ ”

จากตัวอย่าง (56) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผล วิบัติประเภท ทการรวมหมู่ พิจารณาจากประโยค “ประเทศไทย คนรวยเท่านั้นที่จะมีชีวิตสุขสบาย คนจนก็เหมือนกับเศษผักเศษหญ้าเน่า ๆ ” เป็นการแสดงความเห็นโต้แย้งโดยนำประเด็นของผู้สูญเสียจากเหตุการณ์ไฟไหม้ ที่มีฐานะยากจนเป็นตัวอย่างเหมารวมกับคนจนทั่วประเทศ จากประโยค “ประเทศไทย...คนจนก็เหมือนเศษผักเศษหญ้าเน่า ๆ” เป็นการให้เหตุผลวิบัติแบบรวมหมู่ทำให้เห็นภาพจากตัวอย่างครอบครัวเดียว ซึ่งในความเป็นจริงครอบครัวอื่นๆ แม้จะมีฐานะไม่ดี แต่ก็ไม่ได้อยู่ในสภาพเดียวกับครอบครัวในประเด็นกระทู้

3.5 การเปรียบเทียบผิด มีการใช้เป็นอันดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.03 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็น เช่น

(57) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “มูมโปรด” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556 ความคิดเห็นที่ 117 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“ไฟดับ 14 จังหวัดภาคใต้ เงียบเลย ภูเดือดร้อน..”

จากตัวอย่าง (57) ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เหตุผล วิบัติประเภท ทการเปรียบเทียบผิด พิจารณาจากประโยค “ไฟดับ 14 จังหวัดภาคใต้ เงียบเลย ภูเดือดร้อน ..” เป็นการให้เหตุผลอ้างถึง

เหตุการณ์ไฟฟ้าดับทั่วภาคใต้ 14 จังหวัด เป็นเวลาหลายชั่วโมง แต่ไม่มีการออกมารับผิดชอบ ณ เวลานั้น ผู้ได้แย้งนำมาเปรียบเทียบกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเด็นกระทู้ซึ่งเป็นการตัดไฟ จนทำให้ไม่มีไฟฟ้าใช้เหมือนกัน แต่หากพิจารณาแล้วไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ เนื่องจากสาเหตุของไฟดับในประเด็นกระทู้มาจากการไม่ชำระเงิน แต่ในขณะที่เหตุการณ์ใน 14 จังหวัดภาคใต้ เกิดจากระบบไฟฟ้าที่ไม่มีเพียงพอในการจ่าย ทำให้เกิดไฟดับ ผู้ได้แย้งใช้การเปรียบเทียบอย่างไม่สมเหตุสมผล เพื่อโน้มน้าวให้ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นเห็นว่าการไฟฟ้าเป็นฝ่ายผิด

ตาราง 14 สรุปประเภทการใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง แปะไฟฟ้า

ลำดับ	ประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ	ปริมาณการใช้	
		จำนวน	ร้อยละ
1	การอ้างความไม่รู้	0	0
2	การอ้างอำนาจโดยไม่ชอบ	0	0
3	การโจมตีบุคคล/กลุ่ม	36	¹ 33.03
4	การอ้างคนส่วนมาก	0	0
5	การอ้างความน่าเชื่อถือ	18	² 16.51
6	การอ้างการใช้กำลัง	0	0
7	การสรุปแบบไม่เหมาะสม	10	9.17
8	การถามซ้ำซ้อน	4	3.67
9	การระบุสาเหตุผิด	17	³ 15.60
10	การทวนคำถาม	0	0
11	การมองข้ามกฎ	0	0
12	การใช้คำกำกวม	0	0
13	การใช้ประโยคคลุมเครือ	0	0

ตาราง 14 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ	ปริมาณการใช้	
		จำนวน	ร้อยละ
14	การเน้นเพียงบางส่วน	0	0
15	การรวมหมู่	7	6.42
16	การแยกหมู่	0	0
17	การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย	13	11.93
18	การให้ทางเลือกลวง	1	0.92
19	การแย้งที่มา	0	0
20	การเปรียบเทียบผิด	3	2.75
21	การอ้างเจตนา	0	0
	รวม	109	100

หมายเหตุ ตัวเลข ¹(...) ²(...) ³(...) หมายถึง อันดับที่ใช้ของประเภทการใช้เหตุผลวิบัติ

จากตาราง 14 สรุปได้ว่าการใช้เหตุผลวิบัติในประเด็นกระทู้ เรื่อง แพะไฟฟ้า พบการใช้เหตุผลวิบัติประเภท การโจมตีบุคคล/กลุ่มมากที่สุด โดยมีการใช้เป็นอันดับต้นๆ ของกลุ่มที่เห็นด้วย และกลุ่มที่หลุดประเด็น คิดเป็นร้อยละ 33.03 รองลงมา คือ การอ้างความน่าเชื่อถือ ซึ่งมีการใช้เฉพาะในกลุ่มที่เห็นด้วยเพียงกลุ่มเดียวคิดเป็นร้อยละ 16.51 และอันดับ 3 คือ การระบุสาเหตุผิด มีการใช้ในกลุ่มที่เห็นด้วยเพียงกลุ่มเดียว คิดเป็นร้อยละ 15.60 เห็นได้ว่าการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างความน่าเชื่อถือ และการระบุสาเหตุผิด มีการใช้เป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับการใช้เหตุผลวิบัติประเภทอื่นๆ ในกระทู้ แต่มีการใช้เฉพาะในกลุ่มของผู้ที่เห็นด้วยกับประเด็นกระทู้เท่านั้น เนื่องจากลักษณะของกระทู้ที่เป็นการโต้แย้ง เรื่อง การเกิดเพลิงไหม้ของครอบครัวหนึ่ง กลุ่มที่เห็นด้วยมีความคิดสนับสนุนเจ้าของกระทู้ที่นำประเด็นนี้มานำเสนอว่ามีสาเหตุมาจากการตัดไฟของการไฟฟ้า ซึ่งโดยทั่วไปแล้วการเกิดเพลิงไหม้มีหลายสาเหตุ โดยสาเหตุหลักๆ มักเกิดจากความประมาทหรือความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ดังนั้น การแสดงความคิดเห็นเพื่อสนับสนุนว่าการไฟฟ้าเป็นผู้ที่ผิด จึงใช้การอ้างถึงความน่าเชื่อถือ

ของผู้เสียหายและความน่าสงสารของผู้ที่เสียชีวิตมาเป็นเหตุผลในการโต้แย้ง เพื่อสนับสนุนความคิดของกลุ่มที่เห็นด้วย รวมถึงการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการระบุสาเหตุผิด เพื่อเป็นการเชื่อมโยงเหตุการณ์ไฟไหม้เข้ากับการตัดไฟของการไฟฟ้า เป็นการพยายามแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของลำดับเหตุการณ์ โดยทำการสรุปว่าการตัดไฟเป็นต้นเหตุของเพลิงไหม้ ในขณะที่การใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่ม มีการใช้ในกลุ่มที่เห็นด้วย เนื่องจากการแสดงความคิดเห็นที่ใช้เหตุผลวิบัติประเภทนี้เป็นการพาดพิงพฤติกรรมการทำงานของการไฟฟ้า เช่น เก็บค่าไฟเร็ว แต่ให้บริการช้า เป็นต้น เป็นการแสดงความคิดเห็น เพื่อให้องค์กรดูไม่ดีในสายตาของผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น ในขณะเดียวกันการใช้เหตุผลวิบัติประเภทนี้ในกลุ่มที่หลุดประเด็นเป็นการโจมตีไปที่บุคคลที่แสดงความคิดเห็นที่อยู่ในกลุ่มเห็นด้วย และไม่เห็นด้วย พาดพิงถึงสถานะของผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นซึ่งมีประเด็นในการโต้แย้งที่ไม่เกี่ยวข้อง อกกับเหตุการณ์ไฟไหม้ สังเกตได้ว่าการใช้เหตุผลวิบัติในประเด็น กระตุ้นให้เกิดขึ้นน้อยมากในกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย เนื่องจาก คนส่วนใหญ่ คิดที่ว่าไฟไหม้มักเกิดจากความประมาทอยู่ก่อนแล้ว

ในบทถัดไป ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์กลวิธีที่พบจากการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์

บทที่ 5

กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์

ในบทนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์

1. ภาพรวมการวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์
2. ผลการวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ในแต่ละประเด็น

1. ภาพรวมการวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์

จากผลการวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ จากประเด็นกระทู้ ทั้ง 3 ประเด็นกระทู้ พบกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ ทั้งสิ้น 11 กลวิธี จากการแสดงความคิดเห็นที่มีการใช้เหตุผลวิบัติทั้งหมด 286 ข้อความ โดยมีรายละเอียดเชิงปริมาณแสดงดังตาราง

ตาราง 15 สรุปผลการใช้กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์

ลำดับ	กลวิธี	ปริมาณการใช้	
		จำนวน	ร้อยละ
1	กลวิธีการใช้เหตุผลขัดแย้งกับความเป็นจริง	3	0.62
2	กลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง	103	² 21.37
3	กลวิธีการแบ่งพวก	49	³ 10.17
4	การถามกลับ	33	6.85
5	การทำทนาย	3	0.62
6	การประชดประชัน	160	¹ 33.20
7	การเปรียบเทียบ	49	³ 10.17
8	การยกตัวอย่าง	46	9.54

ตาราง 15 (ต่อ)

ลำดับ	กลวิธี	ปริมาณการใช้	
		จำนวน	ร้อยละ
9	การแย้ง	10	2.07
10	การเสนอแนะ	23	4.77
11	คำความหมายหลายนัย	3	0.62
	รวม	482	100

หมายเหตุ ตัวเลข $^1()^2()^3()$ หมายถึง อันดับของกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์

จากตาราง 15 พบว่ากลวิธีในการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ทั้ง 11 กลวิธีนั้น มีการใช้ในปริมาณที่แตกต่างกัน กล่าวคือ กลวิธี การประชดประชันมีการใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.20 กลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง เป็นอันดับรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 21.37 และ กลวิธีที่พบมากเป็นอันดับ 3 ได้แก่ กลวิธีการแบ่งพวกและกลวิธีการเปรียบเทียบ ซึ่งมีการใช้เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.17 ซึ่งสาเหตุของการใช้กลวิธีการประชดประชันมากที่สุด เนื่องมาจากการที่ผู้โต้แย้งใช้เหตุผลวิบัติเพื่อทำให้ เรื่องที่กำลังเป็นประเด็นหรือเหตุผลที่ตนแสดงให้ เห็นดูเกินจริงหรือมีเจตนาในการกระทบกระทั่งกับผู้โต้แย้งอื่นเพื่อให้ผู้อื่นเจ็บใจ ซึ่งเป็นการใช้อารมณ์ในการแสดงเหตุผลทั้งสิ้น นอกจากนี้ ในกรณีที่มีเจตนาเพื่อให้ผู้โต้แย้งอื่นเจ็บใจ อาจมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้โต้แย้งในกลุ่มตรงข้าม แสดงความคิดเห็นโต้ตอบ ซึ่งในการตอบโต้กลับก็ก่อให้เกิดความคิดเห็นที่เป็นการใช้อารมณ์เช่นกัน ซึ่งผู้โต้แย้งอาจใช้จุดนี้ในการโน้มน้าวให้ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นอื่นๆ เห็นว่า ผู้โต้แย้งตรงข้ามใช้เหตุผลไม่ดีและเป็นประเด็นในการลดความน่าเชื่อถือ จากที่กล่าวมาจึงเป็นเหตุผลให้มีการใช้กลวิธีการประชดประชันมากที่สุดในการใช้เหตุผลวิบัติ

ในขณะที่การใช้กลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง พบมากเป็นอันดับรองลงมา เนื่องจากกลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเองเป็นการใช้เหตุผลเพื่อสื่อถึงการแสดงทัศนคติ หรือ

ทัศนภาวะต่อประเด็นหรือกลุ่มคนที่ผู้แสดงความคิดเห็นกำลังโต้แย้งด้วย รวมถึงการ
แสดงออกถึงสิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบแล้วนำมาแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นที่กำลังสนทนา นอกจากนี้
กลวิธีนี้ยังใช้เพื่อแสดงถึงการคาดคะเน การตั้งสมมติฐานที่ไม่มีหลักฐานรองรับ หรือผู้โต้แย้งมัก
คาดคะเนไปเพียงเพราะตนเชื่อว่าจะต้องเกิดเหตุการณ์เช่นนั้น จากที่กล่าวมาจึงทำให้มีการใช้กล
วิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเองมากเป็นอันดับ 2 จะเห็นได้ว่ากลวิธีอันดับ 1 และ 2 เป็น
กลวิธีที่เน้นเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึกส่วนตัวมาก จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าการใช้เหตุผลวิบัติน่าจะ
เกิดขึ้นจากความรู้สึกของตนเองเป็นส่วนใหญ่ มีผลทำให้การโต้แย้งนั้นๆ เป็นเหตุผลที่ไม่สมเหตุผล
ไปในที่สุด

ส่วนกลวิธีการแบ่งพวกและกลวิธีการเปรียบเทียบ ซึ่งพบมากเป็นอันดับ 3 เนื่องจากผู้
โต้แย้งมักแบ่งเป็นพวกในการแสดงความคิดเห็น โดยการแบ่งกลุ่มพวกของผู้โต้แย้งออกจากผู้ที่อยู่
ฝ่ายตรงข้าม เพื่อลดความน่าเชื่อถือของการใช้เหตุผลในกลุ่มตรงข้าม ในขณะที่กลวิธีการเปรียบเทียบ
เกิดขึ้น เนื่องจากการโต้แย้งที่เกิดขึ้นมักนำประเด็นที่กำลังโต้แย้งไปเปรียบเทียบกับอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งเมื่อ
พิจารณาแล้วจะพบว่าสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบกับนั้น ไม่มีความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ผู้โต้แย้ง
ต้องการสื่อเลย

กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ทั้ง 11 กลวิธี มีรูปแบบ และลักษณะการ
ใช้ดังต่อไปนี้

1) กลวิธีการใช้เหตุผลขัดแย้งกับความเป็นจริง คือ การใช้ภาษาในการแสดงเหตุผล
โดยผู้โต้แย้งมีความต้องการในการอวด ธิบายเรื่อง ในภาพรวม โดยไม่คำนึงถึงหลักความเป็นจริง และ
เหตุผลที่นำมาแสดงไม่สอดคล้องกับหลักปฏิบัติที่ยึดถือตามหลักสากล เช่น

(1) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บน เฟสบุ๊ก แฟนเพจ “เมต อิน อูษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20
มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 401 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“ทั้งทรงผมและเครื่องแบบนักเรียน มีประโยชน์ในด้านความปลอดภัยต่อตัวของเด็กเอง ในกรณีที่เกิด
เหตุฉุกเฉิน ภัยทางธรรมชาติ หรือเหตุจลาจลร้ายแรง เด็กๆ จะได้รับการดูแลก่อน...”

จากตัวอย่าง (1) การแสดงความคิดเห็นของผู้โต้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภท การ
สรุปแบบไม่เหมาะสม โดยใช้กลวิธี การใช้เหตุผลขัดแย้งกับความเป็นจริง จากตัวอย่างผู้โต้แย้งให้

ความเห็นว่าการเกิดภัยธรรมชาติหรือเหตุร้ายแรง นักเรียนที่อยู่ในเครื่องแบบจะได้รับการดูแลก่อน ซึ่งในความเป็นจริงนั้น หากเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงหรือภัยธรรมชาติขึ้น เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะเข้าช่วยผู้ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ก่อน เช่น คนชรา เด็กเล็ก สตรีมีครรภ์ หรือคนพิการ เป็นต้น

2) กลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง คือ การใช้ภาษาในการแสดงเหตุผล โดยผู้โต้แย้งสื่อถึงการคาดคะเน การแสดงทัศนคติ การแสดงทัศนภาวะ รวมถึงความชอบหรือไม่ชอบ ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยพบลักษณะการใช้ภาษาแสดงความรู้สึก เช่น “ผมคิดว่า...” การใช้ภาษาในการคาดคะเน เช่น “...อีกหน่อยคง...” “...คง...” เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

(2) การแสดงความคิดเห็น ในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อูซาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 416 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“ซั๊กพักก็คง ไม่เอาการบ้าน ไม่เอาสอบ ไม่เอาโรงเรียน กันตามลำดับ”

จากตัวอย่าง (2) การแสดงความคิดเห็นของผู้โต้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย โดยใช้ กลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง พิจารณาจากประโยค “ซั๊กพักก็คง...” เป็นการคาดการณ์หรือ คาดคะเนเหตุการณ์โดยไม่มีหลักฐาน ซึ่งประจักษ์มาประกอบ แต่เป็นการใช้อคติของผู้โต้แย้งที่มีต่อกลุ่มที่ต้องการให้มีการแต่งกายเสรีมาประกอบการให้เหตุผล และทำการสรุปผลออกมาในทางเลวร้าย

3) กลวิธีการแบ่งพวก คือ การใช้ภาษาในการแสดงเหตุผลโดยการพยายามแยกกลุ่ม แยกประเภท ซึ่งจากข้อมูลพบว่าเป็นการแยกกลุ่มคน ตามลักษณะของอายุ อาชีพ ฐานะทางการเงิน เช่น เด็ก ผู้ใหญ่ พวกคนรวย-คนจน เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

(3) การแสดงความคิดเห็น ในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อูซาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 117 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“...ผู้ใหญ่ทั้งหลายทุกวันนี้ แค่เรื่องเข้าคิวขึ้น BTS ยังทำกันไม่เป็นเลยนะครับ”

จากตัวอย่าง (3) การแสดงความคิดเห็นของผู้โต้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่ม โดยใช้กลวิธีการแบ่งพวก จากประโยค “...ผู้ใหญ่ทั้งหลาย...” เป็นแยกกลุ่มของผู้ร่วม

แสดงความคิดเห็นว่า ตนเองเป็นกลุ่มของเด็ก และกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยให้มีกา รเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบ การแต่งกายเป็นกลุ่มของผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นพวกที่มีพฤติกรรมไม่ดีจากประโยค “...แค่เรื่องเข้าคิวขึ้น BTS ยังทำกันไม่เป็นเลยนะครับ” ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากตัวอย่างแล้ว ผู้โต้แย้งใช้กลวิธีแบ่งพวกเพื่อแสดง ให้เห็นว่าผู้ใหญ่มัพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นแบบอย่าง ความคิดเห็นของผู้ใหญ่จึงไม่น่าเชื่อถือ แตกต่างจากกลุ่มของผู้โต้แย้งซึ่งเป็นเด็ก

4) การถามกลับ คือ การใช้ภาษาในการแสดงเหตุผลใน การตั้งคำถามย้อนกลับ ไปยังคู่ สทนา เป็นการตั้งคำถามที่มีได้ต้องการคำตอบแต่อย่างใด ซึ่งพบคำแสดงคำถาม เช่น “ไหม” “หรือเปล่า” “ใคร” “อะไร” เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

(4) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมด อิน อุซาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 51 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“แค่กฎโรงเรียนยังรับไม่ได้แล้วกฎสังคมจะรับได้ไหม”

จากตัวอย่าง (4) การแสดงความคิดเห็นของผู้โต้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภท การยกหมู โดยใช้กลวิธีการถามกลับ พิจารณาจากประโยค “แค่กฎโรงเรียนยังรับไม่ได้แล้วกฎสังคมจะรับ ได้ไหม” แสดงให้เห็นว่า การถามนี้ไม่ได้ต้องการคำตอบ แต่ผู้โต้แย้งต้องการให้ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น ได้คิดตาม

5) การท้าทาย คือ การใช้ภาษาในการโต้แย้งโดยแสดงการยั่วเย้า ให้ทำตามที่ผู้แสดงความ คิดเห็นเสนอไว้ เช่น ปราบปรามการพูดว่า “ถ้าแน่จริง...” ตัวอย่างเช่น

(5) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมด อิน อุซาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 176 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“จะด่าผมก็อหิว ผมไม่เคียดร้อน ผมเรียน รด”

จากตัวอย่าง (5) การแสดงความคิดเห็นของผู้โต้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภท การสรุปแบบไม่เหมาะสมโดยใช้กลวิธีการท้าทาย พิจารณาจากประโยค “จะด่าผมก็อหิว...” จากคำว่า “ก็

เชิญ” ในสถานการณ์นี้ไม่ได้เป็นการเชิญชวนให้ทำอย่างที่ได้ผู้โต้แย้งกล่าว แต่เป็นการท้าทายโดยใช้คำเพื่อยั่วยุให้ฝ่ายตรงข้ามผู้โต้แย้งเกิดการไม่พอใจ

6) การประชดประชัน คือ การใช้ภาษาในการโต้แย้งโดยมีเจตนากล่าวให้ดูเกินจริง หรือมีเจตนาในการกระทบกระทั่งกับผู้โต้แย้งอื่นเพื่อให้ผู้อื่นเจ็บใจ ตัวอย่างเช่น

(6) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อูษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 98 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“ขนาดใส่ชุดนักเรียนพวกน้องๆ หนูๆ ยังแหกกฎแต่งกันซะ แล้วถ้าไม่บังคับ เอะๆ ไม่อยากจะคิด”

จากตัวอย่าง (6) การแสดงความคิดเห็นของผู้โต้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย โดยใช้กลวิธี การประชดประชัน พิจารณาจากประโยค “ขนาดใส่ชุดนักเรียนพวกน้องๆ หนูๆ ยังแหกกฎแต่งกันซะ แล้วถ้าไม่บังคับ เอะๆ ไม่อยากจะคิด ” เป็นการแสดงความคิดเห็นที่มีเจตนากล่าวให้ดูเกินจริง และเป็นการกระทบกระทั่งกับกลุ่มที่เห็นด้วยให้มีกรยกเลิกกฎระเบียบการแต่งกาย

7) การเปรียบเทียบ คือ การใช้ภาษาในการโต้แย้งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบเหตุการณ์ สถานการณ์ กลุ่มคน กับสิ่งที่ผู้โต้แย้งต้องการสื่อให้เห็นความแตกต่าง หรือข้อดี ข้อเสีย ตัวอย่างเช่น

(7) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อูษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 203 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“การแต่งตัวหรือตัดผมที่ต่างประ เทศเค้าก็ปล่อยให้เด็กแต่งตัวตามที่อยากแต่ง แล้วทำไมประเทศของเขาถึงมีการคอร์ปชั่นน้อยกว่าประเทศเรา”

จากตัวอย่าง (7) การแสดงความคิดเห็นของผู้โต้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภท การสรุปแบบไม่เหมาะสม โดยใช้กลวิธีเปรียบเทียบ จากประโยค “การแต่งตัวหรือตัดผมที่ต่างประ เทศเค้าก็ปล่อยให้เด็กแต่งตัวตามที่อยากแต่ง แล้วทำไมประเทศของเขาถึงมีการคอร์ปชั่นน้อยกว่าประเทศ

เรา” เป็นการเปรียบเทียบประเทศไทยกับต่างประเทศที่มีการคอร์ปชั่นน้อย ซึ่งในการแสดงความคิดเห็นไม่ได้กล่าวว่าเป็นประเทศอะไร แต่ทำการเปรียบเทียบว่าประเทศที่ไม่มีกฎระเบียบแต่งกาย กลับมีการคอร์ปชั่นน้อยกว่าประเทศไทยที่ให้มีการระเบียบ เป็นการพยายามเชื่อมโยงจากการเปรียบเทียบให้ผู้ฟังเชื่อในข้อสรุปว่าประเทศที่ไม่มีเครื่องแบบมีการคอร์ปชั่นน้อย ดังนั้น ประเทศไทยก็ควรยกเลิกกฎระเบียบเครื่องแบบได้แล้ว

8) การยกตัวอย่าง คือ การแสดงเหตุผลโดยการ ยกตัวอย่างเหตุการณ์ สถานการณ์ที่ผู้โต้แย้งเคยมีประสบการณ์หรือฟังมา ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ผู้โต้แย้งรู้สึกไม่ชอบหรือพบแต่ข้อเสียในเหตุการณ์นั้นๆ ตัวอย่างเช่น

(8) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อูษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 472 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“วัยรุ่นไทยมี sex ครั้งแรกอายุเฉลี่ย 15-16 ปี ถ้าคิดว่าหล่อๆ สวยๆ แต่งตัวหล่อแห ลม สถิตินี้ จะเปลี่ยนไปในทางไหน”

จากตัวอย่าง (8) การแสดงความคิดเห็นของผู้โต้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย โดยใช้กลวิธี การยกตัวอย่าง พิจารณาจากประโยค “วัยรุ่นไทยมี sex ครั้งแรกอายุเฉลี่ย 15-16 ปี...” เป็นการยกตัวอย่างทางสถิติให้เห็นถึงข้อเสียว่า ปัจจุบันวัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตั้งแต่อายุ 15-16 ปี เพื่อเป็นการสนับสนุนความคิดของตนว่าไม่ควรยกเลิกกฎระเบียบการแต่งกายเพราะจะยิ่งทำให้สถิตินี้แย่ลง

9. การแย้ง คือ การใช้ภาษาในการแสดงเหตุผลโต้แย้งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้ผู้ร่วมสนทนาเห็นว่าตนมีความคิดเห็นไม่ตรงกับผู้ร่วมสนทนานั้นๆ มักปรากฏการใช้คำว่า “แต่...” เป็นการนำในประโยคที่ผู้โต้แย้งต้องการแย้ง ตัวอย่างเช่น

(9) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “มูมโปรด” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556 ความคิดเห็นที่ 24

ความคิดเห็นที่ 363 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“คุณจะเป็นดั่งคัย ฉันไม่สน ..ที่รู้ๆ ไม่เคยเสียมารยาทกับคัยก่อน ..แต่ฉันว่าฉันสวยกว่าคุณนะ”

จากตัวอย่าง (9) การแสดงความคิดเห็นของผู้โต้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภท การสรุปแบบไม่เหมาะสม โดยใช้กลวิธีการแย้ง จากประโยค “...แต่ฉันว่าฉันสวยกว่าคุณนะ ” เป็นการสรุปโดยแย้งผู้โต้แย้งฝ่ายตรงข้าม เรื่องการเสียมารยาท แต่การสรุปของผู้โต้แย้งนี้ ใช้การแย้งที่ไม่เกี่ยวข้อง กับประเด็นสนทนา

10) การเสนอแนะ คือ การใช้ภาษาในการแสดงเหตุผลโต้แย้งโดยมีจุดประสงค์เพื่อแสดงเจตนาแนะนำ หรือให้ข้อคิดเห็น เพื่อให้ผู้ร่วมสนทนานำไปคิด หรือไปปฏิบัติตาม ตัวอย่างเช่น

(10) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อุษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 39 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“การมีเครื่องแบบอะ มันทึแล้ว มันทำให้เรารู้ว่า “เราคือใคร” อย่าบอกว่า แต่งตัวยังไงก็เหมือนกัน”

จากตัวอย่าง (10) การแสดงความคิดเห็นของผู้โต้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภท การสรุปแบบไม่เหมาะสมโดยใช้กลวิธีการเสนอแนะ พิจารณาจากประโยค “การมีเครื่องแบบอะ มันทึแล้ว ...” เป็นการเสนอความคิดเห็นของผู้โต้แย้งเองว่าการมีเครื่องแบบมีประโยชน์ แต่การสรุปที่ว่า “มันทำให้เรารู้ว่าเราคือใคร” ไม่ได้เป็นประโยชน์ที่แท้จริงหรือสาเหตุสำคัญของการมีเครื่องแบบ

11) คำความหมายหลายนัย คือ การใช้ภาษาในการโต้แย้งโดยใช้คำที่ต้องมีความหมายคลุมเคลือ ซึ่งต้องอาศัยบริบทในการพิจารณา ตัวอย่างเช่น

(11) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อุษาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 112 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“ฉันเราดใช้มือถือหันไปใช้สัญญาณควั่นกันดีกว่าการ เปลี่ยนแปลงมันน่ากังวลขนาดนั้นอะ”

จากตัวอย่าง (11) การแสดงความคิดเห็นของผู้โต้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการใช้คำกำกวม และการอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย ซึ่งในการอธิบายนี้จะอธิบายในส่วนที่เป็น การให้เหตุผลวิบัติประเภทการใช้คำกำกวม โดยใช้คำความหมายหลายนัย จากคำว่า “เปลี่ยนแปลง” ในที่นี้ ผู้โต้แย้ง เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงระหว่าง การเปลี่ยนกฎระเบียบ กับการเปลี่ยนระบบการ

โทรคมนาคม ซึ่งมีความหมายความไม่เหมือนกัน การเปลี่ยนกฎ เป็นการเปลี่ยนจากกฎหนึ่งไปเป็นอีกกฎหนึ่ง ซึ่งกฎนั้นก็ยังคงอยู่ในขณะที่การเปลี่ยนไปใช้สัญญาฉบับแทนการโทรศัพท์นั้น เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงซึ่งไม่เหลือระบบโทรคมนาคมไว้เลย

หัวข้อถัดไปเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ในแต่ละประเด็น

2. ผลการวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ในแต่ละประเด็น

จากผลการวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์ในแต่ละประเด็น กระทำ พบว่า

1) ในประเด็นกระทำ เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกปาก พบกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติทั้งสิ้น 10 กลวิธี โดยมีการใช้กลวิธี การประชดประชันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.57 กลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง และกลวิธีการแบ่งพวก รองลงมาในปริมาณที่เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 17.86 และ กลวิธีการถามกลับ เป็นอันดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 11.31

2) ในประเด็นกระทำ เรื่อง Bill can do no wrong พบกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติทั้งสิ้น 7 กลวิธี โดยมีการใช้กลวิธีการประชดประชันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.45 กลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง เป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 20.91 และกลวิธีการยกตัวอย่างเป็นอันดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 18.18

3) ในประเด็นกระทำ เรื่อง แปะไฟฟ้า พบกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติทั้งสิ้น 9 กลวิธี โดยมีการใช้กลวิธีการประชดประชันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.78 กลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง เป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 24.51 และ กลวิธี การเปรียบเทียบ เป็นอันดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 12.75

โดยมีรายละเอียดปริมาณการใช้กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติที่แตกต่างกัน ดังตาราง 16

ตาราง 16 สรุปกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ดในแต่ละประเด็นกระทู้

กลวิธี	ประเด็นกระทู้	เด็กไทยเถียงคำไม่ ตกฝาก		Bill can do no wrong		แพะไฟฟ้า	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การใช้เหตุผลขัดแย้งกับความเป็นจริง		3	1.79	0	0	0	0
2. การใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง		30	² 17.86	23	² 20.91	50	² 24.51
3. การแบ่งพวก		30	² 17.86	13	11.82	6	2.94
4. การถามกลับ		19	³ 11.31	0	0	14	6.86
5. การทำทนาย		2	1.19	0	0	1	0.49
6. การประชดประชัน		48	¹ 28.57	39	¹ 35.45	73	¹ 35.78
7. การเปรียบเทียบ		14	8.33	9	8.18	26	³ 12.75
8. การยกตัวอย่าง		12	7.14	20	³ 18.18	14	6.86
9. การแย้ง		0	0	5	4.55	5	2.45
10. การเสนอแนะ		7	4.17	1	0.91	15	7.35
11. คำความหมายหลายนัย		3	1.79	0	0	0	0
	ผลรวม	168	100	110	100	204	100

หมายเหตุ ตัวเลข ¹() ²() ³() หมายถึง อันดับของกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ด

จากตาราง 16 พบว่าแม้การใช้กลวิธีในการแสดงเหตุผลวิบัติในแต่ละประเด็นจะมีปริมาณและจำนวนกลวิธีแตกต่างกัน แต่พบกลวิธีการประชดประชันมากที่สุดเป็นอันดับแรกของทั้ง 3 ประเด็นกระทู้ และ กลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง พบว่ามีการใช้มากเป็นอันดับ 2 ของทั้ง 3 ประเด็นกระทู้ เช่นเดียวกัน ในขณะที่กลวิธีอันดับ 3 มีความแตกต่างกัน ซึ่งเรียงอันดับร้อยละจากอันดับมากไปน้อย ดังนี้

1) กลวิธีการประชดประชัน เป็นกลวิธีที่พบมากที่สุดทั้ง 3 ประเด็นกระทู้ ซึ่งมีลักษณะการแสดงความคิดเห็นดังตัวอย่าง

(12) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อูซาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 299 ผู้ได้แย้งให้เหตุผลว่า

“งั้นเราควรจะให้ทุกคนคิดเองไปเลยดีไหมครับ ทั้งประเทศมันไปเลย..”

จากตัวอย่าง (12) การแสดงความคิดเห็นของผู้ได้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการสรุปแบบการอ้างเหตุผลสู่ความบานปลายโดยใช้กลวิธีการประชดประชัน พิจารณาจากประโยค “งั้นเราควรจะให้ทุกคนคิดเองไปเลยดีไหมครับ ทั้งประเทศมันไปเลย...” เป็นการแสดงความคิดเห็นโดยจงใจพูดให้เรื่องดูใหญ่โตเกินจริง จากการบอกว่าให้คนทั้งประเทศคิดเองไปเลย เพื่อยั่ว ให้ผู้ได้แย้งฝ่ายตรงข้ามเกิดความรู้สึกไม่ดีต่อความเห็นนี้ และอาจมีบางคนที่ย่อออกมาตอบโต้

2) กลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง พบมากเป็นอันดับ 2 ของทั้ง 3 ประเด็นกระทู้ ซึ่งมีลักษณะการแสดงความคิดเห็นดังตัวอย่าง

(13) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “บิณท์ บรรลือฤทธิ์” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 245 ผู้ได้แย้งให้เหตุผลว่า

“เราว่านะคะ คุณบิณท์ไม่ได้โกงเงินหรอกคะ เพียงแต่อยากใช้สิทธิ์เงินสด จะให้เอาพระไปใช้สิทธิ์นอนหอผู้ป่วยรวม คุณบิณท์จะได้หน้าได้ยังไง ก็ต้องไปห้องพิเศษ ที่นี่ หลายแสน อ้าวตายจริง ก็ต้องมาขอรับบริจาค เท่านั้นแหละ”

จากตัวอย่าง (13) การแสดงความคิดเห็นของผู้ได้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีตัวบุคคล/กลุ่ม โดยใช้กลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง พิจารณาจากประโยค “เราว่านะคะ คุณบิณท์ไม่ได้โกงเงินหรอกคะ เพียงแต่อยากใช้สิทธิ์เงินสด ...คุณบิณท์จะได้หน้าได้ยังไง...” เป็นการแสดงความคิดเห็นโดยใช้ความคิด ความรู้สึกของผู้ได้แย้ง ที่แสดงถึงอคติที่มีต่อคุณบิณท์ เป็นการกล่าวเพื่อแสดงให้เห็นว่า ที่คุณบิณท์ทำไปเพื่อต้องการได้หน้าเท่านั้น

3) **กลวิธีการแบ่งพวก** พบมากเป็นอันดับ 2 ของประเด็นกระทู้ เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกฝาก ซึ่งมีการใช้กลวิธีนี้เท่ากับ กลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง และเป็นที่น่าสังเกตว่าไม่ปรากฏการใช้กลวิธีนี้ปริมาณมากในอีก 2 ประเด็นที่เหลือ แสดงให้เห็นว่าประเด็นกระทู้ “เด็กไทยเถียงคำไม่ตกฝาก” มีการใช้ภาษาเพื่อแยกกลุ่มระหว่างผู้สนทนาออกจากกันจำนวนมาก ซึ่งลักษณะประเด็นกระทู้เป็นการโต้แย้งระหว่างกลุ่มที่เห็นด้วยว่าควรยกเลิกระเบียบการแต่งกายในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มของเด็กนักเรียนเป็นส่วนมาก และ กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยซึ่งเป็นผู้ที่เรียนจบระดับมัธยมศึกษามาแล้ว ดังตัวอย่าง

(14) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บน เฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมด อิน อุซาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556 ความคิดเห็นที่ 86 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“ไว้หนูๆ โตขึ้นไปก็รู้เองแหละคับ ว่าเหตุผลที่ต้องให้ทำตามหนะ มันมีเยอะเยอะเลย^^”

จากตัวอย่าง (14) การแสดงความคิดเห็นของผู้โต้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่ม โดยใช้ กลวิธีการแบ่งพวก พิจารณาจากประโยค “ไว้หนูๆ โตไปก็รู้เอง ” เป็นการโต้แย้งโดยแบ่งผู้โต้แย้งออกจากกลุ่มที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามกับผู้โต้แย้ง เป็นการแสดงให้เห็นว่า ตัวผู้โต้แย้งเองเป็นผู้ใหญ่แล้ว ในขณะที่อีกฝ่ายยังเป็นเพียงเด็กซึ่งยังรู้อะไรไม่มากเท่าผู้ใหญ่

4) **กลวิธีการถามกลับ** เป็นกลวิธีที่มีการใช้มากเป็นอันดับ 3 ในประเด็นกระทู้ เรื่อง เด็กไทยเถียงคำไม่ตกฝาก และเป็นที่น่าสังเกตว่าไม่ปรากฏการใช้กลวิธีนี้ในประเด็น กระทู้ เรื่อง Bill can do no wrong ซึ่งสาเหตุที่ไม่พบลักษณะการใช้ภาษาในการถาม เนื่องจากคำถามกลับมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้ผู้ร่วมการแสดงความคิดเห็นคิดตามหรือเพื่อเป็นการแสดงความคิดเห็นของตน เพื่อให้ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นต้องคิดตาม แต่ลักษณะของประเด็นกระทู้เป็นการโต้แย้งระหว่างกลุ่มคนที่เห็นด้วยกับการกระทำของคุณบัณฑิต กับกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย ในประเด็นกระทู้เป็นการโต้แย้งโดยใช้อารมณ์และประชดประชันมากกว่าที่จะต้องตั้งคำถามเพื่อหวังให้ฝ่ายตรงข้ามคล้อยตาม จึงไม่ปรากฏการใช้กลวิธีถามกลับในประเด็นกระทู้ เรื่อง Bill can do no wrong ตัวอย่างกลวิธีการถามกลับ

(15) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อูซาคเนย์” เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2556

ความคิดเห็นที่ 91 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“คนไทยแต่งเครื่องแบบกันมาตั้งนานแล้ว ถ้ามว่ามัน ทำให้คนไทยมีระเบียบวินัยมากกว่าคนประเทศอื่นมั๊ยครับ”

จากตัวอย่าง (15) การแสดงความคิดเห็นของผู้โต้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการระบุสาเหตุผิด โดยใช้กลวิธีการถามกลับ พิจารณาจากประโยค “...มันทำให้คนไทยมีระเบียบกว่าคนประเทศอื่นไหมครับ” ผู้โต้แย้งต้องการถามโดยให้คนคิดตามว่าที่ตนกล่าวมามีความถูกต้องหรือไม่ ซึ่งในความเป็นจริง การที่คนประเทศอื่นมีระเบียบวินัยไม่ได้เป็นเพราะไม่มีการตีกรอบให้ใส่เครื่องแบบ แต่มาจากปัจจัยหลายๆ อย่างทั้งการปมเพาะในครอบครัว และกฎระเบียบในสังคม หรือๆ ดังนั้น การถามกลับในลักษณะนี้จึงเป็นการชี้ให้คิดตามในประเด็นที่ผิด

5) กลวิธีการยกตัวอย่าง เป็นกลวิธีที่พบมากเป็นอันดับ 3 ในประเด็นกระทู้ เรื่อง Bill can do no wrong และมีการใช้ในอีก 2 ประเด็นกระทู้ในปริมาณที่ไม่มากนัก แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการยกตัวอย่างถูกใช้เป็นส่วนเสริมในการโต้แย้งด้วยการใช้เหตุผลวิบัติเท่านั้น จากลักษณะของกลวิธีที่เป็นการยกตัวอย่างของประสบการณ์ เหตุการณ์ หรือสิ่งที่ตนรู้มาเพื่อนำมาเชื่อมโยงกับประเด็นที่กำลังโต้แย้งอย่างไม่มีความสัมพันธ์ที่ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น

(16) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “บิณท์ บรรลือฤทธิ์” เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 493 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“ดราม่าก่อน ยังทำตัวเป็น หน้าตัวเมียอยู่เลย บอกผมแะ มนพอ แต่ผิดแล้วแหม่งแแต่ไม่ขอโทษซักคำแถมอ้างในหลวงอีก ดราม่านี้มาด่าหมออีก สันดานคนเปลี่ยนไม่ได้จริงๆ”

จากตัวอย่าง (16) การแสดงความคิดเห็นของผู้โต้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่ม โดยใช้กลวิธีการยกตัวอย่าง พิจารณาจากประโยค “ดราม่าก่อน ...” แสดงให้เห็นถึงการยกตัวอย่างเหตุการณ์ก่อนหน้าที่คุณบิณท์อาจทำอะไรสักอย่าง ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถนำมาเป็น

ประเด็นในการโจมตี ทำให้ในประเด็นที่คุณบิดรับบริจาคเพื่อช่วยเหลือพระภิกษุในครั้งนี้นั้นดูไม่น่าเชื่อถือ และมีการตั้งข้อสงสัยในเรื่องเงินที่รับบริจาค

6) **กลวิธีการเปรียบเทียบ** เป็นกลวิธีที่พบมากเป็นอันดับ 3 ในประเด็นเรื่อง พระไฟฟ้า และมีการใช้จำนวนไม่มากนักในอีก 2 ประเด็น เนื่องจากผู้โต้แย้งในประเด็นกระทู้นี้นิยมการเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นภาพมากกว่าประเด็นกระทู้อื่น จึงเกิดกลวิธีการเปรียบเทียบมากกว่า ดังตัวอย่าง

(17) การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟซบุ๊กแฟนเพจ “มุมนิรโรค” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2556

ความคิดเห็นที่ 484 ผู้โต้แย้งให้เหตุผลว่า

“ถ้ารู้ว่าฐานะไม่ดีทำไมไม่ประหยัดมีปัญญาใช้ต้องมีปัญญาจ่าย เขาอาจค้างไว้นานเลยโดนตัดบ้านเราเคยจ่ายชำระสามวันเขาเตือนอยู่แล้ว..”

จากตัวอย่าง (17) การแสดงความคิดเห็นของผู้โต้แย้งจัดเป็นการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่ม โดยใช้ กลวิธีการเปรียบเทียบ พิจารณาจากประโยค “...บ้านเราเคย...” เป็นการยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่ผู้โต้แย้งเคยประสบมาซึ่งผู้โต้แย้งนำมาเปรียบเทียบในการแสดงความคิดเห็นนี้โดยเชื่อมโยงกับการโจมตีผู้เสียหายที่ไฟไหม้บ้านว่าค้างค่าไฟนาน เพราะในกรณีของตนค้างแค่ 3 วันก็โดนเตือนเหมือนกัน

ส่วนกลวิธีกลวิธีการใช้เหตุผลขัดแย้งกับความเป็นจริง กลวิธีการทำทนาย กลวิธีการแย้ง กลวิธีการเสนอแนะ และกลวิธีคำความหมายหลายนัย มีปริมาณการใช้ที่น้อยมาก ทำให้ไม่สามารถอธิบายสาเหตุการเกิดอย่างชัดเจนได้

ในบทถัดไปเป็นการนำเสนอผลสรุปและการอภิปรายผลการจัดประเภทของเหตุผลวิบัติและการวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บไซต์

บทที่ 6

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลสรุป การอภิปรายผลการจัดประเภทและกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ด หลังจากนั้น เป็นการ นำเสนอข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์การใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ด

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้เว็บไซต์ดราม่าแอดดิก (www.drama-addict.com) เป็นแหล่งในการสืบค้นประเด็นกระทู้ที่ได้รับความสนใจในขณะนั้น โดยเลือกประเด็นกระทู้ที่ได้รับความสนใจมากที่สุดของเดือนมกราคม เดือนมีนาคม และเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2556 เดือนละ 1 ประเด็น จากนั้น ผู้วิจัยสืบค้นไปยังที่มาของประเด็นกระทู้เหล่านี้และเลือก 500 ความคิดเห็นแรกของแต่ละประเด็นกระทู้มาวิเคราะห์หาเหตุผลวิบัติ รวมทั้งสิ้น 1,500 ความคิดเห็น ซึ่งจากการจัดประเภทการใช้เหตุผลวิบัติผู้วิจัยพบการใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น 17 ประเภท ดังนี้

- 1) การโจมตีบุคคล/กลุ่ม
- 2) การสรุปแบบไม่เหมาะสม
- 3) การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย
- 4) การระบุสาเหตุผิด
- 5) การรวมหมู่
- 6) การอ้างความน่าเห็นใจ
- 7) การเปรียบเทียบผิด
- 8) การถามซ้ำซ้อน
- 9) การอ้างอำนาจโดยไม่ชอบ
- 10) การอ้างเจตนา
- 11) การอ้างคนส่วนมาก
- 12) การแย้งที่มา

- 13) การทวนคำถาม
- 14) การมองข้ามกฎ
- 15) การใช้คำกำกวม
- 16) การแยกหมู่
- 17) การใช้ทางเลือกลวง

และจากการวิเคราะห์ กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งบนเว็บบอร์ด พบว่ามีการใช้กลวิธี
ทั้งสิ้น 11 กลวิธี ดังนี้

- 1) กลวิธีการใช้เหตุผลขัดแย้งกับความเป็นจริง
- 2) กลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง
- 3) กลวิธีการแบ่งพวก
- 4) กลวิธีการถามกลับ
- 5) กลวิธีการทำทนาย
- 6) กลวิธีการประชดประชัน
- 7) กลวิธีการเปรียบเทียบ
- 8) กลวิธีการยกตัวอย่าง
9. กลวิธีการแย้ง
- 10) กลวิธีการเสนอแนะ
- 11) กลวิธีการใช้คำความหมายหลายนัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทและกลวิธีการใช้เหตุผล
วิบัติได้ดังตาราง 17

ตาราง 17 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างประเภทและกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติ

กตวิธี	การใช้เหตุผลที่โต้แย้ง กับความเป็นจริง		การใช้เหตุผลตาม ความรู้สึกของตนเอง		การแบ่งพวก		การถกเถียง		การท้าทาย		การประชดประชัน		การเปรียบเทียบ		การยกตัวอย่าง		การแย้ง		การเสนอแนะ		คำความหมายหลายนัย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การโจมตีตัว บุคคล/กลุ่ม	0	0	11	8.66	19	³ 14.96	3	2.36	1	0.79	63	¹ 49.61	15	² 11.81	10	7.87	1	0.79	4	3.15	0	0	127	100.00
การใช้คำ กำกวม	0	0	0	0	0	0	1	² 25.00	0	0	1	² 25.00	0	0	0	0	0	0	0	0	2	¹ 50.00	4	100.00
การถาม ซ้ำซ้อน	0	0	3	² 27.27	0	0	1	9.09	0	0	4	¹ 36.36	2	³ 18.18	0	0	0	0	1	9.09	0	0	11	100.00
การทวน คำถาม	0	0	2	¹ 100	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	100.00
การมองข้าม กฎ	0	0	0	0	1	¹ 33.33	1	¹ 33.33	0	0	0	0	1	¹ 33.33	0	0	0	0	0	0	0	0	3	100.00
การแยกหมู่	0	0	0	0	0	0	1	² 20.00	1	² 20.00	3	¹ 60.00	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	100.00

กตวิธี	การใช้เหตุผลที่โต้แย้ง กับความเป็นจริง		การใช้เหตุผลตาม ความรู้สึกของตนเอง		การแบ่งพวก		การถกเถียง		การท้าทาย		การประชดประชัน		การเปรียบเทียบ		การยกตัวอย่าง		การแย้ง		การเสนอแนะ		คำความหมายหลายนัย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การรวมหมู่	0	0	1	2.27	18	¹ 40.91	1	2.27	0	0	10	³ 22.73	2	4.55	11	² 25.00	0	0	1	2.27	0	0	44	100.00
การแย้งที่มาก	0	0	1	² 25.00	1	² 25.00	0	0	0	0	2	¹ 50.00	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	100.00
การระบุ สาเหตุผิด	0	0	23	¹ 51.11	1	2.22	4	³ 8.89	0	0	12	² 26.67	2	4.44	1	2.22	0	0	2	4.44	0	0	45	100.00
การสรุป แบบไม่ เหมาะสม	2	2.86	15	² 21.43	0	0	6	8.57	0	0	24	¹ 34.29	8	³ 11.43	3	4.29	6	8.57	5	7.14	1	1.43	70	100.00
การอ้างคน ส่วนมาก	0	0	0	0	1	16.67	0	0	0	0	1	16.67	1	16.67	2	¹ 33.33	1	16.67	0	0	0	0	6	100.00
การอ้างความ น่าเห็นใจ	0	0	12	26.09	1	2.17	5	³ 10.87	0	0	14	¹ 30.43	2	4.35	3	6.52	3	6.52	6	² 13.04	0	0	46	100.00

กถวิธี	การใช้เหตุผลที่โต้แย้ง กับความเป็นจริง		การใช้เหตุผลตาม ความรู้สึกของตนเอง		การแบ่งพวก		การถกกลับ		การท้าทาย		การประชดประชัน		การเปรียบเทียบ		การยกตัวอย่าง		การแย้ง		การเสนอแนะ		คำความหมายหลายนัย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การอ้าง อำนาจโดย ไม่ชอบ	0	0	2	² 40.00	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	¹ 60.00	0	0	0	0	0	0	5	100.00
การอ้าง เจตนา	0	0	3	¹ 60.00	0	0	0	0	0	0	0	0	1	² 20.00	0	0	0	0	1	² 20.00	0	0	5	100.00
การเปรียบเทียบ ผิด	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	² 25.00	3	¹ 37.50	3	¹ 37.50	0	0	0	0	0	0	8	100.00
การใช้ ทางเลื้อกลวง	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	50.00	1	¹ 50.00	0	0	0	0	0	0	0	0	2	100.00
การใช้เหตุผล สู่ความบาน ปลาย	0	0	12	² 27.91	0	0	6	³ 13.95	0	0	18	¹ 41.86	2	4.65	3	6.98	0	0	2	4.65	0	0	43	100.00

หมายเหตุ ตัวเลข ¹() ²() ³() หมายถึง ลำดับของกถวิธีที่ใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บบอร์ด

จากผลการจัดประเภทผู้วิจัยพบว่า มีการใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 19.07 ของการแสดงความคิดเห็นทั้งหมด ซึ่งตรงข้ามกับงานวิจัยของ กาญจนา ไชควิเชียร (2549) ที่พบว่า มีการใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงเหตุผลเชิงจริยธรรมมากถึงร้อยละ 51.39 ของการแสดงความคิดเห็นทั้งหมด อาจเนื่องมาจากจำนวนความคิดเห็นทั้งหมดที่แตกต่างกัน จึงทำให้ผลการใช้เหตุผลวิบัติแตกต่างกัน จากการวิเคราะห์พบว่า เหตุผลวิบัติประเภทการโจมตีบุคคล /กลุ่มมีการใช้มากที่สุด รองลงมา คือ การใช้การสรุปแบบไม่เหมาะสม และอันดับ 3 คือ การอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย ซึ่งจากงานวิจัยของ กาญจนา ไชควิเชียร (2549) ที่พบว่ามีการใช้ประเภทการโจมตีบุคคล /กลุ่มในปริมาณมากเช่นเดียวกัน และสอดคล้องกับ งานวิจัย แยก (Yap. 2013: 97-109) ซึ่งพบว่าผู้ที่ใช้เหตุผลวิบัติประเภท การโจมตีบุคคล/กลุ่ม เนื่องจากความมีอคติต่อผู้ร่วมโต้แย้ง ผู้แสดงความคิดเห็นมักใช้ เป็นเครื่องมือในการ โจมตี เรื่องต่างๆ ของฝ่าย ตรงข้าม สอดคล้องกับ โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 165) ที่พบว่าเรื่อง ที่นำมาโจมตี มักเป็นเรื่องเกี่ยวกับ หน้าที่การงาน การศึกษา การกระทำในอดีตของผู้ร่วมโต้แย้ง เพื่อลดคุณค่า และทำให้การแสดงความคิดเห็นนั้นน่าเชื่อถือน้อยลง นอกจากนี้ จากผลการวิเคราะห์พบว่าการ กล่าวโจมตีส่วนใหญ่เป็นในเชิงการตำหนิเกี่ยวกับพฤติกรรม การกระทำ หรือข้อด้อยด้านสถานะต่างๆ เพื่อลดความน่าเชื่อถือของการแสดงความคิดเห็นนั้นๆ ให้น้อยลง

เหตุผลที่มีการใช้การสรุปแบบไม่เหมาะสม รองลงมา เนื่องจากผู้แสดงความคิดเห็นมักใช้ การเปรียบเทียบ ยกตัวอย่าง เหตุการณ์ หรือสถานการณ์ต่างๆ มาใช้ในการโต้แย้ง ซึ่งตัวอย่างเหล่านั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นที่ทำการสรุป ดังที่โคปีและโคเฮน (Copi; & Cohen. 1998: 172) ได้กล่าวไว้ว่า การใช้เหตุผลวิบัติแบบการสรุปแบบไม่เหมาะสมผู้แสดงความคิดเห็นมักทำการสรุปเข้าสู่ประเด็นเนื้อหาที่กำลังโต้แย้ง โดยไม่มีการคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่นำมาเป็นตัวอย่างกับการสรุปความคิดเห็นนั้นๆ จึงมีผลทำให้การแสดงความคิดเห็นต่อๆ มา เกิดการเปลี่ยนประเด็นในที่สุด

ส่วนเหตุผลที่มีการอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย เนื่องจากผู้แสดงความคิดเห็นนิยมใช้ เหตุผลเพื่อเบี่ยงเบนประเด็น เป็นไปตามที่เฟิร์นไซด์และโฮลเทอร์ (Fearnside; & Holther. 21) ได้กล่าวไว้ว่า การใช้เหตุผลวิบัติรูปแบบนี้จะประกอบไปด้วยข้ออ้างจำนวนหนึ่ง ซึ่งนำผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นไปสู่ข้อสรุปที่ตนเองต้องการ โดยพบว่ากลุ่มข้ออ้างที่ผู้โต้แย้งนำมาอ้างนั้น เป็นการใช้ความรู้สึกของตนเอง

ในการคาดคะเนหรือสมมติเป็นเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในภายหน้า ทำให้ข้ออ้างที่นำมาใช้ในการแสดงความคิดเห็นดูเกินจริง แต่ในขณะที่เดียวกันก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าเหตุการณ์ที่นำมาอ้างและทำการสรุปนั้นจะไม่เกิดขึ้นจริง เนื่องจากความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ก็มีอยู่ ทำให้ผู้ร่วมสนทนาจำนวนมากคล้อยตามได้

นอกจากนี้ จากการการวิเคราะห์พบว่า การสนทนาที่เบี่ยงเบนจากประเด็นกระทู้หลักนั้น เกิดจากการตอบโต้ไปมา ระหว่างความคิดเห็นที่ใช้เหตุผลวิบัติด้วยกัน ทำให้ประเด็น ในการโต้แย้งถูกเปลี่ยนแปลงไป และผู้ที่มาแสดงความคิดเห็นต่อท้าย หากไม่ได้อ่านการแสดงความคิดเห็นทั้งหมดตั้งแต่ต้นก็จะทำให้หลุดประเด็นไปด้วย ซึ่งจะพบ

จากตาราง 17 เห็นได้ว่าประเภทการใช้เหตุผลวิบัติแต่ละประเภทไม่มีความสัมพันธ์กับกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติโดยตรง เห็นได้จากประเภทการโจมตีบุคคล/กลุ่ม การใช้ การสรุปแบบไม่เหมาะสม และการอ้างเหตุผลสู่ความบานปลาย มีกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติหลากหลายกลวิธีมาก อย่างไรก็ตาม จากตาราง 17 พบว่ากลวิธีการประชดประชันและกลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง มีปริมาณการใช้มากเสมอกับ 3 ประเภทนี้ แสดงให้เห็นว่าการใช้เหตุผลวิบัติที่เกิดขึ้น เป็นการสร้างเหตุผลเพื่อใช้ในการโต้แย้ง เกิดจากลักษณะการใช้อารมณ์ ความรู้สึกเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น จึงพบกลวิธีการประชดประชันและกลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเองเป็นจำนวนมาก ส่วนกลวิธีการแบ่งพวกและกลวิธีการยกตัวอย่างเกิดขึ้น ในการโต้แย้ง เนื่องจาก ผู้โต้แย้งมักแบ่งเป็นพวกในการแสดงความคิดเห็นและยกตัวอย่างที่ตนเองเคยประสบการณจึงพบในจำนวนมากเช่นกัน

จากผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่ากลวิธีการประชดประชันและกลวิธีการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเองซึ่ง เป็นกลวิธีที่มีการใช้มาก และเป็นกลวิธีที่เน้นเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึกส่วนตัวมาก จึงสามารถตั้งข้อสังเกตได้ว่าการใช้เหตุผลวิบัติน่าจะเกิดขึ้นจากการโต้แย้งที่ใช้ความรู้สึกของตนเองเป็นส่วนใหญ่ มีผลทำให้การโต้แย้งนั้นๆ เป็นเหตุผลที่ไม่สมเหตุสมผลไปในที่สุด

จากผลการวิเคราะห์กลวิธีการใช้เหตุผลวิบัตียังพบว่า กล วิธีการใช้เหตุผลขัดแย้งกับความเป็นจริง กลวิธีการใช้คำกำกวม กลวิธีการทำทนาย และกลวิธีการใช้คำความหมายหลายนัย จะเกิดขึ้นในการใช้เหตุผลวิบัติเพียงบางประเภทเท่านั้น อาทิ กลวิธีการใช้เหตุผลขัดแย้งกับความเป็นจริง ปรากฏในการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการสรุปแบบไม่เหมาะสมเพียงประเภทเดียว หรือกลวิธีการใช้คำความหมายหลายนัย

ปรากฏในการใช้เหตุผลวิบัติประเภทการใช้คำกำกวม และการสรุปแบบไม่เหมาะสม เพียงสองประเภทเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ปริมาณการปรากฏของกลวิธีเหล่านี้มีน้อยมาก จึงไม่สามารถอภิปรายนัยสำคัญของการที่กลวิธีเหล่านี้ปรากฏเฉพาะเหตุผลวิบัติเพียงไม่กี่ประเภทได้

นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์ยังพบว่าการเกิดของประเภทและกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติขึ้นอยู่กับเนื้อหาประเด็นกระทู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใด เช่น ประเด็นกระทู้ เรื่องแพะไฟฟ้า ปรากฏประเภท การอ้างความน่าเชื่อถือมากกว่าประเด็นกระทู้อื่น เนื่องจากเนื้อหาประเด็นกระทู้เป็นข่าวการเสียชีวิตของเด็กซึ่งยังมีอายุน้อย ทำให้ผู้อ่านข่าวและมาร่วมแสดงความคิดเห็นมีความรู้สึกสงสาร และเห็นใจครอบครัวนี้อยู่ก่อนแล้ว อย่างไรก็ตาม ผลจากการวิเคราะห์สามารถตั้งข้อสังเกตในการใช้เหตุผลวิบัติของผู้โต้แย้งว่าส่วนใหญ่การวิบัติของเหตุผลเกิดจากการใช้ความรู้สึกของตนเองเป็นตัวตัดสินความถูกต้องของกระทู้ ซึ่งสอดคล้องกับกลวิธีการใช้เหตุผลวิบัติที่พบเป็นจำนวนมาก คือ การประชดประชัน และการใช้เหตุผลตามความรู้สึกของตนเอง

2. ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาประเภทการใช้เหตุผลวิบัติโดยวิเคราะห์เป็นประเภทเดียว เช่น การโจมตีบุคคล / กลุ่ม หรือการสรุปแบบไม่เหมาะสม เพื่อให้ทราบรายละเอียดที่แท้จริงของการแสดงความคิดเห็น
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการใช้เหตุผลวิบัติในการแสดงความคิดเห็นของไทย และชาวต่างชาติ เพื่อให้เห็นข้อแตกต่างทางวัฒนธรรมในการแสดงความคิดเห็น
3. ในการศึกษาเหตุผลวิบัติจากประเด็นการสนทนาบนสื่อออนไลน์ ควรมีการศึกษาจากประเด็นที่เป็นไปในทิศทาง หรือ หัวข้อเดียวกัน เช่น ประเด็นทางการเมือง เศรษฐกิจ หรือการท่องเที่ยว เป็นต้น เพื่อสามารถวิเคราะห์การใช้เหตุผลวิบัติในการโต้แย้งได้อย่างชัดเจน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ แสแนคค์ดี. (2528). *การวิเคราะห์การอ้างเหตุผลของนักวิชาการ*. ปริญญาโท ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- กษิรมดิฐฐ์ เกตุแก้ว. (2547). *การใช้เหตุผลบกพร่องจิตวิทยาของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนชน เขตบางแค กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา ไชควิเชียร. (2549). *ศึกษาการใช้ชุดกรรบทของกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ต: ศึกษาเฉพาะกรณีความคิดเห็นเชิงจริยธรรมบนกระดานข่าว*. ปริญญาโท ศศ.ม. (จริยศาสตร์ศึกษา). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- กীরติ บุญเจือ. (2547). *ตรรกวิทยาและตรรกวิทยาสัญลักษณ์เบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยงค์ แส่นบูรณ. (2552). *ตรรกศาสตร์เบื้องต้น*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปรีชา ช่างขวัญเย็น. (2524). *การใช้เหตุผล*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิชาการ.
- ปรีชา ช่างขวัญเย็น; และคนอื่นๆ. (2550). *การใช้เหตุผล : ตรรกวิทยาเชิงปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันวิสาข์ กุลภัทรนรินทร์. (2549). *การเปรียบเทียบโครงสร้างและกลวิธีการโต้แย้งในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย*. ปริญญาโท ศศ.ม. (ญี่ปุ่นศึกษา). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยา ศักยาภินันท์. (2551). *ตรรกศาสตร์ : ศาสตร์แห่งการใช้เหตุผล*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภาสินี โพธิวิทย์. (2547). *กลวิธีการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในภาษาไทย*. ปริญญาโท ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- โสภารวรรณ หนูกุ่ม. (2551). *การวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งบนกระดานเสวนาเว็บไซต์พันทิป*. ปริญญาโท กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Austin, L. John. (1962). *How to Do Things with Words*. Oxford: Oxford University Press.
- Cohen, Robin. (1987). Analyzing the Structure of Argumentative Discourse. In *Computational Linguistics* 13: 11-24.

- Collier, Mary. (1991). Conflict Competence within, Mexican, and Anglo American Friendships. In *Cross-Culture Interpersonal Communication*: 132-154.
- Copi, M. Irvig.; & Cohen, Carl. (1998). *Introduction to logic*. (10th ed.). United States of America: Prentice-Hall.
- Cummings, Louise. (2005). *Pragmatics: A multidisciplinary Perspective*. United Kingdom: Edinburgh University Press.
- Damer, T. Edward. (1994). *Attacking Faulty Reasoning: A Practical Guide to Fallacy-Free Arguments* (3rd Edition). The United States of America: International Thomson Publishing.
- Deppermann, Arnulf. (2000). Semantic Shifts in Argumentative Process: A Step beyond the 'Fallacy of Equivocation'. In *Argumentation* 14: 17-30.
- Farris, Catherine. (2000). Cross-Sex Peer Conflict and Discursive Production of Gender in Chinese Preschool in Taiwan. In *Journal of Pragmatics* 32: 539-568.
- Fearnside, W. Ward.; & Holther, B. William (1959). *Fallacy: The Counterfeit of Argument*. United States of America: Prentice-Hall
- Hamblin, C.L. (1970). *Fallacy*. London: Methuen.
- Hasper, P.S. (2013). The Ingredients of Aristotle's Theory of Fallacy. In *Argumentation* 27: 31-47.
- Kimball, H. Robert. (2006). What's Wrong with Argumentum ad Baculum? Reason, Threats, and Logical Norms. In *Argumentation* 20: 89-100.
- Locke, John. (1961). *An Essay Concerning Human Understanding*. Book 4. London.
- Ruben, Brent D; & Stewart, Iea P. (1998). *Communication and Human Behavior*. Massachusetts: Allyn & Bacon.
- Searle, John. (1969). *Speech Acts*. London: Cambridge University Press.
- van Eemeren, Frans H.; & Grootendorst, Rob. (2004). *A Systematic Theory of Argumentation: The Pragma-Dialectic Approach*. New York: Cambridge University Press.
- Vincent, Barry. (1982). *Apply Ethics a Text with Readings*. California: Wadsworth.
- Whately, Richard. (1848). *Element of Logic*. London: Longmans

Wood, Andrew F; & Smith, Matthew J. (2001). *Online Communication: Linking Technology, Identity and Culture*. New Jersey: Lawrence Erlbaum.

Yap, Audrey. (2013). Ad Hominem Fallacies, Bias, and Testimony. In *Argumentation* 27: 97-103.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “เมต อิน อูษาคเนย์” นำการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนในงานเสวนาเกี่ยวกับการแต่งกายของนักเรียนมาเป็นหัวข้อในกระทู้ โดยมีนักเรียนได้ให้ความเห็นต่อการแต่งกายในเครื่องแบบ รายละเอียดดังนี้

“เราคิดเป็นที่ไหนควรแต่งยังไง ไม่ต้องมาบังคับกันก็ได้ ถ้าไปโรงเรียนก็คงไม่แต่งตัวเวอร์เหมือนไปเดินที่อื่น”

	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
1	<p>คำว่า ควร มันไม่เท่ากันนะคะ เหมือนคำว่า ยุติธรรม ก้อไม่มีจริงและไม่เท่ากัน</p> <p>หาความพอดีากนะคะ ทั้งหมดขึ้นกับถูกใจ หรือเปล่า??</p>	<p>ผมว่าน้องเขาคิดเป็น คิดแล้ว และได้พูดออกมาแล้วในสิ่งที่หลายคนได้แต่คิด แต่ไม่กล้าพูด เพราะมันมีความเสี่ยงที่คนพูดต้องแบกภาระในการยอมรับว่าจะต้องเจอคอมมทคมาดจากพี่ปากคนในสังคมที่พร้อมจะกดหัวพวกเขาด้วยวาทะข่มขู่ทางอำนาจและน้ำเสียงที่ดูแคลนความเป็นเด็ก ความเป็นผู้เยาว์ว่าไม่ฉลาดเท่าผู้ใหญ่ได้อยู่เสมอ</p>
2	<p>หงะ ผมก็หลงคิดไปว่า การตัดผมเกรียน หรือการแต่งเครื่องแบบ เป็นเรื่องของความมีระเบียบ เรียบร้อย และรับผิดชอบต่อหัวตัวเองซะอีกอะ ...</p> <p>เศร้าาาาาาาาาาา T_T</p>	<p>คิดเป็นนั่นหรอ แล้วที่ทำกันอยู่ทุกวันนี้คือ คิดแล้วใช่ปะ ? >>> ทำอะไรบ้างครับ</p>
3	<p>อ้อคิดเป็นนั่นหรอ แล้วที่ทำกันอยู่ทุกวันนี้คือ คิดแล้วใช่ปะ ?</p>	<p>เสียเวลาที่ต้องให้อาจารย์มายุ่งเรื่องหัวคนอื่น เขาเวลาไปทบทวนบทเรียน และระเบียบวินัยในห้องเรียน หรือเวลาเรียนดีกว่า ทั้งผมทั้งเครื่องแต่งกายไร้สาระ ไม่ทำให้คนฉลาดหรือมีระเบียบวินัยขึ้นมาได้หรอ มันอยู่ ความคิด ความอ่าน และสติปัญญาของคนทั้งนั้น</p>
4	<p>ที่เป็นอยู่ทุกวันนี้มิใช่เกรียนกันมาดอกหรือ ใช้อิสระไม่เป็น พอมีก้ออิลูยจุยแจก ลองๆดูก่อนมันอาจทำให้ใช้อิสระเป็นก้อได้</p>	<p>ให้เด็กพูดบ้างหอะ เอะอะไรก็ใช้อำนาจในความแก่ คิดว่าแก่กว่าก็เอาใหญ่ ปล่อยเด็กนั่งหงอยพูดไรไม่ได้มานานแคไหนแล้ว โคตรประชาธิปไตยเลย</p>
5	<p>ทุกคนคิดเป็นหรือเปล่า</p>	<p>ยกเลิกกฎระเบียบทรงผมให้ได้ก่อนหอะ ไหนจะ</p>

	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
		เปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาแต่ด้านปีอีก
6	คนที่คิดได้มันมีคับ แต่มีน้อย ไข่เด็กแกวบ้านผมมันไม่คิดเหมือนพวกคุณหรอก มันแค่คิดว่าไว้ผมยาวๆแล้วจะได้ฟันสาวเยอะๆ เพราะมันดูหล่อขึ้น	ทำยังกับผู้ใหญ่คิดเป็นอยู่ฝ่ายเดียวกันแหละ เด็กสมัยนี้ความรู้มากกว่าผู้ใหญ่ยุคเก่า สมัยอายุเท่ากันเสียอีก ลองดูเถอะเรียนยากกว่า อะไรใหม่ๆเยอะกว่า
7	ไม่มีอะไรเสียหายทั้ง2แบบครับ สำหรับผมนะ การบังคับแต่งกายในเครื่องแบบ ก็ภูมิใจในเครื่องแบบ แต่ตอนนี้เรียนมหาลัย ส่วนมากก็นอกเครื่องแบบไปเรียนตลอด ในเครื่องแบบก็ใส่ตอนสอบเท่านั้น แต่มันก็ไม่เกิดปัญหาอะไรเลยนะครับ ผมยังไม่เห็นข้อแตกต่างระหว่าง2แบบ แต่สำหรับคนที่ไม่อยากใส่ ชุดนักศึกษาอาจจะรู้สึก ว่าตัวเองดูไม่ดี ทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียนก็เป็นได้นะครับ	แล้วเอาอะไรมาตัดสินว่าคนอื่นคิดไม่เป็นล่ะครับ? อย่าดูถูกมนุษย์คนอื่นมากไปนักจะดีกว่านะ
8	มันเป็นช่วงเวลาหนึ่งที่เราควรจะเรียนรู้ อยู่ในกรอบบ้าง ไม่ใช่อยากออกนอกกรอบ โดยที่ยังเรียนรู้ไม่หมด ใครๆก็ต้องผ่าน ช่วงเวลานั้นมาทั้งนั้น จริงๆเป็นเด็กสมัยนี้ ยกเลิกกฎออกหมด มันไม่มีความทำทายนในช่วงวัยเลยอะ	เครื่องแบบนักเรียน คือตราประทับลงไฟที่ตีให้หัวควาย ใครอยากใส่ต่อกก็ใส่ไป แต่คนที่ไม่อยากใส่ ก็มีสิทธิ์จะไม่ใส่เหมือนกัน
9	ก็เห็นบอกคิดเป็นทุกที่ แต่บางเรื่องยังไม่ถึงเวลาก็ไม่ต้องออกมาเด่นหรอก	จากใจเด็กนักเรียนอย่างเราๆเลยอะ เรารู้ว่าสถานที่ไหนควรแต่งตัวแบบไหน อยู่โรงเรียนควรแต่งตัวยังไง เรารู้ เราคิดเป็น ผู้ใหญ่บางคนเลิกมัวแต่อยู่ในโลกแคบของตัวเอง และปล่อยให้เด็กตัดสินใจเองบ้างเหอะ ไม่งั้นสมองจะฝ่อเพราะไม่ได้คิด ไม่ได้พูดในสิ่งที่อยากพูด อย่างเหตุการณ์ที่เจอเร็วๆนี้ ครูให้ทำเอมวีรณรงค์เรื่องอะไรก็ได้ เราอยากทำเรื่องดูขงาย คิดแบบเสิร์ฟ

	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
		<p>เอาเนื้อเรื่องให้ครูดู ครูอ่านอยู่แวนเดียว แล้วเบ้หน้า บอกเราว่าอย่า'หมกหมุ่น' ทำเรื่องไกลตัวทำไม ทำไมไม่เอาเรื่องทิ้งขยะง่าย ๆ ละ แล้วเวลาแสดงจะถ่ายยังไง ตอนใส่ถุงยาง ทั้งๆที่ในฉากที่เราเขียน ไม่มีฉากใส่ถุงยาง ไม่มีฉากเป๊ ครูอ่านอยู่แค่ 2 บรรทัดแล้วตัดสินเราว่าเป็นพวกหมกหมุ่น</p> <p>นี่ไงละ ความคิดแคบๆของพวกผู้ใหญ่ เต็มนี้โลกมันไปถึงไหนกันแล้ว มัวแต่มาจำกัดความคิดเด็กแล้วจะปล่อยให้เราคิดกันทำไม ทำไมไม่คิดแทนเราไปเลยละ</p> <p>* ขอต่ออีกนิดนะค่ะ หลังจากที่เราดอนครูออกมาแบบนั้น รู้สึกหมดกำลังใจเลยทันที ครูไม่รู้หรอกค่ะว่าได้ทำร้ายความรู้สึกเด็กคนหนึ่งขนาดไหน ไม่อยากที่จะคิด ไม่อยากที่จะทำอะไรอีกเลย และความศรัทธาในตัวครูก็ไม่มีเหลืออีกเลย</p>
10	คิดว่า.. ยังมีอีกหลายคนที่ยังคิดไม่เป็นคะ	<p>ผู้ใหญ่บางคนชอบตัดสินเด็กทั้งหมดด้วยเด็กกลุ่มเดียว แต่ไม่สำเหนียกตัวเองเลยนะครับว่าไอ้ผู้ใหญ่ใจหมามันก็ยังพบเห็นได้ทั่วไปในกลุ่มคนหมู่มาก ทั้งที่มันโตมาจากระบบเน่ๆที่พวกคุณอยากรักษาไว้ ชอบดูถูกความคิดของอื่น ฎึ้ย!</p>
11	<p>กฎมันจะแย่ หรือ ดี อยู่ที่คนรักษา กับปฏิบัติตาม</p> <p>บางครั้งที่มีปัญหา เพราะคนคุมกฎมันแบ่งอำนาจที่มีอยู่ มันเลยทำให้คนปฏิบัติมันรู้สึกว่ายุงอะไรกะหัวกู่มากนัก หัวกูมีสี่ แต่ไม่ได้สร้างความคิดใครอื่นให้มึงนะ</p> <p>ไว้วๆๆ แต่ในขณะเดียวกัน ถ้าคนปฏิบัติเกิน จนไม่เหมาะสม มันก็ไม่ควร ทางที่ดี</p>	<p>>> "อ้อคิดเป็นงั้นหรือ แล้วที่ทำกันอยู่ทุกวันนี้คือ คิดแล้วใช่ปะ ? " << ก่อนจะปล่อยคำนี้ออกมา ผมว่าคุณน่าจะกลับไปอ่านโปรไฟล์ตัวเองหน่อยนะครับ จริงๆผมคิดว่าตำแหน่งของคุณน่าจะเกิดจากความคิดที่เป็นประชาธิปไตยซะอีก</p>

	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
	สายกลางดีกว่า อย่าเยอะ ตามแต่ควร แต่ ยังไงก็สนับสนุนให้แต่งชุดนักเรียน กะทรง ผมนักเรียนไว้ยุ่นะคะ	
12	เสรีภาพของเด็กในการเลือกทรงผมและ เสื้อผ้าของตัวเอง คือ การเริ่มต้นพัฒนา การศึกษาของเด็กไทย .. ขอสนับสนุนให้ เด็กไทยมีอำนาจในการเลือกทรงผมและ เสื้อผ้าของตัวเองได้อย่างเสรี .. เด็กไทยจง เจริญ	เรื่องความภูมิใจในเครื่องแบบผมขอทีเถอะครับ มันเป็นการตลาด มันเป็นการปลุกฝัง มันเป็นการ แสดงออกของพวกเขาเดียวกัน มันไม่ใช่อะไรที่ สำคัญขนาดนั้นหรอกครับ ถูกสร้างค่ามาทั้งนั้น
13	ผมเชื่อว่ามีทั้งคนที่คิดเป็นและคิดไม่เป็น ครับ นักศึกษาที่แต่งหน้า ทรงผมนี้จัดเต็ม กระโปรงนี้สั้นเต๋อ แบบนี้เรียกว่าคิดเป็น หรือเปล่าครับ หรือว่าคิดเป็นแต่ไม่คิด ผมเข้าใจว่าคุณไม่ต้องการให้มีการดูถูกว่า จะคนอื่นจะคิดไม่เป็น แต่อย่าล้อลิ่มว่า คน ที่คิดไม่เป็น หรือคิดเป็นแต่ไม่รู้จักคิดมันก็ ยังมีอยู่ในสังคม ลองคิดเล่นๆดูนะครับ ว่าเรายกเลิก กฎหมายทั้งหมด ด้วยพื้นฐานว่า "เชื่อว่า ทุกคนคิดเป็น เชื่อว่าทุกคนรู้จักกาลเทศะ และเชื่อว่าไม่มีใครทำผิดแน่นอน" ลอง คิดดูนะครับ ว่าจะเป็นอย่างไ	โทษเถอะครับ อย่าอ้างความเป็นผู้ใหญ่อย่าง ความเป็นครูกันเลยครับ ครูขอเย็ดเด็กเพื่อแลก เกรดยังมีเลยครับ
14	คนที่คิดเป็น มีกี่คนกันล่ะ ถึง 10% ของทั้ง ประเทศ รีบาว ส่วนตัวคิดว่าไม่ เด็กไทย นับวันยิ่งแย่	พูดตามตรงนะสำหรับประเทศบางประเทศที่ แม้แต่ผู้ใหญ่เองขะยังทิ้งไม่ถูกที่ หรือ กระทั่ง แทรกแถวระหว่างรอคิดเงิน กูก็ได้หวังว่ามันจะ ดีไปกว่าเด็กหรอก
15	"เราคิดเป็นคะ" ว่าแต่งตัวยังไงถึงจะ สามารถ ทำให้ตัวเองดูสวยขึ้นได้ แต่การมีเครื่องแบบอะ มันดีแล้ว มันทำให้	เราเชื่อว่าทุกคนมีสมอง คิดเป็นทุกคนแหละคะ เพียงแต่ว่าบุคคลคนนั้นจะคิดแบบไหนเท่านั้นเอง คุณกำหนดกรอบให้เราทำตามได้แต่คุณไม่มีสิทธิ์

ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
<p>เรารู้ว่า "เราคือใคร" อย่างบอกว่า แต่งตัว ยังไงก็เหมือนกัน ลองนึกดูดี ๆ ถ้าเกิด เรา สามารถแต่งชุดอะไรก็ได้ไปโรงเรียนก็ได้ "จะมีเด็กกี่คนที่ไปถึงโรงเรียน" มันคือชุด อะไรก็ได้ มันสามารถเอาไปที่ไหนก็ได้ เด็ก อาจจะ นั่งรถ หรือ ขับรถเลยโรงเรียนไป ใครจะรู้ อย่าเอาตัวเองเป็นที่ตั้งครับ อย่าคิดว่า ประเทศเรา ระเบียบดีเลิศ แบบ ต่างประเทศ "หรือเห็นในหนังเด็กฝรั่งใส่ชุดอะไรไปเรียน ก็ได้ เลยอยากใส่บ้าง ?"</p>	<p>กำหนดกรอบในเรื่องความคิดของใครได้หรอกค่ะ</p>
<p>16 หน้าตาอย่างน้องในรูปพี่ว่าก็คิดได้นะ เนิร์ชขนาดนั้น แต่คนอื่นๆที่ขนาดอยู่ในกรอบยังใส่กระดุม รัตติวแทบปลิทะลุออกมาออกเสื้อ ไชนมโซ พุงเต็มมหาลัย ผมเป็นผู้ชายไม่ว่านะ บอกตามตรงชอบซะอีกมีของฟรีให้ดู แต่ก็แปลกนะ ชอบไซ ใส่ซะปลิเป็นชั้นใน แต่พอพวกผู้ชายมอง บอกลามก ถ้าไม่อยากให้มอง ทำไมไม่ใส่ที่มันพอดีตัว ไม่ใหญ่จนหลวม หรือคับตัวแบบ 5S หล่ะครับ ถ้าเสื้อนักศึกษาตัดได้เล็กขนาด 10S ผม ว่าก็คงมีคนหามาใส่</p>	<p>แล้วเอาเวลาที่มาเช็คทรงผมไปทำอย่างอื่นดีกว่า มีย่ครับ คุณคิดว่าเด็กจะตัดโมอี้ออกไปโรงเรียนกัน หมดรี๊ง</p>

ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
<p>ล่าสุดไปเดินบางลำพู เห็นมี 6S ออกมาขายแล้ว หุหุ</p> <p>ถ้าไม่มีชุดนักศึกษาที่มีหวังใส่สายเดี่ยวเกาะอก กางเกงเสมอจิมเข้ามาในมหาลัยแล้ว</p> <p>มหาลัยคือที่มีศักดิ์และสิทธิ์ ไม่ใช่ที่เอามาไซ</p>	
<p>17 คนคิดเป็นก็เยอะ แต่คนสั้นคิดก็มากแล้วแต่สภาพแวดล้อมจะพาไป</p>	<p>คนที่ทำตามกฎโดยไม่คิดจะสงสัยว่ากฎนั้นมีไว้เพื่ออะไร นี่หละควายของแท้</p>
<p>18 กฎระเบียบมีไว้ให้คนในสังคมประพฤติปฏิบัติไปในทางเดียวกันนะครับ</p> <p>คิดเป็นไม่เป็น ไม่ได้เอาไปกำหนดว่ากฎนี้ควรมีหรือเปล่า</p> <p>กฎเค้าสร้างมาเพื่อสังคมส่วนรวมครับ</p> <p>แต่ถ้าจะบอกว่า ตัวเองคิดเป็น ช่วยดูคนอื่นด้วย ว่ามันคิดเป็นกันบ้างหรือเปล่า... ไม่งั้นก็แค่คนเห็นแก่ตัวนะครับ</p>	<p>กฎ ของออฟฟิศ ไม่มีเรื่องทรงผมนะครับ ยกเว้นคุณจะไปเป็นทหาร จริงๆเด็กก็คิดเป็นหมดแหละครับ อ่าเพิ่งไปคิดว่า อายุมากกว่าเขาแล้ว จะคิดได้มากกว่าเขา</p>
<p>19 สมัยก่อนไว้ผมยาว หลบ อ.ฝ่ายปกครอง ทุกๆเช้า สนุกจะตาย ใ้..</p>	<p>โอเคครับ ถ้าเด็กไทยสมัยปัจจุบันไปเรียนโดยไม่บังคับทรงผมและเครื่องแต่งกาย นักเรียนหญิงจะชอบผมใส่สายเดี่ยวไปเจอกับผู้ชาย ส่วนนักเรียนชายจะไว้ทรงโมฮอคัยอมผมทองใส่เสื้อกล้ามไปเจอกับผู้หญิง</p> <p>ขอบคุณครับ นักเรียนทุกคนจะเถื่อนเหมือนกันหมด จะเอากันเหมือนกันหมด ไม่รู้จักกาลเทศะ</p>

	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
		<p>กันหมด และไม่รู้จักคิดเหมือนกันหมด</p> <p>ผมเข้าใจถูกไหมครับ</p>
20	<p>คนทุกคนรู้ว่าอะไรผิดอะไรถูก อยู่ที่อดได้รี ปาว ก็แค่นั้น</p>	<p>รู้มั๊ยฝรั่งทำไมมันทำได้ เพราะเค้าทำแบบนี้กันมา นานแล้วไง ปลุกฝังกันมานานแล้ว เลยไม่มี ปัญหา</p> <p>แต่ไทยก็ปลุกฝังนะ ให้รักในสถาบัน ภูมิใจใน เครื่องแบบ รักตัวย่อบนเครื่องแบบ ซึ่งถามหน่อย มีประโยชน์อะไร ? ใครกำหนดให้มันมีค่า ใจของ เหล่านี้ล่ะ ? ที่มีปัญหากันบ่อย ๆ ระหว่างสถาบัน ก็เพราะใจความภาคภูมิใจจะโหลกทะเลาที่หา ที่มาไม่ได้นี่แหละหรือ เป็นอะไรกันไปแล้ว แล้วด้าเค้ากันแบบนี้ เมื่อไหร่ไทยจะเริ่มได้ เปลี่ยนแปลงครับ ? จะให้เป็นเต่าล้านปีไปตลอด หรือ ? บอกว่าอะไรที่ดีไม่ต้องเปลี่ยนแปลง แล้วนี่ มันดีอย่างไร</p> <p>กลัวการเปลี่ยนแปลง ? อิจจากรุ่นต่อ ๆ ไปที่จะไม่ ต้องใส่เครื่องแบบ ? หัวโบราณยึดติดอะไรบ้า ๆ ? พวกคุณเป็นอะไรกัน ?</p>
21	<p>โตขึ้น ทำงานแล้ว ที่บริษัทให้ใส่เครื่องแบบ อย่าลืมนไปประท้วงผู้จัดการนะครับ</p>	<p>ถูกต้องใจจริง ๆ มีคนบอกถึงขนาดว่าคิดได้แต่เรื่อง ชั่ว ๆ นี่เรื่องชั่ว ๆ หรือจะเนี่ย ใ้อโห สังคมแบบนี้ไง ที่มันไม่พัฒนา เพราะถูกฝังมา เด็กพูดอะไรไม่ได้ ผู้ใหญ่ถูกหมด พอโดนใส่เข้า จนพูดไม่ออกก็จะบอกว่า กูรู้กูโตมาก่อน นี่แหละ ตรรกะงี่ ๆ เลิกใช้เหอะ เด็กไม่มีที่ยืนแล้ว</p>
22	<p>ถ้าในระดับมหาลัย เห็นด้วยคะ ที่จะปล่อย ฟรี แต่ถ้าในระดับมัธยมไม่เห็นด้วยคะ น้องที่มาพูดคิดเป็น แต่คนอื่นที่ไม่พูด นี่ หละ คิดเป็นไหม ?</p>	<p>คนที่อยากเปลี่ยนกฎก็ไม่ได้แปลว่าเขาทำตามกฎ ไม่ได้นี่หน้า เค้าอาจจะอยากเปลี่ยนเพราะเห็นว่า มันไม่เหมาะสมกับยุคสมัย และไม่เป็นประโยชน์ เฉย ๆ ก็ได้</p>

	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
	<p>อยากจะทำเหมือนต่างชาติ ทำระบบให้เหมือนต่างชาติก่อนดีกว่ามาคิดเรื่องการแต่งกายดีกว่าคะ = =</p>	
23	<p>เด็กโตเรียนเราก็คงไม่รู้กันแล้วแหละ</p>	<p>คนไทยแต่งเครื่องแบบกันมาตั้งนานแล้ว ถ้ามัวมันทำให้คนไทยมีระเบียบวินัยมากกว่าคนประเทศอื่นมั๊ยครับ</p>
24	<p>เอาเวลาไปทำอย่างอื่นดีไหม จบไปจะทำอะไรก็ได้ไม่มีใครว่า แค่กฎโรงเรียนยังรับไม่ได้แล้วกฎสังคมจะรับได้ไหม =*=</p>	<p>ลองพบกันครึ่งทางดีกว่า จะทำงานยังมีช่วงทดลองงานสามเดือนเลย ถ้าเรื่องนี้จะ"ทดลอง"ทำสักสามปีก็ดีนะ อย่างน้อยๆเด็กก็ได้พิสูจน์ว่าตัวเองคิดเป็นส่วนผู้ใหญ่ก็ได้สบายใจว่ากฎนี้ยังไม่ได้ออกแบบถาวร ถ้าหมดเวลาแล้วเด็กมันพิสูจน์ตัวเองไม่ได้ก็หมดเวลาอิสระ แค่นี้เองง่ายๆ</p> <p>เว้นแต่ว่าผู้ใหญ่จะกลัวหน้าแตกที่ตาเด็กไว้เยอะ แต่ทดลองทำแล้วไม่มีอะไรเกิดขึ้นจริงตามที่ผู้ใหญ่พูด ก็ห้ามเด็กโดยใช้อายุที่เหนือกว่ากดหัวเด็กกันต่อไปเถอะครับ เพราะกระผมเหลือเวลาอีกเดือนเดียวก็โบกมือลายูนิฟอร์มแล้ว ไม่ว่าเรื่องนี้จะออกมาอย่างไรผมก็คงไม่ได้รับผลอะไรอยู่แล้ว</p>
25	<p>ยกเลิก การศึกษาภาคบังคับไปเลยแล้วกัน อยากเรียนก็เรียนไม่อยากเรียนก็ไม่เรียน เรียน เพราะ บังคับให้เรียนมัน ละเมิดสิทธิ เด็กคิดเองได้แหละว่าจะเรียนหรือไม่เรียน ดี หรืออยากจบแค่ป.4 หรือ ป.ตรี เอา ทีเดียวให้จบไปเลย จะได้ไม่ต้องมาขอบอຍ</p>	<p>แยกให้ออกระหว่างกฎหมายกับกฎของโรงเรียน นะครับ</p>
26	<p>ต่างชาติๆ ญี่ปุ่น จีน และแถบเอเชียเค้ามี เครื่องแบบมีทรงผมดีๆห้ามย้อมห้ามโกน ทั้งนั้น ไม่อยากแต่งเครื่องแบบก็ไปเรียน</p>	<p>ใครอยากตัดก๊อตตัดไปสิ ผมไว้ยาวแล้วมัน เดือดร้อนอะไรคุณ ทุกอย่างมันมี 2 ด้านเสมอ</p>

	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
	<p>ต่างประเทศดิอะอย่ามาเรียกร่องเรือไว้ สาระ ทำยังกะต้องเรียน100ปีไปได้โด สมัยผมไว้ผมยาว เอาเสื้อออกนอกกางเกง ยังหนือ.เล่นบ่อยไป แต่ผมไม่เคยนะ เรียกร่องแบบมันอะ</p>	
27	<p>ม เรา สาขาอังกฤษปล่อยฟรีนะ แต่สอบกก็ เครื่องแบบอะ ถ้ามัธยมจะปล่อยฟรีมันก็ดู ยังไงๆอยู่นะ บางทีคนเราก็ควรจะมี ระเบียบวินัย เพราะการใส่เครื่องแบบ ยูนิฟ อม มันไม่ได้ทำให้ใครตาย เสือกทำให้เปง คนดี มีระเบียบ ดูเรียบร้อยน่ามอง</p>	<p>เบื่อกำนี้นหะ ถ้าคุณโตกว่านี้แล้วจะรู้ ถ้าโตกว่านี้ แล้วจะคิดได้ บลา ๆ นี่ไง ก็ปิดกั้นความคิดกัน เม่งตั้งแต่ตอนนี่ แค่นี้ก็แสดงออกมาแล้ว พวก คุณ ๆ ทั้งหลายคิดว่าเด็กมันคิดไม่เป็นกัน</p>
28	<p>เราต้องยอมรับให้ได้ว่าเด็กไทยภูมิคุ้มกัน ต่ำ!!~ ตามกระแส และอิงวัฒนธรรมฝรั่ง มังค่ามากเกินไป จะมีเด็กสักกี่คนที่คิดเป็น ที่จะไม่มานั่งแต่งตัวแข่งกัน ใช้ของราคา แพง ๆ เพื่อประดับให้ตนเองดูมีคุณค่า - -* นี่แหละ ต่างชาติถึงได้มีนิยามคำว่า"มึง ไทยมาก" อะไรที่มันคืออยู่แล้วมันก็ไม่ควร จะเปลี่ยนหรอก จะไปตามเค้าทำไม เอา เวลาไปเขียนข้อเรียกร่องใหม่เถอะ เพิ่ม วิชาภาษาอังกฤษ ลงในหลักสูตร การศึกษาเน้น มันน่าจะมีประโยชน์กว่านะ อีกไม่กี่ปีก็ aec แล้ว!!!~</p>	<p>ผมเห็นว่าการจะเปลี่ยนแปลงระบบความคิด เริ่ม จากเครื่องแต่งกายก็ดีเหมือนกันครับ อย่าว่าแต่ ชาวตะวันตกเลย ประเทศไทยเป็น หนึ่งในสี่ ประเทศจากทั้งโลกที่ยังมีระบบการบังคับให้ใส่ เครื่องแบบในมหาลัย อีกสามประเทศที่เหลือก็มี เพียงกัมพูชา เวียดนาม และ เกาหลีเหนือเท่านั้น เป็นระบบการครอบงำทางความคิดรูปแบบ เดียวกับคอมมิวนิสต์ ระเบียบวินัยเป็นเพียงวิธีพูด ที่ฟังดูดีกว่าคำว่า การจำกัดขอบเขตทางความคิด เป็นการป้องกันไม่ให้คนมาตั้งคำถามกับการ กระทำของผู้กุมอำนาจ คนไม่รู้ความคือคนที่ไม่ เคยคิดจะตั้งคำถามเลยว่ากฎ นโยบาย ที่ถูก นำมาใช้นั้นมีความจำเป็นขนาดนั้นหรือไม่</p>
29	<p>กฎระเบียบแค่นี้ทำไม่ได้ จะเป็นจะตายกัน แล้วโตไปจะอดทนกับอะไรได้ จะทำงานได้ ยังไง ไหนจะกฎของออฟฟิศ บริษัท หรือ หน่วยงานที่ทำอยู่</p>	<p>พวกเรียนจบแล้วชอบพูดกันจั่ง แล้วพวกคุณไว้ ยาวแล้วมันเดือดร้อนใครไหม ถ้ากฎระเบียบเรื่อง ผม มันสำคัญนัก พวกคุณก็ควรจะตัดเรียน ตลอดชีวิตละคับ ไม่งั้นคุณเองก็อึดแต่ปาก</p>
30	<p>ถ้าคิดเป็นทำไมไม่ช่วยกันปฏิรูป</p>	<p>แล้วอะไรแหละครับที่เรียกว่าโตแล้ว หรือว่าเรื่อง</p>

ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
การศึกษา???มาคิดอะไรเรื่องเครื่องแบบ ไปเรียนแถวชายแดนไป ใส่อะไรก็ได้	ห้องในวัยเรียน ทำแท้ง หรือ เรื่องอื่นๆอีก

การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “มูมโปรด” นำการข่าวเพลิงไหม้และมีเด็กเสียชีวิต 2 คน เจ้าของแฟนเพจนำเสนอข่าวโดยให้ความเห็นไว้ว่า เหตุการณ์เกิดขึ้นเนื่องจากการไฟฟ้าดำเนินการตัดไฟบ้านหลังนี้ จึงต้องจุดเทียน และเกิดเพลิงไหม้ในที่สุด โดยมีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น รายละเอียดดังนี้

	กลุ่มที่เห็นด้วย	กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย
1	ไอ้ไฟฟ้านครหลวง..หัวใจมึงทำด้วยอะไรวะ?..ที่ไฟฟ้าดับเป็นบริเวณกว้าง เดือดร้อนกันหมดมึงไม่เห็นคั้นเงินค่าเสียเวลามาว่า..มึงมันเอาแต่ได้..พวกมึง โบนัสคนละ4-5เดือนแถมใช้ไฟฟรีตลอดชีวิต มึงมันคือองค์กร"นรก"!!!!จำไว้	ระบบคอมพิวเตอร์มันตัด ตามโปรแกรม ค้าง ก็ตัดเพี้ยนหนักละ อ่างไปถึงโบนัส
2	เห็นด้วยอย่างยิ่ง เม่งเฮ้ย อุบาร์ท	มันไม่เกี่ยวกับการไฟฟ้าเลยครั้บ อุบัติเหตุล้วน
3	ข่าวเขาก็บอกอยู่ครั้บว่าแม่ไม่อยู่ ลูกๆ จุดแล้วลี้ม เด็กมักกลัวความมืด	ผมว่าเค้าตัดไฟไม่ใช่สาเหตุของการตายนะครั้บ มาจากความประมาทมากกว่า
4	เข้าใจค่ะว่าเป็นความประมาทของเด็ก แต่ถ้ายังมีไฟฟ้าใช้ เด็กก็คงไม่จุดเทียนนะค่ะ คิดหน่อยเถอะคุณ เข้าข้างอะไรมากมาย	การไฟฟ้านครหลวงโบนัส เดือนกว่าๆครั้บ อีกอย่างนี้มาจากความประมาทครั้บ บ้านผมก็โดนตัดไฟบ่อยๆ เพราะลี้มจ่ายตัง อยู่บ้านจุดเทียน นอนเปิดหน้าต่าง ตอนเช้าไปจ่ายตัง ทุกอย่างก็จบครั้บ เหมือนเราขับรถเร็วเกิน 180+ แล้วไปชนต้นไม้ จะมาว่า ว่าต้นไม้ผิด ก็ดูจะไม่ใช่นะครั้บอย่างไรก็ตาม ขอแสดงความเสียใจกับผู้เสียชีวิตครั้บ
5	อย่างน้อยจะตัดไฟ มันต้องแจ้งล่วงหน้าก่อนสิ นี่มาตัดเฉยเลย	มันมีบริษัทมาตัดไฟอะครั้บ เกินแค่วันที่วันก็ไม่ได้ บริษัทเอกชนอะครั้บ

	กลุ่มที่เห็นด้วย	กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย
6	ถ้ามีไฟฟ้าเด็กจะจุดเทียนทำไมครับ ค้ำค่าไฟฟ้าแค่400กว่าบาทไม่มีวิธี ผ่อนปรนอย่างอื่นแล้วหรือ น้องเป็นเด็ก รักเรียนต้องทำการบ้านส่งครูจึงจุด เทียนเพื่อทำการบ้าน รู้หรือยังครับว่าไอ้ ที่ไปตัดไฟบ้านเค้าเนะ ทำให้น้อง2คน ต้องตาย สำนึกความผิดตัวเองบ้างไหม ครับ อย่ามาพูดเลยว่าเป็นความ ประมาท น้องเค้าเป็นเด็กนะครับ ผู้ใหญ่ ในการไฟฟ้า คุณควรจะต้องรับผิดชอบ ถ้าไม่รับผิดชอบ คุณก็ไม่สมควรที่จะ เป็นคนอีกแล้ว	เอ้อออ ต่อไปถ้ามีการห้ามไม่ให้การไฟฟ้าตัดไฟ คิดว่าประเทศนี้จะซบหายไหมครับ จะมีไฟฟ้าใช้ กันไหมครับ คิดว่าจะมีสักกี่คนครับที่ไปจ่ายค่าไฟ ตามเวลาโดยที่ไม่ค้ำ
7	สลดใจจริง สังคมไทยก็แบบนี้แหละ พวก เหงแก่ตัว	ไม่มีใครเข้าข้างการไฟฟ้าหรอกคุณ แคนเค้าคิด และ แยกแยะออกเป็นเท่านั้นเอง
8	สังสัยพวกเค้าคงมือคิดว่า"เงินต้องมา ก่อน	ไม่ตัดอัตโนมัตินะคะ ยืนยัน นั่งยัน ล่าสุทที่บ้าน ไม่ได้จ่ายสามเดือน เพราะหักเงินจากในบัญชี ไม่ได้ ก็ส่ง จม.มาทวง ไปจ่ายก็จบ ... ใครบอกแผน การจ่ายไฟฟ้าควบคุมอัตโนมัติ ไม่จ่ายก็ตัด รู้จริงรี เป่ล่าคะ
9	ขอให้เวรกรรมตามสนองการไฟฟ้าครับ	เพื่อนเรามีตั้งแต่ไม่ยอมจ่ายค่าไฟฟ้าพนักงานก้อ ตามมาเตือนทุกวันว่าจะตัดเปนนสิบรอบสุดท้ายเค้า ก้อโหมบอกว่าถ้าไม่จ่ายจะตัดจริงๆแล้วนะเพื่อน เราถึงยอมไปจ่าย ความขี้เกียจ ความชะล่าใจ บ่อ เกิดแห่งความประมาท ที่บ้านเราอยู่ข้างการไฟฟ้า เค้าบอกว่าถ้าทุกคนร่วมมือกันไม่จ่ายจะเอาไฟฟ้าที่ ไหนใช้น่าจะมี โครงการใช้ไฟฟ้าฟรีชะละมั้ง ดูดิจะ มีคนตายอีกอะปาว

	กลุ่มที่เห็นด้วย	กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย
10	เอากติกาห้าหมอนี้ไปใช้ปท.อื่นดีกว่าไป!! แก่แปนคท.นับถือพุทธศาสนาหรือป่าววะ.เค้าให้แกก็อาจช้าหน่อยเพราะจนแกไม่มีใจให้เลยเง.แค่4ร้อยกว่าบาทต้องฆ่าให้ตายหรือวะ.	เรื่องนี้เป็นคติสอนใจเรื่องความประมาทครับพี่น้อง ไม่ใช่ของปลอดภัยส่วนเรื่อง การไฟฟ้าตัดไฟมัน เป็นหน้าที่รับอย่าไปเหมาด่าแบบนั้นเบื่อกจริงๆ พวก stereotype
11	มันก็น่าเสียใจกับเรื่องที่เกิดขึ้นเราอย่ามามั่วทะเลาะกันเลยหาเวลาแก้ปัญหาไม่ให้มันเกิดซ้ำขึ้นมาอีกจะดีกว่าไม่ได้เข้าข้างใดข้างหนึ่งนะแต่สงสารเด็กถ้าแม่ไม่เอาเทียนมาให้หรือการไฟฟ้าไม่มาตัดเขาก็คงยังไม่ตาย	Siripong ค้างค่าไฟแค่400บาท พนักงานก็ต้องตัดไฟตามหน้าที่ครับ การไฟฟ้าจ่ายมาเพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมาย บ้านไหนไม่จ่ายก็ต้องตัด
12	เรื่องขงเรื่องคือ เด็กอยู่บ้านกันสองคน เข้าใจคำว่าเด็กใหม่ ไม่รู้เรื่อง ไร้เดียงสา การไฟฟ้า มริงก็ไม่แจ้งล่วงหน้าว่าจะตัดไฟ นี่คือนี่ที่ไม่ควรทำ มริงควรโทรมาบอกก่อน หรือบอกเค้าก่อน เขาจะได้ไปจ่ายทันเวลา	ทุกอย่าง ว่ากันตามกฎหมาย กติกา และข้อบังคับ ครับ
13	ชาวบ้าน ถ้าเขามีการศึกษาดี คงไม่เกิดเรื่องแบบนี้หรอก โใบแจ้งหนี้ ชาวบ้านธรรมดา จะรู้จักป่าวยังไม่รู้เลย ก็แค่เสียเวลาบอกเขาหน่อย คนลืมหายคงมีไม่เยอะหรอก เสียเวลามากนักหรือแค่บอกเขา เก็บประสบการณ์นี้ไปปรับปรุงองค์กรหรือไม่ก็ปล่อยให้มันเกิดเหตุซ้ำอีกครั้ง แค่นั้น	เราว่านะ.. ถ้าไม่มีการตัดไฟขึ้น ประเทศจะแย่กว่านี้อีกนะคะ เพราะถ้าไม่จ่ายตั้งก็ยังมีไฟใช้อย่างนี้ก็ไม่ต้องจ่ายกันสิคะ แล้วการไฟฟ้าจะเอาเงินที่เหนามาเป็นทุนมาผลิตไฟให้พวกคุณใช้กันละคะ? คิดง่าย ๆ ว่ามีคนอื่นยืมเงินคุณแต่ไม่คืน แล้วยังมาขอยืมคุณอีกแล้วกันคะแต่ก็เห็นด้วยที่จะมีการผ่อนปรนให้สำหรับคนที่ฐานะไม่ดี แจ้งเขาก่อนล่วงหน้าให้เวลาเขาหาเงินมาจ่าย ส่วนเหตุการณ์ครั้งนี้ถือเป็นอุทาหรณ์ที่เตือนว่าอย่าประมาทและควรหลีกเลี่ยงไม่ให้เด็กๆ อยู่กันตามลำพังนะคะ ขอแสดงความเสียใจกับคุณแม่น้องด้วยคะ

	กลุ่มที่เห็นด้วย	กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย
14	การไฟฟ้าทำงานชู้ยครีบ เดือนเดียวก็อ ไม่ควรตัด บางทีไม่มีใบเตือนด้วย ยก หม้อไฟผัดบ้านก็มี พอจะเอาเรื่อง ก้อ มาขอโทษขอรั้งไม่ให้ทำเรื่องร้องเรียน ไอ้พวกนี้ต้องให้เจอกับญาติมันบ้าง	ไม่มีองค์กรรกรที่มึงว่า มึงก็ไม่มีไฟฟ้าใช้มาพิม อะไรงั้นแบบนี้หรือกะแฉ
15	เหตุก็มาจากการตัดไฟฟ้าส่วนหนึ่งกะอี แค่สี่ร้อยกว่าบาทเองน้อไอ้	เขาคงทำตามหน้าที่อย่าไปว่าเขาเลย
16	ถ้ามั้ยเล่นเฟสแล้วจะกระจายข่าวความ ลับเปล้าของพวกคุณได้หรือเข้าแล้ว ถ้ามั้ยใช้ไฟฟ้าแล้วพวกคุณก็มั้ยมี งานชู้ยปะอย่าดีแต่ประชดประชันถ้าคิด ว่าตัวเองผิดพลาดก้อแค่สำนึกและอย่า ให้เกิดซ้ำเข้าจ้จว่ามั้ยมีไคดีพร้อมสมม นแบบทุกอย่างหรือกแต่ความเป็นคนมี เท่ากันมึงต้องนึกถึงใจเขาใจเราคนที่เขา โดนเขาสูญเสียลูกบ๊วยไม่มีรัยทดแทนได้ หรือกเค้าคงมั้ยมีจ้จถึงต้องปล่อยลูก น้อยไว้ลำพังแล้วออกไปทำงานพวกคุณ ก้อทำงานให้รอบครอบสมกับกินเงิน พาชีพวกเราน้อย	น่าสงสารมาก ๆ ครับ แต่อุบัติเหตุก็คืออุบัติเหตุ
17	แค่ 441 พวกคุณรอน้อยไม่ได้โดยไร เห็นแล้วเอือมระอา นี่แหละประเทศไทย กินได้กิน โกงได้โกง ถ้าไม่แตก ไม่กิน ไม่ โกง ประเทศไปถึงไหนต่อไหนแล้ว	เรื่องที่เกิดขึ้น เกิดจากความประมาทนะคะ ทางการไฟฟ้าทำตามหน้าที่นะ ทางผู้ใช้ไฟไม่จ่าย ตั้งค่าไฟเราก็ตัด ตานเคยอ่านหลังใบแจ้งหนี้ ใหม่ว่า "โปรดนำใบแจ้งหนี้ค่าไฟฟ้าฉบับนี้ไปชำระ เงินที่สำนักงานการไฟฟ้าหรือที่ตัวแทนจุดบริการ รับชำระเงินค่าไฟฟ้า ภายในกำหนดเวลาชำระเงิน ที่ปรากฏบนใบแจ้งหนี้ค่าไฟฟ้า (รวมการแจ้งเตือน 3 วันตามที่ สคบ.กำหนดไว้แล้ว) หากพ้น กำหนดเวลาดังกล่าว ขอแจ้งเตือนว่า การไฟฟ้าจะ

	กลุ่มที่เห็นด้วย	กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย
		งดส่งกระแสไฟฟ้าให้ใช้" ท่านเคยอ่านกันไหมคะ อย่าเหมารวมนะค่ะ กรุณาแยกเป็นประเด็นด้วย นะค่ะ
18	ทีคนโกงภาษี 73000 ล้าน ไม่ไปจับ มา รังแกคนค้างค่าไฟแค่ 441 บาท เฮ้อ	ถ้าวันนี้จะหุงข้าวแล้วเกิดไฟดับ คุณต้องออกไปซื้อ ข้าวนอกบ้านแล้วโดนรถชนตาย คุณจะบอกว่า ความผิดคือไฟฟ้าดับช่ายไหม!!! คิดมั่งสิครับ
19	แค่441เองทำไมไม่ไปจ่ายตามมาได้ไม่ เข้าใจหรือ?เวลาที่ไม่มีอย่างว่าแต่441 บาท10บาทก็ไม่มีพวกที่วันๆตื่นขึ้นมา แบมือขอไม่เข้าใจหรือแม่ที่ต้องทำงาน คนเดียวแล้วเลี้ยงลูกอีกสองคนนะ เข้าใจไหม!!คนไม่เคยลำบาก ก็พูดได้กูก็ พูดได้441บาทแต่ถ้าตอนที่เรื่องยังไม่ เกิดถ้าเค้ามาแบมือขอเงินมึง441บาท เพื่อที่จะไปจ่ายค่าไฟนะที่มึงบอกว่า..... แค่441บาท.....นะ จะให้ไหม	เอาง่ายๆนะครับยกเลิกการไฟฟ้าแล้วไปใช้เทียน กันไหมครับ คอมก็ไม่ต้องเล่น เฟสก็ไม่ได้เข้า ถ้า แต่ไปจ่ายค่าไฟตามกำหนดมันยากนักก็ฝากข้าง บ้านไปจ่ายก็ได้
20	ควยมันก็ให้บริษัต์มาเหมาเก็บหรือ เพื่อเอาค่าติดตั้งใหม่ตอนเรียนก็เจอ กันเปนนทอๆ แดกกะคนจน เอี้ยถ้ามี แดกใครมันจะไม่จ่ายรอให้เค้ามาตัด หา แดกกะคนจน	สงสารอะสงสารได้ครับ แต่อย่าบิดเบือนตรรกะกัน มั่วซั่วแบบนี้ ความประมาทก็คือความประมาท สอนให้ถูกเรื่องครับ ไม่ใช่สักแต่หาเรื่องดราม่าไป วันๆ

	กลุ่มที่เห็นด้วย	กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย
21	<p>ขนาดเมื่อวันที่ 21 ไฟดับทั่วประเทศได้ ทั้ง 14 จังหวัดการไฟฟ้าจะรับผิดชอบมั้ยครับ เสียหายไปเท่าไรรัฐไม่ครับกะเงินแค่ สี่ร้อยกว่าบาททอรุ่มอรวัยกันไม่ได้ เวิร์จจๆ</p>	<p>กุสาตรระกะนี้จริงๆ กะอีแค่ 441 บาทจะรีบตัดทำไม ถ้าย้อนกลับไปได้แค่ 441 บาททำไมไม่ไปจ่ายวะ.. รู้อยู่ว่าไม่ยอมจ่ายจะต้องโดนตัดไฟ ใครๆก็รู้ว่าไฟดับมันอันตราย ยิ่งปล่อยลูกไว้ ทำไมผู้เป็นแม่ไม่ห่วงเรื่องนี้บ้างปล.ขอแสดงความเสียใจด้วยครับ</p>
22	<p>ถึงการไฟฟ้าจะทำตามหน้าที่ก็จริง แต่ก็ควรแจ้งเจ้าของบ้านก่อนถึงจะถูก เพราะการที่คุณจะตัดไฟบ้านเขาได้นี่ คุณการไฟฟ้าต้องแจ้งเจ้าบ้านทราบก่อนเสมอ ไม่ว่าจะที่ไหนก็ตาม อยู่ๆคุณจะไปตัดไม่ได้ และอีกอย่างที่คุณๆทั้งหลายบอกว่าเด็กประมาทเอง ด้วยความเป็นเด็กความรู้เท่าไม่ถึงการ แม้แต่ผู้ใหญ่ก็เป็น ในเมื่อเรื่องมันเกิดขึ้นแล้ว เราทุกคนก็อยากให้กรมไฟฟ้าให้ความช่วยเหลือบ้าง ที่อยู่อาศัยชั่วคราวก็ยังดี</p>	<p>การตัดไฟเป็นไปตามระบบปฏิบัติที่ต้องกระทำ เรื่องนี้เกิดจากการประมาทของเด็กเองมากกว่า อย่ามาโทษคนอื่นที่เค้าไม่เกี่ยวโง่ ๆ กันนักสิ</p>

	กลุ่มที่เห็นด้วย	กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย
23	<p>คุณคะจะบอกว่าการไฟฟ้าทำตามหน้าที่มันก็ต้องคะ..แต่ทำให้มันรัดกุมหรือดีกว่านี้ได้คะ..ถ้าคุณไม่มาตัดไฟเขาภาระการโดยไม่บอกกล่าวเหตุการณ์นี้ก็จะไปอีกประเด็นหนึ่งหรืออาจจะไม่เกิดเหตุการณ์เลวร้ายแบบนี้ก็ได้..แต่นี่สาเหตุมันเกิดเพราะการไฟฟ้ามาตัดไฟทั้งที่เจ้าบ้านไม่รับทราบ..หากเจ้าบ้านรับทราบไปแล้ว..แต่เกิดเหตุการณ์นี้ใครจะไปโทษว่าเป็นความผิดการไฟฟ้าคุณละคะ..คิดในทางกลับกันด้วย..ทุกคนเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น..แต่เมื่อมันเกิดขึ้นแล้วการไฟฟ้าก็ควรมีส่วนรับผิดชอบตรงนี้ด้วยสิคะ..รู้ว่าเหตุที่ตายเกิดจาไฟไหม้เพราะเทียน..ทุกคนคิดได้คะ..ถ้าพื้นฐานการทำงานและสังคมมันช่วยขนาดนี้บ้านเมืองเราก็คงต้องเป่งแบบนี้ไปตลอดนั่นละคะ</p>	<p>มหาลัยกู ค้างค้ายืมหนังสือ 15 บาท ก็ไม่ให้ลงทะเบียนนะครับมันเป็นหน้าที่รับผิดชอบของตัวเอง แล้ว ค้างค่าไฟอะ ถ้า วันสองวัน เขาไม่ได้ตัดทันทีนะครับ เคยจ่ายค่าไฟเองหรือเปล่า</p>
24	<p>ไอ้ไฟฟ้าภูมิภาคก็องค์กร นรก พวกมันคิดว่าเป็นคนละชั้นกับเราทั้งที่มันเป็นข้าเราทวงสิทธิ์กลับมาจับไอ้คนตัดไฟเอาไฟลงมันดูคงจะเย็นยะเยือก</p>	<p>การไฟฟ้าเขาทำตามหน้าที่ถ้าเราไม่ทำตามหน้าที่โดนไล่ออกทำไคร้จะมารับผิดชอบ ค่ามาตัดไฟก็ตามหน้าที่เค้าไม่มีครัยรู้ว่าไฟจะไหม้ถ้ารู้ก่อนแม้เค้าเค้าคงไม่ขายเทียนให้นะ มันคืออุบัติเหตุขอให้เข้าใจ</p>
25	<p>ขาดแค่ 3 วันก็ตัด นรกจริงๆพอไปต่อใหม่ก็1500 พอไฟดับไฟตกก็ได้แต่แสดงความเสียใจ น้ำท่วมปิดบ้านไว้โดนเดือนละ 700 แยะมากๆ</p>	<p>คิดจ้ไม่จ่ายค่าไฟแถมชักล้านคน 440 ล้านเอง ชิวจ้ง ประเทศเจริญ</p>

	กลุ่มที่เห็นด้วย	กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย
26	เห็นด้วยกะทำนอกกฎ ถึงแม้มันจะไม่ใช่ความผิดโดยตรงของกฟผก็เถอะ	ชาวแจ้งว่าเลยกำหนดจ่ายมา 20 วันแล้วครับ ผ่อนปรนมากแล้ว
27	คนทำงานไฟฟ้ารายทุกคน มีวิธีใหม่ที่จะไม่ตัดไฟคนที่ลืมหืมจ่ายหรือคนที่ยังไม่มีเงินจ่าย เพราะเงินเดือนยังไม่ออก เพราะบางที่ลืมหืมว่าโดนตัดไฟตอนห่าทุ่มเพราะเพิ่งกลับเข้าบ้าน ไปเสียค่าไฟตอนนั้นแล้วไฟฟ้ามาต่อให้หรือเปล่า	ตามปกติมัน "ตัดตามหน้าที่" อยู่แล้วการไฟฟ้า... เอาจัดง่าย ๆ เป็นคุณ คุณจะรู้มัยว่าตัดไฟไปแล้วบ้านหลังไหนมันจะเกิดไฟไหม้แถมคลอดเด็กตายไป 2 คน ทำอย่างกับการไฟฟ้าเป็นหมอดูเวทดา มองเห็นอนาคตตั้งใจตัดไฟให้เด็ก 2 คนนี้โดนไฟคลอดตาย แทนที่จะมองกันที่ประเด็นอื่น คิดเตือนใจจากเรื่องนี้ก็มี เชื้อเลยคนไทย
28	เป็้อจ้งพวกที่บอกว่าทำตามหน้าที่ รู้ระเบียบการตัดไฟกันใหม่ครับ แหมมๆ	กว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับการไฟฟ้านะ อย่าเอามายงกัน กุมองในมุมมองของกู (ของกู) เรื่องนี้มันเกิดจากอุบัติเหตุครับ และความประมาท การไฟฟ้าเค้าทำตามหน้าที่ครับ แต่นี้เป็นเหตุของอัคคีภัยนะครับ ต้องแยกแยะนิดนึง คนเราทำอะไรต้องอยู่บนพื้นฐานของสังคมครับ ปล. ต้องแสดงความเสียใจกับครอบครัวนี้ด้วยครับ เสียทั้งลูก ทั้งบ้าน และเป็นกำลังใจให้คุณแม่ผู้ต่อไปครับ RIP
29	บางที่ยังไม่เดือนก้อตัด บางที่บิลมาจ่ายเลย วันรุ่งขึ้นใบตัดไฟมา คุณทำงานภาษา...ไรกันคะ วัน ๆ คุยกันบ้างรีปาวรีเซทอย่างเดียว ไม่ได้ว่านะคะ แต่เป็นเกือบทุกที่ไม่ใช่แต่ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ เป็นหมด.	ใครบอกว่าบ้านใครไม่เดือนอันนั้นก็เรื่องของบ้านคุณ แต่ในกรณีแม่ลูก การไฟฟ้าเขาบอกว่าเดือนมา 20 วันก่อนตัดไฟแล้ว ในข่าวแม่เขาก็ยอมรับว่ามีจดหมายเดือนมาก่อนตัด 20 วัน แต่แม่เขาบอกว่าที่ไม่ได้จ่ายก็เพราะ "ก็ลืมหืม" (น่ารำคาญ อธิ) ก็เค้าลืมหืม ฮ่าๆ ลูกตายเลย เวณ โฟสต์ซ้ำ 3
30	การไฟฟ้าต้องทบทวนการชำระค่าไฟฟ้า ควรยืดหยุ่นมากกว่านี้ไม่ใช่เอะอะอะไรมีงัดตัวอย่างเดียวถ้าเรื่องนี้เกิดกับครอบครัวมีง้างมีง้างจะอย่างไรให้แฮปปี้	เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ถ้าใช้ไฟเค้า ก็ควรมีความรับผิดชอบโดยการจ่ายค่าไฟครับ ถ้าอ้างว่าไม่มีจ่าย คิดจะใช้ไฟฟรีก็จะดูเอาเปรียบคนอื่นเกินไปครับ ใครๆก็อยากใช้ไฟฟรีโทดๆ แมวพิมพ์

การแสดงความคิดเห็นในกระทู้ บนเฟสบุ๊กแฟนเพจ “บิณฑ บันลือฤทธิ์” มีผู้มาตั้งคำถามต่อการรับบริจาคของคุณบิณฑ โดยมีประเด็นที่ถามดังนี้

1) ทำไมไม่ให้คนไข้ใช้สิทธิ์ฉุกเฉิน 2) เอรูปคนไข้ที่เห็นแล้วสะเทือนใจ มาเรียไรเงินขออนุญาตเค้ารียังคะ 3) ภูมิพลรักษามะเร็งได้คะ สิทธิไม่ต้องทำบัตร ใช้แค่บัตรประชาชนพอ

โดยมีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น รายละเอียดดังนี้

ลำดับ	กลุ่มที่เห็นว่า การนำรูปพระภิกษุซึ่งอาพาธ มาขอให้สมาชิกช่วยบริจาคเป็นเรื่องที่ดี ทำให้พระภิกษุได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	กลุ่มที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องรับบริจาค เนื่องจากการรักษาพระภิกษุสามารถใช้สิทธิ์ต่างๆ ในการรักษาได้ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
1	คุณบิณฑ ชี้แจงแล้วนะคะ เคสเร่งด่วนคะ เคยปรึกษามาแล้วงหน้าแล้วคะ เมื่อคืนหลวงพี่อาพาธหนัก ต้องด่วนที่สุดคะ ขอบคุนสำหรับคำแนะนำคะ	เร่งด่วนก็ใช้สิทธิ์ฉุกเฉินได้คะ เข้าได้ทุกโรงพยาบาล
2	ถ้าติดตามข่าวและโพสต์เกี่ยวกับพระองค์นี้ โดยตลอดจะทราบคะและโดยส่วนตัว เราคิดว่าไม่ได้เรียไรคะ	คำว่าเรียไร ไม่ได้แปลว่าหลอกหลวง ยังไม่ได้กล่าวหาคะ
3	ถ้าคุณคิดว่ามันทำได้ง่าย ๆ คุณก็ยื่นมือเค้าไปช่วยสิคะคุณ Prima Jaruta	คุณอาจจะไม่รู้จะคะ ว่าชื่อกับนามสกุล เอาไปหาเลขประจำตัวชช. 13 หลักได้ และเลข 13 หลักนี้ เอาไปหาได้ว่าสิทธิ์อยู่ที่รพ. ไหน สรุปคือ ขอแค่สัญชาติไทย คุณรักษาฟรี ใช้สิทธิ์ฉุกเฉินได้
4	ไม่ทราบเจตนาที่แท้จริงนะคะ แต่คำที่คุณใช้มันไม่เหมาะสมกับคนที่ทำความดีช่วยคนอย่างพี่ที่พอจริงๆ	คุณ พิมพ์เพทาย นवलนาค เคยเดินกลับบ้านตอนตีสามแล้วคิดในใจว่า "ป่าแกโซคดีถ้าไม่มาเจอกูคืนนี้ แกคงตายไปแล้ว" มั่งมัยครับ
5	คนลงมือทำให้ชีวิตคนอื่นดีขึ้นโดยบริสุทธิ์ใจ คงไม่มีใครคิดว่าเรียไรมั่งคะ ถ้าเป็นไปได้คนที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ยื่นมือเข้าไปช่วยกันนะคะ	เชื่อว่าหมอทุกคนที่เข้ามาอ่าน เข้ามาตอบทุกคนไม่มีใครที่ช่วยคนได้น้อยกว่าคุณบิณฑหรอกครับ แต่ก็ไม่มีใครนำมาอวดอ้างครับ ผมพยายามอ่านซ้ำ ก็ยังพบว่าเจตนาของจขกท คือ. ถามข้อเท็จจริง และให้

ลำดับ	กลุ่มที่เห็นว่าการนำรูปพระภิกษุซึ่งอาพาธมาขอให้สมาชิกช่วยบริจาคเป็นเรื่องที่ดี ทำให้พระภิกษุได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	กลุ่มที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องรับบริจาค เนื่องจากการรักษาพระภิกษุสามารถใช้สิทธิ์ต่างๆ ในการรักษาได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
		ข้อเท็จจริงได้ทราบนะครับ ยังไงคิดว่าทุกคนในที่นี้เจตนาดี ก็ขอให้ประสบแต่สิ่งดี ๆ แล้วยกกันครับ
6	บางทีคำพูดกับการลงมือปฏิบัติจริงมันคนละฟีกกันนะคะ พูดหนะง่าย ตั้งข้อสงสัยหนะง่าย แต่คนทำคนดำเนินการกว่าทุกอย่างจะลงตัวหรือจะเริ่มรักษาได้ ไม่ง่ายเหมือนนั่งพิมพ์คะ บางทีคนที่มีความรู้ ู้แนวทางน่าจะยื่นมือเข้ามาช่วยแบ่งเบาเยอะๆ สังคมจะได้นำอยู่ขึ้น	อนาถใจคะ. สรุปลักษณะต่างๆที่รัฐให้มา ไม่มีใครใส่ใจแล้ว พวกคุณ design การรักษาเองไรเอง ไม่ได้ตั้งใจก่อไวยย
7	มือไม่พาย เอาเท้าราน้ำ	เรียไรก็คือระดมเงิน ซึ่งก็คือสิ่งที่ทำอยู่ เราไม่กล่าวหาหรือคะ กลัวหมิ่นประมาทเหมือนกัน แต่การเอารูปมาลงนี่ก็ละเมิดนะ ถ้าไม่ขออนุญาต
8	คนโพสนี้เป็นเอามาก อยู่ดีก็โพสใช้คำพูดแบบไม่คิด ไม่ให้กำลังใจแล้วยังพิมพ์ภาษาที่ไม่สมควรพิมพ์อีก เป็นเอามากจริงๆ โมโห	ทุกอย่างเป็นไปตามกลไกอยู่แล้ว หมอไม่ต้องออกไประดมคนใช้มาเข้ารพ. เพียงแต่สงสัยเฉยๆ ถ้าพระเป็นต่างตัวก็อาจจะไม่มีสิทธิ์การรักษาจริง ต้องใช้เงิน แต่ถ้าให้เราเดา เราว่า loss follow up มันใช้เวลา กว่ามันจะโตขนาดนั้น น่าจะต้องเคยไปรพ. มาแล้ว
9	นั่นสิคะ ถ้าคิดว่ามันง่าย ทำไมไม่ออกไปช่วยทำให้มันบรรลุวัตถุประสงค์ หลวงพี่ท่านนี้อาพาธมานานแค่ไหน อยู่ในสื่อโซเชียลก็หลายเดือน ทำไมถึงไม่ยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือ	ติดใจตรงที่คุณบิณฑุ พิมพ์ว่า "ผมจึงขอดำเนินการทำเรื่องให้เร็วที่สุดโดย "จ่ายเงิน" ไม่ต้องการใช้สิทธิ์

ลำดับ	กลุ่มที่เห็นว่าการนำรูปพระภิกษุซึ่งอาพาธมาขอให้สมาชิกช่วยบริจาคเป็นเรื่องที่ดี ทำให้พระภิกษุได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	กลุ่มที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องรับบริจาค เนื่องจากการรักษาพระภิกษุสามารถใช้สิทธิ์ต่างๆ ในการรักษาได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
	ท่านบ้าง เวลาที่เหลือๆ จากการเป็นนักเลง คีร์บอร์ดนะคะ	
10	อยากดังเหวอคะ แก้วฟ้าโพส ดังกว่าเยอะคะ อย่าทำแบบนี้เลย	คุณกำลังสื่อว่า ถ้าต้องการรักษาโรคให้ได้เร็วที่สุดต้อง(ฟาด)เงิน หรือปล่าวคับ
11	ถ้าคุณไม่รู้เรื่องจริงๆจะมาพูดมาแสดงความคิดเห็นทำไม พี่บัณฑิตพี่ชายใจดีดี มีแต่ช่วยคนไม่เคยดีแต่ปากเหมือนคุณเหวอคะ	รพ.ศิริราช ไม่ใช่เอกชนนะคะ และถ้าถูกเงินจริง เขาเข้าห้องฉุกเฉินคะ ไม่ให้รอ
12	ก่อนจะโพสนะครับ ถ้ามั่นใจนะครับว่าทำได้ อย่างคุณบัณฑิตหรือเปล่า แล้วทำไมคุณบัณฑิตต้องทำ ถ้าคุณรู้คำตอบมาก่อน คุณไม่โพสแน่นอน	ใช้หวัด สิทธิอยู่ที่อื่น ผม เห็น ถูกเงิน รับยาฟรีทุกคนครับ
13	สงสัยรอทำบัตรใหม่พระองค์นี้คงตายก่อน รักษาแนวๆโรงพยาบาลราชเจอมากับตัวป้อมแล้ว ไม่ค่อยช่วยคนไข้ถ้าคนไข้ไม่มีเงินจบบั้ยคะคุณ	เข้าใจนะครับว่าอาการหลวงพ่อน่าสงสาร. แต่ความน่าสงสารไม่ได้แปลว่าด่วนมากกว่า

ลำดับ	กลุ่มที่เห็นว่าการนำรูปพระภิกษุซึ่งอาพาธมาขอให้สมาชิกช่วยบริจาคเป็นเรื่องที่ดี ทำให้พระภิกษุได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	กลุ่มที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องรับบริจาค เนื่องจากการรักษาพระภิกษุสามารถใช้สิทธิต่างๆ ในการรักษาได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
14	ถ้าไม่ชอบไม่อยากจะช่วยใครก็ออกกรุณาเก็บปากไว้กินข้าวดีกว่านะคะคุณ สังคมจะได้มีคนดีๆ เหมือนพี่บัณฑิตพี่ชายใจดีดีเยอะขึ้นมาบ้าง	ถ้าอาการฉุกเฉินสามารถใช้สิทธิได้เลยคะไม่ต้องรอ และถ้าอาการฉุกเฉินจริง เข้าโรงพยาบาล ก็ไม่ต้องเสียเงินคะ แพทย์จะประเมินเองว่าอาการหนักขนาดไหน ถ้าหนักมากก็ต้องรีบตรวจ (ถึงแม้จะมาทีหลังคนที่มาตั้งนานแต่อาการไม่สาหัส ดังนั้นถ้ามานอกเวลาแล้วรอนานก็ให้เข้าใจเพราะหมอช่วยคนไข้หนักกว่าอยู่ ^^) ถ้าคนไข้ฉุกเฉินจริงๆ เราก็เซ็นรักษาฟรีเลย บอกคนไข้ว่าไม่ต้องกังวลเรื่องค่ารักษา ทำให้สบายก็พอ (ถึงแม้เอาเงินเป็นแสนมาให้ ก็รับไม่ได้คะ เพราะเป็นสิทธิที่คนไข้ต้องได้รับอยู่แล้ว)
15	หยุดพูดมาก หยุดอวดเก่งหยุดดูถูกเหยียดหยามคนอื่น แล้วอันมองเงาหัวตัวเองว่าที่ทำอยู่มันสมควรกับอาชีพพวกคุณแล้วหรือ ทำไมไม่ยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือคะ เกิดกว่าโยชนิกว่ามัยคุณหมอ	เม้นของคุณ แก้วตา จงจจอ นีฮาคงเส้นคงวา 555

ลำดับ	กลุ่มที่เห็นว่าการนำรูปพระภิกษุซึ่งอาพาธมาขอให้สมาชิกช่วยบริจาคเป็นเรื่องที่ดี ทำให้พระภิกษุได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	กลุ่มที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องรับบริจาค เนื่องจากการรักษาพระภิกษุสามารถใช้สิทธิ์ต่างๆ ในการรักษาได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
16	<p>นั่งพิมพ์นั่งวิจารณ์ะใครตงายเลย เป็นคนรู้แนวทาง ก็น่าจะอาสาช่วยหรือประสานงานได้ แต่ไม่เลือกที่จะทำ แปลกเนอะ คนเรายิ่งเรียนสูงเท่าไรแต่สภาพจิตใจไม่พัฒนาตามขึ้นไปเลย โปสเค่าบอกอยู่ว่าบัตระพระท่านหาย ฟังไม่ได้ศัพท์แล้วจับไปกระเดียด อย่าคิดว่าเรียนมาเยอะแล้วจะถูกเสมอเนอะคะ บางอย่างในหนังสือก็ไม่มีเขียนไว้เสมอไป มันอยู่ที่จิตใจและสามัญสำนึก</p>	<p>มีกระตุ้แบบนี้ที่ไร ก็จะมีหลายคนมาว่าคนอื่นว่ารู้อไม่จริงบ้างละ ใส่ร้ายบ้างละ เท่าที่อ่านดูเราคิดว่าเจ้าของกระตุ้ต้องการจะตั้งคำถามให้สังคมในอีกแง่มุมหนึ่ง คนเราเกิดมาจากคนละสังคม คนละครอบครัว พื้นฐานในการดำเนินชีวิตของแต่ละคนก็ต่างกันไป เราไม่สามารถห้ามใครไม่ให้คิดอะไรได้ แต่เราว่าสิ่งหนึ่งที่หลายๆคนอาจมองข้ามไป คือการมีวิจรณ์ญาณในการรับฟัง บางทีความชอบส่วนตัวอาจจะทำให้เรามองข้ามข้อผิดพลาดบางอย่างไปได้ บางทีห่มเจอคนมาว่าบ่อยๆ มันก็ไม่ไหวเนอะ เราเรียนมา 6 ปีเต็ม ถ้าคุณมาเรียนแบบเราคุณจะรู้ว่า มันไม่ใช่แค่อาชีพ มันไม่ใช่แค่สิ่งที่เราไขเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัว แต่มันเป็นความรับผิดชอบที่ฝังเข้าไปในสมองและหัวใจ ถ้าคุณมาเรียนห่มแล้วคุณจะเข้าใจว่าเราไม่ได้พูดเวอร์ให้ฟังดูดี ไม่ได้แก้ตัวกับสังคม แต่ความรับผิดชอบมันอยู่ทุกวินาทีของชีวิตทันทีขนาดเราไปดูกีฬาหมู่บ้าน คนเตะบอลกันล้ม หัวแตก เรายังรู้สึกว่ามันต้องเข้าไปดูเข้าไปช่วย ถึงเค้าไม่เรียกเพราะมีหน่วยปฐมพยาบาลรออยู่แล้ว คุณไม่ใช่ห่มคุณไม่รู้หรอกว่า มันรู้สึกยังไงที่เราทำงานหนักและมันหนักจริงๆ ไม่มีอาชีพไหนที่ไม่ได้</p>

ลำดับ	กลุ่มที่เห็นว่าการนำรูปพระภิกษุซึ่งอาพาธ มาขอให้สมาชิกช่วยบริจาคเป็นเรื่องที่ดี ทำให้พระภิกษุได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	กลุ่มที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องรับบริจาค เนื่องจากการรักษาพระภิกษุสามารถใช้สิทธิ์ต่างๆ ในการรักษาได้ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
		<p>นอน 24 ชม. เคঁทำอะไร ก็ตื่นมาดูคนไข้ไง ค่ะ คุณพยาบาลเรียกมาดูคนไข้ ดีดีดีให้มันเวลานอนของคนอื่นแต่เราไม่ได้นอน หมอไม่ใช่คนสบายนะคะ จะรักจะชอบใคร ฟังความจากใครมา ก็ช่วยคิดให้ดีกว่าก่อนที่จะมาว่าคนอื่น บางทีก็อยากจะหยุดงานซัก 8-9 ชม. ไม่ทงไม่ทำมันแล้วอย่างนี้ แต่ถึงเวลาจริงๆมันจะไปทำอย่างนั้นได้ไง จรรยาบรรณมันสั่งสมมาไม่มีใครทำลงหรอก ไม่มีหมอกคนไหนอยากฆ่าคน เราไม่ใช่คนเลว เราไม่ใช่ฆาตกร และการที่เราทำงานทุกๆวัน เราไม่ใช่แค่ทำแลกเงิน แต่เราช่วยชีวิตคน และเราไม่เคยพูดว่าเราช่วยเหลือใคร เพราะมันเป็นสิ่งที่เราต้องทำ คิดด้วยนะคะ ก่อนพูดอะไร</p>

ลำดับ	กลุ่มที่เห็นว่าการนำรูปพระภิกษุซึ่งอาพาธมาขอให้สมาชิกช่วยบริจาคเป็นเรื่องที่ดี ทำให้พระภิกษุได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	กลุ่มที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องรับบริจาค เนื่องจากการรักษาพระภิกษุสามารถใช้สิทธิ์ต่างๆ ในการรักษาได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
17	ทฤษฎีแป๊ะค่า!!! เห็นมาหลายรายแระ สิทธิในการรักษาฟรี สุดท้าย ตายก่อนรักษา เก่งเนอะคุณ ทำไมไม่ลงมือปฏิบัติละ นั่งพิมพ์เนี่ยเมื่อไหร่เปลาๆนะ เปลี่ยนจากนั่งพูด มาช่วยกันดีกว่ามั๊ย???	ขอโทษนะคะ สงสัยที่พิมพ์ไปตั้งยาวนี้ไม่มีใครอ่านเลยนะเนี่ย วันหลังไม่พูดอะไรดีกว่าคะ อยากทำอะไรก็ทำกันไป อย่างที่พี่คนที่ตั้งกระทู้เค้าบอกแหละคะว่าชื่อนามสกุล หรือบัตรอื่นๆที่มีเลข 13 หลักมันคือข้อมูลได้คะ ก็จะค้นข้อมูลเก่าๆในการรักษาคนไข้ได้ เราว่าพี่เค้าก็แข็งแรงนะคะ ยังไม่ได้ค่าคุณบิดเลย เราเหนื่อยแทนพี่ที่เค้ามาแข็งแรงเหมือนกันนะคะ ไม่คิดว่าจะเข้าใจยากกันอย่างนี้ ทั้งที่ฝั่งเราก็ไม่ได้ใช้ถ้อยคำที่หยาบคายอะไรเลย ไม่ได้อวดรู้ว่าคุณฉลาดอะไรทั้งสิ้น แต่มันคือความจริงที่คนที่มาใช้บริการณสาธารณสุขไม่ทราบกันเยอะจริงๆในเรื่องการเข้ารับบริการว่ามันมีวิธีหรือขั้นตอนอย่างไร เหนื่อยค่ะเหนื่อย ถ้าคนเรามันจะปิดใจขนาดนั้น ก็ได้แค่ปลงคะ
18	ที่คุณเสนอมาก็จะได้รู้กันไป แต่ติดตรงเรื่องไรเงินนี้แหละ หลายที่นะไม่มีเงินไม่รักษาให้ พอพูดขึ้นมาเดี๋ยวก๊ยกโขยงกันมาโจมตีกันอีก เพราะฉะนั้นทางที่ดีที่สุดคือ ผู้รู้แนวทางน่าจะจับกุญแจสตาร์ทรถหรือยกหูโทรศัพท์ประสานงาน เวิร์คกว่า	ผมปล่อยวางกับพวกบัวในตมแล้วครับสบายใจขึ้นเยอะ เมื่อก่อนเคยพยายามอธิบายพบว่าไม่ได้ประโยชน์ครับ
19	คือเราตั้งใจ ข้อ 2 แคนั้นคะ ที่เราเข้ามาเมนต์คนแรก เพราะอยากอธิบายถึงความเป็นมา เป็นไป ไม่อยากให้อ่านว่าเรื่องไรคะ	สรุปแล้วคือคนทั่วไปยังไม่เข้าใจคำว่าสิทธิฉุกเฉิน

ลำดับ	กลุ่มที่เห็นว่าการนำรูปพระภิกษุซึ่งอาพาธมาขอให้สมาชิกช่วยบริจาคเป็นเรื่องที่ดี ทำให้พระภิกษุได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	กลุ่มที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องรับบริจาค เนื่องจากการรักษาพระภิกษุสามารถใช้สิทธิ์ต่างๆ ในการรักษาได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
20	ถ้าทำอะไรดีๆ แล้ว คนมองว่าสร้างภาพ ... ก็ช่างเขาอย่างน้อยเราก็ได้ทำดี ไม่เหมือนเขาที่ .>>> แค่ คิด ดี ยัง ทำ ไม่ได้ เลย !!!ว.วชิรเมธี	เราเริ่มอินนิดๆนะ คือคุณบิณคงเปลี่ยนชีวิตคุณนุ้มมาจริงๆ มีความเป็นคนที่ แต่คือเราทำงานตรงนี้ เราไม่รู้ว่าเป็นไง อย่างเอาพระไปศิริราช ศิริราชก็ต้องให้ฉุกเฉินสุดทำยากกลับมาใช้สิทธิ์ภูมิพล ฉายแสงอะไรไป รักษาได้ไม่ได้ ก็แล้วแต่พระ บ่องตง พระน่าจะ loss f/u มานาน
21	ขอโทษนะค่ะWoranit ใช้สิทธิ์รอเป็นวันๆค่ะกลัวจะรักษาให้ เอาที่ดินย่นหัวเลยค่ะถ้าไม่จริง	และที่นี้ด้วยความชื่อของคุณบิณ หรืออะไรก็แล้วแต่ ไม่ให้พระใช้ฉุกเฉิน แต่ใช้สิทธิ์เงินสด ค่ารักษาหลายแสน เอาเงินมาจากพวกคุณ เออ ก็ดีนะ ประหยัดภาษีเราได้
22	ไปตอนเช้า4โมงเย็นยังไม่ตรวจเลย ลองคิดดูเพราะอะไรถึงมีรพ.เอกชนขึ้นมาก็เพราะว่าคนมีเงินจะได้ไปรักษาพ.โดยใช้เงินนี้แหละ สะดวกสุดไม่ได้ใช้เงินพาดค่ะแต่ใช้เพราะมันรวดเร็ว "มือไม่พาย อย่าเอาตีนมาราน้ำกัน"	ปล อย่าอ้างว่าcheckสิทธิinanหรือไม่ได้ เพราะถ้าเป็นคนไทย มีเลข'D card ยังไงก็มีสิทธิคุ้มครองกะลาหัว(ยิ่งนักบวชด้วย ยิ่งอยู่ในกลุ่มยกเว้น) อย่างที่บอกว่าความเชื่อกับข้อเท็จจริงต้องแยกให้ออก ถ้าแยกไม่ได้ก็อคงต้องทำใจ ปล พิมพ์ยาวมากไม่ได้ คนไม่อ่านหมดเยอะ!!

ลำดับ	กลุ่มที่เห็นว่าการนำรูปพระภิกษุซึ่งอาพาธมาขอให้สมาชิกช่วยบริจาคเป็นเรื่องที่ดี ทำให้พระภิกษุได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	กลุ่มที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องรับบริจาค เนื่องจากการรักษาพระภิกษุสามารถใช้สิทธิ์ต่างๆ ในการรักษาได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
23	Taweevat.มันน่าฮาต้องไหนคะ ใ้พวกเสีอมมมม แคกดไลค์ไม่เห็นสำคัญตรงไหนเลย บ้ารีเปล่าคุณ ความรู้มันล้นสมองเหวอหดเอาเวลาไปช่วยสังคมบ้างนะ	Link สิทธิของคนไข้คะ กรุณาศึกษากันด้วย เพื่อนดิฉันก็อพูดกันหลายคนแล้วว่า ดูเงินรักษาที่ไหนก็อได้ ไม่ต้องเสียตั้ง http://www.nhso.go.th/FrontEnd/page-forpeople_useuc.aspx
24	พี่บิณฑพีชายชั้นทำดีด้วยจิตใจที่งดงาม ไม่ใช่พวกที่ดีแต่ปากอยากดังเอาหน้าหมาๆมาอวดเหมือนพวกคุณ ขอโทษ ถ้าไม่คิดดี ก็อย่ามาตอแหลใส่เพทพีชายใจดีดีของพวกเราเลย	นอกจากนี้ยังมีญาติ คนรอบข้างที่ไม่พาพระไปรพ.แต่แรก เราเจอมาเยอะ เยอะมาก ลูกทิ้งแม่ แม่ทิ้งลูก คือเราไม่รู้สึกละเปลี่ยนแปลงหรืออะไรแล้วละ และสิ่งที่คุณบิณฑพีทำ ดีมัย น้าชื่นชมมัย ก็ น้าชื่นชมนะ อืม และสิ่งที่หมอบทำ เขาจริงๆก็คือทำไปตามหน้าที่ อาจจะไม่มัยน้ำใจ แต่เขาเถอะ จะให้เราตระเวนไปช่วยหมา ช่วยคนไปทั่วก็คงทำไม่ได้
25	พีทีอปเค้าโตแล้วนะคะ พอจะรู้ว่าอย่างไรไม่ควรทำอย่างไหนไม่ควรทำ ติดใจตรงเรียไรเงินนี้แหละ ถึงเค้าจะไม่ได้ใช้ในการรักษาหรือรักษาฟรีก็เถอะ อย่างนอนเงินส่วนนี้ก็เลี้ยงปากเลี้ยงท้องได้ ไม่มีอะไรฟรีไปหมดทุกอย่างหนี	ทุกวันนี้อย่าว่าแต่คนไทยเลย ขนาดพม่าป่วยหนักใกล้ตายแต่เค้าไม่มีตั้ง เราก็อรักษาเพราะมันเปนหน้าที่ของหมอบควายๆ ที่พวกคุณกล่าวนั้นแหละคะ

ลำดับ	กลุ่มที่เห็นว่าการนำรูปพระภิกษุซึ่งอาพาธมาขอให้สมาชิกช่วยบริจาคเป็นเรื่องที่ดี ทำให้พระภิกษุได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	กลุ่มที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องรับบริจาค เนื่องจากการรักษาพระภิกษุสามารถใช้สิทธิ์ต่างๆ ในการรักษาได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
26	พวกคุณก็เข้าข้างสาขาตัวเอง คนของตัวเอง แล้วพวกเรามาผิดตรงไหนจะเข้าข้างคนที่เราศรัทธา ??? ต่างคนต่างเข้าข้างพวกเดียวกัน คุณบอกว่าพูดไปไม่มีใครฟัง แล้วที่พวกเราพูดล่ะ ความคิดต่างจากคุณ ก็ไม่ฟังเหมือนกันหนีต่างคนต่างเชื่อว่าความคิดตัวเองดีและถูก แต่ดันลืมไปว่าคนอื่นเค้าไม่เหมือนกันหมด แล้วที่โพสใช้คำว่าเรียไรเงิน ต่างพ่อต่างแม่ต่างความคิด แต่การจะถามหรือจะใช้ควรใช้คำให้เหมาะสม จบ!! จำคาญ!! เปื่อ อวดเก่ง	นี่ยังไม่พูดถึงรพ.สงฆ์ซึ่งพระรักษาฟรีนะ 555
27	ปุ่มพิจารณาเดินไม่ได้มีหลายโรคเข้าโรงพยาบาลมาเยอะมาก ถ้าไม่มีบัตรหรือบัตรหายรอลงเลยเพื่อๆอาจตายก่อนรักษาก็มีเยอะ คนไทยด้วยกันนี้ โรงพยาบาลราชบาลเนี่ย เค้าไม่มองคนจนอยู่แล้ว คุณพูดได้ว่ามีเลขบัตรประชาชนก็ขั้สิทธิ์ได้แต่ขอโทษเถอะเช็ทที่เป็นวันๆหรือค้ำวันเลย ยังไงก็ต้องเสียเงินสำรองจ่ายไปก่อนอยู่ดี คุณเป็นหมอมคนหรือหมอควายนั่นทำไมเรามองคุณเข้าใจอะไรยากจังสังสัยต้องให้คนป่วยตายก่อนถึงเข้าใจคำว่าด่วนๆฉุกเฉินละมั้งคุณ	สิทธิ์ฉุกเฉิน ไม่ต้องถือเป็นวันจ้าา ถ้าฉุกเฉินจริง รักษาได้ฟรีเลย ^^ ปล อย่างที่มีหมอมหลายๆคนพยายามอธิบายก่อนหน้านี้แล้ว
89	ไช่ยอมรับว่าพีบิณท์มาหามาเปรียบชีวิตชั้นให้ดีขึ้นแล้วจะทำไมหราชอาณาจักร เออคุณหมอม	oppa หายไปหมดเลย สงสัยเริ่มcritical thinking ได้แล้ว
29	เรียไร แปลว่า เก็บเงินโดยขอร้องให้ช่วยออกเงินตามสมัครใจ (เป็นคำสุภาพนะคะ)	นอกจากสิทธิ์ฉุกเฉินแล้ว ยังมีศิริราชมูลนิธิสำหรับสงฆ์อาพาธนะคะ และมีอีกหลายๆ

ลำดับ	กลุ่มที่เห็นว่าการนำรูปพระภิกษุซึ่งอาพาธมาขอให้สมาชิกช่วยบริจาคเป็นเรื่องที่ดี ทำให้พระภิกษุได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	กลุ่มที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องรับบริจาค เนื่องจากการรักษาพระภิกษุสามารถใช้สิทธิ์ต่างๆ ในการรักษาได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
		รพ ในประเทศไทย คนไทยไม่ทิ้งกันหรอกค่ะ
30	เปนมหมอรักษาคณป่วยให้หายรีให้ตายก่อนรักษาอีกอไม่	แต่บ่องตง ...น่าเห็นใจคนดูแลระบบ. คนไทยรู้จักสิทธิสุขภาพน้อยกว่าดารากาหลิ...เพ็ลย//กลับไปกราบได้กรอกแมวเบาๆ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นิพัทธ์ ผึ้งไผ่งาม
วันเดือนปีเกิด	6 กันยายน 2527
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	4236 / 139 ตรอกนอกเขต แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม กรุงเทพฯ 10120
ตำแหน่งการทำงานปัจจุบัน	นักวิชาการการศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2550	การศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) วิชาเอกเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2557	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

